

كەلەپوور و

كارىگهريى له سههه بونياتنانى
ئىستا و بهرچا وروونىي ئاينده

نوسىنى: عهبدولسهلام رهياح
وههگىپرانى: رىدار رهئوف ئهحمهه

سهننهريى زههاوى بو لىكۆلینهوهى فيكرىي

(۱۲۰)

کہلہ پوور و

کارہیگہری لہ سہر ہونیاتنانی
ٹیستا و بہرچاوری نی ٹاینده

که له پوور و کاریگه ریی له سه ر بونیاتانی ئیستا و بهر چا ورونیی ئاینده

نوسینی: عه بدوسه لام په یاح
وه رگتیرانی: ریدار ره ئوف ئه حمه د

کهلهپوور و کاریگهیری لهسەر
بونیاتنانی ئیستا و بهرچاوپرونیی ناینده

له بلاوکرادهکانی سهنتهیری زههاوی
بو لیکولینهوهی فیکیری ژماره (۱۲۰)

- نووسینی: عهبدوسهلام رهیاچ
- وهرگیژانی: ریندار رهئوف ئهحمهه
- بابهت: فیکیری میژوویی
- دیزاین: رهوشت محهمهه
- چاپ: یهکهه - ۲۰۲۲.

له بهرپهوهبهرایهتی گشتی کتبخانه گشتیهکان
ژماره (۳۷۱) ی سالی ۲۰۲۲ ی پیندراوه.

سهنتهیری زههاوی بو لیکولینهوهی فیکیری
www.zahawi.org

ناونیشان: عیراق - سلیمانی - شهقامی سالم
تهلاری جهمالی حاجی عهلی - نزیک پردی خهسرهوخال

07702422171

ناوهرۆك

۷ بېشەككى
۱۵ بهشى يەكەم: چەمكى كەلەپوور و ئەرکەكانى
۳۷ بهشى دووهم: كەلەپوور لە نىوان بزارکردن و پرزگارکردندا
۸۳ بهشى سېيەم: كەلەپوورى ئىسلامىي و فيلى كارپيكردن (مكر التوظيف)
۱۲۵ بهشى چوارەم: كەلەپوورى ئىسلامىي و قايمکردنى ئوممەت
۱۶۳ بهشى پىنجەم: كەلەپوورى ئىسلامىي و بونياتنانى هاوبەشىي مرؤبىي
۲۰۰ كۆتايى

پيشه کي

سوپاس و ستايش بۆ پهروهردگارى جيهانييان، درود و سلّو له سه ر
ريژدارتريني په يامه پته ر و نيردراوان.

به کيک له سوننه ته کاني خوداي ميهره بان بۆ به رده واميتي ژيان ئه وه به، ئه وه ي
ديت له سه ر داهيتانه جوانه کاني ئه وانه ي پيش خوى بونياتبريت، سود له هه ولى
پيشينه کاني وه ربگريت، له شيوازي ژيان و پيداويستيه کاني واقع (که توار)، هه تا
ژيان ئاسانتر بکات و نارحه تى و سه ختیه کاني سوکبکات.

به هه مان شيوه تيکراي نه ته وه کان، ئيدي له وانه بن که کۆن ره تده که نه وه، يان
له وانه بن، که به توندى پينه وه په يوه ستن، ئه وا به شيوه به کي ئه ريڻي، يان نه ريڻي
به شى خويان له چا کيه کاني ژياني ئه وانه ي پيش خويان به هر مه نديبون، چونکه
ژياني مرقفه کان وه کو ژياني بونه وه رکانى تر نيه، که هيچ ريگه به کي پيشکه وتنى
تيدا نه بيت و نه توانيت له دؤخیک بۆ دؤخیکى تر هه نگاوبنيت.

مسولمانانيش جياواز نه بون له نه ته وه کاني تر، ئه مانيش له وانه ي پيش خويان
سودمه نديبون، شارستانيه تيه کيان به سروشتيکي تيروانيني جياواز بونياتنا،
ريزه وي خويان بۆ ژيان ديارى کرد، روکاري ريگه به کي وه هايان بۆ دانا، که له گه ل ئه و
تيروانينه تاييه ته دا بگونجيت، که ئاينى ئيسلام پييه خشيون بۆ ديارى کردنى ريزه و
ئاينده ي له بهرچاو بيت و چاوى له وه به خسه له تي جيهانييبونى تيدا بيت، ئه مه پيش له
سونگه ي زالبونى ئاينى ئيسلام به سه ر هه موو ئاينه کاندا.

به لام ئه م بژارده به، نه له کۆن و نه له نويدا، ته نها له ده ستى تيروانيني
مسولماناندا نه بووه، به لکو زور تيروانيني تريش کوششيان کردوه له بونياتناني
کۆمه لگه به کي رسولماندا شوين پييه کيان هه بيت، هه نگاوه کانيان خيراکرد و خويان و
هاوبه شه کانيان کۆکرده وه، په نايان بۆ هه موو ئه و ده روازه و ده رگايانه برد، که
پينانابوو به هويه وه ده توانن پشکيان هه بيت له به ديپه تاني ئه و خواسته، که ئه گه ر
بيته دى، ئه وا به تيه ره بونى کات سه رکردايه تى و پيشه نديبون به ده سته هينن و
بالاده ستى چاوه روانکراو لاي رسولمانان له تيروانيندا وه لاده نريت. ته نانه ت کاره که،
ئه گه ر به رده وام گورزى چرى به ربکه ویت، پيشبينيده کريت رسولمانان به گه وره و

بچو و کيانه وه بڼه پارويه کي ئاساني ناو که لېه ی ئه وانی تر. ئیدی به پړیوه دهرېن، نه که پړیبه ریښی بکهن. فرمانیان به سهردا ده کریت، نه که فرماندهر بن. له په یژهی شارستانیته و مه دهنیه تدا هه ردهم له پله کانی خواره وه دهن.

أ- پالنه ره کانی نوسین له سهر ئه م بابه ته:

بابه تی که له پوور، که ئه م توپژینه وه یه له خو یگرتووه، له مه تر سییدارترین ئه و بابه تانه یه، که ئوممه تی ئیسلامی زور سهر قال کردووه. پړ له کانی له باره یه وه به ته و او یی په رته وازه بوون، وایکرد تیروانیی جیاواز بیته ئارا. هه ندیک له و تیروانیان ه له سهر ئه وه بنیات تراوه، که که له پوور له سهر دهمی لاواز بوون و دارماندا، سودی بۆ ئوممه ت ده بیته، هه ندیکی تریش له سهر ئه وه یه، که تنه ا زیانی ده بیته و له کو تاییشدا ریشه ی روکاره کانی دواکه و تووی تییدا ده چه سپینیت و لیکه و ته کانی شکست و پاشه کشه ی تییدا گه ور ده بیته، له سهر دهمی کدا ده بیته زیاتر هه تا ئه و په ری سنوری دونیا مکور بیت له سهر به دیهینانی مرو فبوونی تاکه کانی.

ئه م تیروانیی جیاوازانه - له کو تاییدا - بوونه هوی دروست بوونی هه لو یستی هاوشیوه یان. توپژهرانییک هه ن هه لو یستیان له سهر به ته و او یی په تکر دنه وه ی که له پوور بونیاتناوه، به مه یش دابرانیکی مه عرفییان هینایه ئارا، گه یشتو وه ته قسه کردن له باره ی ئه وه ی دروشانه وه یه که له دره وشانه وه کانی دابراو له ناسنامه ی ئوممه ت و پړوشنیرییه که ی.

توپژهرانیکی تر ریگه ی قبول کردنی ره هایان گرت بهر، ئه م هه لو یسته شیان وای لیکردن ئه وه یان له یادنه مینیت، که که له پوور مرو ف به ره مه یهیناوه، هه ندیکی ئیجابیی به سودی تی دایه، که پنیویسته له سهر هه ر که سیک وهری بگریته و لئی سودمه ند بیت، هه ندیکیشی وانییه و هیچ سودیکی نییه.

بۆچوونی سنییه میس هه یه، هه لو یستیان له نیوان وهر گرتن و په تکر دنه وه دایه، عه قلی خو یان له جیا کردنه وه ی به ره مه کانی که له پوور دا خستو وه ته گه پ، ئه وه ی باش و به سود بوو ئه و ا وهریده گرن، ئه وه شی باش نه بوو خو یان لیلاداوه.

له راستییدا که له پوور پیگه یه کی گرنگی هه یه له دیار یکردنی روکاره کانی ئوممه تی ئیسلامی و کیشانی ئه و ریگه سهره کیان ه ی له رابردوودا گرتوویه تیه بهر، که ده بیته له م پړژگارهی خودادا بگیرینه بهر. ئه و ریگه یه - ئه گه رچی دابرانیکی زور که و تووه ته نیوان ئه و ریگه یه و زور له خه لکه که ی، کاتیکی زور به سهر دلله کاندایه تیپه ریوه و نه گه راونه ته وه بو ی، به هوی مله که چبوونی بۆ گور انکارییه کانی ژیان و خودانه دهستی تازه داهاتووه کان، که بنچینه کانی پړوشنیرییه که ی خو ی له یاد بردووه ته وه - وه کو

لانکھی یه که م و کوتایی، که وینه راسته قینه که ی خوی بۆ ده پاریزیت، که له وانیه واقع (که توار) نهیه ویت گرنگی پیدات، بگره له هه ندیک له ره فتاره کانیدا بیه ویت دژی بوه ستیته وه و خوی به دوور بگریت له و پوکاره جیا که ره وانیه له خوی گرتوه.

ئه گهر که له پوور یادگه و میژووی ئوممهت (ذاکرة الامة) بنوینیت، ئه وا به و پیه ی به شیکی ژیانیه تی و به شیکه له نهسته تیکراییه که ی، ده بیت فه رامۆشنه کریت، چونکه ئه گهر به هه له، یان بیئاگایی، یان به نکولیلینکردن و به سوکسه یرکردن له ده ستیدا، ئه وا ده که ویت به ره ره شه ی که وتنه ناو بازنه ی له بیرچوونه وه و فه رامۆشکردن و سرانه وه ی پوکاره کانی.

به لام گرنگیدان به که له پوور پیوستی به هه لباردن که سانیکی به هیزی متمانه پیکراو هیه، له وانیه توانای ئه وه یان هیه له تاریکیه کانی گۆشه گیری و خامۆشی ده ریبه یان به ره و پۆشنایی ژیان و وه که پخستنی کراوه به رووی تیکرای گه ردووندا. ئه مه یش خواستیکی هه روا ئاسان نییه هه ره که س بیه ویت ئه نجامیدات، له به ره وه ده بیت ته نها له لایه ن ئه و که سانه وه ئه نجامیدریت، که سه ره تا به توانای زانستی و مه عرفییان ناسرابن. دووه میش مکورن له سه ره ئه مانه تپاریزی و به هه ده ره نه دانی، به ئه نجامدانی هه رشتیک که پییویه بۆ مسولمانان به سووه.

جا ئه گهر ئه و که له پووره ئاراسته کار و دیارخه ریکی جیا که ره وه بیت بۆ هه موو ئوممهت، وا پیوسته کات کاره که ی پوونبکریته وه و په هه نده کانی دیاربن، ته نانه ت ئه وانیه یش ئاشکرا بکرین که بۆی له بۆسه دان، هه تا کاره که یان بزانیته و رایبگه یه نیت که توانای خزمه تکردنی مرۆفی هیه له هه ر کوییه ک بیت. ئه مه یش له بنه ره تی تیروانینه که یه وه سه ره چاوه ده گریت، که سووره له سه ره ئه وه ی خه لک بخاته سه ره ریگه یه کی پیگه یشتوانه. ئه مانه یش له م برگانه دا پوونده که یه وه:

- خستنه پووی ئه و ئامانجه پیس و نیازه خراپانه ی لایه نه رۆژه لاتناسییه کان هه یانه، کاتیک پوو له که له پوور ده که ن و گرنگی پیده دن. ئه وانه شتیکی ساده پیشانده دن و مه به ستیان شتیکی گه وره یه. بۆ ئه وانیه ئه زمونیان نییه لایه نه باشه کان ده رده خه ن، بۆ ئه وانیه بیئاگان له فرتوفیلی فریوده ران، که چاکه پیشانده دن و خراپه یان مه به سته، به شه و و رۆژ کاری به رده وام ده رده خه ن و نیازه خراپ و پیس و نابه جییه کانی خویان ده شارنه وه.

- راستکردنه وه ی تیروانینه بیئاگان، ئه وانیه رووه و تانه دان له که له پووری ئوممه ته که یان ئاراسته کراون، ئیدی کاره که له نه زانی به په هه نده کانی ره فتاره که یه وه

بیت، یان به هۆی فیرکه رانیه وه بیت له لایه ن ئه و خه لکانه ی چاویان تیرپوه، فیرکردنیک هاتووه ته به رهه م و کاری خۆی کردووه.

- روونکردنه وه ی رینگه کانی رزگارکردنی که له پووری ئه رینی به سودی بیزیان و فراهه مکردنی وزه و که رهسته کان بۆی، له پیناو پاراستنی روکاره کانی ئوممهت، که خه ریکه له یاده کړیت. جاریک به هۆی پلانگیرپی شه وانه و پوژانه و جاریکی تر به هۆی مردنی عه زیمهت و فریوخواردن به سپیده هیه کی درۆینه و روناکیه کی فریوهر، که به رانه ر پیشانیده دات، وه کو پارویه کی چه ور ده یخاته به رده م هه موو ئه وانه ی که دهسته پاچه یی به سه ریاندا زالبووه. ئه مه یش به مه به ستی په یوه سترکردنی به نه ته وه یه ک، که هه یچ روکاریک به وانیه وه نابه ستیته وه، هه یچ په یوه ندیبه کی خزمایه تیان له نیواندا نیبه هه تا پیکه وه یان به ستیته وه.

- چاوبرینه روکاره کانی هیزی که له پوور، که تیدا شاراوته وه و له هه موو لایه کیه وه ده وره یداوه، که لیها توویه کی پیده دات هه تا شایسته بیت به بنیاتنای هاو به شینی مرویی بونیاتبنیت و پاراستنی و بالاده ستیون به سه ریدا، جا سوده ئه رینیبه که ی به ره مه ی ئاینه، له کاتیکدا خودای گه وره ده فره مویت: ﴿وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيِّمًا عَلَيْهِ﴾ (المائدة: ۴۸). له ئایه تیکی دیکه دا ده فره مویت: ﴿هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ﴾ (التوبة: ۳۳)، هه روه ها ده فره مویت: ﴿هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا﴾ (الفتح: ۲۸).

ب- پلانی توژیینه وه که:

ئه م کاره م له سه ر دوو کوله که بنیاتنراوه، یه که میان بریتیبه له کوکردنه وه ی بابه تی زانستی له سه رچاوه جیاوازه کانیه وه، قورئان و فره مووده، زمان و ته فسیر، میژوو و کومه لایه تی و ژیار، زانیاری و پرۆگرامه کان، هه روه ها به تیه ربوون به سه ر هه موو خاله کانی روه ری که له پووری هه مه لایه نه دا، به سه ر هه موو ئه و بابه تانه ی جیی گرنگیپیدانی ئه وانه یه گرنگی به م بواره ده دن، له سیاقی میژووی و واقعی ده سته ته کان و تیروانین و چاکسازی و بونیاتنان و ریزداریبه وه...

له گه ل فراوانی روه ره که و هه مه چه شه نی که ره سه ته کاند، به سه ر کۆسپه کاند زالد ه بووم و له هه موو کاره که مدا دلم به و قسه یه گه شه ده بوو که ده لیت: مرۆف له سه ر کاریک سه رزه نشت نا کړیت که له سه رووی توانیه وه بیت، هه موو ماندوو بوونیک ئاسانه ئه گه ر مه به سه ته که به دیه یتر.

دووه میشیان خوئی ده بینینه وه له لیکۆلینه وه ی ئهم بابته و ریکخستن ی به و شیوه یی مهنه جی توژیینه وه که دهخوازیت، پاشان نوسینه وه ی به شیوه یی کی زانستی.

پیکهینه رهکانی توژیینه وه که بو پینج بهش دابهش کردوو، به پیشه کییه که دهستپیده کات و له کوتاییشدا پوخته ی دهرئه نجامه کان، له گه ل خستنه پرووی لیستی ئه و سه رچاوانه ی له توژیینه وه که دا پشتم پینه ستوو. ههروه ها لیستی کلیله وشه کان، که دهروازهی باشن بو گه ران له کتیه که دا و پیزستی بابته کانیش ئاسانکاریی دهکات له گه رانه وه بو ئه و بابته تانیه تییدا خراونه ته پروو.

له پیشه کییه که دا هه لویسته م له سه ر پالنه رهکانی نوسین له سه ر ئهم بابته کردوو و تییدا پلانی توژیینه وه که م خستوو ته پروو. روکارهکانی مهنه جی زانستی پشتپیه سترای توژیینه وه که م رونکردوو ته وه.

له بهشی یه که مدا به ناوی چه مکی که له پوو و ئه رکهکانی، هاتنی وشه ی (ورث) م له قورئانی پیروژدا کردوو ته زه مینه و دهروازیه ک بو چاره سه رکردنی بابته که، ئه و چه مکه بنه رته تیانه م دیاری کردوو که له سه ریان بونیاتنراوه، له گه ل ئه و روانه ی که که له پووور بو یان دهروانیت، چونکه ئه رک و رۆلی جوړاو جوړی هه یه و گه نجینه ی ئه زمونه کانی بونیاتنان و به رزبوونه وه یه. ئه و دهروازانه م رونکردوو ته وه، که له پرووی میژووی و به شوینییه کداهاتنی رۆشنییری و مرۆییه وه، دهگاته کرۆک و حه قیقه ته که ی.

بهشی دووه م ته رخان کردوو بو که له پوووری ئیسلامی له نیوان بژارکردن و رزگارکردندا، به مه بهستی قسه کردن له سه ر هه ردوو بابته ی بژارکردن و رزگارکردن، ئیدی کاره که په یوه نندار بیته به بابته که یانه وه، یان به وه ی پییان وه ستاوه، یان به و شیوازی کارانه ی که ده بیته مله که چی بن.

له بهشی سییه مدا گرنگیم به فیلی ته وزیفکردن داوه، ئیدی ئه وه له دهره وه بیته، یان له ناوه وه، کاره که ی له سه ر دوو کۆله که راده گریت، که له نیوان ره خنه لیگرتن و دزه کردنه ناوی دیت و ده چیته.

پاش ئهم به شه، بهشی چواره م دیت، که گرنگی به دیاریکردنی په یوه ندیی که له پووور به پته وکردنی ئووممه ت و دیاریکردنی روکارهکانی ده دات. له پرووی دۆزینه وه و بونیاتنانه وه، خستنه پرووی ریگه کانی وه به ره هینانی رۆل و ئه رکه کانی له به دیهینانی ئهم کاره به رزه دا.

له به شی پینجه مدا بایه خم به دیاریکردنی کاریگه ریی که له پووری ئیسلامی له بونیاتنانی هاوبه شی مرويیدا داوه. ئەو بانگه شهیه ی تیدایه که له سه ر خه سه له تی جیهانیبوونی که له پوور بنیاتراوه، دیاریکردنی لیهاتووییه کانی له پینا و به شدارییکردن له بونیاتنانی هاوبه شی مرويیدا.

کو تایی بۆنداری توژیینه وه که، کو تاییه که تیندا ئەو دهرئه نجامانه م کو کردووه ته وه که ئەم توژیینه وه به دیهیناون. به دوایدا کو مه لیک راسپاردەم نوسیوه که هاندەر یکه بو لیکۆله ره وان، هه تا گرنگی به بواری که له پووری ئیسلامی و نو یکردنه وه ی ریگه کانی پاراستی لایه نه ئیجابیه کانی بدن و بیدار بن له مه رامی هه مو ئەوانه ی چاویان تیبیره وه، له ناوه وه، یان له دهره وه.

ت- مه نه جی زانستی په پره وکراو:

بابه تی ئەم دانراوه، له رووی پلاندانان و چاره سه ر و گفتوگو وه، له سه ر روکاره کانی مه نه جیک بونیاتناوه، که ئەوه ی په یوه سه ته پییه وه زه وییه کی به پیته بو خسته نه رو و ئاشکرکردنی، له وانه:

- **به دوا داچوون:** له توژیینه وه که دا پشتم پیبه ستووه له کو ن و نویدا، چوون به دوا ی ئەو پرسنگه که له پوریانه ی پشینان بو دواینه کانیان به جیهیشتووه، هه تا بیته بناغه یه ک و له ژیاناندا بیخه نه گه ر، هه تا هاواوازی و پیکه وه گونجان زالبیت له نیوان دهستیکی ژیا نی عه رب و مسولمانان و ژیا نی دواینه کانیان. هه روه ها گه رام به دوا ی بوچوونه کانی تازه گه ره کاند، که چه ندین ئاراسته ی جو راو جو ریان گرتووه ته به ر، له نیوان پشتگیری و نه یاریه تی و وه رگرتن و ره تکردنه وه دا.

- **ره خنه:** که ئاراسته ی بوچوونه کانم کردووه، تیندا پابه ندبووم به و مه رجه عیه ته ی لئیه وه سه رچاوه یگرتووه، که خو ی له دۆزینه وه ی چاکی و خراپییه کانیان ده بینته وه. هه له ی ئەوانه شم خسته وه ته روو، که به ته واوی دژایه تی که له پووریان کردووه و بانگه شه ی ئەوه یان کردووه که هیچ سو دیکی لیوه رناگیریت و لای ئەوان کاریگه ریی له سه ر دروستکردنی ژیا نی هاوچه ر خدا نییه، هیچ رو لیککی نییه له رو شنکردنه وه ی ئاینده و دهر خسته ی روکاره دیاره کانی.

- **به لگه هینانه وه:** که په نام بو بردووه، به مه به سته دلنیا بوون له هه لو یستی پشتگیری، یان نه یاریتیانه ی دهرینه پال زوریک له توژهران، به و شیوه یه ئیدی بواریک بو داوالیکراو نامینیته وه که هه لیت، یان ئەملاولا بکات، یان هه ولی خو به ریکردن له وه ی گو توویه تی بدات، یان بلیت که سانیک به ناوی ئەوه وه شتانیک ده لین که نه یگو تووه. هه روه ها کاریگه ریی ئاشکرای هه یه له رو نکردنه وه ی رو لی

ئەرىنىيى كەلەپپورى لە بەدېھتەننى ئايندەيەكى چاك بۆ ئوممەت، بە سەرنجدان لە جىھانئىببونى كەلەپپورى ئىسلامىي و توانا مېژوويى و تېروانىنىي و مەنھەجىيەكانى.

- **بەراوردكارىي:** كە لە رېگەيەو پىيازى لىكۆلەرانم بۆ دەرگەوت لە ديارىكردى چەمكى كەلەپپور، بە هەمان رېگە ئاستەكانى وەرگرتن و رەتكردنەوہى كەلەپپور دەرگەوت.

- **بەلگەداربوون:** كە كارىگەرىي رونى هەبوو لە گىزانەوہى قسەكان بۆ خاوەنەكانيان، كارەكە جدييە و رۆلى كەلەپپور لە نەخشاندنى ژيانى هاوچەرخ و ئايندەيدا بنچينەيى. لەبەرئەوہ دروست نيبە كارەكە لەسەر مەزندە و ويست و هەوا و هەوہس دابمەزريت. لە لايەكى ترەوہ يەكئىك لە بەرەكەتەكانى زانست ئەوہيە قسە بدریتەوہ پال خاوەنەكەي.

لە كۆتاييدا، من بەم كارەم دەمەويت خزمەتيك بە كەلەپپور بكەم و پروانگەيەكى بەراوردكارىي (تنظيري) بەدېھتەنم. ئوميدەوارم خوداي گەورە بيكاتە مايەى سود و ئەو باشيانەى تيدايە ببيتە رينمايىكار بۆ تويزەران، لەپيناو گەيشتن بە بونياتنانىكى پىگەيشتوانەى ئىستا و رۆشنبوونىكى سەرگەوتوانەى ئايندە، خويان لە خەوش و هەلەكانى لادەن، چونكە ئەمە هەولئىكى بچووكە و بەدەر نيبە لە كەموكورتىي، كە هيچ گومان هەلنەگرىت، بەلكو خشتىكى سادەيە بۆ خزمەتى دوبارە بونياتنانەوہى پىگەي بەرزى ئوممەت.

بهشی به کهم

چه مکی که له پوور و ئه رکه کانی

به کهم: له هونه ره وه بۆ بابهت:

رهگی "ورث" له قورئانی پیروژدا سیوپینج جار به دارشتنی همه جور هاتووه، ئه و دارشتنانه ییش به واتای جیاواز هاتوون. ئه گهر لئیانرا بمینین ده بینین واتا کانیان به م شینوانه هاتووه:

داڕشته کانی	تایهت	سورته	راڤه
أورث	﴿وَأَوْزَرَکُمْ أَرْضَهُمْ وَدَيَّرَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ وَأَرْضًا لَمْ تَطَّوْهُا وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا﴾	الاحزاب: ۲۷	"ده فه رمویت: پاش تیاچوونی ئه وان ئیوهی کـرده خـاوهنی زه وییه که یان، واته کیلگه و بیستانه کانیان، ماله کانیان واته: خانوو و سامانه کانیان، مه به ست ته واوی سامانه کانی تره، جگه له زهوی و خانوو". ^{۱۱}

^{۱۱} الطبري، أبو جعفر محمد بن جرير. جامع البيان في تأويل القرآن، بيروت: مؤسسة الرسالة، (۱۴۲۰هـ/۲۰۰۰م)، ج ۲۰، ص ۲۵۰.

<p>"فهرمایشتی خودای گه وره: (وأورثنا القوم) مه بهستی بهنی ئیسرائیله، كه ئه وان (الذین كانوا یستضعفون) واته به سه ربړینی مندانان و به کارهینانی ئافره تان و پامکردنی پیاوان سه رشش—ؤرکرا بون، (مشارق الأرض ومغاربها) سی بۆچوون له باره یه وه هه یه، یه کینکیان:</p> <p>رۆژه لات و رۆژئاوای شامه، حه سه ن ئه مه بۆچوونیه تی. دووه میان: رۆژه لاتی خاکی شام و میسره. سئیه میان: به شیوه یه کی ره هاله رۆژه لات و رۆژئاوای زهوی".^۱</p>	<p>الأعراف: ۱۳۷</p>	<p>﴿وَأَوْرَثْنَا الْقَوْمَ الَّذِينَ كَانُوا يُسْتَضْعَفُونَ مَشْرِقُ الْأَرْضِ وَمَغْرِبَهَا الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ الْحُسْنَىٰ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ بِمَا صَبَرُوا وَدَمَرْنَا مَا كَانُوا يَصْنَعُونَ فِرْعَوْنَ وَقَوْمَهُ وَمَا كَانُوا يَعْرِشُونَ﴾^(۱۳۷)</p>	
<p>"وتلك الجنة التي أورتوها بما كنتم تعملون، واته: له رۆژی قیامه تدا ئه م قسه یان پیده گوتريت: واته هه ر وه کو چۆن میراتیی بۆ میراتگر ده گه ریته وه، به هه شتیش بۆ ئیه وه گه رایه وه، به هوی ئه و</p>	<p>الزخرف: ۷۲</p>	<p>﴿وَتِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾^(۷۲)</p>	<p>أورثتم</p>

^۱ ابن الجوزي، جمال الدين عبد الرحمن بن علي، زاد المسير في علم التفسير، بيروت: دار الكتاب العربي، ۱۴۲۲هـ ج ۲، ص ۱۵۰.

کرده وه چاکانه ی له دونیادا نه نجامتانداوه ^۱ .			
" (ثُمَّ أَوْرَثْنَا آلَکَتَّابِ الَّذِینَ أَصْطَفَینَا مِنْ عِبَادِنَا... ﴿۳۲﴾ دهر برینسی میرات پهرتوکه که هی پیداون ^۲ .	فاطر: ۳۲	﴿ثُمَّ أَوْرَثْنَا آلَکَتَّابِ الَّذِینَ أَصْطَفَینَا مِنْ عِبَادِنَا... ﴿۳۲﴾	أورثنا
" (الإِثْرَ): لِیَحِیمَ اوی نه وهی رُوشتووه بُو نه وهی ماوه ته وه، خودای گه وره فیرعه ون و داروه سستته که هی له ناویرد، مال و سامان و نه وه کانیان بُو به نی ئیسرائیل مایه وه ^۳ .	الشعراء: ۵۹	﴿كَذَٰلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا بِنِیْ إِسْرَائِیلَ ﴿۵۹﴾	
" فه رمایشتی: (كَذَٰلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا) به واتای کاره که ده گریته وه، به میرات ناویرد وه، هر وه کو چوَن شتانی خه لکانیک پاش مردنیان گه یشتووه به که سانیکی تر، نه مه یس حه قیقه تی میراته له زماندا،	الدخان: ۲۸	﴿كَذَٰلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا قَوْمًا ءَاخَرِینَ ﴿۲۸﴾	

^۱ الشوكاني: محمد بن علي، فتح القدير، دمشق وبيروت: دار ابن كثير ودار الكلم الطيب، ۱۴۱۴هـ ج ۴، ص ۶۴۵.

^۲ القشيري، عبد الكريم بن هوزان. لطائف الإشارات، القاهرة: الهيئة المصرية العامة للكتاب، (د.ت.)، ج ۱، ص ۲۱۷.

^۳ ابن فورک، أبو بكر محمد بن الحسن، تفسير القرآن العظيم، (من أول سورة المؤمنون الى آخر سورة السجدة، مكة المكرمة: جامعة أم القرى، (۱۴۳۰هـ/ ۲۰۰۹م)، ص ۲۳۲-۲۳۳).

<p>بنچینه که ی (الوراث) ه له (ورثت) ودرگیراوه، (و) گوراوه بو (ت). هه ر وهکو له وشه کانی (تجاه، تخمة، تکاة، وتوؤدة) و هاوشیوه کانیاندا گوتراوه^۱.</p>			
<p>"جوړی یه که میان: ئەم فەرمايشته ی خودای گه وره: (لَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَرْتُوا النِّسَاءَ كَرِهًا) دوو پرسی تیدایه: پرسی یه که م: له باره ی ئایه ته که دوو لیکدانه وه هه یه. یه که میان: له سه رده می نه فامییدا نه گه ر پیاویک بمردایه و ژنیکی هه بایه، کورپکی له ژنیکی تر، یان هه ندیک له خزمانی دههات و پۆشاکیکی دهه به سه ر ژنه که دهه و دهیگوت: ژنه که یم به میرات وه رگرت، هه ر وهکو چوون ماله که یم به میرات وه رگرت. ئیتر به و شیوه یه له هه موو خه لک و له ئافره ته که خویشی له پیشتی بوو بو ی. نه گه ر بیویستایه به بی ماره یی ماره ییده کرد، ته نه ا به و ماره ییبه ی میترده</p>	<p>النساء: ۱۹</p>	<p>﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَرْتُوا النِّسَاءَ كُرْهًا...﴾^(۱۱)</p>	<p>ترثوا</p>

^۱ القرطبي، أبو عبد الله محمد بن أحمد أبي بكر، الجامع لأحكام القرآن، القاهرة: دار الكتب المصرية، (۱۳۸۴هـ / ۱۹۶۴م)، ج ۲۰، ص ۵۳.

<p>مردووه که ی پئیدابوو. ئه گهر ویستی له سهه ر بوایه له پیاویکی تری مارده کرد و ماره بییه که شی ده برد و هیچی نه ده دایه. ئه وه بوو خودای گه وره ئه م ئایه ته ی نارده خوواره وه و پونیکرده وه که ئه و کاره حه رامه و ئا فره ت به مردنی میژده که ی نایته میرات بو پیاو. ئه مه یه مه به سستی فه رمایشته که: (أَنْ تَرْتُوا النِّسَاءَ) خودی ئا فره ته که، هه روه ها ئا فره تان میرات له مردوو ناگرن.</p> <p>دوو ه میان: میراتگریتی بو سامان ده گه رپته وه، میراتگری مردوو که ده یتوانی شوو کردنی لئ قه ده غه بکات هه تا ده مریت و سامانه که ی به میرات بو ده مینیتته وه، له به ره ئه وه خودای گه وره ده فه رمویت: بو تان هه لال نییه سامانی ئا فره تان به میرات بیهن، له کاتیکدا پئینناخوشه^۱.</p>			
--	--	--	--

^۱ الرازي، فخر الدين محمد بن عمر، مفاتيح الغيب، بيروت: دار إحياء التراث العربي، ١٤٢٠هـ ج ١،

<p>واتاکه‌ی: نکولییکردن له خه‌رجکردنی سامانه‌که‌یان له‌وانه‌ی خودای گه‌وره داوای لیکردوون سامانی تیدا خه‌رجبکه‌ن، ئه‌وانیش ده‌مرن و سامانه‌که‌یان بۆ که‌سانیک به‌جیده‌هین که خودای گه‌وره ویستی له‌سه‌ر بووه بۆیان بگه‌رپه‌ته‌وه. ئه‌گه‌ر به‌شیکی سامانه‌که‌یان له‌وه‌دا خه‌رجبکردابه، که‌خودا فه‌رمانی پیکردوون، ئه‌وا په‌زامه‌ندی خودای گه‌وره‌یان به‌ده‌ستده‌هینا و له‌سامانیک سوومه‌ند ده‌بوون، که‌ده‌بیته‌هسی میراتگره‌کانیان.</p> <p>(میراث) دانسه‌پال ئاسمانه‌کان و زه‌وی، له دانه‌پالی چاوگ (مصدره) بۆ لای کارپیکراو (مفعول)، دوای سه‌رینه‌وه‌ی دراوه‌پاله‌که، ته‌قدیره‌که‌ی: خاوه‌نه‌که‌یه‌تی، مه‌به‌ست له میرات خودی ئاسمانه‌کان و زه‌وی نییه، چونکه‌ئهمه ئه‌و کاته‌پووده‌دات، که خه‌لکی تیکرا تیا‌ده‌چن، ئه‌مه‌یش کاریگه‌ری ناییت</p>	<p>الحديد: ۱۰</p>	<p>له‌م فه‌رمایشته‌ی خودای گه‌وره‌دا: ﴿وَمَا لَكُمْ أَلَّا تُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلِلَّهِ مِيرَاثُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾</p>	<p>میراث</p>
--	-------------------	---	--------------

لهسەر مه بهسته که ی له هاندانیان بۆ به خشین ^۱ .			
فه رمایشتی (وَعَلَى الْوَارِثِ) واته: میراتگری مندال، گوتراویشه: میراتگری باوک، ههروهها گوتراوه: میژدمندال ئه گهر سامانیکی به میرات بۆ مایه وه ^۲ .	البقرة: ۲۳۳	﴿وَعَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ ذَلِكَ...﴾	الوارث
"واته: هه ر که سیک کار به وانه بکات که له و ئایه تانه دا باسکراوه، ئه وانه میراتگرن، واته ده بنه میراتگری شوینه کانی خه لکی ئاگر له به هه شتا ^۳ .	المؤمنون: ۱۰	﴿أُولَئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ﴾	الوارثون
"فه رمایشتی: (وَإِنَّا لَنَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ) هه والدانه سه باره ت به توانای خودای گه وره له سه ر ده ستپیکردنی دروستکردن و دوباره کردنه وه ی، هه ر خودای گه وره یه که بونه وه رانی له نه بوونه وه هینا وه ته بوون، پاشان ده یانمریتیت، پاشان هه موویان بۆ رۆژی	الحجر: ۲۳	﴿وَإِنَّا لَنَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ وَنَحْنُ الْوَارِثُونَ﴾	

^۱ ابن عاشور، محمد الطاهر. التحرير والتنوير، تونس: الدار التونسية للنشر، ۱۹۸۴م، ج ۲۷، ۳۷۳.

^۲ الكرمانی، محمود بن حمزة بن نصر. غرائب التفسير وعجائب التأويل، تحقيق: شمران سرکال العجلي، جدة و بيروت: دار القبلة للثقافة الإسلامية و مؤسسة علوم القرآن، (۱۴۰۸هـ / ۱۹۸۸م)، ج ۱، ص ۲۱۷.

^۳ القرطبي، الجامع لأحكام القرآن، سه رچاوه ی پيشوو، ج ۱۲، ص ۱۰۸.

<p>حه شر زیندووده کاته وه، هه وایش دهاد که خودای گه وره ده بیته میراتگری زه وی و ئه وهی له سه ریته تی، هه موانیش بو لای ئه وه ده گه رینه وه. پاشان خودای گه وره باسی ئه وهی کردووه که زانباری ته وای له باره یانه وه هه یه، له ئه وه لیانه وه هه تا ئاخریان".^۱</p>			
<p>"خودای گه وره باسیده کات: که سوله یمان بووه میراتگری (داود) باوکی له و زانسته ی کاتیک له ژياندا خودای گه وره پنیه خشیبوو. هه روه ها ئه و مولکه ی که به تایبه ت به وی دابوو جیا له هه موو هۆزه که ی، له پاش داودی باوکی، خودا بو ئه وی دانا جیا له هه موو کوره کانی باوکی".^۲</p>	<p>النمل: ۱۶</p>	<p>﴿وَوَرِثَ سُلَيْمَنُ دَاوُودَ﴾</p>	<p>ورث</p>
<p>"واته هاوشیوه ی میرات، له پنشینه وه گو یزرایه وه بو پاشین، له م باره یه وه دوو بوچوون هه یه: یه که میان: ئه وانه له</p>	<p>الأعراف: ۱۶۹</p>	<p>﴿فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ وَرِثُوا الْكِتَابَ يَأْخُذُونَ عَرَصَ هَذَا الْأَدْنَى وَيَقُولُونَ سَيُغْفَرُ لَنَا</p>	

^۱ ابن کثیر، أبو الفداء إسماعيل بن عمر القرشي. تفسير القرآن العظيم، الرياض: دار طيبة للنشر والتوزيع، (۱۴۲۰هـ / ۱۹۹۹م)، ج ۴، ص ۵۶.

^۲ الطبري، جامع البيان في تأويل القرآن، بيروت: سه رچاوه ی پيشوو، ج ۱۹، ص ۴۳۷.

<p>نه وه كانی پاشینی جوله کهن، نه و کتیبه ییش که به میرات بویان ماوه ته وه ته وراته، چونکه گوازیایه وه بویان. دووه میان: مه به ست گاوره کانه، چونکه نه وان پاشینی جوله کهن، نه و کتیبه ییشی بویان ماوه ته وه، ئینجیله. له به رئه وه ی که وتوو ته به رده ست نه وان"۱.</p>		<p>وَإِنْ يَأْتِهِمْ عَرَضٌ مِّثْلُهُ يَأْخُذُوهُ ... ﴿١٦٦﴾</p>	
<p>"واته: نه گهر مردووه که جگه له دایک و باوکی میراتگری تری نه بوو، نه وا دایکی سییه کی بو هه یه، واته دایکه که یه که له سیی ماله که ی ده بات و نه وه ی مایه وه بو باوکه که یه"۲.</p>	<p>النساء: ۱۱</p>	<p>﴿ فَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَلَدٌ وَوَرِثَهُ أَبَوَاهُ فَلِأُمَّهِ الثُّلُثُ ... ﴾ ﴿١١﴾</p>	
<p>مه به ست لینی میراتگری تیبی پیغه مبه رایه تیبی (نبوة) و عیلم و فه زیله ته، نه که مال و سامان، چونکه مال و سامان لای پیغه مبه ران به های نییه هه تا کینیرکی له سه ر بکه ن، به لکو زور به که می مال و سامان کوده که نه وه و</p>	<p>مریم: ۶</p>	<p>﴿ يَرِثُنِي وَيَرِثُ مِنْ عَالِي عِصْرٍ وَاجْعَلْهُ رَبِّ رَضِيًّا ﴾ ﴿٦﴾</p>	<p>یرث</p>

۱ الماوردی، أبو الحسن علی بن محمد بن حبیب. النکت والعیون (تفسیر الماوردی)، بیروت: دار الکتب العلمیه، (د.ت.)، ج ۲، ص ۲۷۴-۲۷۵.

۲ السمرقندی، أبو الیث نصر بن محمد بن إبراهیم. بحر العلوم (تفسیر السمرقندی)، تحقیق: علی معوض وعادل عبد الموجود وزکریا النوتی، بیروت: دار الکتب العلمیه: ۱۹۹۳م، ج ۱، ص ۲۸۶.

<p>خاوه ندار بيده که ن.</p> <p>"بِرْتُنِي" کومه لي زانايان به (رفع) خویندو ويانه ته وه، وه کو سيفه تيکی (وليا). ئهو عه مرو که سائي به (جزم) خویندو ويانه ته وه، به وپيئيهی وه لامی پارانه وه یه ده لیت پيمبه خشه، له بهر ئیراده ی هوکاریه، چونکه بنچينه ی هه شت وه لامه که له سر ته قـ دیری (ف) سه به بييه که یه.</p> <p>(آل یعقوب) یش ده کریت مه به ست پتيان به نی ئیسرائیل به تايهت بیت، وه کو وشه ی "آل" ده خوازیت، که هه ستی فه زیلهت و ریز ده به خشت، به وه یش یه عقوب خو ی ده بیته ئیسرائیل، وه کو ئهو وه ی بفرمویت: له ئالی ئیسرائیل میرات بگریت، واته هه لگرانی شه ريعهت و ئهو حباره کانی جوله که، وه کو فرمايشتی: ﴿فَقَدْ ءَاتَيْنَا ءَالَ اِبْرٰهٖمَ الْكِتٰبَ وَالْحِكْمَةَ...﴾ (النساء: ۵۴)، کاتیک که سوکاری که سیک به و شيوه یه باسده کرین، که له سر</p>			
---	--	--	--

<p>رېگه و رېبازی ئه و بن، نمونه‌ی له‌مه‌یش ئه‌م فه‌رمایشته‌ی خودای گه‌وره‌یه: ﴿إِنَّ أَوْلَى النَّاسِ بِإِبْرَاهِيمَ لِلَّذِينَ اتَّبَعُوهُ...﴾^(۱۸) (ال عمران: ۶۸). هه‌روه‌ها فه‌رمایشته‌ی: ﴿ذُرِّيَّةَ مَنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ...﴾^(۲) (الاسراء: ۳)، ئه‌مه له کاتینکا که خه‌لکی هه‌موویان نه‌وه‌ی ئه‌وانه‌ن که له‌گه‌ل نوح له که‌شته‌یه‌که‌دا بوون^۱.</p>			
<p>ئه‌وه‌یش به‌رزترین و جوانترین شوینی به‌هه‌شته، باوه‌ردار تیندا به ئاواتی ده‌گات و سه‌یری خودای گه‌وره ده‌کات^۲.</p>	<p>المؤمنون: ۱۱</p>	<p>﴿الَّذِينَ يَرْتُونَ الْفِرْدَوْسَ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾^(۱۱)</p>	
<p>مه‌به‌ست زه‌وی به‌هه‌شته که ئومه‌تی موحه‌مه‌د (درودی خ—ودای له‌سه‌ریتت) ده‌بیتته میراتگری. مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه خودای گه‌وره له (اللوح المحفوظ) له کتیبی په‌یامبه‌راندا نوسیویه‌تی: ئه‌و که‌سه له به‌نده‌کانی خودا ده‌بیتته میراتگری به‌هه‌شت، که صالح بیت و</p>	<p>الانبیاء: ۱۰۵</p>	<p>﴿وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزُّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ يَرِثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ﴾^(۱۰۵)</p>	

^۱ ابن عاشور، التحرير والتنوير، سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ج ۱۶، ص ۶۸.

^۲ الإسلامبولي، إسماعيل حقي بن مصطفى. روح البيان في تفسير القرآن، تحقيق: عبداللطيف عبدالرحمن، بيروت: دار الكتب العلمية، ۲۰۰۳م، ج ۱، ص ۳۴.

<p>گوڤرايه لیبیکات. ئیبن عه باس گو توویه تی: مه به ست له و زه ویی بیئاوه رانه یه، که مسولمانان فه تحیده کهن، ئه مه یش حو کمیکه له خودای گه وره وه به سه رخستتی ئاین و به زکردنه وه ی رسولمانان، گو تراویشه مه به ست لئی زه ویی پیروزه (الأرض المقدسة)، که له دوای ئه وانهی تییدا بوون بو چاکه کاران ده مینیتته وه^۱.</p>			
<p>" (الكلالة) ئه و که سه یه که نه مندالی هیه، نه باوک. هه ر میراتگریک که باوک، یان مندالی مردووه که نه بیته، ئه وه (کلاله) یه. (کلاله) له م ئایه ته دا بو مردووه که یه. واته: ئه گه ر پیاویک مرد، نه مندالی هه بو، نه باوک^۲.</p>	النساء: ۱۲	﴿وَإِنْ كَانَ رَجُلٌ يُورَثُ كَلَالَةً﴾	یورث

ئه و که سه ی له دارشته جیاوازه کانی وشه ی (ورث) له م ئایه تانه ی قورئانی پیروز
رابمینیت، ده بینیت یه ک ئاماژه (دلالة) و یه ک واتایان نییه، به تاییه ت ئه و کاته ی له
بابه تی میراتدا دیت (ئه وه ی به میرات ده مینیتته وه). لیره دا ته نها ئه وه ناگریته وه که
مردوو بو میراتگره کانی به جیه هیشتوو، به لکو چه ندیین شیوازی سه رنجراکیش
له خۆده گریته، جار هه یه لنجیماوه (ترکة)، یان زه وییه کی ئازادکراوه، یان زه ویی

^۱ الخازن، علاء الدین علی بن محمد بن إبراهيم. لباب التأویل فی معانی التنزیل، تحقیق: عبدالسلام شاهین، بیروت: دار الکتب العلمیة، ۱۴۱۵هـ، ج ۳، ص ۲۴۶.

^۲ الواحدي، أبو الحسن علی بن أحمد، الوجیز فی تفسیر الکتاب العزیز، تحقیق: صفوان عدنان داوودي، دمشق و بیروت: دار القلم والدار الشامیة، (۱۴۱۵هـ/۱۹۹۵م)، ج ۱، ص ۲۵۰.

بههشته، یان فیردهوس، یان پیغه مبرایه تییه، یان فه زیلهت، یان زانست، یان کتیبیکی ئاسمانیی وهکو تهورات و ئینجیل، یان پارہ و سامانه، یان ئافردهته، یان شوین و نشینگه ی بیاوه ره کانه له بهه شتدا. بۆ ئه وهی هه موو ئه و ئامازه هه موه کیه کانه (الدلالات الکلیه) دیاریبکهین، که وشه ی (ورث) دهیگریته وه، به پیویستی ده زانین بگه ریینه وه بۆ سه رچاوه کانی تر، هه تا بابه ته که زیاتر پوون و ئاشکرا بیت، ئه مه ییش له بابه ته کانی داهاتوودا ده خه یینه پوو:

دوهم: دیاریکردنی چه مکه کانی چوارچیوه ی توژیینه وه که:

بۆ ئه وهی لیکۆلینه وه که مان له سه ر بنه مای زانستی دابمه زریت، کاره که مان له سه ر ریگهی راست بروات، پیمانخۆشه ئه و چه مکه بنه ره تییا نه ی که له سه ری راوه ستاوه دیاریبیا بکهین، ئه وه ییش به م جوړه:

۱- چه مکی که له پوور (مفهوم التراث):

بابه تی (ورث) له رووی زمانه وانیه وه بۆ ئه م واتایانه ده گه ریته وه: مانه وه، به رده وامیی، ئه سل، مایه وه (البقیه). شوینگرته وه، به شویندا هاتن، سوومه ندبوون. هه موو ئه مانه ییش بۆ یه ک بنه ره ت ده گه ریته وه، که ئه وه ییش سوومه ندبوون (الاستفاده) یه.

راغبی ئه صفه هانی ده لیت: (الوراثة والإرث) گو یزرانه وهی شتی که له که سکی تره وه بۆت به بی گریه ست، نه ک ئه وهی له ریگهی گریه ست دیت، ناو نراوه گوازراوه له مردو وه... هه روه ها هه رکه سیک شتیکی به بی ماندو و بوون ده ستبکه ویت، ئه وه به میرات بۆی هاتو وه، که سیکیش له شتی کدا سه رپشکرابیت، بۆ پیرو زبایی پییده لئین: به میرات بۆت ما وه ته وه... ده گوتریت: له فلانه که سه وه عیلم بۆ ما وه ته وه، به و واتایه ی سوومه ندبووم لئی^۱.

ئیین مه نظور ده لیت: " (ورث فلانا مالا، أرثه ورثا وورثا) له فلان که س سامانیکم به میرات بۆ مایه وه، میراتی لیده گرم، ئه مه کاتیک که سه که مرد و میراته که ی بۆ تو مایه وه... ده لیت (أورثه الشيء ابوه) باوکی شتیکی به میرات بۆی جیهیشت... (وورثه توریثا) کردیه میراتگری. واته له سامانه که ی ده خسته پال میراتگره کانی... (الورث) و (الأرث) و (التراث) و (المیراث): ئه وه یه که به میرات ده میتیته وه... التراث: ئه وه یه

^۱ الراغب الأصفهانی، أبو القاسم الحسين بن محمد بن المفضل. معجم مفردات ألفاظ القرآن، بیروت: دار الفكر، (د.ت.)، مادة: ورث.

که سیک بۆ میراتگره کانی به جیدده هیلت. (ت) تیایدا له جیگه ی (و)ه... (و)اورته الشیء) کردیه میراتگری. واته له پاش خوی دانا^۱.

وشه ی (تراث) بهم دهربرینه یهک جار له قورئانی پیروژدا هاتوو له فه رمایشتی: ﴿وَتَأْكُلُونَ التُّرَاثَ أَكْلًا لَّمًّا﴾ (الفجر: ۱۹)، به واتای ئه وه ی هه تیو له باوکیه وه بۆی ده مینیته وه هاتوو. قورطبی ده لیت: (وَتَأْكُلُونَ التُّرَاثَ) مه به ست لئی میراتی هه تیوو، به نه ته که ی (وراث)ه، له (ورثت)ه وه هاتوو، (و) تیندا گوپاوه بۆ (ت)، ههر وه کو له (تجاه) و (تخمه) و (تکاة) و (تؤدة) و هاوشیوه کانیاندا هه یه^۲.

له فه رموده ی پیروژیشدا له عه لی کوپی ئه بو طالب ده گیرنه وه، که گو توو یه تی: زۆرتین پارانه وه ی پیغه مه به ری خودا (درودی خودای له سه ربیت) له پاوه ستانی عه ره فه دا ئه مه بوو: (اللهم لك الحمد كالذي نقول، وخيرا مما نقول، اللهم لك صلاتي، نسكي، ومحياي، ومماتي، وإليك مابي، ولك رب تراثي...^۳.

به لام (تراث) له رووی به کارهینانی زاراووه، به یهک شیوه ی دیاریکراو نه هاتوو، که هه موو لیکۆله ران له سه ری کوک بن. له شیوازی جیاوازیه کانیان له وه دا، عه بدوله جید نه جار ده لیت: مه به ستمان له (التراث الإسلامي) که له پووری ئیسلامی ئه و زانست و زانیاریه، تیوری و کرداریانه یه، له بواره جیاوازه کانی مه عریفه و بواره جیاوازه کانی جیبه جیکران له ژبانی کردارییدا، له وانه ی له به ده ستهاتووی ئیجتیهادین له دیندارییدا له ئاینی ئیسلامدا، که نه وه کانی ئوممه ت بۆیان گواستووینه ته وه، له تیگه یشتتی ئه حکامه کانی و داواکاریه په تیبه کانی و دابه زاندنی بۆ سه ر واقیعی ژبان له لایه نه جیاوازه کانی^۴.

^۱ ابن منظور، جمال الدین محمد بن مکرم. لسان العرب، بیروت: دار صادر، (۱۴۱۲هـ / ۱۹۹۲م)، ماده: (ورث).

^۲ القرطبي، الجامع لأحكام القرآن، سه رچاوه ی پیشوو، ج ۲۰، ص ۵۳.

^۳ الترمذي، أبو عيسى محمد بن عيسى. الجامع الكبير "سنن الترمذي"، تحقيق: أحمد محمد شاكر وآخرون، القاهرة: مطبعة مصطفى البابي الحلبي، (۱۳۹۵هـ / ۱۹۷۵م)، كتاب: الدعوات عن رسول الله، ج ۵، ص ۵۲۷، حديث رقم: (۳۵۲۹).

^۴ النجار، عبدالمجيد. "مبادئ منهجية في التعامل مع التراث"، نحوه منهجية للتعامل مع التراث الإسلامي، أعمال ندوة عملية نظمها المعهد العالمي للفكر الإسلامي، بالتعاون مع معهد الدراسات المصطلحية في فاس، ۳۰ أكتوبر- ۵ نوفمبر ۱۹۹۶م، ص ۲۶۷.

لیرهدا تیبنینی ئه وه دهکریت، به گویره ی ئه م دیاریکردنه، هر شتیک به ره می مروّف نه بوو، له بازنه ی که له پوور (تراث) دهچیته دره وه، له سهرووی هه موویه وه وهحیی خودایی: قورئانی پیروژ و سوننه تی پیغه مبه ر.

له وینه کانی تری ئه م جیاوازییه، دهبینن ئه کره م ضیاء عومه ری به شیوه یه کی پیچه وانه ی ئه مه که له پوور دیاریده کات و ده لیت: "که له پووری ئیسلامی بریتییه له وه عه قیده و رۆشنیبری و به ها و ئاداب و هونه ر و پیشه سازی و ته وای ده سته که و ته کانی تر، مه عنه ووی و مادی، که له باوو باپیرانمانه وه بۆمان ماوه ته وه. لیره وه که له پوور ته نها له ده سته که و ته رۆشنیبری و شارستانی و مادییه کاندای کورتنه بووه ته وه، به لگو وه حیی خودایی (قورئان و سوننه ت) یش دهگریته وه، که له پیشینانمانه وه بۆمان ماوه ته وه".^۱

موحه ممه د عابد جابری پیناسه ی که له پووری عه ره بیی ئیسلامی به م جوړه کردوه که: "زنجیره یه ک له بیرمه ندان و بۆچوون و تیروانینه، به دریزایی رۆژگار به دواییه کداهاتوه و که وتووه ته ژیر کاریگه ری یاسای په ره سه ندن و ململانی".^۲ ئه م پیناسه یه زۆر دووره له قسه ی ئه وانه ی پیشترا باسمانکردن، چونکه ئه م دیاریکردنه بیرمه ند/ مروّف وه کو یه کیک له پیکهینه ره کانی که له پوور داده نیت و ئه وانه ش ده خرینه پالی، که لای پیشینه کان به پیکهینه ریکی بنه رته ی که له پوور دانرابوون، له بۆچوون و تیوره کاندایاریکراون، هر ئه وه یه لای هه ردووکیان به به ره می مرویی ناوبراوه.

هوی جیاوازی له دیاریکردنی چه مکی که له پووردا بۆ ئه و پیگه یه ده گه ریته وه، که خاوه نه که ی لینه وه دروانیته په یوه ندیی وه حیی خودایی به واقیعه وه، ئه وانه یان وایده بینن که وهیحی ده سته بژیری (الانتقاء) و هه لبژاردن (الاختیار) قبولناکات. هه روه ها ئه وه یش قبولناکات که ملکه چی واقیع و رووداوه کانی بیت، هه تا له گه لی بگونجیت. به مه یش ده بیته حوکمه سه رداکراو له بری ئه وه ی حاکم بیت. ئه وانه بۆچوونیان وابووه پیکهاته کانی که له پوور و وه حیی لیکجیا بکریته وه، له به رئه وه له گه لیدا نه یان هیناوه. ئه وانه یشی پییانوابووه وه حیی له حه قیقه تدا شتیکه له پیشینه کانه وه ده مینیته وه، ئه وا ئه و ریگه یه ی گرتووه ته به ر که پیکهینه ره کانی له گه ل

^۱ العمری، أكرم ضياء. التراث والمعاصرة، سلسلة كتاب الأمة (۱۰)، الدوحة: وزارة الأوقاف والشؤون والمقدسات الإسلامية، شعبان ۱۴۰۵هـ، ص ۲۷.

^۲ الجابري، محمد عابد. كيف نتعامل مع التراث، سلسلة مواقف (۱۵)، الدار البيضاء: دار النشر المغربية، ۲۰۰۳م، ص ۴۱.

پیکهینه ره کانی تری که له پووردا لیکداوه. به لام له و رووه و جیاوازییه که له نیوان ئه و دوو بۆچووندا ههیه، که واده خوازیت باسیکهین، ئه و که سهی تیروانینیکی ئیمانیه هه بووه، ئه و له باره ی دهستبژییری (الانتقاء) و ههلبژاردن (الاختیار) له وهحیه خودایی خوئی پاراستووه. له م بارهیه وه ئه کره م ضیاء عومهری ده لیت: "کاتیک ئه م پیناسه گشتگیره بۆ که له پوور و هه رده گرین، ئه و سه پیرکردن و مامه له کردن له گه لی به یه ک شیوه نابیت، چونکه وهحیه خودایی بواری دهستبژییری (الانتقاء) و ههلبژاردن (الاختیار)، یان هه ولدان بۆ ملکه چکردنی بۆ واقع، یان بیرکردنه وه له ته وزیفکردنی بۆ به دیهینانی به رژه وهندییه گشتیه و تایبه ته کان قبولناکات، به لگو ئه و بۆ خوئی چوارچیوهیه که و حوکی ژیان ده کات".^۱

ئه وانیه ی که رۆشنیرییه که یان له رۆشنیری رۆژئاواوه سه رچاوه یگرتووه، هه مان بۆچوونی هاوه له کانی ههیه له مامه له کردنی وهکو یه ک له گه ل که له پووردا، له نیوان ئه وانیه ی سه رچاوه که ی مروقی دروستکراوه و ئه وانیه ی سه رچاوه که ی که خودای دروستکاره، هه مان ده که ونه بهر پرۆسه ی ره خنه لیگرتن و دهسته بژییری (الانتقاء) و قبولکردن و ره تکردنه وه، به بی هیه به پیرۆزگرتنیک، ئاینیش ملکه چی ئه و مه نه هجه ده کریت".^۲

منیش هه مان بۆچوونی هه ندیک له توێژه رانی پیش خومانم ههیه، پیموایه که له پوور ناکریت وهحیه بگریته وه، ئیدی ئه وه قورئان بیت، یان فه رموده، چونکه وهحیه فه رمایشیکه له سه ره وه ی واقعیه، له میژوو به رزتره. فه رمایشتی خودای گه ورهیه، ئه ویش: (لَا يَأْتِيهِ الْبَطْلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ)، ئه گه ر خرایه پال جگه له خوئی، له وانیه ی به ره مه می مروفن، ئه و خسته نه پاله ی بۆ لای شتیکه، که ئه گه ری قبولکردن و ره تکردنه وه و مشتومرله سه رکردنی ههیه، ده بیته ده روزه یه ک بۆ ئه وه ی هه مان ئه وه ی له سه ر ئه وان جیه جیده بیت، له سه ر وهحیش جیه جیبیکه ن. پاش ئه م دیاریکردنه، بۆمان ده رده که ویت که که له پوور گرنگی نابیت ئه و کاته نه بیت که سود بگه یه نیت به بونیاتنانی ئیستای کومه لگه ی ئیسلامیه ی، بونیاتنانیک که ده کریت لینه وه دوباره بکه وینه ری و له و کۆتانه ده ربازیبکات که به ره و چه قبه ستن له سه ر زه وی راده کیشن. واتای ئه مهیش له مه دا ده خهینه روو:

^۱ العمری، التراث والمعاصرة، سه رچاوه ی پیشوو، ص ۲۶.

^۲ سه رچاوه ی پیشوو، ص ۲۹.

۲- چه مکی بونیاتنان (مفوم البناء):

وشه‌ی (بنی) له زماندا به واتای دروستکردن (الانشاء) و چوونه‌لا (الدخول) و چه‌سپاویی (الثبوت) هاتووه. هه‌موو ئه‌مانه‌یش بۆ یه‌ک بنه‌رته ده‌گه‌رینه‌وه که ئه‌ویش چه‌سپاویی (الثبوت)ه.

راغب گوتووویه‌تی: "گوتراوه (بنیت وبنیة وبنیا)... (البناء) ناوه بۆ ئه‌وه‌ی بونیاتده‌نریت... (البنیان) یه‌که و کۆ نییه... هه‌ندیکیشیان گوتووویانه: (بنیان) کۆی وشه‌ی (بنیانه)ه... ئه‌م جۆره کۆیه بۆ نیر و بۆ می دروسته"^۱.

نوسه‌ری (مختار الصحاح)یش گوتووویه‌تی: " (بنی بیتا) خانوویه‌کی بونیاتنا، (وبنی علی أهله بینی زفها) چووه لای هاوسه‌ره‌که‌ی، ده‌چیته‌لای، گواستیه‌وه. عاممی ده‌لێت (بنی بأهله)، ئه‌مه‌یش هه‌له‌یه... (وابتنی دارا) مالێکی بونیاتنا، (بنی) به واتای بنیاتنان و (البنیان)یش دیواره"^۲.

(ئین مه‌نزور) ده‌لێت: (البنی) بونیاتنان پیچه‌وانه‌ی (الهدم) تیکدانه... (البناء): ریکخه‌ری بونیاتنان و دروستکاریه‌تی... (البنیة والبنیة): ئه‌وه‌یه که دروستکردووه... (وبنی فلان بیتا بناء) فلانکه‌س خانوویه‌کی بونیاتنا... (ابتنی دارا) خانوویه‌کی دروستکرد، (بنی) واتایه‌که (البنیان): دیواره‌که‌یه... (أبنیت الرجل): أعطیه بناء أو ما یبني به داره): پیاویکم بنیاتنا: بینایه‌کم پیندا، یان ئه‌وه‌ی خانووهره‌که‌ی پی بونیاتده‌نیت... (البناء): بریتییه له‌وه‌ی ده‌بیت کۆتایی وشه‌که یه‌کیک بیت، له (سکون)، یان هه‌ر (حركة)یه‌ک"^۳.

(که‌فه‌وی)یش ده‌لێت: (البناء)، له پووی زمانه‌وانییه‌وه: دانانی شتیکه له‌سه‌ر شتی که به‌مه‌به‌ستی جیگیربون (الثبوت)"^۴. به‌لام (البناء) له پووی زاراوه‌بییه‌وه به‌وه دیاریده‌کریت، که کۆمه‌لیک پێوشوینی به‌کارهاتوو له‌گیرانه‌وه‌ی کۆمه‌لگه‌ی ئیسلامی بۆ سه‌ر چه‌شمه‌پاکه‌کانی، له رینگه‌یه‌کی تایبه‌ته‌وه.

خشته‌کانی بونیاتنان له واقعی مسوولماناندا به‌رده‌سته، رینگه‌ تایبه‌ته‌که‌شی نیشانه تیۆری و میژووویه‌کانی دیاریکراوه، له‌به‌رئه‌وه بونیاتنانی ئیستای مسوولمانان له

^۱ الراغب الأصفهاني، معجم مفردات ألفاظ القرآن، سه‌رچاوه‌ی پیشوو. ماده: (بنی).

^۲ الرازي، محمد بن أبي بكر بن عبدالقادر. مختار الصحاح، تحقيق: محمود خاطر، بيروت: دار العلم للملايين، (۱۴۰۵هـ/ ۱۹۹۵م)، ماده: (بنی).

^۳ ابن منظور، لسان العرب، سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ماده: (بنی).

^۴ الكفوي، أبو البقاء أيوب بن موسى الحسيني. المعجم في المصطلحات والفروق اللغوية، تحقيق: عدنان درويش ومحمد المصري، بيروت: مؤسسة الرسالة، (۱۴۱۲هـ/ ۱۹۹۲م)، ص ۲۴۱.

بۆشاييه وه سه رچاوه ناگریت، وه كو يه كه م جارى، چونكه خاوه نى هه موو ئامرازه كانى بونياتنان و هه موو ئه زمونى پيشينه كانه له و بواره، به لام ئه وهى هيشتا نه ها تو وه ته دى، به نه بوونى هه موو ئه وهى هه يه بيسوده، ئه وه يش برى تيه له ليه اتو وى و سووربوون و ئيراده. ئه م پي كه ينه رانه هه رچه نده له هه ر كارى كدا به رده ستنه بن، هه رچه نديش له ئه نجامداندا نه بن، ئه وا ده رئه نجامى كاره كان وه كو پيوست نابن، له به رئه وه ده بيه ته گه رانه وه بۆ ئه و ده ستي كه ي ليه وه بونياتنان سه رچاوه يگرتو وه، به لكو له وانه يه گه رانه وه بۆ ئه و قوناغانه بيت، كه له پي كه يه كى زور نزمدايه، چونكه شكست (فشل) وزه ي مادى و ده روونى به كارده بات و رهنگدانه وه كانى زياتر ده بيت له وهى چاوه روانده كریت.

بونياتنان له كاتى به ديهاتنيدا، هه رگيز ناگاته ته واومه ندى، مه گه ر بتوانيت به شيوازيكى روون، روکاره كانى ئاينده ي تيدا ده ربكه ویت، كه پشتبه ستوو بيت به به رچاوه روونيه ك مه رجه بارودوخيه كانى له خوگرتييت. هانده ر بيت بۆ خستنه ژيرر كیف، هه تا بيته خزمه تكارى ئومه ت، نه ك كو سپ به ينيته ريگه ي. به پشتيوونى خوداى گه وره دواتر ئه مه روونده كه ينه وه.

۳- چه مكى به رچاوه روونى (مفهوم الإبصار):

وشه ي (بصر) له زمانه وانيدا بۆ چه ند واتا يه ك ده گه ريه وه: مه عريفه و به دوا داچوون (تحقق) و عيلم و امان و روونى و پرشنگدارى. هه موو ئه مانه يش بۆ يه ك بنه رت ده گه رينه وه كه ئه ويش عيلمه.

راغب ده لیت: (بصر) به ئه ندامى بينين ده وتريت و... به و هيزه ي كه تييدايه، به هيزى په ييبه رى دلش ده گوتريت (البصيرة = به رچاوه روونى)... (البصرة) هه ش برى تيه له ئه ندامى سه ركه ر".^۱

نوسه ر (مختار الصحاح) يش ده لیت: (البصر): هه ستي بينينه، (أبصره): بينويه تى، (البصير): پيچه وانه ي (ضيرره)، واته نه بينين، (المبصرة): رووشن... (المبصرة) له سه ر كيشى (المترية): به لگه يه... (البصيرة): به لگه و به رچاوه روونيه له شتدا".^۲

(ئيين مه نظور) ده لیت: (البصر): چاو، گو تراو يشه: (البصر) هه ستي بينينه... كو يه كه ي (أبصاره)، (تبصرة): سه ريكرد ئايا ده يبينيت... (باصره): له گه ليدا سه رى

^۱ الراغب الأصفهاني، معجم مصطلحات ألفاظ القرآن، سه رچاوه ي پيشوو، ماده: (بصر).

^۲ الرازي: مختار الصحاح، سه رچاوه ي پيشوو، ماده: (بصر).

شته‌ک‌هی کرد کامیان پیش ئه‌وی تریان ده‌بینیت" ^۱. به‌لام (الأبصار) له‌ رووی زاراوه‌یی‌ه‌وه‌ خۆی له‌ روونینی روخساری شته‌کانه‌وه‌ و به‌شه‌کانیدا ده‌بینیت‌ه‌وه‌، ئه‌مه‌یش له‌ ریگه‌ی خویندنه‌وه‌ی شتی تره‌وه‌، ئه‌و ئامرازه‌یه‌ که ده‌مانگه‌یه‌نیت‌ه‌ه‌ زانینی خودی باب‌ه‌تیک، ئه‌مه‌یش له‌ ریگه‌ی په‌یوه‌ندییه‌وه‌ به‌ باب‌ه‌تیکی تره‌وه‌. له‌به‌رئ‌ه‌وه‌ رابردوو ده‌کریت‌ه‌ خالی به‌ریکه‌وتنی به‌رچا‌روونی ئاینده‌، ئه‌مه‌یش به‌ ده‌ست‌پیکردن له‌وانه‌ و په‌نده‌کانییه‌وه‌ که له‌ که‌له‌پووردا گه‌نجینه‌ک‌راوه‌.

سیته‌م: که‌له‌پوور له‌ نیوان بونیاتنای ئیستا و به‌رچا‌روونی ئاینده‌دا:

به‌مه‌به‌ستی زیاتر دیاریکردنی چه‌مکی که‌له‌پوور له‌ په‌یوه‌ندی به‌ ه‌ردوو ئه‌رکی بونیاتنای ئیستا و به‌رچا‌روونی ئاینده‌، وایده‌بینم له‌پال ئه‌وه‌ی خستمانه‌روو، دوو خالی تریش که‌ من به‌ په‌یوه‌نددار پێیانه‌وه‌ ده‌بینم بجه‌مه‌روو، ئه‌وانیش:

۱- که‌له‌پوور و فره‌یی پۆل و ئه‌رکه‌کانی:

که‌له‌پوور به‌ یه‌کیک له‌ پیکه‌ینه‌ره‌کانی رابردوو داده‌نریت، به‌مه‌به‌ستی هێنانه‌وه‌ی بیرکردنه‌وه‌ی ئه‌وانه‌ی رویشتوون و به‌ئاگابوون له‌سه‌ر شیوازه‌کانی ژایان و به‌ره‌مه‌ مرۆییه‌کانیان. وه‌کو به‌شداربوونیان له‌ دروستکردنی روخساره‌کانی ژیان، ماوه‌کانمان بۆ کورت‌ده‌کاته‌وه‌. که‌له‌پوور ئه‌رکیکی تریش به‌ده‌ست‌ده‌هێنیت، که‌ خۆی له‌ به‌شداربوونی له‌ بونیاتنای ئیستادا ده‌بینیت‌ه‌وه‌، چونکه‌ ئیستای ئوممه‌ت له‌ رووی مه‌عرفیه‌یه‌وه‌ هه‌رچه‌ند بالا بیت، یان له‌ رووی پیشه‌سازییه‌وه‌ پێشکه‌وتوو بیت، یان له‌ بواره‌ جیاوازه‌کانی ریکخستن و به‌ریوه‌چوونی ژایاندا په‌ره‌یسه‌ندبیت، ئه‌گه‌ر که‌له‌پووریکه‌ نه‌بیت که‌ کۆله‌گه‌ مه‌عنه‌وییه‌که‌ی و په‌رمزیه‌ته‌ رووشنیریه‌که‌ی پیکه‌نه‌هێنابیت، ئه‌وا هاوشیوه‌ی ئیستای ئه‌و نه‌ته‌وانه‌ ده‌بیت، که‌ شکۆمه‌ندییه‌کانی جگه‌ له‌ خۆیان وه‌رده‌گرن و خۆیان ده‌ده‌نه‌ پال ئه‌وانه‌ی که‌سانی تر پنی شکۆدار بوون.

که‌له‌پوور ئه‌رکی سیته‌میشی هه‌یه‌، خۆی له‌ به‌رچا‌روونی ئاینده‌ و دووربینی (استشراف)یدا ده‌بینیت‌ه‌وه‌، چونکه‌ له‌سه‌ر رویه‌ک دامه‌زراوه‌ که‌ له‌ مامه‌له‌کردنمان له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی بۆ ئاینده‌ مه‌زنه‌نده‌یده‌که‌ین سوتمان پێده‌گه‌یه‌نیت، به‌ بانگه‌شه‌کردن بۆ سوومه‌ندبوون له‌ ئه‌زمونی ئه‌وانه‌ی رابردوو، خستنه‌رووی له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی واقع و ئاینده‌مان ده‌بخوازیت ریگامان بۆ خو‌شده‌کات. ئه‌مه‌یش به‌مه‌به‌ستی ئاماده‌سازی بۆ ئاینده‌، ئاماده‌سازییه‌کی ئه‌رینی که‌ له‌سه‌ر به‌ریوه‌بردنیکی ئامانجدار دامه‌زراویت، که‌ خاوه‌نه‌که‌ی بزانیته‌ چی ده‌ویت و خۆی به‌دووربگریته‌ له‌ هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی که‌

^۱ ابن منظور، لسان العرب، سه‌رچاوه‌ی پێشوو، ماده‌: (بصر).

سودی نابیت بوی و وزه‌کانی به‌ره‌مداران به‌خاته‌گه‌ر و ریبه‌ری خه‌رجیبه‌کانی بکات، خوی دووربگریت له‌و کاره‌دوورانه‌ی که‌عه‌قل و شه‌رع ده‌بخوازیت.

۲- که‌له‌پوور گه‌نجینه‌ی نه‌زمونه‌کانی بونیاتان و پیشینی (استشرف):

سه‌ره‌رای به‌شداریی که‌له‌پوور به‌فره‌یی نه‌رکه‌کانی و همه‌چه‌شینی رۆلی، نه‌زمونی کرداریی په‌یوه‌نددار به‌وه‌ی باسمانکرد پیمانده‌دات، که‌وا له‌مرۆقی هۆشمه‌ند ده‌کات له‌پیناو نه‌وه‌ی ره‌وتی نه‌رینی بگریته‌به‌ر، به‌دووربیت له‌وه‌ی چاره‌نوسی به‌ره‌و سه‌ره‌نه‌نجامیکی خراب بیات هه‌لویسته‌ی له‌سه‌ر بکات، چونکه‌که‌له‌پوور نه‌زمونی نه‌وانه‌ی رابردوومان بۆ ده‌پاریزیت و هه‌موو به‌شداربوونه‌کانی پیشین له‌بونیاتانی سه‌ره‌ریبه‌کانی ئومه‌ت به‌مکوربوون له‌سه‌ر به‌رژه‌وه‌ندی ده‌سته‌جه‌معیی بۆ بونیاتانی ئیستا و پیشینی (استشرف) ئاینده‌ی، یان پالدانی به‌ره‌و ناباشیبه‌ک کاره‌که‌ی به‌ره‌و ئاسانیبه‌ک بیات به‌گرتنه‌به‌ری ریگه‌یه‌ک که‌به‌چاکه‌ی ناگه‌یه‌نیت، هه‌موو نه‌مانه‌مان بۆمان گه‌نجینه‌ده‌کات. پاش نه‌مه، ده‌مه‌ویت نه‌وه‌بخه‌مه‌روو که‌من بۆ چاره‌سه‌ری نه‌م توژیینه‌وه‌یه‌سی ده‌روازه‌م داناه‌وه، که‌تییدا به‌هاناه‌وچوون له‌سه‌ر ریگه‌ی هه‌موو ته‌وه‌ره‌پیشنیازکراوه‌کانی تیدایه، به‌بی نه‌وه‌ی یه‌کیکیان دووربخاته‌وه، یان وه‌لایینیت.

أ- ده‌روازه‌یه‌کی میژوویی:

هه‌رکه‌س ئاشنای رابردووی ئومه‌تی ئیسلامی بیت، هه‌ست به‌رۆلی که‌له‌پوور له‌به‌دییه‌ناتی یه‌کیته‌یه‌که‌ی ده‌کات، سه‌ره‌رای فراوانیی لایه‌کانی روبه‌ره‌که‌ی و په‌له‌هاویشتنی به‌هه‌موو لایه‌کدا، دان به‌نه‌رکه‌کاراکه‌یدا ده‌نیت له‌کوکردنه‌وه‌ی ره‌گه‌زه‌کانی به‌جیاوایی زمان و ژینگه‌و بنه‌چه‌کانیانه‌وه، زالبوونی له‌سه‌ر پیکه‌یتانی که‌سیتی ئومه‌تدا ده‌بینیت. پیکه‌یتانیک که‌له‌هه‌موو لیدان و په‌لاماری دوژمنه‌کانی له‌هه‌موو لایه‌که‌وه‌پاراستی. نه‌گه‌ر که‌له‌پوور نه‌م رۆله‌میژوویییه‌ی له‌پاراستنی ئومه‌تی ئیسلامییدا هه‌بووبیت، هه‌مووی پیکه‌وه‌کوکردبیته‌وه، ریزه‌کانی له‌رۆژگاری زوودا پته‌وکردبیت، نه‌واعه‌قل نه‌وه‌ده‌خوازیت گرنگی به‌نه‌رینیبه‌کانی بدریت، هه‌تا ئومه‌ت پارێزگاریی له‌سه‌ر کۆله‌که‌و ره‌سه‌نایه‌تیبه‌کانی بکات.

ب- ده‌روازه‌ی کێپرکیی رۆشنیریی / ده‌روازه‌ی شارستانی:

له‌په‌یوه‌ندی کاریگه‌ربوون و کاریگه‌ریی دروستکردنی نیوان نه‌ته‌وه‌کاندا ناگریت بیلایه‌ن بیت، یان نه‌وه‌تا نه‌ته‌وه‌به‌مه‌ستی کاریگه‌ربوونی رۆشنیریی ده‌چپته‌ناو نه‌ته‌وه‌ی تره‌وه، یان نه‌وه‌تا خوی ده‌خاته‌به‌ر کاریگه‌ریی نه‌وانی تر. کێپرکیی

رۆشنبیری له شهردا هۆشداریی له بارهوه دراوه. دهقهکانی وهحیی، به قورئان و سوننهتهوه، زۆری لهمه تیدایه، له بهرئهوه پهردهپۆشکردن و کێپکێ و پهتکردنهوهی شیوهکانی لهخشتهبردن، له مهزنی و پازاوهیی و هیژدا له ههر ئاستیکی بهرزدا بیت، هه موو ئهوانه ههر پهتدهکرینهوه، ئهگەر له بهرانبهرهکهی فهرامۆشکردنی یهکێک له کۆلهگهکانی رۆشنبیری ئیسلامی بیت، به لکو فهرامۆشکردنی ههر هه موو که له پووری ئه رینییه کانیه تی.

کێپکێی رۆشنبیری ئه وه ده خوازیت که له پوور فهرامۆشنه کریت، یان به که مسهیرنه کریت، یان نکولی لینه کریت. به تایبهت ئه وهی که ئه رینییه، ئیدی به ههر نرخیک و له ژیر ههر گوشاریکا بیت، چونکه ئوممهت ئه گەر به رگری لینه کات و نه پیاریزیت، وه کو یه کیک له تایبهتمه ندییه چاکه ره وه کانی، ئیدی ده بیت به رگری له چ شتیک بکات؟ له کاتیکدا ئه گەر ئه وه له دهستبدا، ئه وا چاکه یه کی زۆری له دهسته چیت، به له دهستدانی وه کو دهموچاویکی لیدیت، که رهنگ و پوواله تی له دهستدایت.

ت- دهروازه یه کی مرۆیی:

که له پووری ئیسلامی خهسله ته مرۆییه که ی له ئاین و شه ریعته که یه وه وهرده گریت، چونکه ئاین به وهحیی بۆ پیغه مبه ری خودا (درودی خودای له سه ربیت) هاتوه، هه تا به خه لکی رابگه یه نیت، خودای گه وره ده فه رمویت: ﴿إِنَّ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعَالَمِينَ﴾ (یوسف: ۱۰۴). جا ئه گەر که له پووری ئه رینی گونجاو له تیروانییه که یدا بۆ گه ردوون و ژیان له ئاینی ئیسلامی بیگه رده وه سه رچاوه بگریت، ئه وا به خه سله تی مرۆفایه تی جیاده کریته وه، له بهرئه وه وا پیویسته کات پیگه ی ئوممهت له م پوژگار ه سه خته دا رونه بگریته وه به به راورد به پوژگاری پرسه روه ری پابردووی. هه روه ها پیویسته توانای به شداربوونی له بونیاتانی هاوبه شییتی مرۆییدا رونه بگریته وه.

له کاتیکدا ئه م که له پووره ئه و تایبهتمه ندییه دیارانیه له خوگرتبیت، ئه وا گرنگییدانی به بژارکردن و پزگارکردن کاریکی زور پیویسته. ههر ئه مه شیه له لاپه ره کانی دواتردا به پشتیوانی خودای گه وره قسه ی له باره وه ده که ی.

بهشی دووهم:

که له پوور له نیوان بزارکردن و رزگارکردندا:

(التراث بین الغربلة والانقاذ)

یه که م: که له پوور بابه تی بزارکردن و رزگارکردن:

له وانه یه هه ندیکمان بپرسین: گرنگی "بزارکردن" ی که له پووری ئیسلامی چیه و به در بازکردنی چیمان ده سته که ویت؟ ئه مه ییش به توندیی هانمانده دات گرنگی ئه وهی ده مانه ویت بخینه پروو، ده مامک له سه ر به های ئه م کاره به رزه لایبه یین، هه تا هیچ نارونیه کی تیدا نه مینیت و که س له گرنگیه که ی دودل نه بیت.

به مه به سته دانانی بناغه یه ک بو ئه مه، به پیوستی ده زانین وه کو ده سته پیک له سه ر "بزارکردن" ی که له پوور به شیوازیکی تاییه تمه ند بدوین و رزگارکردنیشی به گرتنه به ری ئاراسته یه کی دیاریکراو.

- باشه ئه و چو نیتیه کامه یه که بو بزارکردنی که له پوور پینشیا زیده که یین؟

- ئه و پیکه یینه رانه کامانه که رزگارکردنی له سه ر ده وسه تیت؟

به سه رنجدان له که له پووری ئیسلامی در ده که ویت که تیروانین تیدا هه مان پیگه یستن و هیز و چاکیی نییه، له به ره ئه وه پیوستی به پالفته و بزارکردنیه تی له هه موو خلته یه ک. ئه گه رچی بزارکردن و رزگارکردن دوو پیکه یینه ری یه ک بابه تن، له گه ل ئه وه ییشدا بو مامه له کردن له گه ل که له پووردا بزارکردن له پیشتره، چونکه ئوممه تی ئیسلامی کیشه ی ئه وه نده له سه ر کو بو وه ته وه، به جو ریک نازانریت چی پیش بخریت و چی دوا بخریت، چه ند پیوستی هه بو وه به واز لیه یینانی چاره سه رکراوه؟ چه ند پیوستیش هه یه پیشخستوه، له کاتیکدا ده بوو دوا بخریت؟

چەند پېښتېش ھەيە داويخستووہ و دەبوو پېشخېرت؟ ھەموو ئەمانە بەھۆی بوونی ناتەواوييەك لە فيقھى لەپېشبوون (فقہ الاولويات) و پەرخنەگرتن لە دەستكەوتەكان دروستبوو، بە جۆريك كە نەبوونی جولانەوہى پەرخنەگرتن - ھەر وەكو ئەكرەم ضياء عومەرى باسیدەكات - بوو تە ھۆى دروستبوونی بېسەر و بەرييەكى فيكرى (فوضى فكرى)، ئەمەيش خۆى لە لەدەستچوونی پتوہرەكانى ھەلسەنگاندن و زۆرىى دوبارەكردنەوہى شيوہ و ناوہرۆكەكان دەبينتەوہ^۱.

لە كاتيكدا گرتنەبەرى ئەم ريگە نەريئيە ئەو جۆرە رەنگدانەوہ مەتسبيدارانەى ليدەكەوئتەوہ، ئەوا ئيمە نامانەوئت لە كارەكەماندا پەپرەويى لئيكەين. لەبەرئەوہ پشت بە پيشخستنى لەپيشترين و ئينجا لەپيشتر دەبەستين. بە پشتيوانى خوداى گەورە بەو جۆرە باسەكەمان دەخەينەرۆو.

۱- كەلەپوور و بابەتى بژار:

ئەگەر ئوممەت بىه وئت سود لە كەلەپوورەكەى وەر بگرئت، بە دەرھيتانى گەوھەرەكانى بۆ جيهانى بينراو، ئەوا پتويستە يەكەمىن ھەنگاوى برىتبيت لە بژار و پالفتەكردنى، چونكە ھەموو كەلەپوورەك بەكەلك نبيە، تيكراى كەلەپوور تيروانينيكى تيژى وای نبيە، كە لەم پۆژگارەى خودادا سود بە مرقفەكان بگەيەنئت. ھەموو كەلەپوور لە تيروانينيكى ئيسلامى سەرچاوەگرتوو لە قورئان و سوننەتەوہ نەھاتوو، تبيدایە زيانى لە سودى زياترە. ھەيەتى دزەيكردووہ تە ناوى، كە رۆلى ديارى ھەبوو لە بەلاپيدابردنى زۆريك لە رۆلەكانى ئوممەت لەسەر ريگەى راست. لەبەرئەوہ پتويستبوو كەلەپوور بەگوئيرەى دوانەبيەكان دابەش بکړين، كە لە ريگەيانەوہ لايەنە گەورەكان دياريدەكړين، كە خۆى لەو حالەتانەدا دەبينتەوہ كە لەسەر يەتى.

بە مەبەستى بەئەنجامگەياندننى ئەم كارە پيماناباشە دەستپيشخەرييەكەين لەوہى دەمانەوئت لە برگەى دواتردا بيخەينەرۆو و بليين: كارى دابەشكردنى كەلەپوور لە پيناو دەرخستنى بەسودەكانى، ئەوانەى لەم پۆژگارە سەختانەدا خزمەتى بە ئوممەت گەياندووہ، ھيچ چارەيەكى تر نبيە و دەبئت چەنديين ليژنە لە توئژەرانى پسپۆر لە ليكولئەوہى كەلەپوور و ئاگادار لە بەشە بەسودەكانى پيگبھتريين، بە

^۱ العمري، التراث والمعاصرة، سەرچاوەى پيشوو، ص ۱۷.

سەرپەرشتیی ناوه‌ندیك، كه گرنگی به بزار و بزگارکردنی كه له‌پوور بدات^۱، چونكه بووه‌ته كاریکی زۆر پێویست، كه ئوممه‌تی ئیسلام سووربیت له‌سەر مانه‌وه له سهرده‌میکدا كه به‌رهو داروخان و نه‌مانی ده‌بات.

ئه‌ركی ئه‌وه‌ی ئیستا قسه‌ی له باره‌وه كرا، خواسته مه‌نه‌ه‌جیه‌كانی له مامه‌له‌كردن له‌گه‌ل كه‌له‌پووردا دیاریده‌كریت -وهك ئه‌وه‌ی عه‌بدولمه‌جید نه‌جار بۆی چووه- به‌وه‌ی "له قوناغی یه‌كه‌مدا خستنه‌ژیرسه‌رنجدان و لیکۆلینه‌وه پێویسته، دواى ئه‌وه هه‌لبزاردن و جیاكردنه‌وه‌ی ئه‌وانه‌ی به‌سووه‌ لێ، به‌بێ ئه‌وه‌ی له‌ رووی ئاینیه‌وه پێویستبكات پابه‌ندی ئیجتیهاده‌كانی بن"^۲. له‌پێناو دابه‌شکردنی بۆ دوو به‌ش، به‌م چۆره ده‌یانخه‌ینه‌پوو:

- به‌شیکیان ئه‌وه‌مان بۆ دیاریده‌كات كه ده‌بیت به‌دواداچوون و لیکۆلینه‌وه‌ی له‌سەر بکه‌ین، هه‌تا رۆشنایی ببینیت، وه‌كو داننانیک به‌ هه‌وله‌كانی پێشین و کاره‌کانیاندا، دواى ئه‌وه وه‌كو ویستیک بۆ خزمه‌تکردنی ئوممه‌ت و مرڤایه‌تی.

- به‌شه‌کی تر رۆکاره‌كانی لاوازی و داكه‌وتنی تیتیدا رونده‌كاته‌وه، یان ئه‌گه‌ری به‌شداربوون له پالنانی ئوممه‌ت به‌رهو هه‌لدێر دهرده‌خات.

له دهرئه‌نجامی بزاری كه‌له‌پووریش بۆ ئه‌و دوو به‌شه‌ی باسمانکرد، ئه‌مانه‌مان بۆ رونده‌بیته‌وه:

۱- ئه‌رینی (ایجابی) / نه‌رینی (سلبی):

هه‌رکەس ئه‌وانه‌ی تیدابیت كه باسمانکرد، بیگومان جیاوازییه‌کی پوون ده‌بیت له نێوان به‌شه ئه‌رینییه‌که‌ی كه‌له‌پوور و ئه‌وانی تردا، له‌به‌رئه‌وه‌ی كه‌له‌پوور هه‌ندیکی ئه‌رینییه و به‌لگه‌یه له‌سەر ئه‌وه‌ی بیروکه‌که له‌ مێشکی خاوه‌نه‌که‌یه‌وه هه‌لقولاوه، بۆ لیکۆلینه‌وه‌یه‌ك ده‌گه‌رپته‌وه، كه مه‌به‌سته‌که‌ی پوونه و رێگه‌ی ده‌ستپیک و ئامانجه‌كانی خۆشکراوه، دهریده‌خات كه خاوه‌نه‌که‌ی له‌ کاره‌که‌یدا به‌ئاگا به‌رچاوپوون بووه و زانیویه‌تی چی وه‌ربگریت و چی لابdat.

هه‌ر وه‌كو له‌ ناو كه‌له‌پووردا هه‌یه كه به‌و چۆره نییه، به‌لكو خاوه‌نه‌که‌ی هه‌رچی بۆ هاتووه وه‌ریگرتووه، چ به‌ تێخزاندن، یان هه‌لبه‌ستن، یان به‌ وه‌رگرتنی راسته‌وخۆ. له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی ئیمه هه‌تا له‌و حاله‌ته به‌ بیسوویی دانانین، لێرده‌دا مه‌به‌ست له‌سەر

^۱ سه‌باره‌ت به‌دروسکردنی ئه‌و ناوه‌نده له‌لاپه‌ره‌كانی دواتری ئه‌م كتیبه‌دا له‌سهری ده‌دوین.

^۲ النجار، "مبادئ منهجية في التعامل مع التراث"، سه‌رچاوه‌ی پێشوو، ص ۲۷۱.

ویستی جیاکردنه وهی نیوان پیکهاته کانی که له پوور وهستاوه، له پرووی ئه رینی و نه رینییه وه، پله و ئاستی هیز تیندا به چه ندیین ئاراسته یه.

ئهم روکاریه له م رۆژگاردا ئه وه مان لیده خوازیت، که "بژاری که له پوور" بکهین، له وهرگرتنی زور له وانیه تیندا هاتوو په له نه کهین، چونکه هرچی تیندایه به راست و دروست نییه، وهکو ئه وهی دووربیت له هه له، ئه وه ته نها قسه ی خه لکانیکه، راستیی ده پیکن و هه له یش ده کهن، له قسه کانیان وهرده گیریت و ره تیشه ده کریته وه، به گویره ی پیوه ره په یوه سه ته کان.

لیرده ئه وهی زیاتر به لامانه وه گرنگه ئه وه درئه نجامه یه به هوی گرتنه به ری ئهم ریگه یه وه هاتوو ته ئارا، وای لیهاتوو ئه وه بوچوونانه ی له که له پووردا هاتون بو یه کی ده گوازنه وه، وهکو ئه وهی هه قیک بیت و ناییت له دونیای مرۆقه کاندای که س لیلابدات، ئه وه یش گه وره ترین کاره ساته، تیندا زانیاریه کان (المعارف) تیکه لده بن و حه قیقه ته کان تیندا ده شیوین، درئه نجامه کان بیسود ده بن.

سه بارهت به مه ئیین خه لدون^۱ - له قسه کردن تاییهت به گیرانه وهی میژوو- ده لیت: "ئه وشوینه واران زور کهس له پاش خویان شوینیکه وتن و په پره ویانکرد، وهکو ئه وهی بیستبوویان گه یان دیان پیمان، به بی ئه وهی تینینی هۆکاری رودا وه کان و ره وشه کانیان بکهن و له بهرچاویبگرن، به بی ئه وهی گیرانه وه بیننه ماکان ره تیکه نه وه و لایبه رن. لیکۆلینه وه که مه و لایه نی بژارکار زوربه ی جار لاوازه... لاساییکردنه وه له ئاده میزاده کانداییرینه و دریزه ی هه یه، مشه خوری (تطفل) له سه ره هونه ره کان دریز و به رینه"^۲.

که واته مه به ست له ئاگادارکردنه وه که سه رزه نشتکردنی ئه وانیه، که هه موو شتیک به بی ره خنه و بیرلیکردنه وه قبولده کهن، هه ر ئه مه یه لیرده ناومانناوه "بژاری که له پوور". ئه مه یش کاریکه هه ر وهکو چۆن له پرووی عه قلییه وه خوازراوه، له پرووی

^۱ ناوی: ئه بو زهید عه بدوره حمان کوری موحه ممه د کوری خه لدون، سالی (۷۳۲) له دایکبووه، سالی (۸۰۸ک) کوچی دوایکردوو، به بنه چه خه لکی ئیشبیلیه یه، له تونس له دایکبووه. له هونه ره عه قلی و نه قلییه کاندای پیشکه وتوو بووه، له دانراوه کانی: "المقدمه" و"العبر". بروه: التبنکی، أبو العباس أحمد بابا بن أحمد الحاج أحمد بن عمر. نیل الابتهاج بتطریز الدیبا، تحقیق: عبدالحمید عبدالله الهرامه، طرابلس: دار الکاتب، ط ۲، ۲۰۰۰م، ص ۲۵۰.

^۲ ابن خلدون، أبو زید عبدالرحمن بن محمد. مقدمة ابن خلدون، بیروت: دار القلم، ط ۵، ۱۹۸۴م، ص ۴.

شهر عیش و بهمان شیوه خوازراوه. خودای گه وره ده فهرمویت: ﴿وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا﴾ (الإسراء).

له گهل ئە وهدا بژاری که له پوور پیوستی به پابه ندبوون به ئەمانه تی زانستی ههیه، که هیچ حه قیک به فیرونه دات و کهس شتیک به ده ستنه هینیت که هیی خوی نییه. له هه ندیک شوینی که له پووردا هه ندیک ناوچه هه ن، وهکو هیلکی رهش دهرده که ویت، ئاماژهیه بو لاوازی و بیهیزی و گرته بهری ریگهیه کی ناژیرانه. به ته وایی ئەو ئەمانه ته زانستییهی له سه ر میژوونوسی مسولمان پیوسته، ده بیت ئەم هیله له شوینی خویدا بهیلدریته وه... به لام له قه باره ی سروشتی خویدا بهیلدریته وه به بهراورد له گهل لاپه رهیه کی پر له روه بهری سپیی... لانی کهم له ماوه ی فراوانبوونی دهسه لاتی ئیسلامییدا^۱.

ب- به هیز/ لاواز:

له و دهر ئەنجامه نی له کاتی گرته بهری ئەو ریگهیه به ده ستدیت، جیا کردنه وهی که له پووری به هیز له لاوازه که یه تی، ئەنجامدانی کاریکی هه روا ئاسان نییه. له به ره وه پیوستی خویه کلا کردنه وه بوی، یه کیکه له و مه رجه بنه ره تییا نه ی که به بی ئەو هیچ بنیاتانریت.

هه ندیک که له پوور هه یه، که ده یخوینیته وه، روخساری به هیزی له روکار و ناواخیدا هه ستدیده که یه تی. له هه موو لاپه که وه بالاده سته به سه ر پاپه کانیدا، به ده سته شانازییه وه ئاماژه به لیکۆله ر ده دات، که من لیره م، هه یه تی کاتیک لینه کۆلیته وه، له دهر ئەنجام واگومان ده به بیت کاتت به فیرو داوه و وزیه کت به بی سود سه رفکردوه^۲. به لام له کوتاییدا کاره که بو تویره ری هوشمه ند، پیش ئەویش بو لیژنه کانی بژاری که له پوور ده مینیته وه. ئەوانه به رپر سن له رو نکرده وهی هه موو ئەوانه، "ره خنه گری به رچا ورونییش پیوانه کاری خویه تی"^۳ به بی زۆرله خو کردنیکی دور له بابه تییبوون بو پاکژ کردنه وهی که له پووری ئیسلامی له زۆریک له و پۆخله واتانه ی پیوه ی

^۱ قطب، محمد، کیف نکتب التاریخ الإسلامی؟، الرياض والدار البيضاء: دار الوطن والمکتبه السلفیه، طبعة خاصة بالمغرب، ۱۹۹۲م، ص ۲۹.

^۲ دکتور ئەکره م ضیاء عومره ی ئاماژه بو ئەوه ده کات که "وینه ی وهکو ئەو ده سته تانه ده کریت فه رامۆشبرکین و کات و سامان و توانا تییا ندا به فیرو نه دریت." بروهانه:

-العمری، التراث والمعاصرة، سه رچاوه ی پیشوو، ص ۴۲.

^۳ ابن خلدون، مقدمة ابن خلدون، سه رچاوه ی پیشوو، ص ۴.

نوساوه. ئەوانەى كراوه ته و لاخى سواربوون، له وانه يه ئيمه، يان ئەوانەى پاش ئيمه دین، به ئەنجامىكى ناپه سەند بگه يه نيت. ئەمەش -هەر وهكو جابرى ئاماژەى بۆ دهكات- ته نها به چوونه ناوگفتوگويه كى رهخنه گرانه له گه ل پيشينانماندا ده بئيت، ئەمەيش به مه به ستي تيگه يشتينيكي قوولتر لتيان، به ستنه وه يان به خو مانه وه به شيوه يه ك له شيوه كان، هەر كاتيک ئەوه له توانا دابوو".^۱

ت- لاساييكر/ نوپكار:

زانين به لاساييكر دهنه وه و خو پپچواندن به ره همدار نابئيت -هەرچه نده ئەوه له سه ره تاي فيزبووندا پاساوى خو ي هه يه كه كه س نكو لي ليناكات- دووركه وتنه وه لي زياتر يش تونده بئيت، كاتيک كاره كه ي په يوه نددار ده بئيت به و زانايانه ي كه قسه كانيان به دروستي وه رده گيريت و متمانه به بوچوونه كاني ده كريت، كه ساني تر له ريره وي ژياندا پشتيان پي ده به ستن، به لاساييكر دهنه وه ده رئه نجامي نه ريني له سه ر ولا ت و خه لكي ده بئيت. له رو ي فيكري و واقع و تيرواينه وه بو ژيان.

له وانه يه لاساييكر دهنه وه هه نديك جار باشيتي هه بئيت، به لام ناكريت به سه ر تيروايني ده سته جه معي ئومه تدا زالبئيت و ببئته نه ريتيک و هەر سه رقالي ئەوه بئيت، ئەو ئاراسته يه بگريته بهر، كه خواستي هه موو توانا كانه، چونكه ئەگه ر وايليهات ئەوا ده بئته عه قیده يه ك، ئەوه يش دوباره كرده وه و جوينه وه ي ده سته كه و ته كاني كه ساني تر دئينه ئارا. به لام ئيمه به دلنابيه وه ده زانين كه باب ته كاني ژيان ده گورين و به گوراني پيداويستيه كانيه وه له سه رده مه جياوازه كاندا ره وتي خو ي دريژه پي ده دات. بيگومان ئەگه ر لاساييكر دهنه وه بگريته ريبازيكي هه تمبي، ئەوا ژيان له چاوه پرواني خاوبوونه وه و دواكه وتندا ده بئيت، له ئاسۆ وه سه ره تا كاني چوونه ناو متبوونيكي قوول ده رده كه وي ت و له وانه يه ببئته هوي له ده ستناني ئەو پيگانه ي كه چه نديين ماوه ي دياريكراو ده سته كه وت بوون بو ئومه ت.

له ليكدا نه وه ي هوكاره كاني بوچوونه كانمان، پيوستمان به گه ران له دوسيه ي نه ته وه كاني تر نييه، چونكه دوسيه كاني ئومه ته كه مان وايكردوه پيوستمان به و ماندوو بوون و نار هه تيبانه نه بئيت، كاتيک ئومه ته ي ئيسلامي ده ستي به نويبوونه وه وه گرتبوو، سه رنجي له كيشه كاني دها و پيداچوونه وه ي بو ده كردن، ئاراسته ي بيروپرا كاني هه لگير و وه رگير ده كرد و به راوردی له نيوانياندا ده كرد.

^۱ الجابري، كيف نتعامل مع التراث، سه رچاوه ي پيشوو، ص ۴۳.

له پیناو پاککردنه وه و به ده سته پینانی باشتترین دهرئه نجام و به رزترینی ئه و پیشکه وتنه ی که سیک چاوه پروانیه تی، هتا له جه نکه هه مه چه شنه کانی ژیاندا سه رکه وتن به ده سته پینیت. ئه و کات خاوه نی پایه یه کی مه زن بوو، ریزی خوی لیده گیرا، له ناو ئه وانی تردا، له پرووی زانین و سیاسه ت و تیروانین بو ژیان، پایه دار بوو.

کاتیک ئوممه ت چووه قوناغی لاساییکردنه وه به مه به سته سوکو ئه وه ی هه ندیک له زانایانی بوچوونیان وابوو- پاراستنی له به ئامانجگرتنی له لایه ن ئه وانی تره وه، پاراستنی ئه و ده سته وتانه ی پیشینانی به ده سته پینانیاوو، چووه سه ره تایی دامرکانه وه ی شارستانیه وه، دهرئه نجامه کانیشی ئه و ره وشه یه تی که ده بیینین، که هیچ مسولمانیکی دلسوز بو ئوممه ته که ی پی رازینابیت، له کاتیکدا نه ته وه کانی تر به نه فامیه که ی پیکده که نن. ئه گه ر لاساییکردنه وه له بونیا تنانی شارستانیدا کوله که یه ک نه بیت پشتی پیبیه ستریت، کوله که یه ک نه بیت له نارحه تیه کانی کیشمه کیشی روشنیبریدا به کاریبهنیت، ئه و نوپوونه وه هه موو ئه وانه له خۆده گریت، به لام تیگه یشتن لای به گویره ی گوشه نیگای لیکۆله ر، یان تویره ره ده بیت. نوپوونه وه (تجدید) لای هه ندیکمان بووه ته هاوواتای نوپویره یی (حادثة).

ئه و نوپوونه وه یه ی که پیویسته تیروانینی به شیکی که له پووری راستکردبیته وه، هیچ چاره یه ک نییه و ده بیت له تیروانینیکی ئیسلامیه وه سه رچاوه یگریتیت، که له گه ل پیویستیه کانی وه حیی دژ نه بیت، له وانه دوورنه که ویته وه که له سه رچاوه کانیدا به ده ق هاتوون. ئه مه ییش خوی له وانه دا ده بیینیته وه که نوپوونه وه ی تیدا کراوه و ئه سلکی له شه ردا هیه، هه تا تیروانینه که به خالی ده سته پیک دابنرین و دهرئه نجامه ویستراوه کانیش به ئامانجدابنرین، یه ک کوکه ره وه ی ره سه ن کوپانباته وه. جا هه موویان ده بنه خزمه تکاری به رژه وه ندیه کانی ئوممه ت، به بی ئه وه ی دژایه تی، یان هه لچوون به سه ر پیکه پینه ره کانیدا زالبیت.

ده کریت به راوردی ئه و سه رچاوه که له پووریبانه بکریت، که پشتیان به لاساییکردنه وه به ستووه، له گه ل ئه وانه ی پشتیان به نوپوونه وه به ستووه، ئه و کاته جیاوازیی روون له نیوان هه ردوو ریبازه که دا دهرده که ویت. هه روه ها جیاوازییه کی دیاریش له نیوان ئه و ئه نجامانه دهرده که ویت، که هه ر جوړیکیان به ره و پرووی ده چن.

له به ره ئه وه، ئه وه ی به دوا داچوون بو ده سته وته کانی که له پووری ئیسلامی بکات، ئاساییه که پرشنگی نوپوونه وه ی زور سه رنجی رابکیشیت، به لام هه موو قوناغه

میژوو و ییه کانی ناگریته وه. له وانه، ئه و پرشنگه روناککه ره وانیه که لای (جاحظ) دا^۱ ده بیینیت، کاتیک خویندنه وه بو گوتاری عه ره بیی ده کات له هه ردوو کتییی "البیان والتبین"^۲ و "الحيوان" و، لای ئیمامی شافیعی^۳ ده بیینیت، له ریککردنی زانستی ئوصولدا له کتییی "الرسالة" و، ئیین روشد^۴ له "بداية المجتهد ونهاية المقتصد" و، ئیین ته مییه^۵ له تیروانینه شارستانییه پیگه یشتوو هه که یدا، شاطبی^۶ له ریککردنی مه قاصدی شه ریعه تدا له "الموافقات" و، "الاعتصام" و ئیین خه لدون له خویندنه وه یدا بو یاساکانی میژوو له کتییی "المقدمة" دا...

^۱ ناوی: عوسمان عه مر کورپی به حره، به (جاحظ) ناسراوه، (وهفاتی: ۲۵۵ک)، گرنترین کتیه کانی "الحيوان" و، "البیان والتبین". بروانه:

- ابن خلکان، أبو العباس أحمد بن محمد بن أبي بكر. وفيات الأعيان وأنباء أبناء الزمان، المحقق: إحسان عباس، بيروت: دار الثقافة، ۱۹۶۸م، ج ۳، ص ۴۷۰.

^۲ دکتور شاهد بوشیخی ناو نیشانی کتیه که ی (جاحظ) ریککرد و کردی به "البیان والتبین"، له بری ئه و ناو نیشانه ی له ناو خه لکییدا باو بوو: "البیان والتبین". له مه دا پشتی به وه به ست که له ده ستخه ته یه که مینه کانداهه بوو. هه روه ها پشتی به واتای ناو نیشانه که ش به ست، که پیو یستده کات که "ملقی" له "الابانة" و "الملتقي" له "التبین" بیت، بابه ته کانی کتیه که یشت ئه م واتابه خشینه دو پاتده که نه وه. بروانه:

- البوشیخی، الشاهد. مصطلحات نقدية في كتاب البيان والتبين للجاحظ، بيروت: دار الآفاق الجديدة، (۱۹۸۲هـ/ ۱۹۸۲م).

^۳ ناوی: ئیمام ئه بو عه بدوللا موحه ممه دی کورپی ئیدریس شافیعی مه طله بییه، سالی ۱۵۰ی کۆچی له دایکبووه، سالی ۲۰۴ی کۆچی وهفاتی کردوووه. یه کیکه له چوار ئیمامه که، یه که مین که سه له سه ر ئوصولی فیه قسه ی کرد بیت. بروانه:

- ابن خلکان، وفيات الأعيان وأنباء أبناء الزمان، سه رچاوه ی پیشوو، ج ۴، ص ۱۶۳.

^۴ قازی ئه بو وه لید موحه ممه دی کورپی ئه حمه د کورپی موحه ممه د کورپی روشد، له سه ده ی شه شه می کۆچییدا ژیاوه، خه لکی قورته بووه، فه قیه و فه یله سوف و پزیشک بووه. بروانه:

- ابن أبي أصيبعة، موفق الدين أحمد بن سديد الدين القاسم. عيون الأنباء في طبقات الأطباء، بيروت: دار مكتبة الحياة، (د.ت)، ص ۵۳۰.

^۵ ئه بو عه بدوللا موحه ممه دی کورپی قاسم خضر، ناسراو به ئیین هه رانی، شه رعزانی هه نه لیبی، سالی ۵۴۲ی کۆچی له دایکبووه. سالی ۶۲۱ کۆچی وهفاتی کردوووه. له رووی زانستییه وه دیار بووه و له ئابن زانییدا جتی ئاماژه بووه.

- ابن خلکان، وفيات الأعيان وأنباء أبناء الزمان، سه رچاوه ی پیشوو، ج ۴، ص ۳۸۶.

^۶ ناوی: ئه بو ئیسه قاق ئیبراهیم کورپی موسای لخمیه، به (شاطبی) ناسراوه، (سالی ۷۹۰ کۆچی وهفاتی کردوووه، پیشه وایه تی مه زنی له هونه ره کانی فیه و ئوصول و ته فسیر و فه رموده و زمانی عه ره بیی و هی تریشدا هه بووه. بروانه:

- التبتکتی، نبل الابتهاج بتطريز الديباج، سه رچاوه ی پیشوو، ص ۴۸.

د- هینراو (دخیل) / رهسهن (أصیل):

هینراو (دخیل) له حقیقه تدا رۆشنییرییه کی پیچه وانه یه، تیروانینیکی هه لگرتووه له وانه یه پیچه وانه بیت، لیره وه مه ترسییه که ی له سه ر ناسنامه ی خود سه رچاوه ده گریت. مه به ست له هینراو (دخیل) نه وه یه که کراوه ته پردیک له و پردانه ی که رۆشنییری رۆژئاوایی به ره و رۆشنییرییه که مان دروستیده کات، دواتر پیگه ی دژ ده گریت و ده یه ویت ژاوه ژاو له سه ر خود دروستبکات، به مه به ستی به ده سه تهیتانی داگیرکاری رۆشنییری له قونایکی دواتردا.

یه کیک له ئامانجه کانی هینراو (دخیل) له سه ر ولاتانی ئیسلامی، ده سه ته مۆکردنی عه قلی مسولمانه به مه به ستی راهیتانی بۆ وه رگرتنی بیرو که پیچه وانه کان، وه کو ریگه خو شکردنیک هه تا وای لیدیت پیوستبکات له خو بیگریت و به رگری لیتکات و بیکاته رۆشنییرییه کی باو له ناو تاکه کانی کومه لگه ی ئیسلامیدا.

نه گه ر له و یوه ده سه تپیکه ی که هینراو (دخیل) رۆشنییرییه که ئامانجی داگیرکاری فیکرییه، که ته ر و وشک ده گریت وه، تاکه کانی ئوممه ت وا لیده کات به هه موو توانای خو یانه وه ببنه زورناژهنی رۆشنییری جگه له خو یان، له کاتیکدا وای لیچاوه پروانده کرا بیته ئامرازی به رگریکردن له رۆشنییری و ناسنامه ی کومه لگه که ی. هینراو (دخیل) نه وانه که خاوه نه کانی نه و هیزه یان نه بووه له به رانه ر رۆشنییری ئیسلامی رابوه ستن، له به ره وه ی به و شیوه یه ره قتارده که ن. پاشان له باره ی نه و لایه نه وه پرسیارده که ی، که بانگه شه ی ده کرد بۆ بوژانه وه ی هینراو (دخیل) و هاندانی، دوزینه وه ی شوین له کومه لگه دا بۆ له خو گرتنی.

سه رچاوه کانی میژوو هه والمان پیده ده ن، که یه که مین که س ده روازه ی بۆ هینراو (دخیل) کرده وه، خالیدی کوری یه زیدی نه مه وی بوو^۱. نه وه یش ده زانین که گو یزانه وه له هه ولی گواسته وه ی تاکه که سیی بۆ وه رگریانیکی ریکخراوی فه رمی له گه ل هاتنی عه باسییه کانداهات، که رۆلی گه وره یان هه بوو له کردنه وه ی ده روازه له هه موو لایه که وه بۆ هاتنه ناوه وه ی هه موو هینراو (دخیل) یک، به تاییه ت نه وه ی له که له پووری نه ته وه تیچاوه کان بوو، وا گومانیا نده برد که هیزی ئوممه ت به تاییه ت هیزه مادیه که ی - قه لای به تینی پاریزه ریانه له مه ترسی هه موو رۆشنییرییه کانی تر.

^۱ ناوی: نه بو هاشم خالد کوری یه زید کوری معاویه ی کوری نه بوسوفیانی نه مه وییه، (سالی ۸۵ ی کوچی وه قاتی کردوه)، پیشه سازی کیمیاو پزشکی له راهیبیکه وه ورگرت که پیتان ده ووت مریانس. بروانه:

- ابن خلکان، وفیات الأعیان وانباء أبناء الزمان، سه رچاوه ی پیشوو، ج ۲، ص ۲۲۴.

له راستییدا هیزی رۆشنییری -که له داگیرکاری فیکرییدا خۆی دهنواند- پیوهریکی تری هه بوو، نه دهکرا به شمشیر و پم -به پیوهری ئه و سهردهمه- هه ره شه له رۆشنییری بکریت، به لکو بۆ به ره نگار بونه وهی، پیویست به هیزیکی رۆشنییری ههیه، که وهکو خۆی و توندتریش وهلامییداته وه، هه موو فرتوفیلیکی هاتوو له ئوممهت دوورده خاته وه.

له بهرئه وه ده بینین رۆشنییری به رگریکار له کومه لگه دا شوینی ههیه، به لام کردنه وهی ده روازه ی قبولکردنی هینراو (دخیل)، بگره شانازی بکردن پییه وه، رهنگدانه وهی سهختی هه بوو. که مترینان ئه وه بوو که ببینن زانایانی ئوممهتی ئیسلامی بونه ته دوو بهش؛ هه یانه وابهستهیه به وهی ناسنامه ی ئیسلامی دهیخوازیت و چنگی لیگری کردوو و دهسبهرداری نابیت. هه یانه بوو ته که سایه تیه کی دیاری رۆشنییری یۆنانی هینراو (دخیل). ئه مه ییش له خۆیدا دیمه نیکه له دیمه نه کانی ویرانکردنی ته لاری رۆشنییری کومه لگه ی ئیسلامی.

ئه گهر هینراو (دخیل) ئه م خه سه له تانه ی هه بیت، ئه وا ره سه نه که ییش خه سه له تی پیچه وانه ی ههیه، چونکه ئه و هیزیکی خودیه که ئوممهت له ریگه یه وه وه لامی هیرشه کان ده داته وه. ئه و قه لا پۆلایینه ی که هانای بۆ ده هینیت هه تا بزانیته چی نامۆیه و له ریگه ی پیگه ی باوو باپیران و پیشینانیه وه شوینه که ی جیا بکاته وه، ئاینده ی پرشنگدار بکات ئه گهر به ره و چاکسازیی کردنی خۆی و تیپه راندنی کۆسه په کانی هه نگاویده نا. ئه وه ییش له خۆیدا دا هینانه، به جوړیک وهکو سه ره چاوه ی له دایکبوونیه تی، ئه مه هه ر کاتی که کۆسه په کان رایانگرت و به ره به سه تکان له روویدا وهستان.

ج- قبولکراو/ ره تکراره:

له راستییدا به شیکی له که له پوور به جوړیک به کارخواه که شایسته ی نییه، ده بوو فه رامۆش بکریت، له ناو تویره راندا بووه باو و له روداوه جیاوازه کاندای بریارده ر بوو. له پال ئه مه دا شتانیکی فه رامۆش کرابوون، به لکو پشتیان تی کراوه، نه گیراوه ته خۆ و کاریان پی نه کراوه، له بهرئه وه چووته گوشه ی چه قه ستن و سکالای فه رامۆش کرانی له لایه ن ئوممه ته وه و که مه تر خه مییان بۆ لای خودای گه وره به رزده کاته وه.

فه رامۆش کردنی ئه م به شه ی که له پوور، یان به ره له ستی کردنی ده رئه نجامی کومه لیک فاکته ر و هوکاره، زۆر به یان بۆ تیگه یشتنی ناته واو له کار پی کردنی مه زه بیک له مه زه به کان ده گه ریته وه، به تابهت ئه گهر شه ر عزان، یان که لامی

بووييت. دەمارگىرى مەزھەبىي - ھەر وەكو عەبدولمەجىد نەجار باسیدەكات - بوو تە ھۆى ئەو ھى پەپرەوانى ھەر مەزھەبىك تەنھا نوسراوەكانى مەزھەبەكەى خۆيان، يان ئەو ھى لەگەلئان يەكیدەگرتەو، دەخویندەو و پشتيان لەوانى تر دەكرد، ھەندىك جار وەك فەرامۆشكردن، ھەندىك جار يىش دوورخستتەو و بەلاوھەنان".^۱

ھەر وەھا ھۆكارى سىياسىيىش رۆلى خۆى ھەبوو لە وەلانانى بەشىك لە كەلەپوور. ھەندىك لە گەواھىيەكانى ئەمە لەو نىكوپەدا دەبىنن كە نەيارانى بىرۆكەى دروستبوونى قورئان بەسەرياندا ھات، لە دژى موعتەزىلەكان، كە لە لايەن دەسەلاتدارانەو، لە قوناغىك لە قوناغەكانى ھوكمرانى عەبباسىيەكاندا (۱۳۲-۱۶۵ك) پشتيوانىيىدەكران.

لە پال ئەمەدا مەزھەبى ئىمامى ئەوزاعىي كە لە ولاتى ئەندەلوس بلابوو، پىش ئەو ھى مەزھەبى ئىمامى مالىك بگاتە ئەو، كە لە لايەن خەلكەو بە گشتىي پشتيوانىيىدەكرا و دەسەلاتدارانىش پشتيوانىيانكرد. ھەر وەھا مەزھەبى ظاھرىش دەچىتە پالئان بەو پىتەى مەزھەبىكە لە مەزھەبەكان كە لە مېژووى ياسادانانى ئىسلامىيدا بوونى خۆى سەلماندوو، بەلام بەرەوامىتىي بۆ نەوسرا، ئەگەرچى زۆر وزەى فىكرىي بەرزى لە خۆ بوو، سەرەراى ئەو ھى بۆ نەوەكانى داھاتووى بەجىھىشتوو، وەكو تىروانىنىكى ئىجتىھادىي لە ژيانى مسولمانان.

ئەوانەى پىشتر بەرپرسىارىتىي "بژارى كەلەپوورى" مان خستە سەرشانىان، دەبىت ھەولەكانىان لە بارەى بژارى "كەلەپوورى فەرامۆشكراو و پشتيكراو" زياتر بگەن و پىوھەركانى قبولكردن و رەتكردنەو لەسەريان جىبەجىبەكەن، بە مەبەستى رىگەخۆشكردن بۆ رزگاركردن ئەرىنىي.

ژيانى ھاوچەرخ ئەو دەخوازىت بە شوپن چارەسەرى شەرىعى ئەو كىشانەدا بگەرپىن كە پىشتر بوونيان نەبوو، بگرە بە خەياللىشدا نەھاتوو، لەوانەى لە كەلەپوورى فەرامۆشكراو و پشتيكراو چارەسەر و ئىجتىھادى وامان دەستبەكەوئ كە بە خەيالماندا نەھاتوو و زۆر گونجاوئىشە لەگەل كىشەكانى سەردەمەكەماندا.

لە راستىيدا رەتكردنەو ھى كەلەپوور، يان قبولكردن، دەبىت بەگوئىرەى ھەندىك پىوھەرىت و بەو رىكخىرىت، توئزەران لە كاتى رۆوبەروو بوونەو ھى ھەر ئارىشەيەكدا لەسەر ھەر بابەتىك بۆى بگەرپىنەو، ئەو ھش ھەرچەند جىاواز و فرە بىت، ھىچ چارەيەكى تر نىبە جگە لە گەرەنەو بۆ پىوانەيەكى گشتگىرى رىگر، ئەوئىش

^۱ النجار، "مبادئ منهجية في التعامل مع التراث"، سەرچاوەى پىشو، ص ۲۷۵.

خۆی له یه کگرتنه وه له گه ل تیروانینی ئیسلامییدا ده بینیته وه، که ئە گەر کاری که له پووری له گه لیدا گونجاو بوو، ئامانجه کانی له بهر چا و گرتبوو قبول ده کړیت، ئە گەر وا نه بوو، ئە وا -هەر وه کو شاهد بوشیخی ده لیت- ده خریته خانه ی ئە وه ی هیچ په یوه ندییه کی به که له پووره وه نییه، ئە گه ریش له پیشینانه وه بۆ مان ماوه ته وه^۱ له بهر ئە وه ده بییت فه رامۆش بکړیت.

خۆ ئە گەر توانرا کاری ئە م دوانه بیانه به یتریته بوون -ئە وا ئە وه که سه ی له سه ره تای تو یژینه وه ی تایبه تمه ندایه، یان کۆتایی پیهینا وه به که مترین کۆشش، که ده چیته سه ر لایه نیک له لایه نه کانی که له پوور به مه به ستی لیکۆلینه وه، یان قسه له سه رکردن، یان به دوا داچوون... ئە وه که سه له کاره که یدا بهر چا ورونه، ده زانیت به ره و کوئ ههنگا و ده نییت بۆ به ده سه تهینانی ئە وه سو ده ی مه به ستیه تی و ده شانیت پیویسته له چی خۆی لابتات، له پینا و گیرانه وه ی کات و خه رجیی و وزه دا... ئە وه کاته کار ی کمان ئە نجام دا وه، که ئە نجام دانی ئاسان نییه، که سه که مان خستو وه ته سه ر ئە وه ریگه یه ی که سه ره ئە نجامی په سه ندی لی و ننا بییت، به ویستی خودای گه وره، "رژگار کردنی که له پوور" ی له سه ر داده مه زریت که له سه ر ئوممه ت پیویسته له جهنگی شارستانیه که یدا له سه ری بروات. ئە مه ییش له م بابه تانه ی دواتردا ده زانین چی پیویسته:

۲- که له پوور بابه تی رژگار کردن:

پرسیار کردن سه باره ت به گرنگی ئە م کاره، هەر وه کو پیشتر له گه ل "بزار کردن" (غربلة) خرایه روو، له گه ل "رژگار کردن" ییش ده خریته روو، له بهر ئە وه سو ده کانی "رژگار کردنی که له پوور" له م برگانه دا پونده که ینه وه:

أ- رونه کردنه وه ی پیگه ی که له پوور له که سییتی ئوممه تدا:

ئە وه ی له کۆن و ئیستادا له سه ر زاره که ئوممه ت -هەر ئوممه تیک بییت- به بیی که له پوور نابییت. وه کو ده بینین عه ره بی کۆنیش له مه بائاگا بووه، له بهر ئە وه زۆر گرنگی پیدا وه و ئە م گرنگی پیدانه شیوازی جوړا و جوړی له خوگرتو وه، وه کو سه رناسیی (الفراسة) و گه راندنه وه ی که سه کان بۆ بنچینه ی خۆیان، ئە مه ییش به چه ندیین ناو له لایان ناسرا وه، له پیش هه موویانه وه شه جه ره ی ره چه له ک.

^۱ البوشیخی، الشاهد. مشروع المعجم التاريخي للمصطلحات العلمية، فاس: (د.ن.)، ۲۰۰۴م، ص ۱۵.

که له پوور، ئەگەر ئه و پووره راستییت، ده بیینییت چۆن رۆلێک ده بیینییت، خۆ ئەگەر سه رناسی (فیراسهت) خزمهتی تیره، یان هۆز، یان بنه ماله یه ک بکات، ئەوا رۆله کانی که له پوور جیاوازه له و رۆله ی سه رناسی ده یگێرپیت و بنه چه ی ره چه له کی تایهت به ره و هاوبه شی ی رۆشنیری گشتی تیده په رینییت، چونکه ئەوه ی له که له پووردا به لامانه وه گرنگه گوشت و خوین و بنه چه ی ره چه له ک نییه، به لکو هاوبه شییتی رۆشنیرییه که له وانه یه په یوه ندی له نیوان ئیمه و پیشینانماندا جگه له و هیچی تر نه بییت. هه ر له به ره ئه وه کاتیک گرنگی پیده دریت و سه رده خریت ئامانج له مه هه مووی ئەوه یه نوینه ری بنه چه رۆشنیرییه که یه، که مرۆفی خاوه ن-عه قلی وریا ئاماده یه له پیناو خزمه تکردن و پاراستن و بلاوکردنه وه و ده ستاوه ده سترکردنیدا به هه موو شتیکی به رز و به نرخ قوربانیییدات، چونکه که له پووری هه ر گه لیک له گه لان "پیکه ی نه ریکی سه ره کییه له ناسنامه که یدا، هه ر که سیش ناسنامه ی نه بوو، ئەوا وه کو ئەوه وایه که ناسنامه یه کی ناته واوی هه یه، هه ردوو کیشیان بوونیان ناته واوه".^۱

کاتیک مرۆف له که له پوور راده مینییت ئەو ریگه یه ی بۆ رنده بیته وه که به هۆیه وه نه ته وه که ی توانیویه تی پیگه ی پیشه نگی له میژووی مرۆفایه تییدا به ده سته بیینییت، ئەمه ی ته نها به هیزی مادیی به ده سته هیناوه، به لکو به زانست و گه رانی ریکی به ره ده وام. له به ره ئه وه له بیدارییه کی ویژدانیییدا ده ژی، جگه له که له پوور کاتیک به چاوی خۆی ده بیینییت، هیچ شتیکی تر به شداریی له به ده سته هینانیدا ناکات. له ریگه ی ئەمه وه که سانیک ده ناسییت، که قه لای سه ره به رزییان بۆ نه ته وه که یان بونیاتناوه، که له و رۆژانه ی خودادا، جگه له مان که س نه یه توانیوه هاوشیویه کی بۆ نه ته وه کانیان بنیاتبنین.

له کاتیکدا ئیستا ئوممهت له قوناعی تاقیکردنه وه و پیگه یشتندایه، تاقیکردنه وه ی تونای مانه وه ی له گه ل سه ختی نه هه مایه تییه که دا و پیگه یشتنی توانای له سه ر به رگه گرتنی نه هه مایه تی له پیناو مانه وه، ده رکه وت که "هیچ شتیکی وه کو زانست له تاقیکردنه وه و له پیگه یشتندا سووی نابییت بۆی، ئەوه ی تییدا بووه و ئەوه ی هه یه لئیوه ره ده گریت، بۆ دروستکردنی ئەوه ی پیویسته بییت".^۲

لیره دا پیویستمان به وه یه رونیکه ی نه وه مه به ست له زانست چیه، ئەو زانسته ی ده مانه ویت زانستی کتیه کان نییه، ئەوه -له گه ل گرنگیه که یدا- لیره نه ویستراوه،

^۱ النجار، کیف نتعامل مع التراث، سه رچاوه ی پیشوو، ص ۴۴.

^۲ البوشیخی، مشروع المعجم التاريخي للمصطلحات العلمية، سه رچاوه ی پیشوو، ص ۱۱.

بەلگە ئەوەی لێرەدا داوادمەکریت، لە بنەرەتدا تەنھا ئەو زانستەدا دەگریتەو، کە دەبیتە یەکیک لە پیکهینەرەکانی بونیهی رۆشنییری ئوممەت، بە ئیلهاموهرگرتن لەو مهعالمانهی کە پشینیانمان بە یەقینەو دەیانناو، کە یەکەمین بانگەوازی ئاینەکهیان بۆ زانست و خویندەنەو بوو، کە زۆر نابات و دەبیتە نیشانەیهک بۆ تیروانینی ژیان، چاوی لەوهدیه لە ههموو لوتکهکان تاک بیت و رازینابیت بەو ژیانەئەمرۆمان لە ناو چالەکاندا.

ئەو هی ئیمە مه بهستمانه هه مان ئەوهدیه کە عیمادەدین خەلیل -خودا بیپاریزیت- بۆی چوو، کاتیک دەلیت: "ئەو هی کە دەمانهویت روون بیت، ئەوهدیه قسهکردن لێرەدا لە بواری ژیرخانی رۆشنییری، ئەمەیش بابەتیکی تره، کە مهعریفه ی زانستی ئەکادیمی تەنھا بەشیکی کەمی پیکدهینیت، سەرەرای پتویستی و گرنگیهکە... زانست شتیکی و ئەو رۆشنییرییهی دەتوانیت ئەو زانسته تەوزیفبکات و سودمەند بیت لێ، شتیکی تره".^۱

ئەگەر کە لەپوور لە هەندیک کاتدا لەو پیکهیهدا بیت وەکو لە بابەتی "بژاری کە لەپوور"دا چەند وەسفیکمان کرد، هەتا جیابیتەو لەوانه ی داوا ی پەلەکردن دەکەین بۆ خزمەتکردنی و گرنگییدانی، لەگەل ئەوهدا هەمیشە بەلگهیه لەسەر ئەو هی رۆشنییری زانست هه موو لایه نه کانی ئوممەتی گرتوو تەو، بەلگهیه لەسەر ئەو هەزیک سەرکەش بۆ بلاکردنەو هی لە ناو تاکه کانی کۆمەلگه ی ئیسلامییدا. ئەمەیش ئامازەیه کە بەسمانه کە لێیه وە- لە پال کە لەپووری ئەرینییدا- سەرەتای ریکه کە بدۆزینەو، لە ریکه ی ئەم دۆزینەوهدیه بۆمان دەردەکەویت کە کە لەپوور بە پوو جیاوازه کانیو، پیکهیهکی گرنگ لە کەسیتی ئوممەتدا دەردەخات، بەو پتیه ی یەک جهستهیه.

ئەگەر ئەوهدمان بۆ دەرکەوت، هیندەمان لەسەر دەمینیتەو لە دژی سەرشوپی و بەرزپاگرتنی رۆشنییری بەرانبەرمان راپه رین، کە گەلەکۆمە ی رۆشنییری خود وایلناتوو کە پشینی چارەنوسیکی باشی لێناکریت، ئەو هی کەسانی دلسۆز بۆ رۆشنییری ئوممەتە کە ی دەیه ویت، بە تاییهت ئەگەر لە ناخماندا چەسپا، کە تیروانیمان بۆ شتەکان لە ئیستا بنچینهیهکی دەرونی هیه، لە ریکه ی هینانی

^۱ خلیل، عماد الدین. حوله تشکیل العقل المسلم، سلسلة قضايا الفكر الإسلامي: (٦)، هیرندن: المعهد العالمي للفکر الإسلامی، (١٤١٢هـ/١٩٩١م)، ص ١٨.

بەرانبەر بە سويا پۇشنىبىرىيەكەي و دەسلەتە تەكئەلۇژىيەكەيەو بەسەرماندا دروستبوو.

بۇ ئەوئەي بابەتەكە بخەينە شوئىنى شياوى خۇي، پئويستە ئەو گوتەيەي ئىبن خەلدون لە بارەي ھەمان ئەوئەي لەسەرى دەدوئىن، بىئىنەو ە ياد، كە "شكستخواردوو ھەمىشە تامەزۇيە شوئىن سەرکەوتوو بکەوئىت، لە دروشمىدا، لە پۇشاكىدا، بىروباو ەپىدا و ھەموو ەدوش و نەرىتەكانىدا. ھۇكارى ئەمەيش ئەوئەيە، ھەمىشە دەرون باو ەرى بە تەواومەندىي ئەو ھەيە كە زالبوو بەسەرىدا و كر دوويەتتە شوئىنكەوتەي".^۱

كەلەپوور مئژووي راستەقىنەيە كە روداو ەكان كۆدەكاتەو، ئەو ەرەسەندنە دەنوئىتتە كە ئوممەت بىئىوئەيەتتى و دەرفەتتى خوئىندنەوئەي خود بۇ خود بە شوئەيەكى بابەتتىيانەي بە وئژدان دەرەخسىتتت، بۇ ئەوئەي شوئىنى ناتەواويەكان دەربخات ھەتە بتوانرئىت تىببەرئىرئىت و ھەلۆەستە لەسەر تىشكە بەھىزەكانى دەكات بە مەبەستى بەھىزکردن و پىگەياندنى، ملەچ نەبوو بۇ ئەو ئامرازانەي كە زۇر جار راستىيەكان دەستەمۆدەكات و دەيشوئىتتت، بە تىكەلكردى ھەقىقەتەكە و كارىگەرىيەكانى و سەرپىچىيە ەقىدەيى و ئايدۇلۇژىيەكانى.

ھەر وەكو چۇن كەلەپوور خۇي مئژوو ە راستەقىنەكەيە، بە ھەمان شوئە ەنگدانەوئەي روخسارى ناسنامەكەيە، بەبى كەلەپوور، ھىچ پئو ەرىكى تر نىيە ەنای بۇ بىرئىت، بۇ دەرخستتى دروستتى ئەو پىگەيەي كە تىيدان، بەبى كەلەپوور ەيوەندىي نىوان پىشسىن و پاشسىن دەپچرئىت، مرۇف ناتوانئىت ئەو بىچىنە رۇشنىبىرىيەي بزائىتت، كە بە تانوپۇيەك دادەنرئىت بۇ دىارىكردى پىگەكەي بە ەراورد لەگەل ئەو "نىشانە-مەلم"ەي شوئىنكەوتوو.

وئراي ئەم خەسلەتانەي كە بەشىكن لە بىانوو ەكانى "رژگاركردى كەلەپوور"، دەبىنن كەلەپوور ئاويئەي ەنگدانەوئەي ئاستى ئەو شارستانىيە كە مسوئلمانان پىيگەيشتوون، بوونەتە پىشەنگ و زەويى خودايان رژگاركردوو، بە ولات و بەندەكانەو، خەلكيان لە تارىكىي دەربازكردوو بەرەو روناكىي، لە كاتىكدا نەتەو ەكانى تر لە تارىكايى دواكەتوويى فىكرىي و ئاينىي و دونايىدا دەياننالاند. ھەر و ھا وەكو ئاويئەيەك دەبىنن كە ەنگدانەوئەي ئاستى ئەو دواكەتوويەيە كە

^۱ ابن خلدون، مقدمة ابن خلدون، سەرچاوى پىشوو، ص ۱۴۷.

له ولاتی مسولمانان که و ته وه، بوونه ئه و خودانه ی له هه موو لاره نه ته وه کانی تر سه ریانتیکردووه.

له کوی ئه وه ی خستمانه پوو دهرده که ویت که ئامازه ی زور هه ن یارمه تییدهرن بۆ خستنه پووی پنگه ی که له پوور له که سیتی ئوممه ی ئیسلامییدا، هه یانه ده مانگیرپته وه بۆ سه ر ریگه کانی په یوه ندیی پیشین به پالپشتیه زانستی و مه عرفیه کانه وه، که لایان بووبوو ره روشنبرییه کی کومه لایه تی، له مندالی بچوکه وه دهستییده کرد هه تا پیای به سالاجووی پیر، هه موویان له کوره کانی زانست و مه عرفیه دا ده بیینی، به مه به سستی بلاوکردنه وه ی پرشنگی روناکی و رامالینی تاریکیه کان، هه ر ئه و بناغه یه یش بوو کردبوونیه سه رداری جیهان.

هه یانه ئه و پنگه یه دهرده خات که ئه مرۆ له م پوژانه ی خودادا تییداین، به جوړیک وایلپهاتوو زورمان ئه وه ره تده کاته وه له خویندنه که یدا په یوه ندیی به که له پووره وه هه بییت، وا گومان ده بات هه چ سویدیکی لینا بییت. کاره که بۆ ئه و سروشته دهرونییه ده گه ریته وه که له وانی تره وه، به ویست و به زور و به ناچاریی، وه رمانگرتوو. و امان لپهاتوو شتی خراپی وا له که له پووره که ماندا ده بیینن که تییدا نییه، ئه وانه ده بیینن که که سانی تر له پنگه ی پیشه وایه تییدا ده یکه ن، ئه گه ریش ئه و پیشه وایه تییه پیچه وانه ی ریساکانی گه ردوون و ژیان بییت، دژی هه موو پیودانگه کانی ئاده میزاد بییت.

ب- پاراستنی که له پووری مروقایه تی:

که له پووری ئیسلامی که له پووریکی مرویی دنوئییت، خه سلته مروییه که ی له خه سلته پیامی ئیسلامه وه وهرده گریت که بوی ده گه ریته وه، به و پنییه که چاوگه و سه رچاوه و ریکاره.

له به ره ئه وه پاراستنی ئه و که له پووره پاراستنی به رژه وه ندییه مروییه کان بووه، بوژاندنه وه یشی بوژاندنه وه ی ئه و سه رچاوانه یه که سویدیکی زوری بوی هه یه، ئه وه ی له به رچاوگریت، یان نا. پاشان کاری گرنگییدانی وه کو پیویست له پیناوی خزمه تکردنی ته وای مروقایه تییدا زور پیویسته.

رژگارکردنی که له پووری ئیسلامی دهره تی ئاشنابوونی ئه و قوناغانه ی گه شه سندن بۆ مروقایه تییه دهره خستییت، که هه ندیکانی به بی بوونی که موکووپیی برپوه، چونکه تویره رانی پوژئاوا و هاوئاوازه کانیان، کاتیک باس له بابه تیک ده که ن په یوه ندادار بییت به و گه شه سندنه فیکری و شارستانیه تی مروقایه تی بینیویه تی، به باسکردنی ده سته که و ته کانی فه یله سوف و زانا یونانییه کان ده سته پیده که ن. کاتیکیش

دهيانه ویت بچنه سهر قوناغی دواتری ئه و گه شه سهندنه، ده بئیت یه کسه ر بۆ قوناغی پینسانسی ئه وروپیی بازده دن، به بی ئه وهی باسی شارستانیه تی ئیسلامیی بکه ن، یه که م، که رۆلکی گه وری له پاراستنی که له پووری یونانییدا هه بووه. دووهم، رۆلی گه وری هه بووه له پینشانسانی عه قلی ئه وروپیی بۆ به ده سته پینانی ئه وهی له سهر دهستی به ده سته اتوووه. ههر که س له وانیس باسیکردییت، وا لئیدا ووه که هه موو ده سته که وه کانی له یونانییه کانه وه وهرگرتوووه. ئه مه یس گواسته وه یه کی تاله و ئه وه یس پردیکی خۆپه راندنه وهی تره. له به رئه وه ئه و گه شه سهندنه شارستانیه ی باسی لئوه ده کریت، هیچ گرنگیه کی نییه و هیچ به شدارییه کیشی نییه تییدا، له به رئه وه پئویسته زیاتر له مافی خۆی پینه دریت.

ته نانه ت ئه و که سه ی زانیارییه کانی له باره ی گه شه سهندنی فیکری مرۆبیه وه له سه رچاوه ی متمانه پینه کراو وهرگرتوووه و حه قیقه تی پینه گه یاندوووه، به سه رنجدان له فاکته ریک له فاکته ره کان، ده رفه تی ئاشنابوونی که له پووری ئیسلامیی به شیوه یه کی راسته وخۆ، بواری ناسینی ئه وهی بۆ ده ره خسینیت که بیده نگیی لیکراوه.

ئه و دوو پاساوه خۆیان له پاراستنی که له پووری ئیسلامیی دنوینن، به و پئیه ی که له پووریکی مرۆبیه و به دوا داچوونی قوناغه کانی گه شه سهندنی مرۆبی به بی بوونی که موکوورپی، به دوو پاساوی گرنگ بۆ رزگارکردن و پاراستنی که له پووری ئیسلامیی داده نرین، هه تا مرۆفایه تی ئه و که له پووره ی بۆ بمینیته وه که کاری زور کراوه بۆ داپوشینی، جاریک به فه رامۆشکردنی، جاریکیش به نه ره خسانی ده رفه تی گه یاندنی به جیهان.

ت- به لگه هیتانه وه له سهر ئه وانه ی که له پووری ئیسلامییان دزیوه:

کاتیک گرنگی به فه رامۆشکراوه کانی کتیبخانه ی ئیسلامیی ده دریت و دزراوه کانی ده گه رینریته وه، ئه وا به ره و چاکبوونه وه ده چیت. ئه و رۆژه مسولمانانی دلسۆز بۆ که له پووری ئوممه ته که یان به گه راندنه وهی حه ق بۆ شوینی خۆی دلخۆش ده بن، پاش ئه وهی روه کانی له هه موو لایه ک رونده بیته وه و ده نگه داته وه.

سه رنجدان له وانه ی له ناواخنی به ره مه مه شاکاره کانی مسولماناندا هاتوووه و به راوردکردن له نیوان بیرکرنه وه و بۆچوونی خاوه نه کانیان و ئه وانه ی سه رده می نوێ به ره مه مه پیناوه، له هه موو بواره زانستییه کان و رشته مه عریفیه جیاوازه کاند، هاوکاریکی باش ده بیت له داننان به حه قی خاوه ن-حقه کاند، رۆلی گه وری ده بیت له گه راندنه وهی پینگه بۆ ئه وانه ی سه ره برزی مرۆفایه تییان دروستکرد و له میانه ی

زۆر ھەلۋىستدا- بە خراپ پاداشتیاندرایەو. لە راستییدا مسولمانان دۆزینەو و داھینانی بېشوماریان لە لاقە جیاوازەکانی زانستدا ئەنجامداو. لەگەڵ ئەو دا ھەر وەکو زەغرید ھونکە داننپیدا دەنیت- "زۆربەیان دزران و درانە پال کەسانی تر".^۱

لە راستییدا ئەوروپا شارستانیەتە کە لە سەر بناغەى ئەو زانستە دا مەزناند، کە مسولمانەکان بەرھەمیانھینابوو، یان، پەرەیانپیدا بوو، بئە ماکانی زانستی خۆیان لە سەر بونیاتنا. ئیتر کە توانای بوو، کەم کەم دەریدەخست، بەگۆیترەى ویستی خۆى، ھەتا جگە لە خۆى بەوانە نەزانیت کە لایەتى و دزیی و تالانیی و بانگەشەکانی ئاشکرا ببیت، نەک پوژیک لە پوژان کەسانی تر ئەو تیبپەرینن.

پزگارکردنی کە لە پووری ئیسلامی پینگەى کە لە پوور لە کەینونەى ئومەتدا دەردەخات و خزمەتى موقایەتیی دەکات بە پاراستنی کە لە پوورە کەى کە دەستە ناپاکەکان شیواندوو یانە، نەنگییەکانی ئەوانەیش دەردەخات کە دزیوانە و دەیانکاتە وینە یەکی بیکیان لە بەردەم ئەو حەقیقەتەى کە ھەرگیز مافی خاوەنەکانی نافەوتینیت. ئەمەیش ئەو کارە یە کە ئەو خەسلەتەنى لئ یەکلادە کەینەو، ئەو کات پزگارکردنی کە لە پوور دەبیتە ئەرکی سەرشانى ھەموو ئەوانەى ھەست بە گرنگیە کەى دەکەن.

ئەم پزگارکردنە ھەرگیز لە بۆشاییەو نایەت، چاوەروانی ناکریت کە سانیک پیتھەستن کە غیرەبى و دلسۆزى بۆ کالا و ناسنامەى ئوممەتە کەى نەبیت، نازانیت چۆن مامەلە لەگەڵ گەنجینە بەزایە دراوہ کەى بکات. زانیاری و ئەمانەتپاریزی و سووربوون لە سەر گەرانندەوہى شارستانی، لە رینگەى کە سانیکەو ئەنجام دەدریت، کە کۆمەلک پەوشتی تیدا بەرجەستەبیت، کە کردوومانەتە مەرج کە پئویستە تیاندا بیت. بە پشٹیوانی خودای گەورە لە مەودا لیان دەدوین.

دووەم: کە لە پوور و لیکۆلەرى پزگارکەر:

لیکۆلەرانى بواری کە لە پوور و راھاتوون کە لە زۆر بواردە بە تاک تاک کاربکەن، یەکیک دیت و لاسایی جگە لە خۆى دەکاتەو، یان ھەندیک جار لەوہى دەبیتیت کۆششى تیدا دەکات، بەلام ناگەریتەوہ بۆ سەرچاوە یەکی گشتگیری کۆکەرەو، کە ھیزەکان ریکبخت و ئامانجەکانیان یە کبخت و دەرئەنجامەکان وەبەر بھیتیت. ئەوہى بۆ لیکۆلەرى بواری کە لە پوورمان دەویت لە بنەردەتدا خۆى دەبیتیتەوہ لە یە کخستنی ھەولەکان و ریککردنی لە چوارچێوہى دامەزراوہ یەکی زانستی، کە ئەو

^۱ ھونکە، زغرید. شمس العرب تسطع على الغرب، أثر الحضارة العربية في أوروبا، بيروت والدار البيضاء: دار الآفاق الجديدة والدار الجماهيرية، (۱۴۱۱ھ/۱۹۹۱م)، ص ۴۰۲.

كاره له خوځيگرښت و سهرپه رشتيبيكات و چاوديري قوناغ به قوناغى بكات،
ددرنه جامه كاني وه به ربه نيت.

ئهمړو ئه و كه سهى بيه و يت له دهره وهى كومه ل كاربكات جيگه يه كى بو نيه، ئه و
كه سهى بيه و يت ريگه يه كى كار كردن بگريته بهر به هويه وه له كومه ل دوربكه و يته وه،
هيچ نه جاميكي باشى لي چاوه پروانناكرت. سهردهم سهردهمى كارى به گروه و
بنياتانى دسته جه معييه. بو سه لماندى ئه مه، نمونه له واقعي ئه و نه ته وانى كارى
به كومه لى هوشمه ندانه ي ريخوا و نه جامه دهن، زور زورن.

له وانى به كه سيك بلت ئه م كاره له واقيعدا هيه، ئه وه تا زانكوكان له ريگه ي
سهرپه رشتيكردى ماسته رنامه و تيزى دكتورا كه له لايه ن ماموستاكانه وه
سهرپه رشتييده كرين، قوتابيان پييه لدهستن، به مه به ستى به ده سته ينانى پروانامه ي
زانستى وه كو دلموى خويندى بالا و ماسته ر و دكتورا...

ئه مه دهرانين، به لام هيچ نزيكايه تيهك له نيوان ئه مه و ئه وه ي ئيمه ده مانه و يت
نيه، چونكه كاره كه تنها له سنورى هه وله تاكيه كاني ئه و قوتابيه دا ده هيلتته وه، كه
به سهرپه رشتى ماموستايه ك نه جاميده دات، به لام ئه وه ي ئيمه ده مانه و يت هه ول و
كوششه كه له چوارچيوه ي كارنامه يه كى هه وله كاندا داده نيت، تييدا گروهى ليكولنه وه
به هه موو نه دنامه كانيه وه بهرپرسيارن له كاره كه له پورويه كه، هه ر له سه ره تاوه هه تا
كوتاييه كه ي چه نديين دانيشتن و ديدار و كوبونه وه ريگده خريت و تيياندا كوسپ و
كيشه كان و پيشنياز و پلانه كاني كار كردن تاوتويده كرين. هه موو كاره كه ددرتته پال
دامه زراوه كه، به بي ئه وه ي كوششه كاني گروهى تويزينه وه كه دانپيدانه نريت و
به هه دهر بچيت.

وايده بينين ئه م جوړه دامه زراوانه ي ئه ركى رزگار كردنى كه له پوور و
كار له سهر كردنيان گرتوه ته خويان، پاكسازى له و نه دنامه نيان بكات، كه به م ئه ركه
هه لدهستن، به وه ي ده بيت هه ر يه كه يان ئه و دو مه رجه يان تييدا بيته جي، نه وانيش
هيز و نه مانه تپاريزيه. نه گه ر له ژيانى خه لكيدا يه كيكيان هه بيت، نه وا ئه وه كه ي
تريشيان نابيت، مه گه ر زور به كه ميى.

ئه وه ي له م دوو مه رجه دا مه به ستمان، ليره دا ده يخه ينه روو:

۱- هیژی معرفیی:

دهمانه ویت لیره دا جیاوازی له نیوان هیژی معرفیی و بری معرفه دا بکهین. بری معرفه ئه و زانیارییه که له یادگه (ذاکره) دا کۆده کریته وه ههتا له کاتی پیوستدا بخرینه بهرهست، له وانه یه خاوه نه که ی نه توانیت به باشیی لئی سودمه ند بیت، له بهره وه ئه نجامه که ی به و شیوه یه نابیت که چاوه روانکراوه.

هه بوونی بری معرفه به که له که کردنی زانیارییه کان و کۆکردنه وه یان، هه موو ئه وه ییش له سه ر بهره می ئه وانه ی تر راوه ستاوه، به م شیوه یه پیشکه و تنی شارستانی و یستراو به ده ستایه ت، چونکه ئیمه ئه گه ر له ئاستی بهره ستختنی تیپه رین بۆ ئاستی پیوستیی وه به ره یثانی و له ئاستی جوینه وه و به کاربردنیان تیپه رین بۆ ئاستی پیوستیی دوباره دروستکردنه وه و ریکخستنه وه ی، ئه و کاته ساز و ئاماده ده بیت بۆ به کاربردن. ئه مه ئه گه ر بوو به خسه له تیکی تویره ی که له پوور، ئه و زانیارییه کانی پیشین دوباره ده کاته وه، که له وانه یه زۆر تیپه ریندرا بیت، له بهره وه له هیچ دۆخیکدا به کاره یثانی ئه و زانیارییه به ته نها جیگه ی قبولکردن نییه.

له بهره وه ئه گه ر ته نها به کاره یثانی زانیارییه بهره سه ته کان، بۆ تویره ی که له پوور جیی سه رزه نشت بیت، ئه و سه رزه نشته که توندتر و خراپتره بۆ که سیک زانیاری و معرفه ی بهره ستی نه بیت و خۆی له تویره وه له بواریکی زانستی هه لبقورتینیت، که هه مووی یان به شیکی نه زانیت؛ چونکه یه کیک له مه ترسییه هه ره که وره کان له کاتی گرته به ری ئه م ریکه یه ئه وه یه ده که کان به شیوه یه کی جیاواز له شیوه به ره تیبه که ی ده رچیت، ئه وه ندی به سه ردا بریت که له توانیدا نییه و ئیدی شتیک به ناوی خاوه نه که ی ده لیت، که نه یگوتوه و بۆچوونیک دهادته پال که باوه ری وانه بووه.

وه کو نمونه بۆ ئه مه، ده بینیت تویره ی سهرقاله به لیکۆلینه وه له ده قیکی تایه ت به فیه ی زه کات، که چی خۆی هیچ په یوه ندیه کی به فیه وه نییه، ده بینیت کاتیک باسی نیسابی زه کات له ئاژهل ده کات، راده ی زه کاتدان لئی به "ابن لبون" دیاریده کات، نارحه تی ناساندن و پیناسه کردنی ده گریته به ر. کاتیک له کتیه کانی ناوداران و ناساندنه کاند ه یچی به رچاونا که ویت، پابه ندی ئه مانه تپاریزی زانستی ده بیت و رایده گه یه نیت که ه یچی له باره یه وه ده ستنه که وتوه.

له راستییدا هۆکاری شکستی ئه وه ی له نمونه که دا باسمانکرد، بریتییه له بیئاگابوون له ناوه رۆکی ئه و بواره معرفیه ی تویره وه ی تیدا کردوه، که چی ه یچ

له باره‌ی د‌روازه و د‌رچه‌کانی بابه‌ته‌که نه‌زانیت، له کاتیکدا "ه‌موو پیشه‌یه‌ک زاراه‌ی خوی ه‌یه"^۱. - به‌گویره‌ی د‌ربرینی جاحظ- ه‌موو بواریکی مه‌عریفیی پیوه‌دانگ و تایبه‌تمه‌ندی خوی ه‌یه.

به‌لام ئیمه -له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی باسمانکرد- نالین بری مه‌عریفیی سو‌دی نییه، چونکه پیکهینه‌ریکی بنه‌ره‌تییه و قوناغیکه له پیکهیناندا ه‌ر ده‌بیت ه‌بیت، به‌لام له‌و گرنگتر ئه‌وه‌یه که له پاش ئه‌و د‌یت "له شیکار و لیکدانه‌وه و ریککردن"^۲. ئه‌مه‌یش پرۆسه‌یه‌که ئه‌و ه‌یزه مه‌عریفییه پیتی ه‌له‌ده‌ستیت، که "خه‌سه‌له‌تیکه له د‌رئه‌نجامی مه‌نه‌جیکی دیاریکراو له فیربوون و فیرکردن، که‌سه‌که به‌هیز ده‌کات و توانای پنده‌دات ئه‌وه‌ی نه‌یزانیوو بیزانیت"^۳.

لیرده‌ا باسه‌که ده‌چیته سه‌ر گرنگیدان به لیها‌توویی (المهارات) بیه‌کان، که وا له که‌سه‌که ده‌کات، بتوانیت ئه‌وه‌ی پیشتر پینهنگ‌وتراوه و له کتیه‌کانی زانستدا نه‌یخویند‌وو، به‌ره‌مه‌یبینیت. لیرده‌ا ته‌رکیز ده‌کریته سه‌ر د‌وزینه‌وه‌ی خه‌سه‌له‌ته تایبه‌ته‌کان له بونیاتی می‌شکی ئه‌و که‌سه‌دا، که ئاماده‌سازی بو ئه‌وپه‌ری سو‌دمه‌ندبوون له که‌ره‌سته‌یه‌کی که‌م ده‌سته‌به‌رده‌کات. ه‌روه‌ها به‌کاربردنی که‌مترین وزه بو به‌ده‌سته‌پینانی گه‌وره‌ترین ده‌ستکه‌وتی پنده‌دات.

ئه‌گه‌ر به‌و شیوه‌یه له لیها‌توویی تینگه‌ین، ئه‌وا سو‌ده‌کانی له‌وه‌ی باسمانکرد قه‌تیسنا‌بیت، به‌لکو تئیده‌په‌رینیت ه‌ه‌تا ده‌گاته ئه‌وه‌ی ببیته د‌روازه‌یه‌ک له د‌روازه پیشکه‌وتوو‌ه‌کان، که به‌ه‌ویانه‌وه عیزه‌تی نه‌فس و که‌رامه‌تی مرؤف به‌دیدیت، چونکه مرؤف و ئوممه‌ت ده‌پاریزیت و دووریده‌خاته‌وه له شوینکه‌وته‌یی ئه‌وانی تر. ه‌ر کاتیک بیه‌ویت ده‌چیته پیش و ئه‌گه‌ر پینو‌ابوو چوونه‌پیش هیچ به‌ره‌مه‌یکی نابیت، ده‌وه‌ستیت.

کاتیک تویره‌ر به‌دوادا‌چوون بو حه‌قیقه‌تی "ه‌یزی مه‌عریفیی" ده‌کات، یان ئه‌وه‌ی ناومان لینا "لیها‌توویی"، ئه‌وا یه‌کلابوونه‌وه‌ی که‌سانیکی زیره‌ک و زورزان له‌م بو‌اره -له قوناغه جیا‌وازه‌کانی میژو‌ودا- ده‌بینیت. ه‌روه‌ها ئه‌وه‌یش تو‌مارده‌کات کاتیک چه‌سپاوویی له‌سه‌ری له‌ده‌سته‌دات، ده‌سه‌لاتی به‌ریوه‌بردن و پلاندانان ده‌که‌ویتته ده‌ست که‌سانیک که شایسته‌ی به‌ره‌مه‌پینان نه‌بوون و له‌گه‌لیدا کۆمه‌لگه به‌ره‌و

^۱ الجاحظ، أبو عثمان عمرو بن بحر. الحيوان، بيروت: دار الكتب العلمية، ۱۴۲۴هـ، ص ۳۶۸.
^۲ البوشیخی، الشاهد. مصطلحات النقد العربي لدى الشعراء الجاهليين والإسلاميين، قضايا ونماذج

ونصوص، بيروت: دار القلم، ط ۱، (۱۴۱۳هـ/۱۹۹۳م)، ص ۲۲.

^۳ سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ص ۲۱.

به کار بردن به لیدانه جیاوازه کانیه وه دهروات، ئه وه کاته یه کیک له دوو شیوازه که ی دهرده که ویت، یه که میان بیروکه ی خوشه ویستی راده (کم) سه ره له دات، که پال به مروقه وه دنیت به ره وه که له که کردن (تکدیس)، ئه وه هسته -هستیکی دروزنانه- لای دروسته بیت، که کاتیک ژیانیکی به کار به رانه به دیده هینیت، ئه وه چهند قوناغیکی له خولگی پیکه وتن و به ره پیشچووندا بریوه.

له میانه ی ئه وه ی رابورد بومان دهرده که ویت هیزی مه عریفه، یان لیها تووی مه یلیکی عه قلی به ره وه به کار خستی عه قل له هه موو شتیکیا تیدایه، له به ره ئه وه عه قل و شه رعیش پشتیوانییده که ن. ئه وه ی په یوه دندار بیت به عه قله وه له میانه ی هه موو ئه وه ی رابورد رونده بیته وه. ئه وه ی به لای شه ره وه گرنکه له میانه ی دهقه قورئانییه کانداه ی بینیت، وه کو ئه م فه رمایشته ی خودای گه وره -که وه سفی به نی ئیسرائیل دهکات که سودمهند نه بوون له وه دق و رینمایانه ی په روه ردار که پنیانبوو: ﴿مَثَلُ الَّذِينَ حُمِلُوا التَّوْرَةَ ثُمَّ لَمْ يَحْمِلُوهَا كَمَثَلِ الْحِمَارِ يَحْمِلُ أَسْفَارًا بِئْسَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ (الجمعة).

له به ره ئه وه کو کردنه وه ی دوو پیکهینه ره که: "راده ی مه عریفی" و "هیزی مه عریفی"، ئه وه یه که ئیمه بوونیان به مه رج ده گرین له وه که سه ی توژیینه وه له باره ی که له پوردا دهکات، چونکه به رده ستبوونی زانیارییه کان زور پئویسته و ده بیت هه بیت. هه روه ها باشبه کارهینان و لیها تووی له سودمندبون لی و وه به رهینانی له وه کاره ی که خزمهت به به ره وه پیشچوونی ئومه ته ی ئیسلامی و مروقایه تیش پاش ئه وه دهکات زور پئویسته، چونکه ئه وه ویستیکی شارستانی هه ی وه رینماییکاریکی مرویش هاندهریه تی.

ئه وه هیزه مه عریفیه ی که مه نه جیه تی وه رگرتنی مه عریفه ی له سه ر داده مه زریت، به وه ی له ریککردن و به رزکردنه وه و وه به رهینانیدا له پیناو زانستی بوونیکی روکاری رووندا دهیگرته بهر، به ره مه که ی زانستی دهرده چیت. ئه مه یسه مه رجیکی به ره تیه پئویسته له تویره ی بواری که له پوری ئیسلامیدا هه بیت. ته نها رۆلی ئه وه نه بیت به و شیوازه ی له ناو تویره راندا باوه دهقه کان دهر بهینیت، به لکو به شداربیت له بونیاتانی نویدا.

له به ره ئه وه به هیزاریکی گشتی و مه رجیکه له مه رجه کانی هه موه کی، که ئه گه ر له تویره ردا هه بوو، ئه وه چاکه ی زوری بو توژیینه وه که و تویره ران ده بیت. له گه ل ئه مه دا مه رجه ی لاوه کی تر هه یه پئویسته به ده ستبخرین، ئه وه یسه خوی له

جیاکردنه وهی له و بواره معریفیه دا دهیینه وه، وازنه هیتانی له هر توند، یان لاوازیکی، له وانه یه رۆژگار ناچار بکات پیوستی پیمان هه بیت.

له مهرجه کانی تری ئه وانه ی له م بواره دا کار ده کهن ئه وه یه له هر زانستیک به شیکی وهرگرتیت، هه تا معریفه کانی وه به رههینیت، هه تا هیزه معریفیه که ی وایلیکات توانای لیکولینه وه ی هه بیت، چونکه هیچ وه به رههینانیک به بی تیگه یشتن نابیت. له گه لیدا تیگه یشتن له وانه ی ئه م سهرده مه دایهیناوه، نهک تهنها به معریفه ی پیشینه کان وازبهینین. ئه گهر معریفه ی پیشین و دواتر زانرا و زانیمان چ جیاوازییهک هه یه له نیوان ئه و و معریفه ی هاوچه رخدا، ئه وه بو خو ی دستکه وتیکی گهره یه و دهروازه یه کی مه زنه له و دهروازانه ی که لیتانه وه که له پوور به ره و بواژندنه وه ی راسته قینه و گهرانه وه بو واقع تیده په ریت، که تهنها له چینی تویره راندا قه تیسنه بووه.

له پال ئه و دوو مهرجه ی پیشوودا مهرجیکی تریش هه یه په یوه ننداره به زانینی سه رچاوه ی ئه و زانیا ریانه ی که ئاسنکاری بو تویره دهکات له گهرانه وه بو ئه و سه رچاوه رۆشنیری و ئیسلامیانه ی که دهه ویت به شیوه یه کی ئاسان، خو ئه گهر نهیده زانی ئه و سه رچاوانه ی له چ پسه پورییه کدان، یان ئاگاداری ئه و هونه ره جیاوازانه نه بوو که له کتبخانه ی ئیسلامییدا هه یه، له زانسته هه مه جوره کان، زور سهخت ده بیت بوی ئه وه ی دهه ویت ئه نجامییدا، ئه گهر توانیشی، ئه واکاتیکی زوری ده ویت که خزمه تی ئوممه ت ناکات له داینکردنی ئه وه ی له هه نبه ر لیشاوی رۆشنیرییدا پیوستیه که ی، کاتیک به ده ستیده هینیت وهخت به سه رچووه.

له پال ئه و مهرجانه ی باسمانکرد مهرجی شاره زابوون له ریگه کانی لیکولینه وه (تحقیق) مهرجه، چونکه وا له تویره دهکات له کاره کهیدا به رچاوپون بیت. کاره که له پوورییه که ی به شیوه یه که ئه نجامده دات ئه وه ی تیدایه له خوینه ری نزیکه دکاته وه. خو ئه گهر بیئاگا بوو له و ریگه یانه، یان له ئاستیک له و ئاستانه ی که ریگه ی پینادات کاره که ی به باشترین شیوه ته واوبکات، ئه واکاره که ی به ره و ئه و پله یانه بگه رینیته وه پاش خراپتر بیت له و حاله ی دهسته ته کانی تیدا بووه.

له پال ئه و مهرجانه دا، مهرجی ئاگادار بوون له و لایه نانه ی ئه وله ویه تیان هه یه که پیوستنده کات بخرینه پیش هیی تره وه، ههروه ها رهوشی شارستانی ئیستا به پیوستی داده نیت.

بو ئه وه ی بونیاتنه که به ته واوی بیت، ده بیت تویره ری بواری که له پوور که ره سه کانی خوینده وه و رزگارکردنی نو بیکاته وه و بیکاته چه کیک له هه موو

قۇناغەكانى مامەلەكردنى لەگەل كەلەپووردا، ئەگەر ھەستا بە لىكۆلینەوہى ئەوہو تەكنەلۇژیای نوئى و سى دى، ئەمانە سودى باشیان بۆى دەبیت، كە كات و ھەولى بۆ دەگىرنەوہ.

ھىزى مەعرفى مەرجىكى بىنەرەتتە بۆ مامەلەكردن لەگەل كەلەپوورى ئىسلامى، لەگەل ئەوہدا بەرھەمى وەكو پىويست نابیت لە رووى شارستانىيەوہ، ئەگەر مەرجى دەستگرتن بە "ئەمانەتى زانستى" لەو مامەلەكردنەدا نەبیت. ئەمەيش دواتر بە پىشتىوانى خۇداى گەرە لىدەدوويىن.

۲- ئەمانەتى زانستى:

ئەگەر "ئەمانەتى زانستى" و "ھىزى مەعرفە" پىكەوہ كۆبوونەوہ، توئزەر دەگەيەننە لوتكەى توئزەران، لە رووى زانستى و كارکردن و پۆشنىبرى و ئاكارەوہ، چونكە پىويستە توئزەر لە پال ھىزە مەعرفىيەكەيدا خاوەنى ئەخلاقيكى بەرزى جوان بىت، چونكە نوينەرەتتە پىيىكى زانايانى كۆمەلگە دەكات و ھەلگى بەيداخى سروشتى ئەو رىگايەيە، كە پىويستە ئەوانى ترىش لەسەرى برون.

كاتىك توئزەرى كەلەپوور پابەندى ئەم رەوشتانە دەبیت، ئەوا رەنگدانەوہى تەنھا لە سنورى خۇيدا نابیت، بەلكو دەبیتە خزمەتكارى و زياترىش. زياترەكە لىرەدا لەو باشىيانەدا خۇى دەبىننەوہ كە سود بە كەلەپوور دەگەيەنن، بە جۆرىك دەبىتە پالەرى تاكەكانى كۆمەلگە بۆ خۇشويستنى ئەوہى لايەتى و پۆشتن رووہو ئەوہى دەبىننیت. بەمەيش دەبىتە مەرجىكى بىنەرەتتى لەو مەرجانەى كە پىكەوہ خزمەتى كەلەپوور دەكەن.

لەگەل ئەوہدا ئەمانەتى زانستى لە بوارى توئزىنەوہدا نايەتەدى ئەگەر نەبووبىتە خەسلەتىكى ئەخلاقي، كە مروف لە ژيانىدا ھەبىت. خۇ ئەگەر وەكو رەوشتىك لە رەوشتەكانى توئزەرى رزگاركەرى كەلەپوور چەسپا، ئەوا گومانى تىدا نىيە كە گرنگى بەم بوارانە دەدات:

أ- ئەمانەتپارىزى توئزەر لە بژاردا:

ئەم مەرجە ھەر وا ئاسان نىيە، ھەر كاتىك توئزەر نىيەتى خۇى لە كارەكەيدا پاككردوہ و لە دروستى ھەوالەكانى كۆلىيەوہ، روكار و سىفەتەكانى پۆلنكر، سود و زيانەكانى بۆ ئوممەت دىارىكر، ئەوہ ھەنگاوىكى پەسەندە لە بىرنەوہى كارىكى زۆر باشدا. لە رەوتى بژارکردندا چەندىن قۇناغى گەرە لەپىناو سودمەندبوون لىنى بە شىوہىيەكى زۆر چاك دەبىت.

ئەمانەتپاريزىي لىرەدا لەسەر خەمى تويزەر لەپىناو گەراندنەوہى ئوممەت بۆ شەقامى ميژوو راوہستاوہ. ئەگەر ئەم وەسفەى تىدا نەھاتەدى، ئەوا ئەو بويزىيەى نابىت كە پالىپتوہبنىت بۆ سووربوون لەسەر بژارى كەلەپوور. بژاركرديك كارەكەى پى راستبىتتەوہ و ئەو سود و ئەنجامانەى لەسەر بەدەستبەھىننىت، كە بەرھەمەكەيان بۆ ئوممەت بگەریتەوہ لەو بونىاتە شارستانىيەى كە دەيەووت.

لەبەرئەوہ ئەمانەتى زانستىي ئەو قەلغانەيە كە ئوممەت دەپاريزىت لەوہى زىانى كەلەپوورى خراپ، يان زىانبەخش، يان لاسايىكەرەوہ، يان رەتكراوہى پىنگات. ھەر وەھا كەلەپوورى ئەرىنىي سودبەخش دەپاريزىت لەوہى ئەوانەى لە سايەيدان مافيان نەخۆرىت و چارەنوسىشى بە رادەى ئەوہى بىسودە لاواز دەبىت، يان ئەوہى سودەكەى پوچ و لاواز بىت.

لە راستىيدا وايلىھاتووہ لە زۆر كاتدا ئەمانەتپاريزىي رەوشتىكى ونە، لەبەرئەوہ لىرەدا بووہتە مەرجىك پىويستە بىتەجى، ھەتا سىفەتىك نەدرىتە پال كارىك كە تىيدا نەبىت. لەوانەيە وەسفى كارىكى كەلەپوورى ئەرىنىي بە سىفەتىكى نەرىنىي بكرىت بىتتە رىگر لەوہى پىشانى خەلك بدرىت و كاردانەوہى سووكر بىت لە كارىكى كەلەپوورى نەرىنىي كە بە ئەرىنىي وەسفرابىت و خرابىتە بەردەم خەلكى ھەتا زىانەكەى ھەموان بگرىتەوہ و بەھۆيەوہ ئاكارىك بلاوبىتتەوہ كە لە حەقىقەتدا وا پىويستبكات نەكەووتە ناو كۆمەلگە.

ھەلگەراندنەوہى ئەو پىوہرانە دەبىتە ھۆى داروخانى بەھى كاركە و خاوەنەكەى و ئەوہى لىي ئومىدەكرىت، ئەوہىش رىگەى تويزىنەوہ خۆشەدەكات بۆ بەدەمەوہچوونى مەيلە ئايدۆلۆژىيەكان. خۆ ئەگەر لە رووى دەرونىيەوہ بەھى لەدەستدا، ئەوا لە بۆنەى تردا ناتوانىت بەدەستبەھىننىت، لەوانەيە تويزەر تىيدا گەرابتەوہ بۆ پابەندبوون بە رىگەى راستەوہ. كەواتە خۆھەلواسىن و پەيوەستبوون لە بنەرەتياندا دەگەرپىنەوہ بۆ سەر چەشمەى دەرونىي بەرلەوہى لە لايەنەكانى تردا بەدوايدابگەرپىت.

ئەمە لەوہى پەيوەنددارە بە سىفەتە دووانەيەكانەوہ پىماناوبو پىويستە بژارىانبكرىت. لە لايەكى ترەوہ ئاگادارماندەكاتەوہ لەوانەى پەيوەندىيان بە پىش خۆيەوہ ھەيە، كە پىويستى بە بىرتىژىي ھەيە. ھەر ئەمەيشە لە مەيلە مەزھەبىي و فىكرىيەكانى ئەوانەى ئامادەييان لە كەلەپووردا ھەيە ديارىدەكرىت. ئەگەر تويزەر خۆى لە كارىكى كەلەپوورىيدا بىنىيەوہ، يان لە تىروانىنىكدە كە يەكىك لە پىشەين ھەيىوہ كە لىرە، يان لەويوہ تىپەرپىون، زۆر پىويستە لە كارەكەيدا برايەتىي بىرورا

نه خوښنیتته وه، به هوی ئه وه وه خوئی له پیشاندانی حقیقهت لابتات و په نا بو ریگه ی فووتیکردنی میدیایی شیونیه واری راستیه کان ببات، له پینا و به ده مه وه چوونی ویستیکی فیکری، یان مه زه بی، یان سوزداری، یان هاوشیوه ی ئه وانه. له پال ئه مه دا دیمه نیکی سه رنجراکش ده بینن، خوئی له وه دا ده بینتته وه تویره ی که له پوور، زوربه ی کات یه ک تیروانینی له نیوان ئه و و خاوه ن-کاره که دا به شیوه یه کی هه موه کیی دروستته بووه، له بهرئه وه په نا بو وه رگرتی روخساره گشتیه کان و هه لباردنی هه ندیک له وه ی له پیشیانه وه زانراوه و تیروانینی تویره ی هاوچه رخ و تیروانینی تویره ی کون یه که ده خات، وه کو ئه وه ی ده بینت له پرورژه ی ئین خه لدوندا ته نها دره وشانه وه عه قلانییه کان (التجلیات العقلانیة) هه لده بژیریت، که تیدا وه کو مادییه کی رووت دره ده که ویت و هه موو دره وشانه وه ئیمانیه کان فه راموشده کات، به تاییه ت ئه وه ی په یوه دنداره به غه بیه وه. ئه مه یش واده کات پرورژه یه کی ته واو ناته واو ده کات که له سه ر ریسا ئیمانیه کان دروستکراوه و خاوه نه که ی گه یاندووه ته ئه وه ی پیگه یشتووه. ئه و کات لئیه ه لده بژیریت و گولژیریده کات و زور لایه نی رته ده کاته وه و لایده بات، هه تا پرورژه که به شیوازیک دربه که ویت که پیچه وانه ی بیت و وینه یه ک بیت له وینه سه ره کییه که ی نه چیت. له مه یشدا په پیره ی عه قلانیه ت بکات، که ئه وه له کاری تردا په پیره وی لیده کریت.

ئه وه ی له باره ی ئین خه لدونه وه باسکرا سه باره ت به ئین روشدیش ده توانین بیلین، زوریک له تویره رانی که له پوور له کاره کانیدا ته نها ئه وه ده هینن که خزمه تی تیروانینه کانیا ن ده کات و ئه وه ی ونبووه که یانی تیدا ببینه وه ده هینن، به لام بین و هه موو دانراوه کانی - وه کو یه ک پرورژه ی ته واومه ندیی که به لگه یه له سه ر تیروانینیکی ئیمانی پیگه یشتوو، که ئامانجه کانی به روونی دیاریکراوه، تواناکانی به هه لباردنیکی به رز ئه نجامدراوه و له وه یشه وه تیروانینیکی روون به ره مه اتوو، که هه ر وه کو چوون خزمه تی قیامه تی ده کات به هه مان شیوه یش خزمه تی دونیای ده کات. له هه موو ئه مه یشدا ملکه چه بو په رستشی خودای گه وره - ئه گه ر وا نه بایه، ئه مه نه ده بوو.

ب- ئه مانه تپاریزی تویره له رزگارکردندا:

له وانه یه له بزارکردندا هه سته که یین که بابه تیکه په یوه ندیه کی به تینی به ناوه رۆکی ده که کانه وه هه یه، چونکه جیاکردنه وه ی نیوان ده قی ئه رینی و ده قیکی تری نه رینی، یان له نیوان به ئه نجامه یاندنی به سود و یه کیکی تری زیانبه خش، یان

برپاردان له سهر ده قېک که قبولگراوه، يان ره تکراره، له سهر زانینی ناوه پوک و
ئوهی له خوږگرتووه نه بیت نابیت.

ئه گهر کاره که به و جوړه بوو، ئه واه وئوهی ده مانه ویت له م ههنگاوه دا لیبیدوین
خوی له پابه ندبوون به ره وشتی ئه مانه تپاریزی له قوناغیکدا ده بینیته وه، که قوناغی
دواتری له سهر داده مزیت، ئه ویش پزگارکردنه. ئه گهر پابه ندبوون پیه وه له م
قوناغدا ناته واه بوو، ئه واه ئه نجامی بژار به و شیوه یه ی که ده مانه ویت و ابیت
دهرناچیت، که له پووریش سود له و هه و له ی توپژهرانی پیشتر وهرناگریت.

ئه گهر خه سلته ی ئه مانه تپاریزی به شیک نه بوو له که سییتی توپژهری بواری
که له پوور، له توانیدا هه یه دزه بکرته ناوی، به لکو له توانادایه به مه به ست زور
کاروبار که کاری که له پوور لپی ته به رایه بکرته ناوی، وه کو ئه وه ی بیر له دهرچوون
له کیشه یه ک له و کیشه نه بکاته وه که رو به رووی توپژهرانی که له پوور ده بیته وه و
بیت شتیک بو ده که زیاد بکات، که تیدا نییه، يان شتیک لئ که مېکاته وه که له سهر
ئه و شته وه ستاوه، به مه ییش ناته واه یه ک تیدا دروستده کات که دواتری ناوه پوکیک
ره سه نه. ئه گهرچی بو توپژهر کاریکی پتویست به ده ستبخات، به لام له راستیدا ئه وه
دهر بازبوونیک خودییه، نه که دهرچوونیک سوونیک بو خودی کاره که له پووریه که
هه بیت.

له وانه، توپژهریک ببینیت که سهرقالی لیکولینه وه یه و گوئ به جیاوازی
زاراوه کان له چند ده قیک جیای ده ستخه ته کان نه دات، ئه مه ییش و ابکات ناته واه یی له
واتادا دروستبیت، به لکو گووانی هه مووی له وه ی خاوه نی ده که که ویستوویه تی
پووبدات، يان ببینیت حساب بو گوته و برپاره کانی له لیکولینه وه و
قسه له سهرکردندا نه کات. جاریک بیت به شیوازیک سته مکارانه و ناداپه روه رانه
په پره و بکات و جاریکی تر مه یلی به لای سهرخستنی بوچوونیکدا هه بیت با راست و
دروستیش نه بیت.

ئوهی له که سه به رزه کان داواکراوه که ئیمه بانگه وازی دروستبوون و
ده ستکردن به کاری باشیان له ناو پیکه پنه ره کانی که له پووردا ده که یین، که بیگومان
سه خت ده بیت، له گه ل ئه وه دا ئه وه ته نها ههنگاویکه و پتویسته ههنگاوی تری
پزگارکردنی به دوا دابیت هه تا ئه نجامی باشی هه بیت، فره ره هه ندی هه بیت، له وانه
لیزه دا باسیانده که یین:

سێیه‌م: که‌له‌پوور و میکانیزمه‌کانی ڕزگارکردن:

له‌م بابته و له‌میان‌ه‌ی دوو لقدا قسه‌ له‌سه‌ر ئه‌م بابته ده‌که‌ین، به‌که‌میان خۆی له‌بوژاندنه‌وه‌ی که‌له‌پووردا ده‌بینێته‌وه، ئه‌وه‌یش به‌ژياننده‌وه‌ی له‌ناخه‌وه و ته‌پوتۆزی سالانی کۆن له‌سه‌ری لاده‌بریت، به‌مه‌به‌ستی به‌ده‌یه‌ینانی هه‌ستی به‌رجه‌سته و مه‌عه‌وی به‌بوونی. دووهمیشیان خۆی له‌کارپیکردنی و پیدانی پیگه‌کانه‌ له‌ژیانی ئاساییدا، که‌به‌رده‌وامیتی و پیگه‌یشتن و سودی به‌رده‌وام دابینبات، چونکه‌ که‌له‌پووریک که‌بژی و بیاریزیت له‌ره‌فه‌ی کتیبخانه‌کاندا هه‌یج سویدیکی نییه‌.

ئه‌و پیگه‌یانه‌ی بۆ ڕزگارکردنی که‌له‌پوور له‌پوژگاری ئیستامان و پیشتردا په‌یره‌وکراوه، وای ده‌هێلێته‌وه که‌ته‌نها تایبه‌تیی به‌چینیکی ئه‌کادیمی پسرپۆر، به‌وه‌ بانگه‌ش‌ه‌ی بوژانه‌وه‌ی که‌له‌پوور ده‌که‌ین، به‌لام ئه‌وه‌ی وه‌کو ئه‌رکیک ده‌مینێته‌وه که‌ پیویسته‌ به‌هینریت‌ه‌ی بریتیه‌ له‌وه‌ی به‌رده‌وامی به‌بوون و سوولیوه‌رگرتنی بده‌ین. ئه‌مه‌یش ته‌نها به‌وه‌ ده‌بیت که‌ له‌ژیانی گشتی مسوولماناندا بخریته‌گه‌ر.

له‌به‌رئه‌وه‌ پیویسته‌ وه‌ک خالی ده‌ستپیکردن و ئامانج سه‌یری ڕزگارکردن بکه‌ین، که‌ به‌ دوو میکانیزم دروسته‌بیت و به‌بی‌بوونی یه‌کیکیان، یان به‌بوونی ناته‌واوی تیدا ناهینریت‌ه‌ی.

- ئایا ئه‌و دوو میکانیزمه‌ کامه‌یه‌ که‌ پیویسته‌ بۆ ڕزگارکردنی که‌له‌پوور پشتیانپێبسته‌ن؟

- ئه‌و پیکه‌ینه‌رانه‌ چین که‌ له‌سه‌ریان دامه‌زراون؟

۱- که‌له‌پوورو میکانیزمی بوژاندنه‌وه‌:

له‌میشکی زۆر که‌سه‌دا ئه‌وه‌ چه‌سپاوه‌ که‌ بوژاندنه‌وه‌ پرۆسه‌یه‌که‌ له‌بنه‌رتدا له‌سه‌ر ده‌ره‌ینانی ده‌ق به‌شیوه‌ی وینه‌ی چاپکراو راوه‌ستاوه، له‌کاتی‌کدا پیشتر ده‌ستخه‌ت بووه. ئه‌م کاره‌ ته‌نها قوناغیک له‌و قوناغانه‌ ده‌نوینیت، که‌ ئه‌و ڕزگارکردنه‌ی بۆ که‌له‌پووری ئیسلامی ده‌مانه‌وێت.

ئیمه‌ له‌باره‌ی گرنگی کورته‌پێنان له‌سه‌ر ئه‌و هه‌نگاوه‌ له‌خزمه‌تکردنی که‌له‌پووردا پرسیارده‌که‌ین و له‌باره‌ی کاریگه‌ری له‌سه‌ر ڕۆشنی‌ری گشتی که‌ ئوممه‌تی ئیسلامی ئیستا تیدا ده‌ژی، چه‌نده‌ له‌به‌رئه‌وه‌ له‌گه‌ل ئه‌حمه‌د ئه‌بی زه‌یددا ده‌لیم: ئیمه‌ مه‌به‌ستمان له‌بوژانه‌وه‌ لێره‌دا "سه‌رله‌نوێ-ژیانبه‌به‌رداکردنه‌وه‌ (ژیانه‌وه‌) ی ئه‌م

کهله پوردهیه و ههستاندنه وهه یه تی له راوهستانه وهه که ی له ریگه ی نو یکردنه وه و دوباره پید اچوونه وه ی له بهر رۆشنای ی بیردۆزه زانستییه هاوچه رخه کاند ا^۱.

له مه وه بۆمان رونه بیتته وه که ژياندنه وه ریکاریکی فره روکاری، پیکهاته جیاوازه، پیوستی به توانا و وزه یه، له سه ر چه ند قوناغیک راوه ستاوه که برینیان کاریکی ئاسان نییه، به پیدانی له پیشبوون به دستخه ته که به سه ر ئه وانی تر دا ده ستپیده کات و به وه ی لیکۆلینه وه پیوستیه تی تیده په ریت و به رۆچوون له ده قه که له پوورییه که دا له پینا و رونکردنه وه ی سروشتی مه نه هج و تیروانینه که ی کۆتاییدیت، که خاوه نه که ی به ریوه بردوو له پینا و سو دوه رگرتن لئی له ژياندا و وه به رهینانی له کاتی هه لۆیسته کردن له سه ر تیروانینی بیرمه نده هاوچه رخه کان.

بۆ ئه وه ی که ده مانه ویته که له پوور به و شیوازه ی مه به ستمانه و پییرازین بیتته دی، ده بیت ریگه یه ک بگرینه بهر ئه م مه عالیمانه ی تیدا بیت:

أ- کردنه وه ی په یمانگاکانی بوژاندنه وه:

یه که مین میکانیزم که بوژاندنه وه ی که له پوور پیوستی پیته تی خو ی له دامه زرانندی چه ند په یمانگایه کدا ده بینیتته وه، که ئه م ئه رکه بگرنه ئه ستۆ. پیشتر ئاماژه مان بۆ ئه وه کرد که ئه م سه رده مه سه رده می کاری تاکه که سه یی نییه، سه رده می کاری ناریکخواه یی نییه، دوور له په یره وکردنی مه نه هجه تیی زانستی له تو یژینه وه و لیکۆلینه وه دا. له بهر ئه وه دامه زرانندی ئه م دامه زراوه زانستیانه دانانی ستراتیژی ته ی کارکردن ئاسانده کات و به کارهینانی ته کنیکه کان له تو یژینه وه دا ئه نجامی هه ره باش و سو دی چاوه روانکراوی ده بیت.

له ناو ئه وانه له وانه یه، کاریک ئه نجامنه دریت که بۆ لایه ک له لایه کانی که له پوور گرنگی هه بیت، به په نابردن بۆ کۆششی تاکه که سه یی، که له وانه یه هه لخلیسکانی زۆری تیکه ویته. هه روه ها چه نددین کۆسپی وای بیتته پیش، که ریگر بیت له ئه نجامدانی کاره که ی به شیوه یه کی چاک. ئه گه ر ئه وه ی ویستمان هاته دی، کاره که له سه ره تاوه له سه ر ستراتیژی ته یکی روونی یه کگرتوو له نیوان تو یژه راندا ده ستپیکرد، هیچ بواریک بۆ کاری هه ره مه کیی، یان رۆشتن به بی به رچا ورونی نا هیلته وه. به بی به دیه اتنی ئه وانه جیاوازییه که وه کو خو ی ده میتیت و تو یژینه وه که مان که له رووی

^۱ ابو زید، احمد. "موقفنا من التراث"، عالم الفكر، مج (۱۴)، العدد (۲)، ۱۹۸۳ م، ص ۷.

زانستیه‌وه ناوی لینه‌نئین توژیینه‌وه‌یه‌کی هه‌رهمه‌کی، وزه فیکریی و مادیه‌کان به‌بی سود به‌هه‌درده‌دات".^۱

نمونه‌ی تری له‌مه، که‌له‌پوور دابیردریت له‌وه‌ی پرۆسه‌ی لیکۆلینه‌وه‌ی زۆر و جیاوازی له‌سه‌ر بکریت، به‌جۆرئیک لیکۆلینه‌وه‌که‌ی له‌لایه‌ن دوو توژیهر، یان زیاتره‌وه بکریت. کاتیکیش بلاوده‌کریته‌وه، له‌لایه‌ن ئه‌وه‌ لایه‌نه‌ جیاوازانه‌وه ئه‌نجامده‌دریت، ئه‌مه‌یش هه‌وله‌کان په‌رته‌وازه‌ده‌کات و وزه فیکریی و مادیه‌ی و ده‌رونییه‌کان له‌یه‌ک کاردا خه‌رجده‌کات. له‌کاتیکدا له‌پیشتر بوو -ئه‌گه‌ر ئه‌وه‌ه‌ولانه به‌سه‌رپه‌رشتیه‌ی نمونه‌ی ئه‌م په‌یمانگایانه‌یه‌که‌بخرایه‌- که‌متری پئویسته‌ده‌بوو، ئه‌وه‌ی تری بۆ ئه‌نجامدانی کاری تر ئاراسته‌ده‌کرا.

له‌گه‌واهیه‌کانی تایه‌ت به‌لیکۆلینه‌وه‌ی دوباره‌کراوه و بیئاگا له‌گرنگیه‌ی هه‌ماهه‌نگیه‌ی و سه‌رپه‌رشتیه‌ی که‌ده‌بیته‌رئیک له‌وه‌ی یه‌ک کاری که‌له‌پوور چه‌ندیین لیکۆلینه‌وه‌ی له‌سه‌ر بکریت، له‌کاتیکدا کاری تر هه‌یه‌هیچی بۆ نه‌کراوه، ته‌نانه‌ت یه‌ک لیکۆلینه‌وه‌یش، یان کاتیک بۆی کراوه به‌هه‌مان شیوه‌ی ده‌ستخه‌ت ماوه‌ته‌وه. به‌سه‌رنجان له‌وه‌ شیوازه‌ی لیکۆلینه‌وه‌ی که‌مه‌رخه‌مانه‌ په‌یره‌وه‌کراوه، که‌لیره‌دا باسیده‌که‌ین:

له‌وانه‌ لیکۆلینه‌وه‌ له‌کتیبه‌ی "نفع الطیب من غصن الاندلس الرطیب" ئه‌حمه‌د مقری، له‌لایه‌ن شیخ محیه‌دین عه‌بدولحه‌میده‌وه، پاشان له‌لایه‌ن دکتۆر ئیحسان عه‌باسه‌وه.

هه‌روه‌ها لیکۆلینه‌وه‌ له‌کتیبه‌ی "العمدة في صناعة الشعر وآدابه" له‌لایه‌ن محیه‌دین عه‌بدولحه‌میده‌وه، پاشان له‌لایه‌ن دکتۆر محمه‌د قرقزانه‌وه.

به‌هه‌مان شیوه‌ لیکۆلینه‌وه‌ له‌کتیبه‌ی "الرساله" ی ئیمامی شافیعی له‌لایه‌ن ئه‌حمه‌د شاكر و موحه‌مه‌د سه‌ید گه‌یلانیی و موحه‌مه‌د نه‌بیل غنام.

لیکۆلینه‌وه‌ له‌کتیبه‌ی "الوصول الى علم الأصول" ی به‌یضاوی له‌لایه‌ن محیه‌دین عه‌بدولحه‌میده‌وه، پاشان له‌لایه‌ن سه‌میر مجذوب و سه‌لیم شه‌عبانییه‌وه.

به‌هه‌مان شیوه‌ لیکۆلینه‌وه‌ له‌کتیبه‌ی "النبد في اصول الفقه" ی ئه‌ین چه‌زم، له‌لایه‌ن موحه‌مه‌د زاهد که‌وسه‌ریی و ئه‌حمه‌د حیجازیه‌ی سه‌قاو، ئه‌بو عه‌بدوللا موحه‌مه‌د نه‌جدیه‌ی و موحه‌مه‌د به‌دریه‌ی و موحه‌مه‌د صبیح له‌لاقه‌وه.

^۱ الغزوي، علي. "خدمة التراث العربي الإسلامي، عرض وتقويم واقتراح"، نحو منهجية للتعامل مع التراث الإسلامي، سه‌رچاوه‌ی پيشوو، ص ۱۴۰.

دامه زرانندی په یمانگانگانې توپژینه وهی که له پوور له پینا و بژار و بزگارکردنی کاریکی مه زنه، به لام ناسانه بو که سیک خودای بوی ناسانبات، چونکه سوده کانی له وه زیاتره بژمیردریت، ئه رکه کانیشی مه زنتره له وهی وه لابزیریت. له بهرئوه نابیت دودل بین له دامه زرانندیدا به شیوازیکی زانستی ئامانجدار بو خزمه تی شارستانی ته ئیسلامی، له پووی ئاینی و دونیاییشه وه.

له بهرئوه وهی ده مانه ویت قسه کانمان کاری به دوا دابیت، له سه رمان پیویسته رو نیبکه ینه وه دامه زرانندی ئه م دامه زراوه زانستیانه چی پیویسته، ده بینین که پیویسته هیته دی ژماره ی ولاتانی ئیسلامی بیت، زانایانیک بگریته خو که زوریه که یان ببیته هو ی خیرا کردنی پرؤسه ی بزگارکردنی ژماره یه کی مه زن له که له پووری فیکریی ئوممه تی ئیسلامی.

ژماره ی ئه وانه ی له بواری که له پووردا کار ده که ن له خویدا ئامانج نییه، به لکو ئامانج لی له وه دا خو ی ده بینیته وه که بزگارکردنی نزیکه ی چوار ملیون ده سخته تی ئیسلامی پیویسته تی، که به سه ر ناوچه جیاوازه کانی جیهاندا دابه شبوون. خو ئه گه ر بژارکردن رولی خو ی هه بیت له پوخته کردنی ئه و ژماره زوره دا، به وهی له پیشبوون بدریته هه ندیک له ده سخته ته کان و هه ندیکی تریان دوا بخرین، لایه نیکیان فه رامؤش بکریت، ئه وا که له پوور له ماوه یه کی که مدا بزگارده کریت، به تایبه ت ئه گه ر کارکردن به شیوه یه کی ریکخراو و له ژیر سه ره رشتی ئه و په یمانگانیا نه دا بیت.

ئه مه ته نها ریکاریکه، ئه گه رنا کاری به کومه لی هاوبه ش، وا پیویسته دکات که ئامازه بو ئه وه بکه ین هه ر ده سخته تیک ئه وه ی پیویسته بوی بکریت - به گویره ی حاله ته کان - به ده سته و تیکی هاوبه ش داده نریت، به پنی قوناغه جیاوازه کانی هه لده سه نگیریت. پاش چه ندین دیدار له باره ی ریره وه که و له باره ی ناسینی ئه و قوناغانه ی کاره که بریویه تی، به ر له وه گرنگه روله کان دابه شبکرین، وه کو ئه وه هه موو تا که کان هه ستن به وه ی به راوردی نیوان نوسخه کان پیویسته دکات، له پینا و پشتبه ستن به نوسخه ئه سه لکه (رسه نه که) و به وه ی به راوردکردنی نیوانیان ده یخوازیت. پاشان هه ر یه که یان به کاریک له کاره کانی لیکولینه وه راده سپیردریت، له ته خریجی ئایه ته کانی قورئان و فه رموده کانی پیغه مبه ر (درودی خودای له سه ربیتت)، به یته شیعره کان و ناساندنی زانا و شوینه کان، رونه رده وه ی ئالوزه کان... پاشان گروه کانی توپژینه وه که بو چه ند ده سته یه ک دابه شده کرین به مه به ستی دانانی پیوست و پرؤسه کانی ده رخستن.

له هه موو ئەمانەدا، هه ما ههنگی درێژەى ههیه و راوێژکردن بەردەوامه، راستکردنەوه دەکریت، ئەگەر کارهکه ئەنجامدرا ئەوا به کاتێکی کهم دەکریت، وزه و کوششی زۆری ناوێت له لایەن ئەو پهیمانگایه ی پێهه لدهستیت، که ئەویش لقیکه له لقه زۆرهکانی که له ناوچهکانی تری و لاتانی ئیسلامیدا ههیه و لقی سه رهکیشی ههیه که له ناوچههیک دهبیته کهسانی به توانای پسیپۆری زانستی تیدا بیته.

سودوهرگرتن له زانکۆکانیش بۆ به رهوپینشچوون لهو ریگهیهدا کارێکی پیویسته، له بهرئوه دهبیته پهیمانگاکانی خزمهتی که له پوور پێانوه به سترینهوه، پشت بهو توانایانهی به ستریت که لهو پرۆژه گه ورهیهدا پێیده دات.

کاتیک کاریک له سه ر پێنمایهکی زانستی داده مزریت، خالهکانی دهستپیک و ئامانجهکان و تواناکانی تیدا دیاریده کریت، به ریوه چوونی ته نها بۆ چاره سه ری پینه کردنه نیه، یان ئەو ههنگاه ریکارپێانه ناگریته بهر که هه موو ئەوانه له خوناگریته که خاوه نه که ی دهیه ویت. بهو شیوهیه ده چیته کاریکه وه، که له رووی ده رهینان و به ره مه وه، وه سفی کاره زانستییه ناوازهکان وه رده گریته، چونکه ئەو زانستیپوونهی توێژینه وه که ی پیده ناسینریته، "ههنگاه ریکارپیهکانی ریخه ستنی بابه تی توێژینه وه که و پیکهینه رهکانی، به ره و پلانیکی گشتگیر تیده په ریئیت، که مه نهج و ئامانجه دوور و نزیکهکان، ئاستی توێژینه وه که ی له میانه ی جولانه وه ی فیکری جیهانییدا تیدا ده بیته".^۱

کاری به کومه ل بریتییه له خالی دهستپیکي بنه ره تییه بۆ بوژانه وه ی ئەرینی به سود له که له پوور، به که مترین تیچوو و به خیراترین کات و به زورتریت ستراتیژی ته ی ریک و ته و او، به تایبهت ئەگەر له مه دا گه یشتییه ته "دهستهکانی توێژینه وه که به ده رخستنی ئەوه ی فرهامۆشکراوه، یان دوورخراوه ته وه".^۲

ب- له بهرگرتنه وه:

یهکی لهو ریکارانه ی که بوژانه وه ی که له پووری له سه ر پاوه ستاوه به دیاریکراوی خۆی له له بهرگرتنه وه دا ده بینیته وه، که رۆلێکی گه وره ی ههیه له پاراستنی ده سته تهکان له له ناوچوون، که له وانه یه به هۆکاری سروشتی وه کو شی و مۆرانه و شتی تره وه روویدات. هه ره ها ده کریت به هۆی مرو فیشه وه بیته، وه کو ئەوه ی مرو ف به خرابی ده ستیلیدات، ئیدی به مه به ست بیته، یان به نه زانیی.

^۱ سه رچاوه ی پیشوو، هه مان لاپه ره.

^۲ النجار، "مبادئ منهجية في التعامل مع التراث"، سه رچاوه ی پیشوو، ص ۲۷۷.

له بهرگرتنه وه پرۆسه په که ناکریت هیچی تر له وانده ی بوژانه وه ی که له پووری له سهر راوه ستاوه پیشی بخریت، مه گهر کاره که په یوه نندار بیت به دامه زرانندی په یمانگانای بزار و رزگارکردن، چونکه گورانی شیوازی پاراستنی دستخه ته کان و بهرگرتنه ی ته و ته کنیکه ی که نه م سهرده مه به مروقی به خشویه، خو نه گهر پاراستنی زانیاریه کان له کوندا ته نها به نوسینه وه و تومارکردنه وه ی دهکرا، نه وه یش سووربوون له سهر نه و ریگه ته قلیدییه ساده ی پیویستبوو که پیی نه جامدراوه، له وانده ی نه وه به باشتترین شیواز دانرابیت که مروقیایه تی له و سهرده مانده پینگیه یشتووه. له سهرده می نیستمان له بهرگرتنه وه رولی زور گهره له م بواره و بواره کانی ترده دهگرتیت و له سهر ته کنیکی جوراوجور راوه ستاوه، که پله یان جیاوازه. هه روه ها توانایان له سهر به رده وامی جیاوه.

به نه نجامدانی له بهرگرتنه وه ی که له پوور، قوناغیکی بنه رته تیمان له ره وتی پاراستنیدا برپوه، له گهل نه وه دا له م قوناغه دا هیشتا له باری "وهستان" دایه که ناتوانریت به و شیوه یه ی هه یه سودی لیوه ربگیریت، ته نها به وه ی ته کنیکی پاراستنی دستخه ته کان گورانی به سهرداها توه. له بهر نه وه هه نگاویکی تر دپته پیش ده مانباته قوناغیکی تر، که تیندا زانست و هونه رکانی که له پوور که خو ی له ناوه روکی دستخه ته وینه له بهرگیراوه کان ده بینته وه پو لینده کریت.

ت- پیرسته کردن:

نه و قوناغی پیشتر ئامازه مان بو کرد بریتیه له قوناغی پیرسته کردن، که پیویسته هه موو دستخه ته کان به پیی زانسته کانایان و هونه رکانایان و نوسه رکانایان، شوینه کانایان و میژووه کانایان و رهوشه که یان پولینبکرین له پیرستیکی تایبه تدا، که نه و دستخه تانه ی له گه نجینه کانی ولات (گشتی و تایبه ت) هه یه که نه و په یمانگایه ی تیدایه گرنگی به خزمه تی که له پوور دهدات و پاریزراون ریکبکرتیت، له پیرستیکی گشتییدا که هه مووی له خوگرتیت به و پییه ی به شیک له ناوه روکی جیاوازه کانی بو ناوچه جیاوازه کانی ده گهریته وه.

نه گهر هه ر په یمانگایه ک له په یمانگانای خزمه تکرندی که له پوور له ولاتانی نیسلامییدا دوو پیرست هه بوو: تایبه ت و گشتی، نه و په یمانگای مه لبه ندی که لقه کانی تیدا کو ده بیته وه ده کریت هه موو نه و پیرستانه ی تیدا بیت، له ویدا هه موو ئامرازه کانی خزمه تکرندی که له پوور کو ده بیته وه، هه ر له ویش رینماییه پیویسته کان دهرده چیت.

د- لیکۆلینه وه (تحقیق):

له م سنوره دا تیبینی ئه وه ده کهین که په رۆشی توێژه ره له قۆناغی بژارکردندا، هه موو کارێک خزمه تی که له پوور بکات له سه ری داده مه زریت، له به ره ئه وه باش پالفته کردن و ریکئه نجامدانی جیاکردنه وه ی نیوان ده که کان، ئه مه یان ته نها ئه رینییه سو دبه خشه کانی لیوهر ده گیریت، ته پوتۆزیک ی زۆری له سه ر لاده دریت. واگومان ده به یین -زۆر توێژه ریش وا گومان ده که ن- له رۆژگاری ئیستامان هیه چ سو دیک ی نییه، ئه ویش "به ره مه می مرۆف" ه باش و خراب، ئه رینی ی و نه رینی ی، خورافی ی و وه همی تی دایه".^۱

پیویسته ئه و دوو مه رجه ی پشتر باسمان کرد له خه سلته ته کانی لیکۆله ر بن: هیزی مه عریفه و ئه مان تپاریزی زانستی، چونکه پرۆسه ی لیکۆلینه وه "ناکریت ئه و ئه رکه ی ئه نجامدات که چاوه روانکراوه، به بی ئه وه ی له لایه ن شاره زایانی خۆییه وه له لیکۆله رانی به ئه زمون ئه نجامداریت، که دلسۆزی له نیه ت و کارکردن، هه بوونی که ره سه ته پیویسته کان لایان تیاندا کۆبووه ته وه".^۲

ث- لیکۆلینه وه ی زاراوه که:

توێژه رانی که له پوور وایان راهیناوین که دوورترین پرۆسه ی خزمه تکردنی خۆی له کۆتا وێستگه له وێستگه کانی لیکۆلینه وه که یدا ده بینیته وه، ئه وان به مه له یادیان ده چیت که بوژاندنه وه ی که له پوور به شیوه یه کی راسته قینه، نابیت له و سنوره دا رابوه ستیت، چونکه سنوریکه ده که که له پوورییه که بوونی خۆی له و سه رده مه دا ده هیلته وه، که تیندا به ره مه هاتوه، به ته واوی ته پوتۆزی سالانی له سه ر لاناچیت و له یادکردن و فه رامۆشکردنیشی وه کو پیویست کۆتایی پیناهینیت. ئه و "رازیه به وه ی له بهر رۆشنا یی ئه و سه رده مه ی تیندا ده رکه وتوه بخاته روو، به مه یش وه کو به شیک له و رابردوه ده رده که ویت، که تییه ریوه و به سه رچووه و به دووری و نامۆی له رۆشنیری هاوچه رخ ده میتته وه، بگره له زۆر کاتدا وه کو نه یاریه تی".^۳

له به ره ئه وه لیکۆلینه وه له زاراوه که وه کو دووه مه هنگاو دیت له وه هه نگاوانه ی که ئه وه ی ده مانه ویت بۆ که له پووری به ده سه تده هینن، ئامانج لێی ئاشنا بوونی واقعی

^۱ الغزوي، "خدمة التراث العربي الإسلامي، عرض وتقويم واقتراح"، سه رچاوه ی پیشوو، ص ۱۴۲.

^۲ سه رچاوه ی پیشوو، ص ۱۳۱.

^۳ الجابري، كيف نتعامل مع التراث، سه رچاوه ی پیشوو، ص ۷.

زاراوه که به "له پرووی چه مک و خهسلته پیکهینه ره کانی و ئه و لقانه ی لیبیونه ته وه له بواره زانستییه دیراسه کراوه کهیدا".^۱

له بهرئه وه، زاراوه کهیش دهر وازه یه کی بنه رته یه له و دهر وازانه ی که له ریگه یانه وه سروشتی بیر کردنه وه ی کومه لگه رونده بیته وه. ههروه ها روکاره کانی بونیاتی عه قلیشی دهر ده که ویت که هه تا زیاتر رونه بکریته وه، ئه و ا به هویه وه مه شخه لی ریگه ئاسانکار بۆ برینی ریگه به شیوه یه کی بهر چا وروانه و رینماییکراوه دهر و زرتیه وه، چونکه زاراوه که "ئه و چوارچیوه یه یه که تیندا تیروانینی (کومه لگه) دیته بوون و تیندا ئه و ئه زمونه تایبه ته ی ئه نجامده دات، که چوارچیوه یه ک بۆ ئه و تیروانینه داده نیت و مه به ست و ئامانجه کانی بۆ دیاریده کات".^۲

ئه گهر زاراوه ئه م رۆله گه وره یه ی هه بیت وای لیبیکات ببیته ئامرازیکی سه ره کیی تیگه یشتن له ره وتی خودی ژبانی کومه لگه، ئه و ا به هه مان شیوه به خاوه ن- ده ستیکی سپیی له سه ر که له پووریش داده نریت که گرنگیه که ی که متر نییه له وه ی له سه ر کومه لگه هه یه تی. که له پوور گه نجینه یه و زاراوه ییش کلپله که یه تی. "هیچ ریگه یه کیش بۆ لای که له پوور نییه به بی کلپله که ی که ئه ویش زاراوه کانه".^۳ پاشان "هه نگاوی یه که مه بۆ تیگه یشتنی دروست که هه لسه نگانندی دروست و میژووی دروستی له سه ر بونیاتبیریت".^۴

به سه رنجدان له به های ئه م زاراوه یه، هه ر که س وای به خه یالدا بیت که "به شوین شوینه واری زانستدا بروات، به چا وپۆشیی له دید و بۆچوونه کاراییه کانی و چه مکه پیکهینه ره کانی، وه کو ئه و که سه وایه که پارچه کان وه کو تارماییه کانی ده ببینیت".^۵ به وه ییش زاراوه ده بیته که رهسته ی بینین و دیاریکردنی مه شخه لی ری و

^۱ الأنصاري، فريد. "منهجية دراسة المصطلح التراثي"، نحوه منهجية للتعامل مع التراث الإسلامي، سهرچاوه ی پيشوو، ص ۱۷۹.

^۲ شبار، سعيد. الحدائة في التداول الثقافي العربي الإسلامي، نحو إعادة بناء المفهوم، الرباط: منشورات جريدة الزمن، رقم: (۳۶)، ۲۰۰۲م، ص ۴، دهقه که عه بولمه جید ئه لسه غیر پيشه که شی کردوو.

^۳ البوشيخي، مشروع المعجم التاريخي للمصطلحات العلمية، سهرچاوه ی پيشوو، ص ۱۳.

^۴ البوشيخي، مصطلحات نقدية في كتاب البيان والتبين للجاحظ، سهرچاوه ی پيشوو، ص ۱۳.

^۵ المسدي، عبدالسلام. قاموس اللسانيات، عربي فرنسي-فرنسي عربي، مع مقدمة في علم المصطلح، تونس: الدار العربية للكتاب، ۱۹۸۴م، ص ۱۵.

خاوهنى جىپەنجهى ديار، چونكه "كىشى مەعرفىيى ھەموو زانستىك بەستراوھتەو ھە بە زاراوھەكانىيەو"^۱.

بۇ ئەوھى دەقى كەلەپوورىي ژيانىكى بەردەوامى ھەبىت، پىويستە زاراوھەكانى بەكاربھىترىت، چونكه زاراوھى بەكارھاتوو "مانەو ھە بەردەوامىي بۇ ھەيە و ئەو زاراوانەيشى كە بەكارنايەن وەكو مردوون، ھىچ بوونىكيان نىيە لە تۆمارى دەرونەكاندا"^۲.

لەپىتاو بەدېھانتى ئەمەدا دەبىت ملکہ چى كۆمەلىك ھەنگاۋ بىين كە بە كۆكراوھىي باسياندهكەين و خۆيان لە كۆكردنەوھى زاراوھەكان، پۆلنىكردن و سەرژمىر و لىكۆلنىوھ لىيان، لەبەرچاوغرتنى رىزبەندىي مېژووېياندا دەبىنئىتەوھ و ئەو كەشەسەندە ھەستىدەكرىت كە بەسەرىداھاتووھ.

خۇ ئەگەر خويندەنەوھى زاراوھىي بەگویرەي ئەو زانستەي بۆي دەگەرپىتەوھ بۇ ھەموو كارىكى كەلەپوورىي كرا، بە شىوھەيەكى بەردەوامىي ئەرىنىي لە ژيانى گشتىيدا، بىگومان رۆلى گەورەي دەبىت لە بەشدارىكردن لە بوژاندنەوھى كەلەپووردا بە شىوھەيەك كە بەردەوامىوونى مسۆگەرىكات، ئەمەيش بە دەربازكردى لەوھى كە تەنھا لە ناو كىتئىبەكاندا بىنئىتەوھ، يان بە تەنھا لە گۆشەيەك لە گۆشەكانى كىتئىخانەكاندا بىت.

ج- وەبەرھىتانى مەنھەجىي:

ئەگەر خويندەنەوھى زاراوھىي يەكىك بىت لە دوو ھەنگاۋەكەي تەواوكەرى مىكانىزمى بوژانەوھى كەلەپوور، ئەوا دووھىيان خۆي لە وەبەرھىتانى مەنھەجى كارى كەلەپووردا دەبىنئىتەوھ، چونكه بابەتى مەنھەج لە نوسىنە كەلەپوورىيەكاندا "مەسەلەيەكى مىحوورىيە و شايستەي چاودىرىي و گرنىگىپىدانە"^۳.

وەبەرھىتانى مەنھەجسى لەو قۇناغەدا نامانھىلئىتەوھ كە دەق تەنھا وەكو پىكھىنەرىكى كەلەپوورىي دابراۋ لە پىكھىنەرەكانى ترى بەرھەمى مړۆيى بىينىن. كاتىك ھەلوئىستە لەسەر نىشانەكانى مەنھەج دەكەين تىيدا بۆمان روندەبىتەوھ كە دەچىتە پەيوەندىيەكى گفتوگۆيى لەگەل پىكھىنەرە رۆشنىرىيە كۆن و نوئىيەكاندا.

^۱ سەرچاۋەي پىشوو، ص ۱۱-۱۲.

^۲ القاسمى، علي. "لماذا أهمل المصطلح التراثي"، مجلة المناظرة، الرباط، العدد ۰۶، سبتمبر، ۱۹۹۳م، ص ۳۸.

^۳ الجابري، كيف نتعامل مع التراث، سەرچاۋەي پىشوو، ص ۸.

له نمونەى ئەمەيش، ئەوەى دەيبينين له "نظرية البيان" ى جاحظيدا دېتەئارا، توخمەكانى "تيؤرى پەيوەندىي/ نظرية التواصل" به شيؤەيهكى رپوون تئيدا سنورداره. لهگەل ئەوهدا به ناوہ ھاوچەرەخەكانى ناوہنزاوہ، كه لاى زانا تازەگەرەكانيهوہ ئەو ناوانەيان لينزاوہ.

كاتىك پىكەوہ بەستەرەكانى نيوان لۆژىكى كەلەپوورى و ئەو دەستكەوتانەى سەردەمى ھاوچەرەخ ھىناوئەتى سەيردەكەين، ئەو كاتە دەتوانين ژيان بە لايەنەكانى كەلەپوور بەدەينەوہ، ئەمەيش بە پشتبەستن بە وەبەرھىنانى مەنھەجى، بەبى ئەوہى لەخوبابىبوونىكى درؤيبىنە بە سەرماندا زالبيت و بمانگيريتەوہ بۆ رابردوو، ھەتا لە رېگەيهوہ ئىستامان بژين، بەلكو بۆ ئەوہى ئەو ھەستەمان تئيدا بوروژئيتت بەرەو بەراوردى نيوان پىگەى پىشكەوتوى پىشيانمان و پىگەى ناجىگيرى ئىستامان بەكەين، ھەتا لە رېگەيهوہ ئەو مكووربوونە نوپكەينەوہ كە لەپىناو گىرآنەوہى ئەو پىگە لەدەستچووہدا بەردەوامين.

له نمونەى ئەمەيش، ئەو نىشانە مەنھەجىيانەى له "أسرار البلاغة" و "دلائل الاعجاز"دا دەيبينين، كاتىك بووہ يەك-بناغە، تيؤرىكى ھەمەلايەنى تەواو پەيدا بوو، ھەندىكان لە ھەندىكى ترى دوانەكەوتبوو، يان بەلارىداچوونى ھەندىكى بۆ شوينىكى جيا لەوہى بەرەو رپووى دەچىت.

كاتىك روكارەكانى ئەو ديمەنە دروستدەبىت دەبىتە بەلگەيهكى رپوون لەسەر بوونى پەيوەندىيەكان لە نيوان سەرەتاكەى كە دەگەرپتەوہ بۆ عەبدولقاھر^۱ لەگەل ئەوہى ئىستا لەم رۆژگارەماندا بلاوہ لە تيؤرەكان و دونياى پركردووہ و خەلك پىيەوہ سەرقالە. "تيؤرى رىكخستەكان/ نظرية النظم" كە عەبدولقاھرى جورجانىي دايئاوہ، ليكۆلەرى بابەتى، كەلەپوورىشى خوئش نەوئت و مەيلى بە لاى دەستكەوتەكانى سەردەمى ھاوچەرەخدا نەبىت، ھەر دەبىت ئەو بەستەرەنە بدؤزيتەوہ كە ئەو تيؤرە و ئەوہى "تيؤرە شيوازييەكان/ النظريات الأسلوبية" بۆى ھىناوين بەيەكەوہدەبەستيتەوہ، كە جياوازيى لەگەل ئەوہى دانەرى "تيؤرى رىكخستەكان/ نظرية النظم" بۆى چووہ زۆر كەمە، تەنھا لە زاراوہ بەكارھاتوہكان نەبىت، لەگەل

^۱ ئەو: ئەبوبەكر عەبدولقاھر كورپى عەبدولرەحمان كورپى موھەممەدى جورجانىيە، (وہفاتى: ٤٧١ھ)، لە رەوانىيژە ئەشعەرئىيەكان بووہ، خاوەنى (نظرية النظم)ھ، لە دانراوہكانى: "أسرار البلاغة" و، "دلائل الإعجاز" بپروانە:

- الذھبى، شمس الدين محمد بن أحمد بن عثمان. سير أعلام النبلاء، تحقيق: شعيب الأرنؤوط، بيروت: مؤسسة الرسالة، (١٤٠٥ھ/١٩٨٥م)، ج ١٨، ص ٤٣٢.

هه‌ندیک چه‌مکی گۆراو که له بواری مه‌عریفیی جیاواز له بواری زمانه‌وانییه‌وه هاتون.

له میانهی ئه‌و نمونه‌ی خزانه‌پوو رونده‌بیته‌وه که رۆلی وه‌به‌ره‌یتانی مه‌نه‌جیی که‌م نییه له بوژاندنه‌وه‌ی که‌له‌پووردا، بوژانه‌وه‌یه‌کی سودمه‌ندانه که بیکاته به‌شیکی دانه‌براو له به‌ره‌مه‌یتانی ئیستا، به‌لگه‌یه له‌سه‌ر پیگه‌ی راسته‌قینه‌ی ئه‌وانه‌ی پیشین، پاشینی دوا‌ی ئه‌وان هاتن، ئه‌وه‌یان جاریک به‌هۆی بیتاگابوون و جاریکی تریش به‌هۆی نه‌زانینی به‌هایه‌وه له‌ده‌ستدا.

ئه‌گه‌ر ئه‌مه و ئه‌وانه‌ی تریش که باسمانکرد به‌دیهاات، ئه‌وا که‌له‌پوور چه‌ندیین قۆناغی له په‌یژه‌ی رزگاربوون بریوه، که ئاسان نییه. بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌مه بگاته ئه‌وه‌ی مه‌به‌سته ده‌بیت ئه‌وه‌ی رۆحی به‌برداکراوه‌ته‌وه و ژیاوه‌ته‌وه له ژیاانی گشتییدا زیندوو‌بیت، ئه‌وه‌ی په‌یوه‌ستبیت به‌مه‌وه دواتر به پشتیوانیی خودای گه‌وره لێده‌دو‌یین.

۲- که‌له‌پوور و میکانیزی به‌کارخستنی:

له‌وانه‌یه که‌سێک بلێت ئه‌و که‌له‌پووره‌ی له واقیعدا به‌و شیوه‌یه‌ی زیندووده‌یه‌یتیه‌وه به‌کارخراوه، بۆ نمونه کۆر و کۆبوونه‌وه‌ی فۆلکۆریی و ئاهه‌نگی شه‌وانه به‌مۆسیقای ناو‌خۆیی. ئه‌مه قسه‌یه‌که‌ که‌ه‌زاناکه‌ین له‌سه‌ر ئه‌و ره‌وته‌ی بۆ خۆی هه‌لبژاردووه برۆین، چونکه فۆلکۆر لای ئیمه‌ پووی ئه‌و که‌له‌پووره نانو‌ینیت، که شایسته‌ی بژار و رزگارکردنه، ئه‌گه‌رچی له راستییدا ئه‌ویش که‌له‌پووره. ئه‌و کۆتا شته‌ پێویسته‌ بیری لێکه‌ینه‌وه، به‌جۆرێک ره‌نگدانه‌وه فیکریی و شارستانییه‌که‌ی ئه‌و گرنگییه‌ی نییه که‌عه‌قله‌کان له‌ پێوه‌نده‌کان و عه‌زیمه‌ته‌کان له‌ ژه‌نگی کۆتوبه‌نده‌کان رزگاربه‌کات، ئه‌وانه‌ی رێگرن له‌ دا‌هیتانی ئه‌رینی و گه‌رانه‌وه بۆ شارستانییه‌ته‌ چاوه‌پوانکراوه‌که‌.

رێگه‌ی خسته‌نه‌گه‌ری که‌له‌پوور ده‌بیت پشت به‌ له‌پیشبوونی ئه‌وه‌ی به‌سوده‌ به‌ستیت و شیوازیک بگرێته‌به‌ر که‌ سود له‌ رۆحی تیروانینه‌کانی پیشینه‌کان و مه‌نه‌جه‌کانیان وه‌رگریت، به‌ ده‌سته‌به‌رکردنی ئه‌و میکانیزیانه‌ی که‌ له‌وانه‌یه‌ هه‌ندیکیان ده‌سته‌به‌رکرایت بۆ شیواندنی خودی که‌له‌پوور و ده‌رخستنی به‌ روخساریک لێدوو‌ربکه‌و‌یته‌وه و هه‌ز به‌ نزیکبوونه‌وه‌ی نه‌که‌یت.

له‌و میکانیزیانه‌ی ده‌کریت له‌ به‌کارخستنی که‌له‌پووردا به‌رخینه‌به‌رده‌ست، به‌ مه‌به‌ستی به‌رده‌وامبوون له‌و ژیا‌نه‌ی که‌ ئه‌و هۆکارانه‌ی پیشتر باسمانکردن بۆیان هیناوه‌ته‌دی، ئه‌مانه‌یه که‌ لێرده‌دا پشتیوان به‌ خودا باسیانده‌که‌ین:

أ - بەردەستخستنى فېركردن:

فېركردن دەروازەيەكى بىنچىنەيىە لەو دەروازانەي كە بەھۆيانەوہ بۆچوون و ريگەي بىركردنەوہ دەگۆرېت، ئەگەر فېركردن پېكخراو بېت و لە ويستى بونياتنانى شارستانىيەوہ سەرچاوەيگرتييت و وابەستەي بىنچىنەكانى ناسنامە و رۆشنىيرىي بېت، نەك بە شوين ناسنامە و رۆشنىيرىي ترى بىنچەوانەدا رابكات، بە مەبەستى بەدەمەوہچوونى حەزىكى دەرونىي بە تىروانىنىكى بىنچەگەيشتوو، روانگەيەكى شارستانىي نەچەسپا، ئەو كات دەتوانيت ھەموو چاكيەك لەگەل خۆي بھينيت و ھىندە خزمەتگوزارىي بەرز پيشكەشبكات، كە لە ژماردن ناين و بىسنورن. لە پيش ھەمويانەوہ -وہكو ئەكرەم ضياء عومەرى باسيدەكات- كە "رۆحى ئىنتىما بۆ ئوممەت دروستبكات و ريگري لە ويړانكارىي فيكرىي و پەفتارىي بكات".^۱

لەبەرئەوہ، فېركردن لەم حالەتەدا بە دەروازەيەك لە دەروازەكانى شارستانىيەت ئەژماردەكرىت، كە بە شىوہيەك لە شىوہەكان بەشداردەبېت لە بەديھيتانى ھەستانەوہي شارستانىي و پيگەيشتنى ئەو تىروانىنە گشتىيەي كە بە شوين ئەو ريړەوانەدا دەگەرېت، كە دەيگەيەنن بە گەرانەوہي شارستانىي، لەپىناو بەدەستھىنانەوہي ئەو پيگە ئەرىنيانەي كە رۆژىك لە رۆژان مسولمانان ھەيانبووہ.

بەلام ئەگەر فېركردن ھۆكارىك بېت لە ھۆكارانەي لە لاين ئەوانى ترەوہ بەردەستكراون، لەپىناو لە ناوبردى ئەوہي ماوہتەوہ لە پىكھىنەرەكانى شارستانىيەت و رۆشنىيرىي، ئىمە وا بىرناكەينەوہ بكرىتە كەشتىيەك و لە ريگەيەوہ پرۆسەكانى بەگەرخستنى كەلەپوور تىپەرېت، چونكە دەبېت خۆي ملكەچى پرۆسەي چارەسەرىي و چاكسازىي بكرىت، بە مەبەستى بەديھانتى ساغبوونەوہي، بەرلەوہي داوى خزمەتكردنى لاينەكانى ترى ژيانى ئىسلامىي لىكەين.

بۆ ئەوہي فېركردن بېتە ھۆكارىك لەو ھۆكارانەي مىكانىزمى بەگەرخستنى كەلەپوورى لەسەر دەوہستىت، پىويستە فېركردنىك بېت كە لە خزمەت كىشەكانى ئوممەتدا بېت، شەونخونىي بكىشىت بۆ بەدەستھىنانى بەرژەوہندىيەكانى، ھىچ دودل نەبېت لە ھاندانى رۆلەكانى رۆوہ بەدەستھىنانەوہي ھەستى ئىنتىماي شارستانىي ئىسلامىي.

لەبەرئەوہ ئەم روانگەيە مەرجىكى سەرەككىيە ھەتا برۆينە قۇناغىكى ترى پەيوەنددار بە خزمەتكردنى كەلەپوور ئەگەر ھاتەدى، ئەوا دەتوانىن بچىنە سەر

^۱ العمري، التراث والمعاصرة، سەرچاوەي پيشوو، ص ۱۲۷-۱۲۸.

قسەکردن لە بارەى ئەو چۆنیتییەى كە بەهۆیەوه سود لە فێركردن وەرگیریت وەكو هۆكارىكى بەردەست لەپیناوە بەگەرڤخستنى كە لەپوور، لەپیناوە بەردەوامبوونى ژيانیدا. یەكەمىن ئەو توانایانەى فێركردن هەيەتى لە بەردەستبوونى لە زانكو و دامەزراوە بالاكاندا، ئەو یە مامۇستا و زانایانى لەخۆگرتوو، كە دەكریت ژمارەیه كیان لەوانە بن كە لە پەیمانگاكانى بژارى كە لەپوور و رزگاركرندى كاربەن. ئەگەر هاتو مەلەبەندى خزمەتكرنى كە لەپوور بە لقه كانیەوه، لە حالەتى پەيوەندىیدا بوو لەگەل زانكو، ئەوا بە مەبەستى راستكرنەوهى رەوت و دیارىكرنى وزەكانى، داىبىكرنى كەشى زانستى پىویست بۆ سەرڤخستنى ئەركەكانى، ئەوا بەهانایەوه دەچیت.

ئەگەر كە لەپوور ئەو سودەى لە فێركردن بىنى كە دەمانەویت، ئەوا قونایىكى گرنگى لەسەر رێگەى بەكارڤخستنى بریووە كە ئەویش درێژەپیدانى ژيانەوهى راستەقینەیه، چونكە بە راستى ئەوهى پىویستمانە "بریتىیه لە كاكردن لەسەر گواستەوه، یان (وەرگێران)ى كە لەپوورە بۆ زمانى هاوچەرخى باو لە ناو خویندەواراندا، وەكو ئامرازىكى باش بۆ نزیككرنەوهى كە لەپوور و خستنه ناوژيانى فېكرىمانەوه، هەتا بىتە بەشىكى ئەندامى لە بىركردنەوه مان".^۱

ئەگەر فێركردن ئامرازىكى بنەرەتتى بىت لەمەدا، ئەوا تاكە ئامرازى بەدەستھىنانى نىیە، لە پال ئەمدا ئامرازى ترش هەيە، لەوانە راگەياندن كە بە پشتیوانى خودا لێرەدا لەویش دەدوین:

ب- بەردەستخستنى هۆكارەكانى راگەياندن:

بەردەستخستنى هۆكارەكانى راگەياندن لەپیناوە كارپىكرنى كە لەپوور بە مەبەستى درێژەدان بە مانەوهى، -لە پال هۆكارى فێركردندا- هۆكارىكى كاریگەرە لە ناساندنىدا و بىكاتە پىكەپنەرەك لە پىكەپنەرەكانى ژيانى گشتى. لە ئىستا راگەياندن بوو تە "واقعیكى ئاویتە، پىگەیه كى سەرەكى هەيە لەو ستراتىژىت و سیاسەتانەى كە ئامانجیان بونىاتنانەوهى كۆمەلگە هاوچەرخەكانە".^۲

راگەياندن لە ئەدەبىياتى باودا بە دەسەلاتى چوارەم دانراوە، بەلكو زیاتر لەویش. بوو تە "ئەو پىوهرەى كە لێهاتووى كاركرنى گشتى رژیمة سیاسىیه كانى پىدەپىوریت، یان بۆ پىوانى رادەى گونجاوى، یان كاریهتتى هەر بىرۆكەیهك، یان

^۱ الجابري، كيف تتعامل مع التراث، سەرچاوهى پىشوو، ص ۷.

^۲ عبدالرحمن، عواطف. الإعلام وتحديات العصر، مجلة عالم الفكر، مج (۲۳)، العددان (۱-۲)، ۱۹۹۴م،

گوته يه ك" ^۱. ئەم ديار يكر دنه جيگه ي قبول كردن نه ده بوو ئەگەر راگه يان دن هيز ي له كاريگه ر ي و ئاراسته كردن دا نه بايه به و جوړه ي كه خزمه تي نه وانه بكات كه ئاراسته يده كه ن. له م روانگه يه وه راگه يان دن به هو كاريكي خاوه ن-هيز و كاريگه ر ي داده نريت كه له مملاني ه او چه رخي ئيستادا به كه م سه ير نا كريت. كاتيك ده بيه ستينه وه به بابه ته كه مانه وه و نه و ريگه يانه ده گر ينه به ر كه به هو يانه وه ده كريت سود له راگه يان دن وه ر بگري ن بو به كار خستني كه له پوور، ده بينين له مانه دا خو ي ده بينيته وه:

- كرده وه ي كه نالي تاي به ت به كه له پوور ي ئيسلامي به هه موو بواره مه عريف ي و لقه فيكري و ناو ي زانايان و دروستكارانيه وه، كه كه سان يكي بژارده ي به هيز و نه مان تپا ريز و به غيرت له سه ر به ر ژه وه ندييه كاني ئوممه تي ئيسلامي و هه لگرا ني خه مي گه ران دنه وه ي پيگه ي پرسه ر به رزيه وه به رپوه بيري ت. له به ر نه وه، پيوست ي كرده وه ي كه نالي راگه يان دن كه گرنگ ي به كه له پوور بدات بووه ته يه كيك له پيوست ييه شارستان ييه كاني ئيس تا و داها توه ده سته ربكات، كه خوازياره له ئوممه ت له پينا و به گه ر خستني كه له پووره كه يدا، كه كاتيكي زوري بو بوژان دنه وه ي به سه ر بر دووه و سامانيكي زوري بو خه ر جكر دووه و له پينا و به نه نجامگه يان دنيدا چه نديين وزه ي زانست يي كه له با شترين وزه پال فته بووه كاني بووه خرا وه ته گه ر.

كاتيك كه ناليك تاي به تده بيت به كه له پوور، به هو يه وه ده روازه به هه موو لايه كدا و الاده بيت به مه به ستي گرته به ري هه موو نه و ريگه يانه ي سو ديان ليوهر ده گيريت، دي ت و به رنامه ي پيش بركي زياري و بابه ته كاني پيشكه شده كات. تييدا خه لاتي به نرخ پيشكه شي نه و كه سه ده كريت له پينا و سه ر خستني كاريكي كه له پوور دا كو ش شي كر دووه، يان خيريكي پيشان داوه كه سو دي بو كه له پوور ده بيت. زانايانيكي ئوممه ت ده ستنيشان ده كرين بو ناسان دن ي كه ئاسوده ي ده روني له ريگه ي ليكولي نه وه ي باشه وه بلاو ده كه نه وه كه "واده كات كه له پوور سو دي هه بيت له چاره سه ر كردني نه و كيشه هاو چه رخانه ي له هه موو لايه نه كاني ژيان دا به سه ر مسول مانان دا ها توه" ^۲. له نه نجامي هه موو نه مانه يش بو نه و كه سه ي بيه وي ت

^۱ سه رچاوه ي پيشوو، ص ۹.

^۲ الغزوي، "خدمة التراث العربي الإسلامي، عرض واقتراح"، سه رچاوه ي پيشوو، ص ۱۳۰.

روندهبیتتهوه که گه ورهترین ناتهواویی له خودی ئیستامانه، نهک له خودی رابردوومان.

ئه مه‌یش نابیتته ریگر له وهی به‌نامه‌ی راگه‌یاندنی به‌رده‌وام له ریگه‌ی خولیکی دیاریکراوی که له پووره وه له وه که نالانه‌یش ته‌رخانبرکیت، که تایبته نین به که له پوور، با ئه وه به‌رانه‌ر به پاره‌یش بیت، چونکه به دلنیاپییه وه ده‌زانین خه‌لکانیک هه‌یه کاتیک شتیکی باوی که له پوور ده‌بیستیت، چونکه دوژمنی شتیکه که ناشنای حه‌قیقه‌ته‌که‌ی نییه. له به‌رئه وه ئه وه کاته بواری گه‌یاندنی ده‌نگی که له پوور و تیروانینی خاوه‌نه‌کانی بۆی فراوان نابیت.

زۆریک له وه که سانه‌ی خۆیان ده‌که‌نه نه‌یاری که له پوور و که له پوورناسان، له راستییدا ئه‌مانه بیئاگان لی، بیئاگان له وهی جیا‌ده‌کاته وه، له به‌رئه وه ده‌رفه‌تی ئه وهی به‌گو‌ییاندا بدریت له جه‌نجالی ئه وه روداوانه‌ی بۆ ئه وه نین و بۆ که سه‌کانی توانای به‌رگریله‌خۆکردن نییه له ریگه‌یه وه و ده‌رچون لی به سه‌لامه‌تی دیت، ئه وه کاته ئه‌وانه‌یان باب‌ه‌تییبون ده‌رفه‌ته‌رخسیت بگه‌رینه وه بۆ سه‌رچاوه‌کانی که له پوور، له پیتناو ئاشنابوون به وهی لایه‌تی، پیش ئه وهی دژایه‌تی به‌هاکانی بکریت، به وه‌یش ده‌توانیت سودی لئوه‌ریگریت. هه‌ر وه‌کو چۆن له قۆناغه‌کانی دروستبوونیدا سودی له جگه له‌وان وه‌رگرتوه، له‌وانه‌ی به‌هیزترو زیاتر دوژمنکار بوون.

- دامه‌زراندنی رادیو که هه‌لبستیت به ناساندنی که له پوور له‌پیتناو به‌شدارییکردن له به‌گه‌رخستنیدا، چونکه ئیمه ناشنای توانای رادیو‌کانین له گه‌یاندنی هه‌وال بۆ فراوانترین روبه‌ری بیسه‌ران به تیچووی مادیی زۆر کهم به‌راورد به ته‌له‌فیزیۆن. هه‌موو ئه‌مانه به شیوازی هاوچه‌رخ ده‌بیت که هۆگریتی و په‌یوه‌ستبوون له نیوان جه‌ماوهر و که له پووره‌که‌یدا دروستبکات، له‌مانه‌یش په‌خشکردنی گفتوگو و وتووێژ و دیدار، چاوپیکه‌وتن و کۆر و ئه وهی که بتوانیت هه‌لبستیت به‌و ئه‌رکانه که که له پوور له پاش بوژاندنه وه بخاته‌گه‌ر.

- چاپکردنی رۆژنامه‌یه‌کی فره‌زمانیی تایبته به که له پوور، ئه‌رکی ناساندن و بلاوکردنه وهی هه‌واله‌کانی بیت به شیوه‌یه‌کی به‌رده‌وام، چونکه رۆژنامه له وه هۆکارانه‌ی راگه‌یاندنه که ده‌توانریت به ئاسانی له ناو جه‌ماوهردا بلاو‌بیتته وه. ئه وهی ئیستا به لامانه وه گرنگه خۆی له ویستی به‌گه‌رخستنی که له پوور و ئاماده‌بوونی به‌رده‌وامیی له واقیعدا ده‌بینیتته وه.

هینانه‌دی ئه‌م ئاواته هه‌نگاویکی یه‌کلاکه‌روه وه ده‌بیت له چه‌سپاندنی بیروکه‌کانی که له پوور و باب‌ه‌ته‌کانی و ئه وهی په‌یوه‌نداره پییه وه له میشکی جه‌ماور و یادگه‌ی

دەستەجەمعیاندا. ئەمەش پیداکری و ئەو کۆتانە لەسەری بوو لادەبات، کە وایکردبوو لە گۆشە لەبیرکران و فەرامۆشییدا متبیت و تەنھا بۆ چینیکی ئەکادیمی پسیۆری توێژنەو و سەرقال پینەو هەبیت.

- دەرکردنی گۆفاریک بە چەند زمانیک کە تاییەتیت بە کەلەپوور، بەراورد بە پۆژنامە ئەم گرنگی زیاترە، چونکە گۆفار توانای بەردەوامیتی و مانەوی هەیه. پاشان بەردەوامبوونی سودەرگرتن لێی، بە پێچەوانە پۆژنامەو کە تونای مانەوی بە هەمان شیوێ نییه.

هەموو ئەم ئامرازانە رێگە کارپیکردنی خۆیان لەپیناوە کردنی کەلەپوور بە پیکهینەریک لە پیکهینەرەکانی ژیانی گشتیی دەگرەبەر، لەمەیشدا پشتیان بە زمانیکی دروستبەستوو. بەدەر لە هەر ئالۆزکردنیکی زامانەوانیی، دور لە هەموو ئەوێ ناروویی لە تیگەیشن، یان ناچیزی لە کەلەپووردا دروستبات.

بۆ ئەوێ ئەمە بهینریتەدی دەبیت ئەوانە کارێ تیدا دەکەن لە پەپوهندیی بەردەوامدا بن لەگەڵ ئەوێ پەیمانگاکانی بژاری کەلەپوور و رزگارکردنی ئەنجامیدەدەن، لەپیناوە ناساندن و پیاوەلدانی ئەو کارە جیاوازانە کە دەریدەکەن، هەتا کارەکە ملکەچی مەنەجیکی گشتیی ببت، لیستکراو ببت لە ناو تیروانینیکی گشتگیر کە سود لە هەموو بوارە جیاوازانەکانی ژیان وەرگری و هیچ دەرڤەتیک نەفەوتیت و هیچ وزەیک بەهەدەر نەدریت، بەی ئەوێ دەستکەوتیک بۆ خود و سودیک بۆ ئوممەت بەدەستبەینیت.

لە راستییدا ناساندنی کەلەپوور و بلاوکردنەوی پۆشنیری و چەمکەکانی لە ناو خەلکیدە لە رێگە هۆکارەکانی راگەیانندنەو دەرۆزەیکە بنەرەتییه بۆ ئەوێ وایلینکات لە ژیانی گشتییدا پەیرەوبکری و زۆربەیی چینهکانی ئوممەت بیناسیت و بە چەقبەستویی لە گۆشەیکە ئەو ئەکادیمیانەدا نەمیتیتەو، کە کارێ لەسەر دەکەن. هەرودەها بە متبوویی لە پایەکانی فەرامۆشکردن و لەبیرچوونەویدا نەمیتیتەو.

لەگەڵ ئەوێدا -پیموایە- ناساندنی کەلەپوور لە رێگە هۆکارەکانی راگەیانندنەو، ناکریت تەنھا لەو کارتانەدا کورتبکریتەو، کە گرنگی بە لایەنیک کەلەپووری بدات، ئەگەریش کاریگەرییەکە بیتەدی، لە بەگەرختنی ئەوێ ژیانی بەبەرداگراو سنوردار دەبیت، بە بەراوردکردنیک لە نیوان پابردوو و ئیستای دیاردەیی زانستی و بە دۆزینەوێ پردهکانی پەپوهندیی نیوانیان لە کۆندا، ئەوێ ئیستا هەیه، هەموو

ئەمانە لە رېگەي ھۆکارەکانی راگەياندنەو دەکریت، کە دەبیت بە ئاراستەي بەدیھانتی ئەم ئامانجە بە ھەموو ھیز و ھاوسەنگیەکەوہ بروت.

بەخششی شارستانیەتی ئیسلامی بەھیزە، بەلام ئەوہی بە بەردەوامی لە سێبەردا دەبھیلتەوہ ئەوہیە بەخششیکە تەنھا ئەو کەسانە دەیناسن کە پسپۆرن تییدا. لەبەرئەوہ رېگەي سەرکەوتوانە بۆ بەگەرخستنی خۆی لە لادانی رۆپۆش لەسەری دەبیینتەوہ ھەتا ببینریت و زمانی بیتەگو و ببیسترت و وینە راستەقینە کاراکەي لە بوارە جیاوازەکانی ژياندا بەردەوشیتەوہ.

د- بەردەستخستنی تۆری ئینتەرنیت:

سیستمی ئینتەرنیت کە لە ئیستا رۆلی سەیر و مەترسییداری ھەیە، بە دەنگ و رەنگ جیبەجیبەدەکات، بەبێ ئەوہی مرۆف ھیچ ماندووبوون، یان سەختییەکی بیتەری لەگەل ئەوانەي کە یەک زمان بەیەکیانەو دەبەستیتەوہ، دەکریت ئەو رېگەیانەي بدۆزینەوہ کە لە رېگەیانەوہ دەتوانین کەلەپوور بخەینەگەر و بیکەینە پیکھینەریکی رۆشنبیری ھاوچەرخ.

گرنگترین دەروازە بەرچاومانکەویت ئەو رۆلە ببینیت تاییەتکردنی پیگەيەکی ئەلکترۆنییە بە کەلەپوور لەسەر تۆری ئینتەرنیت، کە تییدا ھەموو باسەکان دابنرین و لە تیروانینیکی پیگەيشتوانەوہ بخرینەروو، کە لە رېگەیانەوہ حەقیقەتی مرۆفایەتی رۆنیکریتەوہ و ئەو رۆداوانەي بەسەریداھاتووہ ئاشکراکیرین و بە راشکاوی ئەو ھۆکارانە باسکریت کە لە پیگە بەرزەکەيەوہ کە تییدا مرۆفایەتی ئاشنای رۆانگەکانی شارستانییبوون و پیشکەوتن کردوہ، ھەتا دەگاتە راگەياندنەي ھەلویتەي ئەوانەي کینەلەدن بەرانبەر و جاریک دەیشیوین و جاریکی تر سوکایەتی پیدەکەن و ئاماژە بەو گەنجییە و کتیبخانانە بکریت کە لە رۆژھەلات و رۆژئاوا لەخۆیگرتووہ، ئەو کاتە تەنھا چاوەروانی درەوشانەوہي لە ھەموو جیھاندا دەمینیتەوہ.

ھەموو ئەم پیشنیازانە سویدیان ناییت بەو شیوازەي ویستراوہ ناییت، ئەگەر سەرچاوەي دارایی بەردەوامی بۆ دابیننەکریت. لەبەرئەوہ پیشنیازمان ئەمە دەبیت کە لە برگەي دواتردا دەیخەینەروو:

ح- دامه‌زاندنی سندوقی که‌له‌پوور:

ئەم پرۆژەیی لەم تیروانینەوه سەرچاوەیگرتوو، ئەگەر پشتگیری دارایی و هاریکاری مادیی دەستکراوەی نەبێت، ئەوا تەنها بە مره‌که‌بی سەر کاغەز دەمینیتەوه، ئەو کاتە بیرۆکه‌کانی تەنها گۆزارشت له کاتیک ده‌کات که وا گومان دەبریت به‌هه‌در و بیسود سەرفکراوه. به‌هۆی ئەوهی قسه‌کان کارکردنیان له‌گه‌ل نییه، ئەویش وه‌کو زۆر پرۆژەیی گه‌وره‌ی تری ئیسلامیی ده‌فه‌وتیت، که له ژماره نایه‌ن و پرشنگی روناکییه‌که‌ی لایه‌نه‌کانی ئوممه‌تی روناکده‌کرده‌وه، به‌لام کاتیک هاوکاری مادیی سه‌قامگیرنه‌بوو، سەرچاوه‌کانی به‌رده‌وامنه‌بوون له به‌خشین، ئیتر به‌ره‌و نه‌مان رۆشتن.

له‌به‌رئه‌وه به‌ دلناییه‌وه ئەگەر بمانه‌وێت که‌له‌پوور به‌ بوژاندنه‌وه رزگاربه‌کین و به‌ به‌گه‌ر خستنیشی به‌رده‌وامییه‌که‌ی له‌ بووندا بێته‌دی، ده‌بێت پیش ده‌ستپیکردن ریکبخریت. کیشه‌که له‌ سه‌ره‌تایدا نییه، به‌لکو کیشه له‌ گه‌رانه‌وه‌ی پاش ده‌ستپیکردنه، له‌ نشوستی دوا‌ی موژده‌ی چاکه به‌ دانانی پیتی ئیسلام له‌سه‌ر رینگه‌که‌یه.

به‌رینگه‌وتن پیش دیاریکردنی سەرچاوه‌ داراییه‌ به‌رده‌وامه‌کان هه‌موو کاره‌که له‌و ریکخستنه‌ی ویستراوه دوورده‌خاته‌وه، چونکه به‌ دلناییه‌وه ده‌زانین دارایی له‌و توانایانه‌یه که له‌ پرۆسه‌کانی نه‌خشه‌داناندا ئاماده‌یی هه‌یه. له‌به‌رئه‌وه ئەگه‌ر نه‌هاته‌دی، یان به‌ په‌رته‌وازی هه‌بوو، سه‌رئه‌نجامی پرۆژه‌که هه‌مووی به‌ره‌و چاره‌نوسیکی نه‌ویستراوه.

له‌ کاتی ئەنجامدانی به‌راورد له‌ نێوان پرۆژه‌کانمان و پرۆژه‌کانی ولاتانی رۆژئاوا له‌ بواری رۆشنییری و توێژینه‌وه‌ی زانستییدا، ده‌بینین ئەوان "توێژینه‌وه‌ی زانستی به‌ وه‌به‌ره‌یتان داده‌نین، بۆیه‌ ده‌رماله‌ی زۆری له‌ بودجه‌ بۆ ته‌رخانده‌کن، له‌ کاتیکدا لای ئیمه به‌ به‌کاربه‌ر و زیاده‌خه‌رجیی داده‌نین، بۆیه‌ ده‌رماله‌ی زۆر که‌می بۆ ته‌رخانده‌که‌ین".^۱

له‌به‌رئه‌وه زۆر پێویسته ئاگاداری ئەم جیاوازییه‌ بین که جگه له‌ ئەنجامی خراپ هه‌چی تری نه‌بووه. له‌ پیناوه ته‌رخانکردنی ده‌رماله‌ی دارایی و پاره‌ بۆی، پشت به‌

^۱ سەرچاوه‌ی پێشوو، ص ۱۳۷.

رېځگه‌ی وه‌قفی ئیسلامی بیه‌ستریټ، هه‌تا بتوانریټ ئه‌م پرۆژه‌گه‌وره‌یه‌ دابه‌زریټ و هاوکاری شایسته‌ی بکریټ.

خزمه‌تکردنی که‌له‌پوور پیویستی به‌م خه‌رجکردنه‌ ده‌ستکراوانه‌یه‌ هه‌یه، به‌هه‌مان شیوه‌ پیویستی به‌ پلادانانی پیگه‌یشته‌وانه‌یه‌. مه‌به‌سته‌که‌ دیاریکردنی سه‌رچاوه‌ی دارایی نییه‌ له‌ پیناو به‌هه‌ده‌ردانیدا، به‌لکو مه‌به‌سه‌ت له‌ دیاریکردنیه‌تی به‌ شیوه‌یه‌کی ورد و راست له‌ پیناو خه‌رجکردنی بو‌ که‌له‌پوور و ئه‌وه‌ی پیویسته‌تی، هه‌تا به‌ره‌مه‌که‌ی ده‌وله‌مه‌ند بیټ و به‌وه‌یش ده‌ستپیکردن له‌ په‌یژه‌ی شارستانیه‌تدا به‌ ویستی خودای گه‌وره‌ پیگه‌یشته‌وانه‌ بیټ.

له‌ راستییدا خزمه‌تکردنی که‌له‌پوور به‌ هه‌موو شیوه‌ و ږوه‌کانیه‌وه‌ ئه‌گه‌ر وه‌کو ئه‌رکیک بیټ هه‌ندیک له‌ تاکه‌کانی ئومه‌تی ئیسلامی پیه‌هه‌لبستن، له‌ پیناو پاراستنی ناسنامه‌ و میژوو، دیاریکردنی ږوه‌کانی ده‌ستپیکردنیکی تیگه‌یشته‌وانه‌ له‌ ئیستا و ئاینده‌دا، ئه‌وا بیزاریی لای که‌سانی تر دروستده‌کات، به‌و بیانوه‌ی که‌له‌پوور ئه‌و گرنگییه‌ی نییه‌. هه‌روه‌ها بووه‌ته‌ جیگه‌ی تانه‌لیدان لای زۆریک له‌وانه‌ی تر که‌ سه‌رنجی که‌له‌پووره‌که‌یان داوه‌. پشتیوان به‌ خودا له‌ به‌شی دواتردا ږونیده‌که‌ینه‌وه‌.

به شی سییه م:

که له پووری ئیسلامی و فیلی کارپی کردن (مکر التوظیف)

یه که م: که له پوور و پیگه کانی ره خنه لیگرتن^۱:

که له پووری ئیسلامی له لایه ن لیکۆله رانه وه خویندنه وه ی زوری بۆ کراوه و له پیگه ی ئه و لیکۆلینه وانه وه هه لویستی هه مه جۆر و جیاواز دهرکه وتوه. هه یانبوو قبولیبوو و هه یانبوو ره تیکردوه ته وه و کردوو یه تی به که ره سته یه کی تانه دان له رۆشنبیری ئیسلامی و به که مسه یرکردنی عه قلی مسولمان به هه ندیک گومان که له توانا و گرنگیه که ی که مبه کاته وه، ژیا نی ئیسلامی به هه موو لایه نه کانیه وه بشیوتینیت. له راستییدا هه ر یه ک له م گروپانه ی ئه و هه لویستانه یان هه بووه ئاراسته یه کی تاییه ت به خۆیان هه بووه، هه یانبوو له پوانگه یه کی خودی جیاوازه وه سه یریکردوه، هه یانبوو پوانگه که ی په یوه نندار بووه به رۆشنبیرییه کی نامۆ به خود، هه لویسته که ی له نیوان ره تکردنه وه ی ته واو له سه ر ئه و بناغه یه ی که که له پوور گۆراوه بۆ "بارگانی و جۆریک له کۆسپ له به رده م ئیستا و ئاینده دا"^۲ و قبولکردنی به رته سک، که تییدا هه موو که له پووری ک قبولناکریت، به لکو ده بیته مه رجی نه که وتنه ئامیزی مردوو په رستی و ملکه چنه بوونی ته واو بۆ هیزه نادیاره کانی تیدا بیت"^۳ هه تا

^۱ لیزه دا جیاوازی بکردن له نیوان ئه و ره خنه یه ی که بابه تی بوونی تیدایه و هه رروه کو چۆن خرابییه کان دهرده خات، به هه مان شیوه باشییه کانیش ده خاته روو، له گه ل ئه و ره خنه یه ی که ته نها ده یه ویت ناته واوی و که موکورتی پيشانبدات، به چاوپوشی له هه موو ئه وه ی به لگه یه له سه ر باشیتی ئه رینیی، ئه مه یش پوخساری شیواندن و به هه له پيشاندنی به سه ردا زالده بیت.

^۲ سیبلا، محمد. دفاعا عن العقل والحداثة، الرباط: منشورات جريدة الزمن، رقم: (۳۹)، ۲۰۰۳م، ص ۷۰.

^۳ هیئه التحریر، "النهضة في أفق وحدوي"، مجلة الوحدة، العدد (۳۱-۳۲)، السنة (۳)، (۱۹۸۷/هـ-۱۹۸۷م)، ص ۴، (کلمه العدد).

سەرپشکبوون و هه‌لبژاردن بێته‌دی، که ئەم دوانه ویستیکی فیکری ده‌هیننه‌دی که تێیدا به دواى ئەوه‌دا ده‌گه‌رپیت که گونجاوه بۆیان.

لەم بەشەدا گرنگی به بۆچوونی ئەوانه دهنه‌ین که که‌له‌پووریان قبوڵبووه و له مامه‌له‌کردنیدا له‌گه‌لى پرته‌وه‌یكى گرتووه‌ته‌به‌ر، که خزمه‌تیناکات و لایه‌نه به‌هیزه‌کانی تێدايه به‌ده‌ریناخات و لایه‌نه لاوازه‌کانی ده‌رناکه‌ویت هه‌تا هۆکاره‌کانی ناته‌واوییه‌که‌ی نه‌هیلریت، به‌لکو قبوڵکردنه‌که‌ی له‌پێناو به‌دیهینانی چه‌ند ئامانجیکدا بووه، که بۆ که‌له‌پوور و خه‌لکه‌که‌ی زیانی زیاتر بووه له سو‌دی.

بۆ به‌دیهینانی ئەم مه‌به‌سته، له چاره‌سه‌رکردنی ئەوه‌ی ده‌مانه‌ویت دوو پرته‌گه ده‌گرینه‌به‌ر، که به پرهنه‌گرتن له میکانیزمه تیروانین و مه‌نهه‌جیه‌کان دیاریکراون، که لای زۆر له توێژه‌ران به "عه‌قلی" ناوئراوه. پاشان له پرهنه‌گرتن له کاره که‌له‌پوورییه ئەنجام‌دراوه‌کان، ئەمانه‌یش ئەو دوو ده‌روازه‌ی گه‌وره‌ن که له لایه‌ن رۆژه‌لاتناسان^١ و زۆریک له نوێگه‌ران‌وه گه‌راوه‌ته‌به‌ر، له‌پێناو گه‌یشتن به‌و ویستانه‌ی که له یه‌که‌م ساتدا جیاواز ده‌رکه‌وتووه، به‌لام به وردبوونه‌وه له رته‌که‌ ده‌رده‌که‌ویت، که یه‌ک ئامانجی هه‌یه. ئەوه‌یش پشتیوان به‌خودا له‌مه‌ودوا لێنده‌دوین:

١- پرهنه‌گرتن له عه‌قلی عه‌ره‌بیه ئیسلامیه:

بابه‌تی ئینتیمای رۆشنیری له سه‌رده‌می هاوچه‌رخدا به توندی ده‌خرايه‌روو، ئایا هه‌ر که‌س لیکۆلینه‌وه‌ی له یه‌ک له رۆشنیرییه‌کان کردبیت، ئەوا ئەو که‌سه ده‌بیته‌ یه‌ک له توخمه‌کانی؟ ئایا هه‌ر که‌س ناشنای شارستانییه‌تیک له شارستانییه‌ته‌کان بوو، ده‌بیت بیه‌ت تاکیک له تاکه‌کانی؟

ئەم بابته‌ ئەوه ده‌خوازیت ره‌گه‌زه رۆشنیرییه‌کان بۆ لیکۆله‌ری رۆشنیرییه جیاوازه‌کان و ئەوانه‌ی گرنگی به کاروباره‌کانی ده‌دن دیاریکریت، چونکه وایله‌ها‌تووه ریسای ریکه‌ر تێیدا "واده‌خوازیت رۆشنیر نادرته‌پال رۆشنیرییه‌کی دیاریکراو، مه‌گه‌ر له ناویدا بیربکاته‌وه"^٢. بیرکردنه‌وه له ناو رۆشنیرییه‌کدا به

^١ لێزه‌دا هه‌ندیک له‌و رۆژه‌لاتناسانه به‌ده‌رده‌که‌ین که به‌وه جیا ده‌کرینه‌وه قسه‌ی حه‌قی خۆیان کردووه و ئەوه‌یش بووه‌ته‌ هۆی ئەوه‌ی له لایه‌ن خه‌لکه‌که‌ی خۆیا‌نه‌وه وه‌لابزین، له‌وانه "گۆستاف فیل" و "گۆلزیهر" و "گۆستاف لۆبۆن" و "زگرید هونکه"...

^٢ الجابري، محمد عابد. تكوين العقل العربي، بيروت والدار البيضاء: مركز دراسات الوحدة العربية، ١٩٨٧م، ص ١٣.

کارکردن له سەر بابته كۆن و نوڤيه كانی دياريناكریټ، به لكو به بیركردنه وه به هۆیه وه دياریده كریټ، له وانیه به بیركردنه وه له كیشه كانی رۆشنیرییه کی دياریکراو به هۆی رۆشنیرییه کی تره وه بكریټ، له گهل ئه وه دا بیرمهند ئینتیمای بو ئه مه یان هه بیټ و بو ئه ویان نه بیټ^۱.

له وه دياریکردنه سه ره تاییه دا، "شه رعیه ت" به لیکۆله ران درا، له ناوانی کۆی میکانیزمه كانی بیركردنه وه و شیواز و تیروانینه جولینه ره كانی، به "عه قلیك" که پیوهی په یوه سته و دهریته پالی، ئه وه بوو "عه قلی عه ره بیی ئیسلامی" و "عه قلی رۆژئاوایی" و "عه قلی ژاپۆنی" و ... هتد، هاته ئاراوه. پاشان هر "عه قلیك" به کومه لیک خه سلته و باشیتی له وانی تر جیا ده کریته وه.

زۆریک له تویره رانی هاوچه رخ: به رۆژه لاتناس و نوڤه رانه وه، په نایانبردوه بو خویندنه وهی عه قلی عه ره بیی ئیسلامی و دياریکردنی ئه و تانوپیوانه ی ریکیده خات و ئه و تاییه تمه ندییانه ی جیا که ره وه یه تی، خویندنه وه کانیشیان به گشتی به ره و یه ک ئامانجه، سه ره رای هه مه جوړی روانگه ی خاوه نه کانیان و لیکجیاییان له زۆرکاتدا، له سه ره هه موو رږگه یه ک وه ستاون و هه ره شه ده که ن و به ره نگاری تاکه کانی ئوممه ت ده بنه وه. له روانگه ی "ره خنه گرتن له شته کونه کان، کاتیک ده لئین ره خنه گرتن له شته کون، ئه مه له بنه رتدا واته ره خنه گرتن له عه قل"^۲.

ئه و دياریکردنانه یه که ده مانه ویت له برگه کانی دواتردا هه لویسته یان له سه ره بکه ین:

أ- عه قلی عه ره بیی ئیسلامی عه قلیکی غه بییییه:

له راستییدا ئه و پښه یه ی که مرؤف تیروانینی خوی لئوه ده دات، به شیوه یه کی سه ره کبی کاریگه ری له سه ره هه موو جول ه و وه ستان و بیركردنه وه یه کی هه یه. له به ره وه ئه گه ر مرؤف خاوه نی روانگه یه ک بوو که رۆح ه یچ پښه یه کی نه بوو تینیدا، پاش ئه وه ی ماده به شی پیویستی خوی بو مسۆگه رکردنی هاوسه نگی پیویست له ژیاندا داگیرکرد، ئه و بیگومان کاتیک عه قلی عه ره بیی ئیسلامی ده خریته به رده سته، وا دهرده که ویت که عه قلیکه له کاتی خویندنه وه یدا سه رنجت بو لای جیا که ره وه کانی راده کیشیت، به به راورد به و روكاره ی فیکره که ی دایرشتوو، له باره ی عه قلی نمونه یی، که پیویسته چۆن بیټ.

^۱ سه رچاوه ی پښوو، هه مان لاپه ره.

^۲ الجابری، کیف نتعامل مع التراث، سه رچاوه ی پښوو، ص ۷۷.

له بهرئوه، قسه كردن ئه و كاته ته نها له سهر لايه نه جيا كه ره وه كانيه تي، كه له گه له
 ئه و خاله هاوبه شانهي له لاي تويزه ران چه سپاوه به كناگرينه وه، ئه و كاته ده توانين
 بو ئه و كه سه ي عه قلى عه ره ببي ئيسلامي به عه قلىكى "غه بيبى" پيناسه كردووه،
 هه نديك پاساوى دامه زراو له سهر ئه وه ي تيدا نيه بدوزينه وه، هه ر كه سيك غه يب له
 ميشكيدا نه چه سپاويت، بيگومان به جوړيك پيناسه ي باوه ربوون به غه يب دهكات، كه
 له قه ده رى كه مده كاته وه و به كه مسه يري پايه ي دهكات و هه ر كه س بيئاگابيت له
 شتيك دوژمنايه تى دهكات.

له كاتيكدا ئيمه پشتگيري سه رخستنى چه قيقه ت ده كه ين، مه به ستمان پيايه لدانى
 خود نيه، پيوسته له سه رمان ئه و ره وشه بينينه به رچاو، ئه گه ر له قوناغيكدا
 هه بوويت، كه تيدا كومه لگه ي ئيسلامي توشى دواكه وتووى و پاشه كشه له پيگه ي
 پيشه نكايه تى بووه ته وه، ئه و روبره پرسنگداره كه ي پرنا كاته وه، ئه وه ي كاتيک
 شانازى به چه ندين نمونه ي ناوداره كانيه وه ده كه ين، ده بيت ئه وه مان له ياد بيت كه
 ئه و ناودارانه له نوينه رانى ئه و عه قلهن، كه تومه تي ئه وه ي دراو ته پال عه قلىكى به
 ته واوى غه بيبه، كه له پيشتر ئه وه بوو به عه قلىكى ئيمانى ناو بريت، گونجان له
 نيوان ماده و رو خدا بكرى و، ژيانيش ملكه چى هاوسه نكيه ك دهكات كه پشت به
 غه يب ده به ستيت، ئه ويش خو ي له باوه ربوون به خوداي گه و ره و فريشته كانى و
 روژى دواى و قه ده ر به خير و شه ريه وه، به به هشت و دو زه خ ده بينيته وه.

ئهم قسه يه له نيوان زورريك له تويزه رانى فه لسه فه و ميژووى ئيسلامييدا بلاوه،
 ده بينين هه نديكيان كاتيک له ميژوو ده كو ليته وه، ئه و كه سه ي پابه نديت به ئاينه كه يه
 و پشت به وه به ستيت كه به وه حى هاتووه به وه تومه تباريده كات غه بيبه و ده لیت:
 "خاوه نى ئه م بوچوونانه وا باسى ئه و روداوانه ده كه ن كه له نيوان سالانى (۶۲۰ -
 ۶۳۲ز) له پيشكه وتنى سياسى و كومه لايه تى له نيوه دورگه ي عه ره ببيدا له سهر
 ئاستى ئه و ناوچانه ي سياسه تي كومه لايه تى عه ره به مسولمانه كانى پيگه يشت، بو
 هيژيكى خودايى ده گه ريننه وه".^۱ بگره له جه نجاليى ئه و روداو و پيشه اتانه دا كه
 ده ورى كه شى بانگه وازى ئيسلامي و سه ركه وتنه نه مره كانيان دابوو، له جه نجاليى

^۱ صالح، فرحان. جدلية العلاقة بين الفكر العربي والتراث، رؤية نقدية، بيروت: دار الحداثة، ط ۱، ۱۹۸۳م، ص ۱۴. ئه و ماوه يه له و پارچه نوسينه دا مه به ستى ده سته كه وه تى كانى سه رده مى پيغه مبه ره.

ره‌وشی ناخۆشی کۆمه‌لایه‌تی و ئابوریی عه‌ره‌بیان دابوو، پیشینی ده‌رکه‌وتنی "دلسۆزیک" ده‌کرا، که "ویستیکی ئه‌فسانه‌یی فره‌رنگ و شیوه" ^۱ی هه‌بیت.

میژوو ئه‌وه‌ی سه‌لماندوو که ده‌ستوهردانی یه‌کلاکه‌ره‌وه‌ی هیزی خودایی له زۆر شویندا هاتوو ته‌دی و ئه‌و که‌سه‌ی ئامانج بووه له‌و ده‌ستوهردانه‌ شایه‌تی بۆ داوه، به‌لام ئه‌و باوه‌ربوونه‌ی ته‌نها ماده‌ ده‌گرێته‌خۆی، مرۆف له‌وه‌ داده‌بریت که باوه‌ری به‌ غه‌یب هه‌بیت، چونکه‌ بواریکی فراوان و به‌ریبتره‌.

ب- عه‌قلی عه‌ره‌بیی ئیسلامی عه‌قلیکی ره‌وانیژییه (بیانییه):

زۆر سه‌رمان له‌ قسه‌ی ئه‌و که‌سه‌ سورده‌مینیت که بانگه‌شه‌ی ئه‌وه‌ ده‌کات عه‌قلی عه‌ره‌بیی رۆنکه‌ره‌وه (بیانییه)، ده‌بینین هه‌موو به‌ره‌مه‌ عه‌قلیه‌ ناوازه‌کانیان له‌ هه‌موو بواره‌ جیاوازه‌کانی مه‌عریفه‌دا له‌یادکردوو. سه‌رسوهرمانیه‌که‌مان که‌مه‌تر ده‌بیت کاتیک ده‌زانین، که‌ قسه‌که‌ مه‌یلی روه‌و کورته‌کرده‌وه‌یه، که‌ دواتر به‌ پشتیوانی خودای گه‌وره‌ چاره‌سه‌ریده‌که‌ین. ئه‌و مه‌یله‌ی له‌ به‌ره‌می ئیسلامییدا به‌ درێژایی سه‌رده‌مه‌کانی ته‌نها که‌موکورتیی و به‌خششی پچرپچر ده‌بینیت، هه‌یچ بئه‌مایه‌کی نییه، جگه‌ له‌وانه‌ی باوه‌ری خاوه‌نه‌کانی تیکه‌وتوو.

یه‌کێک له‌وانه‌ ئه‌وه‌یه، عه‌قلی عه‌ره‌بیی ئیسلامی به‌ عه‌قلیکی رۆنکه‌ره‌وه (بیانیی) وه‌سفبکریت و بگوتریت: "عه‌قلی عه‌ره‌بیی زیاتر له‌وه‌ی مامه‌له‌ له‌گه‌ل چه‌مکه‌کاندا بکات، مامه‌له‌ له‌گه‌ل بیژه (لفظ)ه‌کاندا ده‌کات... میکانیزمه‌که‌ی، میکانیزمی ئه‌م عه‌قله‌یه، له‌ به‌ده‌سته‌ته‌ناتی مه‌عریفه‌دا -له‌ باره‌ی به‌ره‌مه‌که‌ی نالین- نزیکبوونه‌وه‌یه (یان پیوه‌ری رۆنکه‌ره‌وه‌یه) و وی‌کچووویه (یان پیوه‌ری عه‌رفانییه). له‌ هه‌موو ئه‌مانه‌دا وه‌کو بئه‌ما پشت به‌ ریگه‌په‌ندان (تجويز) ده‌به‌ستیت، وه‌کو یاسایه‌کی گشتیی له‌ مه‌نه‌جی بیرکرده‌وه‌ و تیروانینی بۆ جیهان له‌سه‌ر داده‌مه‌زینیت" ^۲.

ته‌ها عه‌بدوهرمان کاری باشی بۆ هه‌لوه‌شانده‌وه‌ی ئه‌و بانگه‌شه‌یه‌ کردوو، کاتیک مه‌به‌سته‌ دوور و نزیکه‌کانی تیدا هه‌لینجاوه‌ له‌ "راوه‌ستانی ئه‌م" عه‌قله‌ تابه‌ته‌

^۱ تیزی، طیب. مشروع رؤیه جدیدة للفکر العربی فی العصر الوسیط، دمشق: دار دمشق للطباعة والنشر، ط ۲، ۱۹۷۱م، ص ۱۵۴.

^۲ الجابری، بنیة العقل العربی، سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ص ۵۶.

بەبى دروستىۋونى كەلەپوور بە ھۆكارى زانست و پېشكەوتن^۱ كە بېتتە بانگەشەى تېپەراندنى و "وەرگرتنى جگە لە ئەو"^۲.

كاتىك كارەكە بەو شىۋەيە بېتت، ئەوا لىكۆلەر لىيەوۋە تۆمەتى دروستكەرانى كەلەپوورى دەرھىناۋە بەۋەى فاكترەكانى رەۋانى زمانەۋانى لايان "لەو مىراتىيە عەرەبىيەدا زالبوۋە بەسەر شىۋازە بورھانىيەكانى بەرھەمى فېكرىي يۇنانىدا"^۳. ئەمەيش و ايلىكردوۋە جياۋازبېت "بەھۆى كورتهينانان لەسەر مامەلەكردن تەنھا لەگەل دەقەكان، لە سەرۋوى ھەموويانەۋە دەقى قورئانىي"^۴. ئەمەيش لە حەقىقەتدا كېشكردنىەتى بۇ لاي پىسپۇرېتېتى زانستى لاي خاۋەنى ئەم بانگەشەيە، نەك بۇ لاي ويزدانى زانستى كە پىۋىستە رابگەيەنرېت.

كە ئەم قەسەيە دەكەين نايېت لە سنورى دەلالەتى راستەخۇدا بىمىنەۋە، بەلكو دەبېت پالمانپىۋەبىتت بەرەو شوېنكەوتنى ئەو گەشەكردنانەى كە بىگومان دەرئەنجامى لەسەر بونياتدەنرېت و لە ناوياندا رېشەداركردنى ئەو قەناعەتە لاي وەرگرانى گوتارەكە خۆى لە "مامەلەكردن لەگەل دەقەكان كۆسپىكى مەعرفىي بوۋە لە بەردەم پېشكەوتنى عىلمدا و ... ھۆكارىش بوۋە بۇ بىئاگايى مسولمان لە مامەلەكردن لەگەل شتەكانى دەرەۋە و ئاراستەكردنى سەرنج بۇ روكەشەكەيان"^۵.

گەشتىك بە ناۋ لايەنەكانى كەلەپووردا لەۋە بىگومانمان دەكات كە سەرقالبوۋنى مسولمانان بە لىكۆلېنەۋەى دياردە سروسىيەكان بە شىۋەيەكى عىلمىي حەقىقەتتەكە و پويداۋە. لەمەۋە ئەنجامە مەعرفىيەكانيان تەنھا خۆى لە لىكۆلېنەۋەى شىۋازە رونكەرەۋەيىيەكان (الأساليب البيانية) دا نەبىنيۋەتەۋە، ئەمەيش لە لايەكى تروە جەختدەكاتەۋە ئەو بانگەشەى پېشتر، كە عەقلى عەرەبىي بە عەقلىكى رونكەرەۋەيى ناودەبات، بانگەشەيەكى بېئىنەمايە.

مەبەستى دوورتى ئەم بانگەشەيە، تەھا عەبدورەحمان ديارىدەكات بە گەيشتن بەۋەى "بەلگەكانى فېكرى عەرەبىي ناگاتە ئاستى ئەو بورھانانەى كە بە تەنھا بەسە

^۱ عبدالرحمن، طه. في أصول الحوار وتجديد علم الكلام، الدار البيضاء: المؤسسة الحديثة للنشر والتوزيع، ط ۱، ۱۹۸۷م، ص ۱۵۳.

^۲ سەرچاۋەى پېشوو، ھەمان لاپەرە.

^۳ سەرچاۋەى پېشوو، ص ۱۵۴ - ۱۵۵.

^۴ سەرچاۋەى پېشوو، ھەمان بابەت.

^۵ سەرچاۋەى پېشوو، ھەمان بابەت.

بۆ گەشتن بە یەقین و بە دەستەپێنانی زانست^۱. کاتیک کە لە پوور بەم وێنە یە دەخریتە روو، ئەوا هاندەر دەبێت بۆ لە دەستدانی متمانە پێی، ئەمەیش هەستیکی دەرونی لای خاوەنەکانی دروستدەکات، کە دواتر دەزووی پەيوەندییەکانیان بە کە لە پوورە کە یانەو دەچنیت، لە بەرئەو جاریک سوکایەتی پێدەکەن و جاریکیش لێدادهبرین، هەندیک جاریش تەنھا ئەو وەردەگرن کە ونبووەکانی خۆیان تیدا دەدۆزنەو، ئەمەیش دەروازە و الادەکات بۆ قبوڵکردنی بەرھەمەکانی ئەوانی تر و وەرگرتنیان بەبێ رەخنە و پشکین.

ج- عەقلى عەرەبى ئىسلامى عەقلىكى نامەنەجىيە:

عەقلى عەرەبى ئىسلامى بەو تۆمەتبارکراوە کە نامەنەجىيە، لە بەرئەو لە رووی پێکھاتە و بونیاتەو عەقلىكى ناتەواوە. هەموو ئەو دەیهیتیت، با ئەرینی و بەسودیش بێت، بە شیوەیەک دەخویندریتەو کە مەبەست کە مکردنەو بێت لە پایە، تێیدا بۆ کە موکورتییەک دەگەرین هەتا لە پایە کە مەبەستەو و پەلە بەهینەخوارەو و بێبەھایکەن.

بەم جۆرە، ئەم عەقلە بێچارە بە جاریک بەو پێناسە دەکریت عەقلىكى پێوهریيە. ئەو هەتا جابر و پێناسەیدەکات کارى گەرانی "شتەکانە بۆ شوین و پێگەیان لە رشتەبەندی ئەو بەھایانەدا کە ئەو بیرکردنەو یە کردوویەتە مەرجه و چەقى بیرکردنەو^۲. واتای ئەم قسە یە ئەو یە عەقلىکە بەو مومارەسانەى دوور دەمینیتەو^۳ "لەو سەرنجدانە بابەتییانەى کە لە شتەکاندا بە دواى پێکھێنەرە خودییەکانیدا دەگەریت و هەول دەدات ئەو ی جەوھرییە تێیدا بیدۆزیتەو^۴.

ئەم حوکمدانە ئینتیقائییە کە گشتگیری و هەموەکی تیدا نایەتەدی، بەگوێرەى ئەمە عەقلى عەرەبى ئىسلامى وەکو ئەو ی "پێوهریيە" عەقلىكى خاوەنى تێروانىنى کورتکەرەو یە، شت تەنھا لە بەھاکەیدا پوختەکاتەو^۵. لەمەیش ئەو دەکەوێتەو، واتای پێچەوانەى لێوهرەگیریت -ھەر وەک شەرەزانانى ئوصول پێناسەیانکردووە- کە عەقلىكى هەلۆەشینەرەو یە، بنیاتنەر نییە. سەیری شتەکان لە رێگەى شتی ترەو

^۱ سەرچاوەى پیشوو، هەمان بابەت.

^۲ الجابري، تکرین العقل العربى، سەرچاوەى پیشوو، ص ۳۱-۳۲.

^۳ سەرچاوەى پیشوو، ص ۳۲.

^۴ هەمان سەرچاوە، هەمان لاپەرە.

دەكات، لە ميانەى ئەمەو وە تەواناى رېككردنى توخمەكانى نىيە پاش شىكردنە وەيان "بە شىوئەيەك ئەوئەى جەوھەرى بىت تىندا دەريخات".^۱

جارىكى تىرىش عەقلى عەرەبىي ئىسلامىي بەو پىئاسە دەكرىت كە عەقلىكە رەخنەگرانە نىيە، ئەمەيش وایلىدەكات شتەكان چۆن هەر بەو جۆرە قەبولىئىنكات و رازىبىت بە بۆچوونى ئەوانى تر، بەبى ئەوئەى داواى شىكردنە وە و رۆنكردنە وەيان بكات. لەم بارەيە وە "گوتىيە"^۲ دەلئىت: "رۆحى رۆژەھەلاتىي پىچەوانەى رۆحى ئىمەيە... بىيەشە لە تىگەيشتنى رەخنەگرانەى عەقلىيى... ھەستكردن بە واقىعى نىيە"^۳.

پالئەرهكانى ئەم حوكمە پاش ئەوئەى كە دەزانىن ئەمە تەنھا پىشەكىيە بۆ ھەلسەنگاندنى كارى عەبدورەحمان ئىبن خەلدون و دەستكەوتە بەرزەكانى رۆندەبىتەو، كاتىك كە دەلئىت: "ئىبن خەلدون دەيەوئە تىبكات"، سەبارەت بە مسولمان. ئەمە بە تەواوئى رۆژئاوايىە "... لە بەرئەوئە رۆژەھەلاتىي عەقلىكى رەخنەگرانەى بىدارە، ئەمە دەمانگە رىئىتەوئە بۆ ئەوئەى بلىين كە ئەو تىگەيشتنىكى رۆژئاوايى بۆ مۆژوو ھەيە"^۴.

لە ميانەى ئەوئەى خىستمانەروو دەركەوت "گوتىيە" كاتىك وەسفى عەقلى عەرەبىي ئىسلامىي دەكات بەوئەى رەخنەگرانە نىيە، رېگە خۆشەكات بۆ گەيشتن بەوئەى كە دەستكەوتى ئىبن خەلدون ھەلگىرى تايبەتمەندىي رۆژئاوايىە، نەك تايبەتمەندىي ئىسلامىي. لە بەرئەوئە ھەر شتىكى باشى عەقلى عەرەبىي ئىسلامىي دەكرىت بە دوا جىقايەكدا بگەرىين لە خۆبىگرىت، بۆ ئەمە لە لايەنى رۆژئاوا باشتر نىيە! ھەرچىش بىسەرۆبەر و ناتەواوئىيە ئەوا بۆ ئەو سەروشتە لاوازە دەگەرئىتەوئە كە ھەيەتى!

دابرىنى عەقلى عەرەبىي ئىسلامىي لەم خەسلەتە، خەسلەتتىكى تىرى تىندا دروستدەكات، كە خۆى لە وەرگرتنى بەبى شىكردنەوئەى ئەو شتەى بۆى دىت دەبىنئىتەوئە، لە بەرئەوئە عەقلىكى نەرىنىي بەكاربەرە. ئەمە وادەكات "ئامادەسازىي بۆ

^۱ سەرچاوەى پىشوو، ھەمان لاپەرە.

^۲ ئەو: جىل دو گوتىيە، سالى ۱۸۵۸ز لە دايكبوو، سالى ۱۹۵۲ز مردوو، فەيلەسوف و بىرمەندىكى فەرەنسىيە، بە مەلى دژايەتى رۆشنىبرىي ئىسلامىي ناسرابوو. بىروانە:

- Collectif. Dictionnaire de la langue française: noms communs- noms propres, ITALIE: Hbachtte, edition 5, 1998, p.558.

^۳ وەرگىراوئە لە:

- لاكوست، أيف. العلامة ابن خلدون، ترجمة: ميشال سليمان، بيروت: دار ابن خلدون، ط ۳، ۱۹۸۲م، ص ۹۶.

^۴ سەرچاوەى پىشوو، ھەمان لاپەرە.

وهرگرتن و نائامادهبی گیانی ره‌خنه‌گرتن تییدا ریشه دابکوتیت^۱ و بیته خه‌سله‌تیک له خه‌سله‌ته‌کانی.

ئه‌گهر قسه‌کانی پیشتر پرویان له‌گرنگییدان به‌دارنینی عه‌قلی عه‌ره‌بی ئیسلامی کۆن له‌سیفه‌تی مهنه‌جیه‌ت بووینت، ئه‌وا قسانیکی تر‌گرنگی به‌دارنینی هاوچه‌رخیشی دده‌ن، به‌جۆریک مهنه‌جیبیوون به‌دریژیی سه‌رده‌مه‌کان لئیداده‌پنن و وا‌وه‌سفیده‌که‌ن که‌نه‌یتوانیوه نامرازه‌کانی بیرکردنه‌وه‌ی بگۆریت، له‌به‌رئه‌وه‌ ده‌کریت گرنگی فیرکردنی بدریت و به‌ره‌و پیشه‌وه‌ پالییوه‌بنریت.

له‌وانه‌ ده‌بینین یه‌کیک له‌رۆژه‌لاتناسه‌کان ده‌لایت: "کاتیک هاوړی مسولمانه‌کانمان فیری مهنه‌جی هاوچه‌رخی توژیینه‌وه‌ی زانستی ده‌بن، پاشان مهنه‌جه‌کانمان له‌توژیینه‌وه‌دا ته‌واوده‌که‌ن، هه‌ندیک جاریش راستیده‌که‌نه‌وه، من یه‌که‌م که‌س ده‌بم به‌وه‌ دلخۆش ده‌بم"^۲. ئه‌مه‌یش قسه‌یه‌که‌ له‌ تیروانینیکی رۆژئاوایی ناوه‌ندییه‌وه سه‌رچاوه‌یگرتوه‌ که‌ بانگه‌شه‌ی سه‌روه‌ریی له‌هه‌موو شتیکدا ده‌کات.

له‌پال ئه‌مه‌دا قسه‌یه‌کی یه‌کیک له‌نوێخووازیی عه‌ره‌ب ده‌بینین - قسه‌یه‌که‌ له‌ تیروانینیکی مادبی مارسکییه‌وه سه‌رچاوه‌یگرتوه‌- تییدا وه‌سفی کاره‌کانی توژیهرانیکی هاوچه‌رخی عه‌ره‌ب ده‌کات^۳، که‌ پوانگه‌ مهنه‌جیه‌کانیان جیاوازه. تیروانینی تایبه‌تیا بۆ مامه‌له‌کردن له‌گه‌ل که‌له‌پوور جیاوازه، به‌وه‌ی "نه‌یانتوانیوه‌ خۆیان بگه‌یه‌ننه‌ کرۆکی کیشه‌که"^۴. هه‌موو ئه‌مانه‌ به‌هۆی کاریگه‌ریی دوو فاکته‌ره‌وه بووه: "یه‌که‌میان، کۆمه‌لایه‌تی، سیاسی، بابه‌تی، ئه‌ویش بریتیه‌ له‌وه‌ی ئه‌وان نه‌یانتوانیوه، له‌پووی فیکرییه‌وه، ئه‌و ریککه‌وتنه‌ پلانگیریه‌ میژووویه تینه‌په‌رینن که‌ له‌ نیوان ئاوه‌زیی، ئایدۆلۆژیی، ده‌ره‌به‌گایه‌تی، ئاوه‌زیی بۆرجوازییدا دروستبووه. فاکته‌ری دووهم، خودیی، مه‌عریفیه‌ له‌ بونیاتی ئه‌و بیرمه‌ندانه‌دا، نه‌یانتوانیوه له‌

^۱ الجابري، تكوين العقل العربي، سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ص ۴۶.

^۲ آرکون، محمد. وآخرون. کلود کاهین یرد علی أنور عبد الملك، رسالة الی رئیس تحریر مجلة دیوجین، الاستشراق بین دعاته و معارضیه، ترجمة: هاشم صالح، بیروت: دار الساقی، ۱۹۹۴م، ص ۳۵-۳۶.

ئاماژه بۆ ئه‌وه ده‌که‌ین ته‌نها به‌ ئاماژه‌دان به‌م سه‌رچاوه‌یه دواتر وازده‌هینین "الاستشراق بین دعاته و معارضیه".

^۳ ئه‌و نوسه‌رانه بریتین له: موحه‌مه‌د عه‌به‌ده و عه‌لی عه‌بدولره‌زاق و ته‌ها حوسین و عه‌ققاد و... هتد. پروانه:

- تیزیی، مشروع رؤیه‌ جدیدة للفکر العربي فی العصر الوسیط، سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ص ۱۲۹.

^۴ سه‌رچاوه‌ی پیشوو، هه‌مان لاپه‌ره.

مهنه جی، مادی، میژووی، نزیکبینه وه له لیکۆلینه وهی کۆمه لگه و میژووی مروّقایه تیییدا^۱.

تویژهر ئهوانه له گیلتیییدا ده بینیت، به لام واقع جهخت له سهر ئه وه ده کاته وه که وهکو یهک نه بوون، هه یانبوووه خۆی خستوووه ته کۆشی تیروانینی پوژئاواییه وه، به مه بهستی له ناوبردنی پیکهینه رهکانی ئوممهت. هه یانه مامناوهند بووه، له هه موو شته کاندایه، ئهوانه وهرده گریت که به سود بیت و به شیک له پیکهینه رهکانی ئییتیمایه ده سه ته بینیت، به لام مهیل به لای حوکمدانی به بی بیرکردنه وه وایکردوووه په له بکات له بریاردان. له و بروایه دایه ههر کهس له و روانگه یه ی ئه م لیه وه ده ستیپیکردوووه، ده ستیپینه کرد، ئه و له حه ق و راستی لاده دات.

کاتیک شانازیکردن وا له تویژهری نوێگر ده کات به و پیه ی "زانترین" کهس و "شاره زاترین" کهس و "شیاوترین" ه، که هه موو گه وه ره و بچووکیک بزانییت، وایلێهاتوووه وه ها سهیری ئه و تویژینه وانه ده کات که باس له که له پووری ئیسلامی ده کهن، به هه موو رهنگ و رهنگالیه یه فیکرییه که یه وه، بو ئه و ئاسته ی و یستراوه به رزنا بیته وه. ئه مه ییش به هۆی پابه ندنه بوونی وه به و مهنهجه عه قلییه وه که ئه و هه یه تی!

د- عه قلی عه ره بیی ئیسلامی عه قلیکی دژیه که (عقل متناقض):

له وانیه بنه ره تی بانگه شه ی عه قلی عه ره بیی ئیسلامی عه قلیکی دژیه که، خۆی له ودا ده بینیته وه کاتیک وهکو رو شنیرییه کی ئیسلامی؛ ههر وهکو چون باوه ری به ماده هه یه، به هه مان شیوه باوه ری به غه یب هه یه. به مه ییش که وتوووه ته دژیه کییه که وه که جیگه ی رازامه ندی نییه، چونکه ههر شتیک بو ئاین بگه ریته وه پیویسته له میتشکی مروی ده سه ته جه معییدا بچه سپیت، که ئه وه عه قلابی نییه و نابیت و ابیت، چونکه سیفه تی "عه قلابیه ت" سیفه تیکی قورغکراوه له لایه ن ئه و که سه ی خۆی وا ده بینیت که ئه و حه قیقه ته ی لایه، که جگه له و کهس تر پیناگات، مه گه ر ئه و ریره وه بیرو باوه ری و تیروانینه یه بگه ریته بهر، که ئه و له ژیا ندا گرتوو یه تیه بهر.

ژماره یه کی زوری رو له کانی رو شنیری پوژئاوایی ئه مه یان گوتوووه، به هۆی ئه و دژیه کییه بنه ره تییه ی که به ستوونییه تیه وه به خه لکی رو شنیری ئیسلامیه وه. ئه وه ی نامۆیه ببینین هه ندیک دهنگ لیره و له و ی له ولاتانی ئیسلامییدا هه مان شت بلیت،

^۱ سه رچاوه ی پیشوو، ص ۱۲۹ - ۱۳۰.

بهی ئه وهی بیه ویت شوینه کانی ناته واوی تیدا دیاریکات، به لکو بو ئه وهی بیکاته پاشکوی ئه وانی تر.

کاتیک به دواچوون بو ههنگاوه کانی ئه و پره وه ده کریت که نوینه رانی ئه و قسه یه به ریه ده بات، ده بینین پره ویکه بو روانگه رۆئاوییه کان ده گه رپته وه، که پیشتر باسمانکردن، ئه و کاته درده که ویت که ئه وه قسه یه که له ناوخو و دره وه دا فره شوینه، به مه ییش ده تانین به تاکه دراویکی دوورو وه سفیکه یین.

له قسه ره و اجپندراره کانیا ن له م باره یه وه، بوچوونی طه یب تیزینییه، که تیگه یشتن (التصورات) ه ئاینیه کان هه ولی خو دارنن له میژووی بینراوی تایبه ت ده بات، به جو ریک که له ریگه ی ئه وه وه دابرا نیک دروستبیت له نیوان ئه وه ی مرؤف باوه ری پییه تی و ئه وه ی ئه نجامیده بات".^۱ ئه مه ییش له ئاستی ئه وه دا نامانه یلیته وه بلین دژیه کییه کی ویسترا وه یه به هو ی کو بو نه وه ی باوه ربوون به غه یب و باوه ربوون به ماده دروستبو وه، به لکو پالمانیوه ده نیت به ره و تومه تبارکردنی عه قلی عه ره بیی ئیسلامی به وه ی توشی گری شی زو فرینیا بو وه، له و ریگه یه وه خاوه نه که ی به جو ریک درده خات که تیدا نییه، به هو ی ئه وه ی خاوه نی که سایه تیه ک نییه، که ئه گه ره له ده ستدرا، ئه و ا شتی زوری له گه لدا له ده ستده دریت.

یه کیکی تر له بوچوونه کانیا ن، ئه گه ریش به لای ئه و تایبه ته ده چیت که ره نگدانه وه ی هه لو یست له گشتیه، قسه ی یه کیکی له رۆژه لاتتاسه کانه که سه رسورمانی خو ی له وه درده بریت، ئیبن خه لدون له کاتیکدا قازی و شه رعزان بو وه، مه رجه عیه تیکی ئیسلامی هه بو وه، ئه وه ی توانیوه به ره مه به نیت: "تاکه گریمانه یه ک، که به ته نها ئه و گریمانه قبولکرا وه، ئه ویش دانانی فیکری ئیبن خه لدونه به کومه لیک دژیه ک. ئیبن خه لدون له پووی فه لسه فییه وه... باوه ریکی ره های به درکه وتنی خودایی (الکشف الإلهی) هه یه، به لام ئه وه ی په یوه نداره به جیهانی به رجه سته، ئیبن خه لدون وه کو بیرمه ندیکی ئه زمونی (مفکر تجریبی) ره فتارده کات".^۲ له به ره ئه وه کیشکردنی له ده ستدا وه "دو ئاراسته ی فیکری دژیه کن".^۳

^۱ سه رچاوه ی پیشوو، ص ۱۵۶.

^۲ لاکوست، العلامه ابن خلدون، سه رچاوه ی پیشوو، ص ۲۲۴.

^۳ سه رچاوه ی پیشوو، ص ۲۳۵.

ح- عه‌قلی عه‌ره‌ببی ئیسلامی عه‌قلیکه به رابردوودا هه‌لده‌لئیت:

عه‌قلی عه‌ره‌ببی ئیسلامی زۆر جار به‌وه وه‌سفرکراوه به رابردوودا هه‌لده‌لئیت، زیاتر له‌وه‌ی ڤووی له ئیستا و داهاتووی بیت. ئەمه‌یش سیفه‌تیکه وایلیناکات له واقیعی خۆیدا بژی، به‌و ڤاده‌یه‌ی وایلیده‌کات له واقیعی که‌سانیکی تردا ده‌ژی که نه‌ماون، ئەمه‌یش ده‌ریده‌خات که کۆن ئاماده‌یی نابیت "به‌ ناواخنیکی نوێوه، که سودی هه‌بیت بۆی و بیگه‌یه‌نیت، به‌لکو ئاماده‌بوونه‌که‌ی له‌گه‌لیدا شان به‌ شانی ده‌بیت و ڤکابه‌رایه‌تییده‌کات و ده‌یبه‌ستیتته‌وه"^۱.

ئه‌وانه‌ی واده‌لین پینانویه ئەم کاره واده‌کات که‌سی عه‌ره‌ببی کاتیک بیر له ئاینده‌ی ده‌کاته‌وه "جیپی خۆی له‌م ئیستا ڤه‌تکراوه‌یه‌دا نابینیتته‌وه، به‌لکو به‌ شوین جیپی‌یه‌کی تردا ده‌گه‌ڤیت، له رابردووی شکۆدارکراودا، که هه‌موو ئومیده‌کانی ئاینده‌ی ده‌که‌وێته‌سه‌ر"^۲.

گوتنی ئەمه واده‌کات ئەو عه‌قله‌ی وه‌سفرکرا عه‌قلیکی هه‌لگه‌ڤاوه‌یی بیت که توانای به‌ ڤیکه‌وتنی نییه، له‌گه‌ل ئەوه‌دا هۆکاره‌کانی بۆ لای ده‌گه‌ڤیتته‌وه و به‌ره‌و ویست و ئیراده‌یه‌تی، ئەگه‌ر ئاینده‌ی مه‌یلی به‌ لایدا هه‌یه -به‌پیی ئەم قسه‌یه- ئەوا له توانایدا یه‌ له‌سه‌ر سودمه‌ندبوون له وزه‌ مادیی و مه‌عنه‌وییه‌کانی دایمه‌زینیت.

ئهو ڤه‌وته گشتگیره‌ی لێره پشتییبه‌ستراوه، هه‌ر وه‌کو له شوینی تردا، ئەو بیروکه‌ی زۆریک له عه‌ره‌به‌ نوێخوازه‌کان جیا‌ده‌کرده‌وه، به‌بی بیرکردنه‌وه و هه‌لسه‌نگاندنی قسه‌کان و لێپچینه‌وه له‌ ده‌رڤینه‌کان، قسه‌کان به‌بی بیرکردنه‌وه ده‌کران وه‌کو ئەوه‌ی خاوه‌نی حه‌قیقه‌تیک بیت، که ڤوچایه‌تی له هه‌یج لایه‌که‌وه بۆ نه‌یه‌ت، وه‌کو ئەوه‌ی خویندنه‌وه‌که‌ی به‌ ڤیسیاه‌ک بیت که هه‌لاوێرد (استثناء)ی تیندا نه‌بیت.

ئهو‌هی به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر ئەمه، لێره‌دا گشتان‌دن ببینن، که‌موکورتیی له‌ ناساندن بۆ که‌سانیکی تر ببینن له قسه‌یه‌کی تردا، تیندا وا وه‌سفی سه‌له‌فیه‌ت ده‌کات -سه‌له‌فیه‌ت به‌ ته‌نها- به‌و پێیه‌ی که تیروانینیکی مه‌یلداره‌ به‌ لای رابردوودا، ده‌گوتریت: "ئەم تیروانینه‌ سه‌له‌فیه‌ی (رابردووخوازه) ته‌نها یه‌ک توانا بۆ مرو‌ف ده‌ره‌خسینیت، ئەویش

^۱ الجابري، تكوين العقل العربي، سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ص ۵۱.

^۲ الجابري، كيف نتعامل مع التراث، سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ص ۴۹.

ئاوردانەو ھەيە بۆ دواو، خواستی گەرانەو ھە بۆ پاش و رازاندنەو ھە ئیستایە لە لایەن رابردوو ھەو ھە شیو ھەيەکی بیسەر و بەری سوک^۱.

ئایا ئەم وەسفە گشتییە وەر بگرین کە ھیچ عەرەبیک بە دەرناکات، یان ئەو قسەيە وەر بگرین کە وەسفە کەي تەنھا ئەو کەسە دەگریتەو ھە کە خواو ھەي تە کە دژایە تیبە کات؟

لە گەل ئەو ھەدا ئیمە لە لایەکی تر وە دەبینین ئەم وەسفەي دابراو ھە سەر عەقلی عەرەبی ئیسلامییدا، چ وە ک بەش، چ وە ک گشت، دەروازەيەکی مەترسییدا ھە لە و دەروازانەي ھەر کەس ویستبیتی ھێرشبکاتە سەر رۆشنیری ئیسلامی پەنای بۆ بردوو ھە کردوو ھەي تە بە بنە پەت بۆ ھێرشە کەي. لە کۆندا "جولانەو ھەي شعوبیەت پەنایدە بردە بەر ھێرشکردنە سەر رابردوو ی عەرەب و تانە لیدانی"^۲، لە پیتا و دانانی سنوریک بۆ رۆشنیری ئیسلامی پەیرەوانی.

لە سەر دەمی نویدا رۆژ ھە لاتناسان کردوو یان تە دەروازەيەکی مەزن و لیبەو ھاتن بە مەبەستی شیواندن کە لە پووری ئیسلامی بەو شیو ھەي کە لای زوریک لە رۆلە کانی ئوممەتی ئیسلامی ھە لگە راو ھە تەو ھە و وایان لیتا توو دژایە تیبی رۆشنیری کە یان و خزمەتی مەبەستە کانی ئەوانی تر دە کەن، ئیدی ھەستی بکەن، یان ھەستی بکەن، رۆیان کردوو ھە تە کە لە پوورە کە مان پاش ئەو ھەي زانیان "دەکریت ھە تە ئەو پەری سنور دەکریت شیکردنەو ھە بۆ رەگ و ریشەي بکریت، بە مەبەستی تیگە یشتن لە بنچینە کەي و ھە سکردنی توخمە چاکە کانی"^۳.

و ھە کو پێویست رۆنکرایەو ھە کە ھە موو ئەوانەي دۆژمانیە تیبی رۆشنیری ئیسلامیان کردوو ھە، ئیدی بیگانە بن بە مەبەستی ئاگادار بوون لە کە لە پوور و دابونە ریت و تیروانینە کەي بوونە رۆژ ھە لاتناس، بە مەبەستی خزمەتکردنی ئەو لایەنانەي کە رۆلیان لە رۆشنیری و ئەو ھەي پە یو ھەندار پێیەو ھە دور، یان لە ھەو ھە کانی ئوممەت بوون کە دەستیان ھە گرت بە ناسنامە ناوازە کە یەو ھە، و گومانیان برد ئەو ھە و ھە لویستە خراپانە یان لە ھە نە بەر کە لە پوور کاریکی باش دە کەن و لە سەر ئاراستە یە کەن کە بە ھۆیەو ھە پیشکە و تە ئوممەت و گەشە سەندن دیتە دی،

^۱ تیزی، مشروع رؤية جديدة للفكر العربي في العصر الحديث، سەرچاوەي پێشو، ص ۱۲۴.

^۲ الجابري، تكوين العقل العربي، سەرچاوەي پێشو، ص ۶۰.

^۳ رودنسون، مکسیم. "الدراسات العربية والإسلامية في أوروبا"، الاستشراق بين دعائه ومعارضيه، محمد أركون وآخرون، ترجمة: هاشم صالح، بيروت: دار الساقي، ۱، ۱۹۹۴م، ص ۷۰.

بەلام ئەوەی ئەو كەسە ئەنجامىدەدا دەگەيشتە كۆتا وىستگە و كەسانى جگە لە
رۆلەكانى ئوممەتى ئىسلامىي سوڧيان لىدەبىنى.

هەموويان لە ميانەى پرۆژەى گەورەدا كە لەسەر رېككارى زۆر و قوناغى جياواز
دامەزرابوو، پەنايان بۆ رەخنەگرتن لە عەقلى عەرەبىي ئىسلامىي دەبرد، بە
بوختانکردن بۆى رېگەيان بۆ پرۆسەيەك خۆشەكرد، كە ئازارەكەى ناواخنى
كە لەپوور و رۆشنىبىرىي دەگرىتەوه، چونكە ئىمە كاتىك رەخنەگرتن لە عەقلى
عەرەبىي ئىسلامىي قىبۆلەدەكەين، ئەوه دەبىتە دەروازەى بنەرەتى گومانکردن لە كۆى
ئەوهى ئەو عەقلە بەرەمىهيناوە. هەرودها دەبىتە دەروازە بۆ لەدەستدانى متمانە بە
هەموو رۆشنىبىرىي ئىسلامىي و بەخششە شارستانىيەكانى كە لە رابردوو و ئىستادا،
سەرچاوهى سوڧىكى گشتگىرە بۆ مرۆف؟

بۆ ئەوهى هەندىك لەوهى پەيوەنددارە بەم لايەنەوه رۆنكەينەوه، باس لەمانە
دەكەين:

٢- رەخنەگرتن لە دەستكەوتى كە لەپوورى:

لە سەردەمى نویدا هېرشكرایە سەر دەستكەوتى كە لەپوورى ئىسلامىي وەكو
پرۆژەيەك، يان بەشىك لە پرۆژەيەك، لەگەل رۆژەه لاتناساندا دەستىبىنكرد. پاشان
ئەوه چەندىين رەوتى تری تازهگەرىي، سەرەراى جياوازيان، ئەركى روتىكردنىكى
گەرموگورپان بەرەو كە لەپوورى ئىسلامىي و مەرجهيەتەكانى گرتهئەستۆ، بە
مەبەستى رەخنەليگرتنى، رەخنەيەك كە هېچ سنورىك ناهيلىت و لە هېچ ئاستىكى
دەمدريژىي سەرەرپويانە ناوەستىت، بەبى ليكجياكردنەوهى بواریكى مەعريفىي و
يەككىي تر. لەم روانگەوه ئەو رەوتانە پىنانوايه كە رەخنەگرتن لە رۆژئاوا بەپىي
پىويست كراوه! پىويستە ئەمەيش بكرىتە روانگەى بنەرەتیی بۆ دۆزىنەوهى نەنگىي و
كەموكورتىيەكانى خود، بە تىروانىنىكى رۆژئاوايىانە كە دان بە پىرۆز (مقدس)دا نانىت
و رىز لە مەرجهيەت و سەرچاوهى ناگرىت، چونكە رەخنەگرتن لە بەرانبەر ئەگەر
بەشى خۆى وەرگرىت، ئەوا پىويستە سنوردارکردنى موجامەلە و رۆپامایى و
زىادەپىياھەلەدان لایبىرىت و پىرۆزىتىي لە زۆر ناوچەى قەدەغەكراو لەسەر بىركردنەوه
و رەخنە نەهیلدرىت^١.

تىبىنىيەكى دووروو لەو بارەيەوه بە توندىي بەرەو لایمان دەبات، ئەويش خۆى
لەوهدا دەبىنیتەوه، كە رۆژەه لاتناسىي ئەگەر ئەركى رەخنەگرتن لە خودى ئىسلامىي

^١ هبة التحرير، النهضة في أفق وحدوي، سەرچاوهى پيشوو، ص ٦.

له خوگرتووه و كارى هه لوڤسته كردنه له سهه ربابه ته روڤشن بيرييه كانى، جارڤك ناته واوييه كانى گه وره بكت و جارڤكى تريش هه قيقه ته كانى بشيوي نيت، ئه وا رولڤيكي بينيوه له پينا سه كردنى روڤشن بيريى ئيسلاميدا كه ئاسان نييه. ليكو لڤينه وهى له ده سخته ته كانى كردوووه و خوڤندنه وهى بو زانسته كانى كردوووه و پڤرستى بو ناوهره كه كانى كردوووه و ته پوتوزى سالانى له سهه ته كاندوووه له كاتيكا له ژڤر دراوپه ردوى خو نه ناسيندا بووه.

به لام روى پشته وهى ئه م تيبينييه ره وتيكي پڤچه وانهى هه يه، چونكه ئه و نويگه رانهى ئه ركى روژه هه لاتناسانان له ليكو لڤينه وه له بابه ته كانى ئوممهت دريژه پيدا، هه مان ئه ركيان به چينه هيتا كه روژه هه لاتناسه كان كردبوويان، يان با بلڤين به هه نديكي هه ستا و له هه نديكي شى خوى به دوور گرت. ليكو لڤينه وه كه له سهه ر پڤى خوى وه ستاوه و ئه و لايه نانهى له خوگرتووه كه رولڤيكي گه وره يان له گومان دروست كردن بو تاكه كانى ئوممهت له روڤشن بيريى و كه له پووره كه يان رڤيازى پڤشينانان كه به شيوه يه كى به رچاو له ئىستاي دونياى خه لكيدا هه يه دروست بكتات، به لام لايه نى دووه مى ته واو كه رى پروژهى روژه هه لاتناسى، كه برى تيبه له به ديته نانى كه له پوورى ئيسلامى و ده ره ينانى بو خه لك، ده رده كه ويت كه له و رو لانه نييه كه له لايه ن نويگه رانى رولڤى ئوممه ته وه گيراونه ته خو.

نويخوازان له په يوه ندييان له گه ل كه له پوورى ئيسلامى هه ستيكى شيواويان هه يه به وهى كه نا يانه ويت كه له پوور له خويدا ببورڤينه وه - ليكو لڤينه وهى تيدا بكنه و بو خه لكى ده ربه يتنن و به و ده ره ئه نجامه بگه ن كه ويستيان لڤى نييه - له به ره ئه وه ليكو لڤينه وه كه يان ناچيته چوارچيويه تويڤينه وه يه كه به هوييه وه بوژانه وهى كه له پوور بيته دى، به لكو ده چيته ناو ئه وهى لڤيه وه به ئامان جگرتنى بو له ناو بردنى ئه وهى ده ر بازكراوه و ژيانى به به رداكراوه ته وه پاش ئه وهى له حوكمى ئيسكو پروسكى داخوراودا بووه.

له راستيدا ئاراسته روژئاواوييه كان به هه ردوو لايه نى ليبرالى و ماركسييه وه گرنگيان به كه له پوورى ئيسلامى داوه، چون گرنگي پيدا نيك، ويستوويانه تڤروانينه جياوازه كانى خو يانى له كاتى ليكو لڤينه وه يدا به سه ردا جڤيه جڤيكنه، ئه وه يان ليبرالى بووه ئاراسته يه كى تاييه تى هه بووه كه له خزمهت داگيركارى ماديدا بيت، ئه وه يشيان ويستى كى كو مه لايه تى هه بووه به شيوه يه كه به ره و روى هاتوووه كه پڤويستيد هكات بيروكه كانى سه ركوت بكريت و له جڤيگه ياندا ئه وهى له گه لى گونجاوه

بچه سپینریت، به جوریک دهیه ویت بونیاتی بگوریت و چه سپاوه کان (ثوابت)ی تیپه پرنیت.

بهم جوره بینیمان هر دو ئاراسته که له کتیرکی و ململاندان، هر یه که یان دهیه ویت به شیوهی خوی کاربکات له پیناو په یادکردنی لایه نگر و چه سپاندنی ئه وهی خوی باوه ری پییه تی، ئه مهیش به لیکولینه وهی بۆ که له پووری ئوممهت که بووه ته قوربانیه ک، که شه پۆله کان ئه مسهرو ئه وسه ری پنده که ن. بینیمان پۆژه لاتناسه لیبراله کان به ئاشکرا بانگه شهی جیه جیکردنی ئه و پرۆگرامانه یان ده که ن، که خزمه تی تیروانینی ولاته کان یان به رانبه ر ئه و ولاته ی لیکولینه وه له که له پووره که ی ده که ن ده کات، سه ره تایش به مه نه جی فیلولوجی ده ستپیده کات^۱ و به به راورده ئه نسروپۆلوجیه کان نیوان پۆژئاوا له گه ل تاکه کان ی گه لانی ئیسلامی تیده په ری^۲ و به مه نه جه خاوه ن-تیروانینه سووویسته که یان^۳ کوتایپی دیت، که زور که س بانگه شه یان بۆ کردوه له سه رووی هه موویانه وه میکیاقیلی^۴.

له م میانه دا، نوخوایی عه ره ب پیگه یه ک بۆ خوی ده دۆزیته وه بۆ به شداریکردن له پالنانی ئه م پیتسبرکی هه لگیرساوه به ره و ئه و په ری، پشکاریه ک له وه وه له خزمه تی تیروانینی پۆژئاوایی له سه ر حسابی که له پوور و پۆشنیری ئوممه ته که ی، موحه ممه د ئه رگۆن ده لیت: "فیکری ئیسلامی پیویستی زور به دو باره

^۱ ئه رکۆن باسی ئه وه ده کات پۆژه لاتناس "ویلفرید کانویل سمیس" مه نه جی فیلولوجی له سه ر سه رچاوه کان یاسادانانی ئیسلامی جیه جی کرد، له رییه وه بۆی ده رکه وت "ئه م بنچینه هه ج نا که ن جگه له ملکه چکردنی تیروانینی مرۆف بۆ یاسای پیروژ. بروانه:

- أركون "في فهم الإسلام"، الاستشراق بين دعائه ومعارضيه، سه رچاوه ی پیشوو، ص ۲۵۲.
^۲ پۆژئاواییه کان مه نه جه ئه نسروپۆلوجیه کان ی خویان له سه ر زوریک له گه لانی ئیسلامی جیه جی کردوه، له سه رووی هه مووشیانه وه لیفی ستراوس. بروانه:

- لکرک، جیرار. الانثروبولوجيا والاستعمار، ترجمة: جورج كتورة، بيروت: المؤسسة الجامعية للدراسات، ۱۹۹۰م.

^۳ تیروانینی سوودگه ری له په یوه ندی پۆژئاواییه کان به گه له داگیرکراوه که انه وه له نیویشیاندا جیهانی ئیسلامی زور زال بووه، وه ها سه بریان کردوه که هه ر کاریک بکه ن ره وایه بۆیه به گویره ی ئه م ریسیایه یان "مه به ست ره وایه تی ده داته ئامرازی به دیه تانی".

^۴ ناوی: نیکولا میکیاقیلیه، سالی ۱۹۶۹ز له دایکبوه، سالی ۱۵۲۷ز مردوه، نووسه ریکی ئیتالیه، به مه یلی سووده رگرتن له پرووی تیوری و جیه جیکردنه وه ناسراوه. بروانه:

- de tous les .Laffont Robert Le nouveau dictionnaire des auteurs 1987..p. 1998, paris: bouquins.temps et de tous les pays

تەئۈيلكردنەۋەي گوتارى قورئانېي و ھەموو ئەو پېكھاتە لاهوتېي و فيقھېي و ئەخلاقىيانە ھەيە كە لىيەۋە بەرھەمھاتوۋە، ئەمەيش لەبەر رۆشناي ئەو پرسىيار و مەنھەجانەي زياتر نوپخوازن لە پخنەگرتن لە ئايدىۈلۈجىيەتەكاندا^۱.

لەوانەيە كەسېك بېتو بلىت، جىيەجىكردى مەنھەجىكى دىيارىكراۋ لەسەر رۆشنىبىرىيەكى دىيارىكراۋ واتاي تانەلىدانى نىيە. لە راستىيدا ئەم قەسەيە گوزارشت لە رادەي مەترسىي كاره كە نىيە، چونكە مەنھەج تىروانىن و ھەلۈيستە، خاۋەنى ئەم قەسەيە باس لە مەبەستى بانگەوازەكەي دەكات و دىيارىدەكات مەبەستى "لە ھەموو ئەمە دزەكردن (يان شكاندن)ى ھەموو دىوارە رۆشنىبىرىيە بەرەستەكان و ھەموو دىيارىكراۋەكان و ئەو چوارچىۋە فىكرىيانەيە كە بەھۈي رۆزگارەۋە پىرۈزكران"^۲.

لە پال ئەمانەدا، رۆژھەلاتناسە ماركسىيەكان دەبىنىن ۋەكو چۆن تىنۈويەك پەلامارى ئاۋى سارد و سازگار دەدات، ھەر بەۋ شىۋەيە داۋيانە بەسەر كەلەپوورى ئىسلامىيدا و وايلېھاتوۋە زۆرىك لە رۆلەكانى ئوممەت ھەمان ويستى ئەوان دەلېئەۋە، داۋاي ئەۋە دەكەن پىۋىستە بە مەنھەجىي، مادىي، مېژۋويى، خويندەۋە بۆ كەلەپوورى ئىسلامىي بكرىت و دەلېت: "ئەۋەي لىرەدا مەبەستمانە، لەبەر رۆشناي ئەۋەي پىشتەر، جەختكردنەۋەيە لەسەر ئەم مەنھەجىيەتە، ھەر ئەۋ لە توانايدايە بابەتى "كەلەپوور"ى عەرەبىي - ئىسلامىي بخاتە بەرباس و مافەكانى ئەم كەلەپوورە و لايەنە گەشاۋە ئەرىنىيە دزراۋەكانى بگىرىتەۋە"^۳.

ئىمە دەمانەۋىت ھەلۈيستە لەسەر ھەندىك بابەت بكەين كە ئەوانە خويندەۋەيان بۆ كردوۋە، بە جىاۋازىي ئاراستەكانىيانەۋە، لەپىتاۋ ئەۋەي لە رېگەيانەۋە پلەي زانستى ئەۋ مەنھەجانەي كە زۆر پىناندا ھەلداۋە بزانىن، كە جارىك نزمىي ئاستى دەردەخات و جارىكى تر رادەي كىنەيان بەرانبەر كەلەپوورى ئىسلامىي دەردەخات. با ئەۋەي دەمانەۋىت لەمانەدا بخەينەپوۋ:

أ - دەستەبژىرى مېژۋويى (الانتقاء التاريخي):

زۆر جار دەبىنىن ئەوانەي لەسەر ئەم رېرەۋەن لە لىكۆلېنەۋەي كەلەپوورى ئىسلامىيدا، خۇيان لە بابەتى كىشە جۆراۋجۆرەكانى دەدزەۋە، ھەر ۋەكو لە روۋى سەردەمىشەۋە بە لىكۆلېنەۋەي لە سەردەمە جىاۋازەكانى، خۇي دەدزىتەۋە.

^۱ أركون، "في فهم الإسلام"، سەرچاۋەي پىشۋو، ص ۲۵۲.

^۲ سەرچاۋەي پىشۋو، ھەمان لاپەرە.

^۳ تىزىني، مشروع رؤية جديدة للفكر العربي في العصر الوسيط، سەرچاۋەي پىشۋو، ص ۱۳۶.

له و نمونانه‌یش - وه‌کو ئه‌رگۆن باسیده‌کات- رۆژه‌لاتناسانیک ده‌بینین له توێژینه‌وه‌کانیاندا له‌سه‌ر ئه‌م که‌له‌پووره به زۆری و فره‌یه‌وه، له پووی کاته‌وه گرنگیان به روبه‌ریکی درێژ نه‌داوه، که چه‌ندین سه‌ده ده‌گرێته‌وه، ته‌نها چه‌ند قۆناغیکی میژووییان ده‌سته‌بژێر کردووه، زۆریان دانیان به‌وه‌دا ناوه که له گرنگییدا نه‌کانیاندا زیاتر له‌سه‌ر ئه‌وه بووه که لایان پێویستبووه -زۆر کات- هه‌ندیک ماوه‌ی میژوویی بووه زیاتر له‌وانی تر، ئه‌ویش ئه‌و ماوانه‌یه که لای ئه‌وان زیاتر پرشنگذار و پوناکتر بووه له‌وانی تر".^۱

واتای ئه‌وه‌ی قۆناغیکی میژوویی پرشنگذارتر بێت به پێوه‌ری زۆریک له رۆژه‌لاتناسه‌کان، خۆی له‌وه‌دا ده‌بینته‌وه که تێیدا شوینیکی به‌پیت بێت بۆ ئه‌وه‌ی هه‌موو هه‌لوێسته گومانایه‌یه‌کانی خۆیان به‌رانبه‌ر رۆشنییری ئیسلامی بخه‌نه‌گه‌ر، له‌مه‌دا زیاتر چاویان له‌سه‌ر -هه‌ر وه‌ک موحه‌ممه‌د قوتب ئاماژه‌ی پێده‌دا- ئه‌وه‌یه که "میژووی سیاسی مسوڵمانان پێیانده‌دات... گومانی تێدا نییه میژووی سیاسی مسوڵمانان خرابترینی ناو میژووه‌که‌یانه!"^۲

ئه‌وه‌یش ئه‌و ده‌رئه‌نجامانه‌یه که "وه‌کو ده‌سته‌که‌وتی کۆتایی زانست دانراوه"^۳. ئه‌مه‌یش "وینه‌یه‌کی ناراستی ئه‌و میژووه پێشاندده‌دات... وینه‌یه‌کی شیۆینراوی پێچه‌وانه‌ی وینه راسته‌که!"^۴

کاتیک رۆژه‌لاتناسان چاویان زیاتر له‌سه‌ر چه‌ند قۆناغیکه به دیاریکراوی، ئه‌مه به‌لگه نییه له‌سه‌ر بێئاگاییان و که‌مه‌رخه‌میان له مه‌عریفه و ئاگاداربوون لێی ده‌رناخات، به‌لکو پێشاندده‌ری مه‌یلیانه بۆ لای تیروانینیکی که ته‌نها ده‌یه‌وینت که‌وتنه‌کان پێشاندبات و میژووی مسوڵمانانیش به‌ده‌ر نییه لێی، به مه‌به‌ستی گه‌یشتن به ئامانجیک که په‌یوه‌نداره به رۆله‌ی مسوڵمانانه‌وه، بۆ ئه‌وه‌ی حه‌قیقه‌تی شارستانیته‌ت و که‌له‌پووره‌که‌یان لێشیۆینن. ئه‌مه ویستی گه‌یشتنه به‌وه‌ی "میژووی ئیسلامی شتیکی تێدا نییه جیگه‌ی شانازیی مسوڵمانان بێت، به‌لکو به پێچه‌وانه‌وه واده‌کات لێی دوودل بێت و دووربه‌کویه‌وه"^۵.

^۱ آرکون، کلود کاهین یرد علی أنور عبد الملک، رساله‌ الی رئیس تحریر مجلة دیوجین، الاستشراق بین دعاته و معارضیه، سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ص ۳۷.

^۲ قطب، کیف نکتب التاریخ الإسلامی؟، سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ص ۱۳.

^۳ رودنسون، الدراسات العربیة والإسلامیة فی اوربا، سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ص ۶۳.

^۴ قطب، کیف نکتب التاریخ الإسلامی؟، سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ص ۱۳.

^۵ سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ص ۲۹.

ئەگەر گرنگىيدان بە چەند ماوەيەكى ديارىكراوى مېژوو دەمى رۆژھەلاتناسان بۆى لىكبات، ئەوا بە ھەمان شىوھ ويستيان لە گرنگىيدان بە بابەتى ديارىكراو ھەيە، دەبينىن لە ناوياندا گرنگىيدانيان بە لىكۆلئەوھ لە شيعرى عەرەبى كۆن، كە ئەمەيش بەرھەو دانانى ئەو بىردۆزانەى بردوون كە گومانيان لە حقيقەتى ھەيە^۱.

گومانى خراپىردن بە شيعرى عەرەبى كۆن ھىچ پەيوەنديەكى بە رۆشنىيرىي ئىسلامىيەوھ نىيە، بەلام خراپىيەكە زياددەكات كاتىك قسە لەسەر ھەر شتىك دەكەن گىزدراروھتەوھ و گىزانەوھى ئەم شيعرانەيش، ئەمە خۆى لە يادگە "ذاكرە"دا دەبينىتەوھ. لىزەدا دەبينىن ئامانجيان تەنھا لەوھدا نىيە گومانى لىدەكەن، بەلكو چاويان لەوھيە حوكمەكە گشتگىربەكەن بەسەر ھەموو ئەو شتانەدا كە ھەمان ئامرازى بۆ بەكارديت، لە ناويشيدا قورئانى پىرۆزە و فەرموودە پىرۆزكان.

مەترسىيەكە تەنھا لەوھدا خۆى نابىنىتەوھ كە گوتراوھ، ئەگەر خاوەنى رۆشنىيرىيەكى پتەو بىت لە مامەلەكەردن لەگەل بىرۆكە ھىتراروھكان، بەلكو خۆى لەوھدا دەبينىتەوھ كاتىك دەبلىتەوھ، لە كۆر و كۆبونەوھكاندا باسىكات، لە پىشتەر ئەوھيە شوئىنى بەرھەمەكانى رۆژھەلاتناسان نەكەوين "لە فەرامۆشكردنى ئەوھى ئەوان فەرامۆشيانكردوھ و چاوپۆشيانكردن لەوھى ئەوان لە حەقيقەتى مېژوودا چاوپۆشيان لىكردوھ"^۲، بەلكو لە پىشتەر ئەوھيە لە ھەر جولەيەكيان وريابىن، كە لەسەر ئامانجىكى گوماناويى دامەزراوھ و پىويستە لىي چاودىرييكرىت و وردىبىنى لىكرىت، ھەتا بىتاوانيى ئەو ئامانجەيان دەردەكەويت، گومانى خراپىردن پىيان پىويستە!

لە روكارەكانى ترى دەستەبژىرى مېژوويى، كە ببىنن ھەندىك لە نوئىخوازان رايىگەيەنىت پىرۆزەكەى لە خوئىندەوھى كەلەپوورى ئىسلامىيدا وايلىكردوھ كە "بابەتە سەرەككىەكانى فىكرى عەرەبىي ئىسلامىي مامناوھند بكاتە ئامانج، كە كارىگەرىي بەرچاوى ھەبووھ لەسەر پىكھىتان و گەشە و پىشكەوتنى ئەم فىكرە"^۳.

^۱ جابرى لەم بارەيەوھ ئامازە بۆ ئەوھ دەكات كە "بۆ ئەوھى شيعرىك بدەيتە پال شاعىرانى سەردەمى جاھلى، پىويستە بە كردارىي لەويدا بىت، نەك تەنھا (شاعىرانى جاھلى)، بەلكو بە ھەمان شىوھ شيعرى جاھلىش لەسەر رپرەوى خۆى دەچنرىت، تەزويركردن بەبى بوونى نمونەيە پىشتەر لە توانادا نىيە".
بىروانە:

- الجابري، تكوين العقل العربي، سەرچاوەى پىشوو، ص ۵۷.

^۲ قطب، كيف تكتب التاريخ الإسلامى؟، سەرچاوەى پىشوو، ص ۲۳.

^۳ تىزىنى، مشروع رؤية جديدة للفكر العربي في العصر الوسيط، سەرچاوەى پىشوو، ص ۵.

ئه‌وه‌يش ريگه‌يه‌كه‌كه‌ ته‌ن‌ها‌ ئه‌وانه‌ي‌ كاربان‌ له‌ فه‌لسه‌فه‌دا‌ كرديت‌ توانيو‌بانه‌ ئاو‌ري‌ لايده‌نه‌وه‌، ئه‌مه‌ يه‌ك‌. پاشان‌ به‌و‌ كيشانه‌ي‌ كه‌ پنيوا‌بووه‌ فري‌اگوزاره‌ بۆ‌ جنبه‌جيكردني‌ مه‌نه‌ج‌ي‌ مادبي‌ و ميژوويي‌. هه‌روه‌ها‌ پنيوايه‌ بۆ‌ پيشكه‌شكردي‌ خويندنه‌وه‌يه‌كي‌ تايه‌ت‌ سه‌باره‌ت‌ به‌ بابه‌تانيكي‌ دياريكراو‌ له‌ ميژووي‌ ئيسلامييدا‌ هه‌بووه‌.

ب- هه‌لگه‌رانه‌وه‌ي‌ راستيه‌كان:

پشتبه‌ستن‌ به‌ ده‌سته‌بژيري‌ له‌ مامه‌له‌كردن‌ له‌گه‌ل‌ كه‌له‌پووري‌ ئيسلامي، ئه‌وا‌ ته‌ن‌ها‌ ئه‌و‌ خالانه‌ هه‌لده‌بژيريت‌ كه‌ له‌ خزمه‌تي‌ تيرواني‌ ليكوله‌ردياه، له‌مه‌دا‌ كو‌سپ‌ و سه‌ختي‌ ديته‌ ريگه‌ي‌ به‌هۆي‌ ئه‌وه‌ي‌ ده‌قه‌كان‌ له‌خويانگرتووه‌، ئه‌و‌ كاتانه‌ ليكوله‌ر‌ په‌ناده‌باته‌به‌ر‌ هه‌لگه‌رانه‌وه‌ي‌ حه‌قيقه‌ته‌كان‌ به‌و‌ جو‌ره‌ي‌ كه‌ له‌گه‌ل‌ ئه‌وه‌ي‌ باوه‌ري‌ پييه‌تي‌ ده‌گونجيت‌.

نمونه‌ي‌ ئه‌مه‌يش، ته‌يب‌ تيفيني‌ ده‌بينين‌ -له‌ ميانه‌ي‌ قسه‌كردني‌ له‌ باره‌ي‌ "خه‌ساندن‌ي‌ كويله‌" له‌ ماوه‌ي‌ خه‌لافه‌تي‌ راشيدين‌ و ئه‌مه‌وييدا- ئاماژه‌ بۆ‌ ئه‌وه‌ ده‌كات‌ كه‌ "خه‌ساندن‌"ي‌ كويله‌ "شيوه‌ي‌ سه‌ره‌كي‌ سنوردانان‌ بووه‌ بۆ‌ ژماره‌يان‌ له‌ ده‌وله‌تدا"¹. له‌ كاتيكا‌ ته‌واو‌ دلنياه‌ له‌وه‌ي‌ ماوه‌ي‌ حوكمرايي‌ خه‌لافه‌تي‌ راشيدين‌ پاكترين‌ ماوه‌يه‌ له‌ ميژووي‌ ئيسلامييدا‌ و چاك‌ ده‌زانيت‌ كه‌ ئيسلام‌ ئه‌و‌ جو‌ره‌ كارانه‌ي‌ حه‌رامكردووه‌ كه‌ به‌هۆيه‌وه‌ خاوه‌نه‌كه‌ي‌ كاتيكا‌ له‌ مال‌ نه‌ده‌بوو‌ ناموسي‌ خۆي‌ پييده‌پاراست، ئه‌وا‌ له‌ لايه‌كي‌ تروه‌ پيشيلكردني‌ مافي‌ كه‌ساني‌ تره‌.

كاتيكا‌ مروف‌ ئه‌م‌ جو‌ره‌ قسه‌ي‌ له‌سه‌ر‌ زاري‌ ماموستايه‌كي‌ زانكووه‌ گويلنده‌بيت‌ كه‌ ناوبانگي‌ له‌ هه‌موو‌ زانكو‌ عه‌ره‌ببيه‌كاندا‌ هه‌يه‌ و بيتاگايه‌ له‌وه‌ي‌ كه‌مبوونه‌وه‌ي‌ ژماره‌ي‌ كويله‌ به‌هۆي‌ بانگه‌وازي‌ ئيسلام‌ بۆ‌ رزگارکردنيان‌ بوو، نه‌ك‌ "خه‌ساندن‌" كه‌ ريگه‌ له‌ زوربوون‌ و مندالبوونيان، به‌ جو‌ريكا‌ ريگه‌ي‌ و ري‌ره‌وي‌ تري‌ بۆ‌ رزگارکردنيان‌ دانا. له‌وانه‌ ئازادکردنيان‌ كردووه‌ته‌ كه‌فاره‌ت‌ له‌ هه‌نديكا‌ حاله‌تي‌ دياريكراودا² و چاكه‌ي‌ خو‌به‌خشانه‌ له‌ پيناو‌ نزيكوونه‌وه‌ له‌ خوداي‌ گه‌وره‌، ده‌روازه‌

¹ سه‌رچاوه‌ي‌ پيشوو، ص 165.

² له‌وانه‌ كه‌فاره‌تي‌ سويندخواردن، خواي‌ گه‌وره‌ ده‌فه‌رموويت: (لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا عَقَدْتُمُ الْأَيْمَانَ فَكَفَرْتُمْ بِهِ إِطْعَامُ عَشْرَةِ مَسْكِينٍ مِنْ أَوْسَطِ مَا تُطْعَمُونَ أَهْلِيكُمْ أَوْ كِسْفَتُهُمْ أَوْ تَحْرِيرُ رَقَبَةٍ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامٌ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ ذَلِكَ كَفَرْتُمْ أَيْمَانِكُمْ إِذَا حَلَفْتُمْ وَأَحْضُوا أَيْمَانَكُمْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٥٠﴾ (المائدة)، و، كه‌فاره‌تي‌ كوشتن، خواي‌ گه‌وره‌ ده‌فه‌رموويت: (وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ أَنْ يَقْتُلَ مُؤْمِنًا إِلَّا خَطَاً وَمَنْ قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَاً فَحَطَّاهُ حَطًّا فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَدِيَةٌ مُسَلَّمَةٌ إِلَىٰ أَهْلِهِ إِلَّا أَنْ يَصَدَّقُوا

به ږووی مسولماناندا والاگرد، به ودهی مروځبوون بیه خشنه وه به براکانیان، ئیتر هه لپه دهکات بؤ گوماندروستکردن له سهر رهوشتی مسولمان و بیزاروکردنی شارستانیتهی ئیسلامی، به تایهت نه گهر قسهی لیکولهر به قسهی کوټایی دانرا و قاییلی مشتمر نه بوو، نهوا له میشکیدا دهچه سپیت که نهو شارستانیته له سهر بناغهی مروځبوون دانه مزراوه، ږولی نه بووه له دهر بازکردنی خه لک له تاریکیه وه به رهو ږوناکی. به وهیش ستایشکراو ده بیته لومه کراو و سهر زه نشترکراو، پیگهی جیابوونی ئه ریښی ده بیته جیگهی ره خنه گرتن.

کاتیک به دوداچوون بؤ نهو کارهی لیکولهر ده کهین، ده بینین له کتیبه کانی میژوو و سهر بورده کاندانیه، به لکو ته نها له کتیبی ږوژه لاتاسه کان و نهوانه ی له حوکمی نهواندان هه یه، به زوریش لیکولهر له وانه وه قسهی گواستووه ته وه^۱، نه مه یش بؤ پوچه لکردنه وهی بانگه شه هه لبه ستر اوه کانیا ننا، به لکو له پینا و پاکانه و شایه تیدان، نه مه یش تیکه و تیکه لیخو شبوونی بؤ نییه، بؤ که سیک بانگه شه ی خزمه تیکی بابه تیانه دهکات هه تا به هو یه وه که له پور به رز بیته وه.

سه یرتر له مه، لیکولهر کو ششبکات خو ی له وهی و پیشانیدات نه وهی له ناخدا په نهانه دهیزانیت، له میانه ی قسه کاندیا سه بارهت به گه شه سهندنی ئیسلام و هیزه که ی که توانای نه وهی پییه خشیوو به رهو مه به ستیکی مرو یی گشتی هه نگاو بنیت باسی نه وه دهکات هه ندیک له وانه ی نهو تواناییه یان پییه خشی مسولمانبوونیان به مه به سستی سهر خستنی نه بوو، هینده ی به ئامانجی ته قانده وهی له ناوه وه بوو. پاشان رامکردن و به دیهینانی به رژه وه ندییه کومه لایه تی و ئابوریه کانیا ن "که دهسته وسان بوون له پاریزگاریلیکردنی و توکمه کردنی نه گهر له دهره وهی بمانایه ته وه و به رنگاری ببوونایه ته وه"^۲.

فَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ عَدُوٍّ لَكُمْ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ فَدِيَةٌ مُسَلَّمَةٌ إِلَىٰ أَهْلِهَا وَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامَ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ تَوْبَةً مِّنَ اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿۹۲﴾ (النساء: ۹۲) و، که فارهتی زیهار (که سیک سویند بخوات ژنه که ی له جی دایکیه تی)، خوی گه وره ده فاره رموویت: (وَالَّذِينَ يَظَاهِرُونَ مِن بَنَاتِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا قَالُوا فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مِّن قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسًا ذَلِكُمْ تُوعَظُونَ بِهِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿۳﴾) (المجادلة: ۳).

^۱ بروانه پشتبه ستنی پینان له:

- تیزینی، مشروع رؤیة جدیدة للفکر العربی فی العصر الوسیط، سه رچاوه ی پیشوو، ص ۱۳۲ و ۱۴۱ و ۱۴۸ و ۱۵۲ و ۱۵۸ و ۱۷۲... الخ.

^۲ سه رچاوه ی پیشوو، ص ۱۰۲.

ئەو شىۋازە زانستىيەى بانگەشەى بۆ كراوہ سنورى روكەشى پروپاگاندە تىنپەپرىنىت كە كەسىك لەخستەدەبات ئاگادارى راستى كاروبارەكان نەبىت، لەبەرئەو دەبىنن پەوشەكە و ھەلبەستەن و تەزوير و ھەلگەپاندنەوہى راستىيەكان باوہ، تەنانت لەسەر خويندەوہى دەقەكان و روداوہكان كورتنەبووہتەوہ، بەلكو بەرەو شىۋاندن و ناشىرىنكردى تىپەپروہ و لەوانەش قسەى عەرەبىكى ھاوچەرخ كە دەلەيت: "لەبەرئەو بانگەوازى موھاجىرىن و ئنصار كرا لەپىناو جەنگ، ﴿وَقْتُلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ (البقرة: ۲۴۴) ۱. پاشان ھەولەىكى قوولتر بۆ داپۆشەن دەبىنن "خوداى گەورە فەزلى موھابىدەكان دەدات بەسەر ئەوانەى دانىشتون، موھابىدەكان پاداشتى مەزنىان لە بەھەشتدا بۆ ھەيە" ۲. ھەروەھا دەلەيت: "شەركردنتان لەسەر نوسراوہ و رقتان لىيەتى، لەوانەيە شتىكتان خوشبويت خراپىت بۇتان، خوداى گەورە دەزانىت و ئيوہ لىيىتاگان" ۳.

ھەمان شت لە قسەكانىدا دەردەكەويت، كاتىك تەفسىرى ھەندىك لە ياساكانى ئىسلام دەكات: "كاتىك موھەممەد دزى و تالانى حەرامكرد لە قوناغەكانى دواترى دەستپىكردى شۆرشدا، ناچاربوو پەنا بۆ ھەندىك لە دەولەمەندەكانى مەككە ببات بۆ قەرەبووكردەوہى ئەوہ" ۴.

لێرەدا ئىمە وامان لىدىت لە بەرانبەر شۆرشىكدا بىن، نەك ئاينىك لە ئاسمانەوہ ھاتبىت! وامان لىدىت لە بەرانبەر ياسايەكدا بىن كە بۆ موھەممەد (درودى خوداى لەسەربىت) دەگەپتەوہ، وەكو تاكىك لە تاكەكانى كۆمەلگاي عەرەبىي، بەگوڤرەى تىروانىنى تايبەتى خۇى بۆ ژيان ياسايان بۆ دادەنىت، نەك لە بەرانبەر وھىيدا بىن، كە خوداى گەورە بۆ سەر بەندەكەى ناروويەتەخوار ھەتا بىتە بەئاگاھىنەرەوہ بۆ جىھانىيان. خوداى گەورە دەفەرموويت: ﴿وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا جِزَاءً بِمَا

۱ خاوەنى دەقەكە لە بەلگەھىتەنەوہكەيدا شوينى ئايەتەكەى ديارىنەركدووہ، بۆيە ئاگاداربوون پىويستە.

۲ لىزەدا داوا لە نوسەر دەكەين سەرچاوەكانىمان پىنلەيت كە ئەوانەى لىھىناوہ، چونكە ئەوہ لە قورئانى پىروژدا نىيە.

۳ لىزەدا شىۋاندن بە روونىي ديارە، لە قورئانى پىروژدا خوداى گەورە دەفەرموويت: (كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهٌ لَّكُمْ وَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَعَسَى أَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَّكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿۵۹﴾ (البقرة).

۴ سەرچاوەى پىشوو، ص ۲۷.

كَسَبًا نَكَلًا مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٣٨﴾ (المائدة: ٣٨). پاش هه موو ئه مانه، ئيمه له به رانه ر هه نديك دژيه كي ياساداناندين كه له واقيعي ژياندا هيچ شوي نيك بو خوي نادوژيته وه، ئه وه نمونه يه كه كومه لگه ده ريده برت و ياسادانه ريش به دوايدا، له به رته وه ئه و بيروكانه بو جييه جيكردن ده ستاده ن!

ئه وه ي جيگه ي پيكه نينيكي تاله، كه سيك ئه و قسه بيواتايانه بخوينته وه كه بانگه شه ي زانستسيبون بكن و زانست ليسان بيته رييه، كاتي ك به ره و رو ي ليكولينه وه ي زانست ي ره سن ده بيته وه، كه خوي به دوورده گريت له قسه ي درو و مه يلي به لاي دادپهروه رييدا هه يه له هه موو ره وشه كاندا، خوي رانگريت.

له پال ئه و هه لخرانانه ي ليكوله راني هاوچه رخي عه رب له بواري كه له پووري ئيسلامييدا كه خرا نه پوو، ده بينين خاوه ني هه مان قسه ي پيشوو خويندنه وه يه كي ماديجه ريي پيشكه شه كات و هانا بو ئه و ده رته نجامه ده بات كه له سه ر زاراه هينراوه كان بوني اتراوه. له زاراه خودييه كان دوورده كه ويته وه، به و پييه ي زاراه بازنه ي تواره ي تيروانين و دياريكردني رو كاره جيا كه ره وه كانيه تي و ده لئيت: "سه ره تاي توندوتيزي ئيسلامي ئه و كاته بوو بو سه بو كاروانيكي مه ككه ييه كان دانرا و پاسه وانيك كوژرا و دوان به ديگيران و چواره ميان هه له ات".^١

ئه گه رچي شيواندن و هه لگيرانه وه ي راستييه كان و ته زوير كردني لامان گه و ره بيت، ئه وا ده بيت ئه وه له ميشكدا جيگيربيت كه رو كاري قسه كه به خراپ به لاي ژياني ئيسلامييدا نه چيت، ئه گه ر گو يگر كه سيكي تيگه يشتوو و وريا بوو، جا ئه گه ر ئه وه ي لاي ئيمه به جيهاد ناوزه ده كريت به توندوتيزي ناو نرا.^٢ ئاينيش وه سفى شو رشي پيدرا، ئه وا ئيمه ده لئين هه موو ده فريك ئه وه ي ليده ر ژيت كه تييدا يه و هه ر كه س له وه ي هه يه تي ده به خشيت، به لام ليكوله ر ئه گه ر بانگه شه ي خه سه له تي زانستسيبوني كرد پيوسته تييدا ره نگيداته وه، ئه گه ر نا بوي نيه له شتيكدا قسه بكات كه شاره زايي نيه و خوي له بابه تيك نه دات كه په رده ي سه ر رو ي داده مائيت، با به قسه ي بيبنه ماي ئه واني تر خوي دا پوشيت و ئه وه ي به ده سته ي نيت كه له ده ستدا وه.

^١ سه رچاوه ي پيشوو، ١٨ ل

^٢ له و قسه يه دا ده رده كه ويت و به شيويه كي دياريكراوتريش له م قسه يه يدا: "تيوري توندوتيزي، يان جيهاد له ئيسلامدا، ته نها بو گه يشتن به ئامانجي سياسي بوو كه عه ره به مسولمانه كان له پرؤسه ي گوړان و شو رشا هه وليان بو ددا. سه رچاوه ي پيشوو، ص ١٧.

ج- گڙانه وهی که له پوور بۆ پوښنیریه نائیسلامیه کان:

زوریک له لیکۆله رانی پوڙه لاتناس و عه ره بی هاوچه رخیش ده یانه ویت په یوه ندییه ک بدوزنه وه له نیوان ئه وهی له پوښنیریه مسولمانانه، بگره له نیوان ئه وهی له ئاین و شه ریه تیانه، له گه ل پوښنیریه کان تر پینگه یشتووه، لیره دا ته نها یه یک نمونه له و نمونانه ی ئماژه به و پیره وه ددهن ده خه ی نه پوو، تییدا باسی ئه وه ده کریت که "مافه پوښنیریه کان له ریگه ی جیه جیکردنی به شیوه یه کی مافه روه رانه له پوڙه لاتندا، بوو ته دابونه ریت له و لاتانه دا، ئه م مامه له و ئه م نه ریتانه به شیوه یه ک که هه سستیته کریت چوونه ته ناو مافه ئیسلامیه کانه وه".^۱

ئو له کاتیکدا ئه م حوکمه ددهات به لگه ی میژووی، یان مادیی به ده سته وه نییه، پشتی به بابه تییبونی به ویژدانانه ش نه به ستوه، کاتیک ئه وهی گرتوویه تیه خو شیواو بیته، خویشی شیواو ده بیته له گه ل هه وه ماندوونه ناسه کانیاں بۆ دوزینه وهی په یوه ندییه ک فیهی ئیسلامیه بیه سستیته وه به یاسای پوښنیریه کانه وه. له کۆتاییدا بویان ده رکه وت هه وه کانیاں بیئاکامه، هه موو کاره کانیاں جگه له ئاه و هه سره ت هیهچ ئه نجامیکی ناییت. دانی به تاوانه که یاندا نا، کاتیک ده رته نجامه چاوه پوانکراوه که یان به سه ر لیکۆلینه وه که و به لگه کاندایا، راشکاوانه گوتیان: "شه ریه ته ی ئیسلامیه له و سنوره ی بوی کیشراوه و به و بنه ما چه سپاوانه وه نا کریت بگره پیریتیه وه، یان بدریته پال شه ریه ت و قانونه کانیه ئیمه، چونکه شه ریه تیه کی ئاینیه له بنه رته وه جیاوازه له بیرکردنه وه مان".^۲ به وه یش بیبنه ماییه که یان به لگه کانیه خو یانی له سه ر بانگه شه که یان پیچه وانه کرده وه.

ئوان کاتیک ویسته که یان نه هاته دی ویستیان ئه و ده سته وه ته که له پوورییه - به تابه ت له خانه ی فیهی ئیسلامیه - بچووکبکه نه وه، بویه گوتیان: کاری فیهی "له ماوه ی سنی سه ده ی سه ره تادا (کوچی) توانای فیکری ئومه ته ی ئیسلامیه هه تا راده یه کی بیوتنه"^۳ به کار بردووه.

^۱ وه رگیراوه له:

- الدوالی، محمد معرف. الوجیز فی حقوق الرومانیه و تأریخها، دمشق: جامعه دمشق، ۱۹۵۹م، ص ۵۴.

^۲ آرنولد، توماس. تراث الإسلام، تقدیم: ألفرید غیوم، ترجمه: جرجیس فتح الله، بیروت: دار الطلیعه للنشر والتوزیع، ۱۹۷۸م، ص ۴۳۱.

^۳ جیب، هملتن. دراسات فی حضارة الإسلام، ترجمه: إحسان عباس و آخرین، بیروت: دار العلم للملایین، ۱۹۶۴م، ص ۲۶۳.

خاوهنى ئەم قەسەيە -لە پال ھەندىكى تردا- لاي زۆرىك لە ليكۆلەرانى مسولمان لە ھەموو رۆژھەلاتناسانى تر ميانزەوتر و بابەتتير بوون لە پەيوەندىيان بە رۆشنىيرى ئىسلامىيەوہ. "بۆيە واگومان دەبەن كە دلسۆزن بۆ حەق و لە روى (زانستىيەوہ) دەستپاكن"^۱. "بەلام راستىيەكە كاتىك دەردەكەويت كە ھەرە باشەكەيان ئەگەر حەقىش بزانت، لىنى نىزىكانىيەوہ، ھاوپىكانىشى ناگاداردەكاتەوہ كە نەكەونە ژىر شىوازەكانى بىر كەردنەوہى ئەو گەلانەى ليكۆلینەوہيان لە بارەوہ دەكرىت، "يان ئاراستەكانى ئىستايان، يان ئايدۆلۆژىيەتەكەيان بە شىوہى پەرسىشى"^۲.

لە كۆى ئەو روكار و دەركەوتتە كەلەكەبوانەى دوچارى خويندەوہ بۆ كەلەپوورى ئىسلامىيە بە چاوىكى رۆژئاوايى رۆژھەلاتناسانە، يان بە چاوىكى عەرەبىي نويخوازانە بووہ، دەردەكەويت كە سەرچاوەكانى خاوەنەكانيان "بۆ لىوەرگرتن گونجاو نىن"^۳. تانەدان لە رۆشنىيرى ئىسلامىيە كردووتە ئامانج، بەبى جىاوازيى لە نيوان پىكھاتەكانىدا، ھەموو ئەوہيش مەحكومە بەو دەرنەنجامانەى كە دەيەويت پىيانبگات، بەبى ئەوہى گوى بەوہ بدات كام لە مەرچەكانى ليكۆلینەوہكە بابەتتییە، يان پابەندىت بە بانگەشەى زانستىيبوون و چاوى برىووتە ئەوہى بگاتە "كوشتنى گيانى شانازىيەكەردن بە ئىسلام و ميژووى ئىسلامىيە لە دەرونى خوينەرى مسولماندا، گورىنى ئەو شانازىيە بۆ جۆرىك لە دژايەتتى و رقتىبوون"^۴. ئەمەيش ديارترىن روكارە لە روكارەكانى دزەكەردن كە دەمانەويت ھەلوىستە لەسەر ھەندىك لەوہى پىويستە بكەين، بە ويستى خوداي گەورە.

^۱ قطب، كيف نكتب التاريخ الإسلامى؟، سەرچاوەى پيشوو، ص ۱۰۹.

^۲ رودنسون، "الدراسات العربية والإسلامية في أوروبا"، سەرچاوەى پيشوو، ص ۶۹.

^۳ قطب، كيف نكتب التاريخ الإسلامى؟، سەرچاوەى پيشوو، ص ۱۳.

^۴ سەرچاوەى پيشوو، ص ۱۲.

دوهم: کهله پوورو تیروانینی دزه کردن:

هه‌ندیك مه‌یل کاری له‌سه‌ر رۆژه‌لاتناس و نو‌بخوازه‌كان كردووه، به‌مه‌به‌ستی به‌دییه‌تانی چه‌ند ئامانجیكى بنه‌په‌تی. خۆیان له‌هه‌لوه‌شان‌دنه‌وه‌ی خودی ئیسلامی و کهله‌پووره‌که‌یدا بینیه‌ته‌وه، پیمان‌خۆشه‌ لێرده‌ا هه‌ندیکیان پونبه‌که‌ینه‌وه.

- ئه‌وه‌ مه‌یلانه‌ چیه‌ که‌ کهله‌پووری کردووه‌ته‌ باب‌ه‌تیک بۆ قبۆل‌کردن و ره‌تکردنه‌وه‌ و لیکۆلینه‌وه‌؟

- ئه‌وه‌ ئامانجه‌ قوولانه‌ چین که‌ جوڵه‌ی خاوه‌نه‌کانی له‌ به‌ران‌به‌ری ئاراسته‌ده‌کرد؟

۱- کهله‌پوور و مه‌یل به‌ره‌و به‌هه‌له‌دابردن^۱

ئهم مه‌یله‌ خۆی له‌و دره‌وشانه‌وه‌ جیاوازان‌ده‌ بینیه‌ته‌وه‌ که‌ له‌ نیوان به‌دییه‌تانی داب‌ران له‌گه‌ل کهله‌پوور و ملکه‌چکردنی بۆ پالفته‌کردنی خلیسکانی له‌ پیکهاته‌یه‌ک له‌ پیکهاته‌ فره‌کانی، یان له‌ که‌سایه‌تییه‌ک له‌ که‌سایه‌تییه‌ زۆره‌کانی، یان زیاده‌کردنی جیده‌ستی شو‌ر‌شگیزی جیاواز بۆ سه‌ر لایه‌کانی له‌ کاتیکدا پيشتر نه‌بیوه‌! هه‌روه‌ها ئامانجی گه‌یشتنه‌ به‌ دیاریکردنی خاله‌ لاوازه‌کان، یان جیگه‌کانی گومان، له‌پیتاوه‌ گه‌وره‌کردنی هه‌تا ئه‌وپه‌ری توانا به‌ مه‌به‌ستی شیواندنی رۆشنیری ئیسلامی به‌ ته‌واوی. لێرده‌ا پوکاره‌کانی ئه‌وه‌ دره‌وشانانه‌وه‌ رونده‌که‌ینه‌وه‌.

أ- پێپه‌وه‌ی داب‌ران:

مه‌یلی دروستکردنی به‌هه‌له‌دابردن، ره‌تکردنه‌وه‌ی کهله‌پوور دروستده‌کات له‌سه‌ر بنه‌مای باوه‌ربوونی به‌ حه‌قیقه‌تی په‌ها. له‌به‌رئه‌وه‌ له‌سه‌رمان پێویسته‌ -هه‌ر وه‌ک موحه‌مه‌د ئه‌رگۆن ئاراسته‌مانده‌کات- "پاککردنه‌وه‌ی ده‌رومان و راهینانی له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی... شتیك قبۆل‌که‌ین به‌ ده‌ستکه‌وتیک له‌ ده‌ستکه‌وته‌کانی نو‌یگه‌ری عه‌ق‌لی داده‌نریت، که‌ ئه‌ویش نسبیته‌تی حه‌قیقه‌ته‌"^۲ که‌ له‌ لایه‌کی دژ راوه‌ستاوه‌ له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی "پیشتر له‌ هه‌موو ناوه‌نده‌ ئاینیه‌کاندا باوبوه‌"^۳.

له‌به‌رئه‌وه‌ پێویسته‌ -به‌گوێزه‌ی ئهم تیروانینه‌- کهله‌پوور نه‌که‌ینه‌ سه‌رچاوه‌ له‌ ژیانمان و له‌ رۆشنیرییماندا، به‌لکو پێویسته‌ له‌وه‌وه‌ ده‌ستپیکه‌ین که‌ ونبووی

^۱ مه‌به‌ستمان لێزی هه‌موو ئاراسته‌یه‌که‌ ئامانجی بیت گو‌یگری وتاره‌که‌ی به‌ هه‌له‌دا ببات گوایه‌ کهله‌پووری ئیسلامی له‌ ئاستیکی نزمدايه، له‌پیتاوه‌ دوورکه‌وته‌وه‌ لێی و به‌و شیوه‌یه‌ ده‌ستییه‌سه‌راده‌گیریت، ئینجا له‌و کاروبارانه‌ به‌کارده‌ینریت که‌ دژی به‌رژه‌وه‌ندی خودی ئیسلامیه‌.

^۲ آرکون، محمد. وآخرون. ندوة مواقف الإسلام والحداثة، بیروت: دار الساقی، ۱۹۹۰م، ص ۳۶۲.

^۳ سه‌رچاوه‌ی پیتشو، هه‌مان لاپه‌ره‌.

تېروانينە كانمانى تېدا دەۋزىنە وە. "لە لايەنى مەنھەجىيە وە ھىچ بژاردە يە كمان نىيە و ئىمە ناچارىن لە نوڭگە رىيە وە دەستپىنكەين، لە خالى نوڭگە رىيە وە سەرچاوە بگرين، نەك لە خالى رابردوو، يان كە لە پوور".^۱

لە پال بانگە شە بۆ دابران لە گەل كە لە پوور توڭزەر داواى دابران لە گەل عەقل و فيكرى باو لە رۆشنىرى ئىسلامىدا دەكات. ھەروەھا بانگە شە بۆ دابران لە گەل وەحىي دەكات و عەقل بە سەربەخۆ "لە پىدراو تەقلیدیيە كە، يان پىدراو دابە زىوھە كە"^۲ وە سەفدەكات. لە مەيشدا ھەمان رڭگە ئەوانەى گرتووە تەبەر كە داواى رەتكردنە وەى ژيانى ئىسلامى بە تەواوى دەكەن كە خۆى لە ئاينى ئىسلام و ئەو وەى بانگە شەى بۆ دەكات دەبىنئە وە، چونكە پىشكە و تەنمان نايە تەدى بە ھۆى ئەو وەى ئىمە لە ژيانى فيكرى و فيكردنماندا دەستمان پىوھ گرتو، لە گەل ئەو وەى "بەرەتتى برايە تىيە"^۳ لە بەرئە وە عەقیدە كەى "پىويستە دژايە تىيىكرىت، ئە گەرنا ئەوا رازىن بەم حالە مان ھەتا رۆژى دواى"^۴.

ئە گەر دابران لە گەل كە لە پوور و سەرچەشمە كانى بە رۆژى نيوەرۆ بانگە شەى بۆ دەكرىت، بە ھەمان شىوھ بانگە شە بۆ دابران لە گەل ئەو ھۆكارە دەكرىت كە كە لە پوور ئەركى خۆى پىيە جىدە گە يە نىت، ئەو یش زمانى عەرەبىيە. لە گەل ئەو وەى دەزانن - بە ھۆى ئەو وەى رۆشنىرى و ھوشيارن - زمان تەنھا شىئواى قسە - لە گەل ئە كتر كەردن نىيە، بەلكو شىئواى بوون و شىئوھى بوونە. ھەروەھا ھەلگى سەرەكى ناسنامەى رۆشنىرىيە"^۵.

بۆ گەيشتن بەم ئارەزووھىان ئەو كە سەى "مەيلى بەرەو بە ھەلە دابردن" دەگرىتەخۆ، دەبىت بۆ پىشكە شىكردى ئەم پىشنىيازە لە ناخىدا گونجاندىك ھەبىت، چونكە "دەربىنى بابەتى سەرەكى پەيوەنددار بە بىر كەردنە وە لە دياردەى ئاينى بە زمانى عەرەبى قورستە بە اورد بە زمانە ئەورويپىەكان كە پىشتر رويان كەردو و تە

^۱ سەرچاوەى پىشوو، ھەمان لاپەرە.

^۲ لە گەتوگۆيە كدا لە گەل ئەركون كە سەعید شبار سازىكردو، ملحق الفكر الإسلامى، جريدة العلم المغربية، عددى: ۱۹۹۷/۰۴/۰۴ م و ۱۹۹۷/۰۴/۱۱ م.

^۳ العروى، عبدالله. أوراق، الدار البيضاء: المركز الثقافي العربي، ط ۳، ۱۹۹۶ م، ص ۵۹

^۴ سەرچاوەى پىشوو، ص ۵۳-۵۴.

^۵ سبىلا، محمد. مدارات الحداثة: مقالات في الفكر المعاصر، الرباط: منشورات عكاظ، ۱۹۸۸ م، ص ۱۱۷.

عەلمانىيەت و نوڭگەرىيى و دەربازيانبۇوھ لە كارىگەرىيە ئابىنيەكان و تەزۋوى ئابىنيى
كە گوشار دەخاتە سەر فيكر و لە ناو ديوارىكى تەنگدا بەندىدەكات" ^۱.

وھكو ئەوھى ئىمە لەم قسانەدا، بۆنى بانگەشەى ئەوانەى لە كۆندا داواى
پزگارپوون لە زمانى عەرەبىيى دەكرد بگەين، بىركردنه وھكە يەكە، مەبەستەكەيش
خۇدارنينة لە پىكھينەرهكانى خود و خو_خستتەباوھشى پوژئاواييە بە زمان و
پوژشنىبىريەوھ. ئەمەيش كارىكە لىيەوھ وىنەى تانەدەر لە كەلەپوور و پىكھينەرهكانى
دەردەكەوئىت كە پەيوەندارە بە جگە لە خۇيەوھ و بەوھى ھەيەتى. ئەمەيش لەو
جىاوازيە سەيرانەيە لە چىنى عەرەبە نوڭخوازەكاندا دەبىينىن، وھكو ھەزىك بۆ
گونجاندىنى "بانگەشەى دابران لە كەلەپوورى خۇيان، كەلەپوورى ئەوانى تر بلند
رادەگرن و وھكو ترسىك لە پووبەپووبونەوھى ئىستتا، يان داھاتوويان پەخنە لە
ھەمووى دەگرن بە تەواويى بە مەبەستى پاساھىنانەوھ بۆ شوئىكەوتنى ئىستاي
جگە درەوھى خۇيان" ^۲. ھەموو ئەمانە لەپىناو سىرپىنەوھى عەقلى عەرەبىيى كە ئەگەر
بەدبىيات، ئەوا "بۆچى كەرەستەكانىشى نەسرىتتەوھ، لە پىش ھەموويەوھ زمانى
دەربىرپىن" ^۳.

سەير لەوھدايە نوڭخواز بىينىن پاش بانگەشەكەى بۆ دابرانى جۆرىي كە كەلەپوور
دەگرىتەوھ بىيەوئىت لە نوڭگەرىيەوھ دەستپىنكات و زمان بگرىتەوھ و پەنا بۆ زمانە
پوژئاواييەكان ببات بە مەبەستى گوزارشتكردن لەو كاروبارە پوژشنىبىريەكانى كە
خۇيان نەيانتوانىوھ گوزارشتى لىكەن، ئەو دژبوونەى لەياددەكات و بە پەنا بردنى بۆ
خۆدەرخستن بە پووخسارى ئامۇژگارپىيكارى دەستپاك خۆى دەردەخات، كە
دەيەوئىت عەرەبە نوڭگەرەكان لە درەوشانەوھكانى دابرانىان لەگەل پوژشنىبىريەكەيان
ئاگاداربكاتەوھ، چونكە "پوژشنىبىرى ھاوچەرخى عەرەبىيى گىرۆدەى دوو دابرانە، نەك
يەك دابران. لە لايەك لە كەلەپوورە كلاسىكە داھىتەرەكەى دابرىنراوھ، لە لايەكى تر
لە بەرھەمى ئەزموونى باشى پوژئاوايي ئەورويپىي دابراوھ" ^۴.

^۱ أركون، ندوة مواقف الإسلام والحداثة، سەرچاوەى پىشوو، ص ۳۴۷.

^۲ شبار، الحداثة في التداول الثقافي العربي الإسلامي، نحو إعادة بناء المفهوم، سەرچاوەى پىشوو،
ص ۵۸.

^۳ حمودة، عبدالعزيز. المرايا المقعرة، نحو نظرية نقدية عربية، سلسلة عالم المعرفة (۲۷۲)، الكويت:
المجلس الوطني للثقافة والفنون والآداب، ۲۰۰۱م، ص ۴۶.

^۴ أركون، ندوة مواقف الإسلام والحداثة، سەرچاوەى پىشوو، ص ۳۵۳.

کاتیک قسه‌ی پیشوو دهبه‌ستینه‌وه به‌مه‌ی دواتره‌وه ده‌بینین جیاوازییه‌که‌ی نیوانیان زوره، تو له کاتیکدا داواده‌که‌یت له نوئگه‌رییه‌وه ده‌ستپیکریت و که‌له‌پوور وه‌لابنریت، پیویسته رونبکریته‌وه که ئه‌و قسه‌یه نه‌گونجاوه له‌گه‌ل بانگه‌شه‌ی رینماییکردن بو ئه‌و شوینانه‌ی ناته‌واویان تیدایه، که ئه‌ویش خو‌ی له دابرا‌نی ئوممه‌ت له‌گه‌ل که‌له‌پووره‌که‌یدا ده‌بینیته‌وه، له‌پیناو چاکسازی و تیپه‌راندنیدا.

له‌به‌رئه‌وه، ئه‌وه‌ی پیویسته بیزانین ئه‌وه‌یه که ئه‌م قسه‌یه به‌مه‌به‌ستی چاککردنی ره‌وشی ئوممه‌تی ئیسلامی نییه و بو ئه‌وه‌یش نییه چاکه‌ پيشانی خه‌لکه‌که‌ی بدات، به‌لکو قسه‌یه‌کی روپوشکراوه ده‌یه‌ویت هاوسو‌زی له‌گه‌ل خاوه‌نه‌که‌ی به‌ده‌ستبه‌ینیت له‌پیناو ئه‌وه‌ی بیکاته تاکیک له‌و تاکانه‌ی که سوورن له‌سه‌ر به‌رژه‌وه‌ندییه‌کانی، جا ئه‌گه‌ر ده‌رونه‌کان دلنیا‌بوون و ویسته‌کان هاتنه‌دی، پاش ئه‌وه داوای مه‌ترسییدارتر ده‌که‌ین!

له شیوه‌کانی تری دابرا‌ن ئه‌و بانگه‌شه بو رزگارکردنی زاراوه‌ی که‌له‌پوور له مه‌رجه‌یه‌ته‌که‌ی خو‌ی بینین، چونکه "ناتوانریت نوئیکریته‌وه به‌بی ده‌ربازبوونی له‌و مه‌رجه‌یه‌ته" ^۱ ئه‌و کاته سه‌باره‌ت به‌ حه‌قیقه‌تی ئه‌و زاراوه‌یه ده‌پرسین که هیچ ئه‌رزشیکی نابیت، ئه‌گه‌ر بو خو‌ی نوینه‌ری مه‌رجه‌یه‌ته‌که‌ی نه‌بیت، ئه‌گه‌ر له مه‌رجه‌یه‌ته‌که‌ی ده‌ربازتکرد، له ده‌لاله‌ته زاراوه‌یه‌که‌ی چیت بو ده‌مینیته‌وه؟

له‌گه‌ل ئه‌وه‌دا بانگه‌وازی رزگارکردنی زاراوه‌ی که‌له‌پووری له مه‌رجه‌یه‌ته‌که‌ی زور سوک ده‌رده‌که‌ویت، به‌به‌راورد له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی ده‌بینین بووه‌ته واقیعیکی به‌رده‌ست و پیویستی به‌لیوردبوونه‌وه نییه، چونکه چووه‌ته بواری کارپیکردنه‌وه، که به‌هۆیه‌وه تیروانینی به‌کاره‌ینه‌ر ده‌رده‌که‌ویت. نمونه‌ی ئه‌مه‌یش وه‌ک ته‌یب تیزی‌نی ده‌لینت: ئیبن خه‌لدون و مه‌قریزی "له‌هه‌وله‌کانیاندا بو تیگه‌یشتن له‌میژووی مرو‌ق‌ایه‌تی له‌شیکردنه‌وه‌ی کومه‌لایه‌تی و بزۆویی (ئابوری) هوه ده‌ستیانیپیکردوه، واته له بزاقی ژیرخانی سه‌ره‌کییه‌وه، ئه‌گه‌ریش تاکه هه‌ول نه‌بووه بو میژوو" ^۲. له‌م کاره‌وه ویستیکی هه‌لچوانه له‌گۆرینی زاراوه‌ی که‌له‌پووردا ده‌رده‌که‌ویت که ره‌نگدانه‌وه‌ی تیروانینی مادییگه‌ری میژوویییه که بو بنچینه‌یه‌ک ده‌گه‌رپه‌ته‌وه نه‌عه‌ره‌بییه، نه ئیسلامیه.

^۱ الجابري، محمد عابد. "حفریات في المصطلح التراثي: مقاربات أولية"، مجلة المناظرة، مجلة فصلية تعنى بالمفاهيم والمناهج، الرباط، السنة (٤)، العدد (٦)، (رجب ١٤١٤هـ/١٩٩٣م)، عدد خاص بندوق المصطلح التراثي بين الإعمال والإهمال، ص ٢٠.

^۲ تیزی‌نی، مشروع رؤية جديدة للفكر العربي في العصر الوسيط، سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ص ١٢٣.

ئەمە تەواو بە پروونىيە لە قەسەيەكى ترادا دەردەكەوئیت، ئەویش بە تەخزاندىنى دوو زاراو، كە لە لايەك دەلالەتە بۆ لۆژىكى پۆژئاوایی و لە لايەكى تر بۆ مەرجهعیەتی ماركسىيە دەگەرپیتەو، ئەوانیش بریتىين لە "راستەرەو -المىين" و "چەپرەو -المىيسار". كاتىك لە بارەى چەند قۇناغىكى مېژووى ئىسلام لىكۆلىنەو دەكەين "دەتوانىن ھەردو چەمكى "راستەرەو" و "چەپرەو" بۆ چەند ماوہیەكى مېژوویى كۆن بەكاربەينىن"، چونكە ئەم زاراوانە شاھىدن كە دەكرىت جگە لەمان بەكاربەينىت، كە گونجاوتر بىت بۆ مېژووى ئىسلامىي كە "جولە و ناوەرۆكى حەقىقى خۆى لەسەر دەستی زۆرىنەيەك كە لە بارەيەو نوسىويانە لەدەستداو"^۱.

پونبويەو كە ئەو دابراڤەى ھەندىك لە پۆلەكانى خۆمان ئامانجیانە پوكارى جياوازیى لەخۆدەگرىت، لە ھەموو پەوش و وینەكانىدا زۆرەى كات حەقىقەتەكەى بە داپۆشەرەيک شاردراروتەو، بۆ ئەوہى ئەو ھەمە لای وەرگرى گوتارەكە دروستبكرىت، كە كەلەپوور و پىكەينەرەكانى رۆشنىرىيەكەى لاوازن و لە تواناياندا نىيە لەگەل واقىعى ژياندا بەردەوامىن، لە ھەموو ئەم بانگەشەيەدا دەيانەوئیت وازىلبەينىت و دابراڤى مەعرفىي دروستبىت كە ھىچ پردىكى پەيوەندىي لە نىواناندا نەمىنیت و توانای ھاوسۆزىي، يان ئىنتىما بۆى بنەبركرىت.

ب- رىگەى كەمكردنەوہ (اختزال):

لە دىمەنە نامۆكانى لە جولەى نوىگەرىي لايەنى فيكرىيدا دەبينىت ئەوہى دەبينىن تىروانىنى ژيان تەنھا لەسەر لايەك لە لايەكان قەتسىنەبوو، لە گوشەيەك لە گوشەكانىدا نەوہستاو، بەبى ئەوہى لووتى لە ھەموو پىكەتەكانى ژيان و توخمەكانى بژەنىت بە مەبەستى لەخۆگرتنى ھەمووى.

بەلام لە ھەمان كاتدا، كاتىك دەبىتە جىبەجىكردىكى بەرچاوبە تايبەت لە پروە ەربىيەكەيدا- ئىتر لە لەخۆگرتن و گشتگرىي دووردەكەوئیتەو و لە چوونەناو ھەموو شتىك خۆى لادەدات و بەرەو كەمكردنەوہىكى ناپرەوا دەچىت، كە وینە بانگەشە-بۆكراوہكەى سەرەتای لەدەستدەدات و پوكارى ئامانجە شاراروہكانى دەردەكەوئیت.

^۱ سەرچاوەى پيشوو، ۱۳۵.

^۲ سەرچاوەى پيشوو، ۱۳۳.

له شيوازه كاني كه مكر دنه وهى تاييه ت به تيروانيى نويگه ريبى، ئه وهى تاييه ته به كه له پوورى ئيسلامى، ئه وهى رابگه يه نريت كه هيبى ئه وه نيبه كاتى تيدا سه ر فكريت، به لكو پيويسته خويندنه وه يه كى بزار ده يى بو بكرىت، ئه وهى له گه ل تيروانييدا ده گونجيت هه ل بژيردرىت، يان په نابريت بو قولايى ده قه كاني هه تا له هه نديك خالدا به و جوړه ده ربكه وىت كه ده يه وىت.

له راستييدا نويگه ريبى عه ره بيبى كوششى سه رسه ختانه ي كردووه، ئه مه يش نه ك له پيناو چاكردنى ره وشى كه له پوور، وه كو پاريزه رى ناسنامه و چوارچيوه كه وره كه ي، هه ر ئه و ده لىت "ده سته لگرتن له و ناسنامه روشنيرييه ي بوى ماوه ته وه، يان نكوليليكردنى، بو هه ر ئوممه تيك جوړيكه له خو كوژيى شارستانى" ^۱ به لكو له پيناو ئه وهى ئه و شوينا نه هه ل بژيرىت، كه ئه گه ر له ويوه ده ستيپيكر د ئامانجه كه به شيوه يه كى دوانه يى ديته دى. ده سته و تى يه كه م خو ي له وه لاوه نانى به شيكى گرنكى كه له پووردا ده بيبنيته وه و ده سته و تى دووه ميش ده قوزي ته وه له ديار يكردنى هه نديكه رو كارى ئه و مه رجه عيه ته ي نويگه ره كان بونياتيدنه ين به گه ران به شوين شوينپه نجه كانيدا له كه له پوورى ئيسلامييدا، به هو ي ئه وه وه به ديه اتنى ئينيتما بو روشنيريى ئيسلامى مسوگه رده كه ن و وا پيشانده دن كه ئه وان نامو نين پيى، ئه وان له خه لكى ماله كه ن و ته نها سو دى ئوممه ت و به ديه پتاني به رژه وه ندييه كانيان ده وىت.

له شيوازه كاني كه مكر دنه وه ئه وهى ده بيبين خو ي له م برگاندا ده بيبنيته وه:

- له به رپوه بردنى كاروبارى ژياندا:

جيهانى ئيسلامى بانگه وازى واهيتان له كه له پووره روشنيرييه كه ي به شيوه ي ليكدابرا ن ده خو ينيته وه، باوه ر بوون به كه له پوور هه مووى به يه قين داده نيت، له گه ل ئه وه دا ده يه وىت به شيكى كه كه م نيبه، له جيگه ي خو ي له ئاسانكارى و به رنامه ريژيى دوور بخاته وه، به و پييه ي مه رجه عيه تيكي خاوه ن ئاماده بوونى كه وره يه له ژيانى ئيسلامييدا. وه كو ئه وهى له يه كه مينه كاني ئه م بانگه وازه، بانگه وازه كه ي عه بدوره حمان كه واكبي ^۲ بو، كه ده لىت: "ليمانبگه رين خو مان ژيانى

^۱ سبيلا، مدارات الحداثة: مقالات في الفكر المعاصر، سه رچاوه ي پيشوو، ص ۱۱۰.

^۲ ئه و: عه بدوره حمان كه وكبييه، سالى ۱۲۶۵ى كوچى له داىكبووه، سالى ۱۳۲۰ى كوچى له شارى هه له ب له خاكى شام وه فاتى كردووه، له پرووى سته مكارى راوه ستا، گرنكى به وه دابوو جيگا ناته واوه كاني ژيانى ده وله تى عوسمانى بزانيت، له دانراوه كاني: "طبائع الاستبداد" و، "أم القرى". بړوانه:

- أمين، أحمد. زعماء الإصلاح في العصر الحديث، بيروت: دار الكتاب العربي، (د.ت.)، ص ۲۴۹.

دونيامان به ږټو بېبېن و ئاينه كان وا لښكېن ژيانې ئه و دونيامان به ږټو بېبېن، ليمانگه ږڼ له سهر گوتې وهكو يه ك كوښڼ كه ئه وپش: بڙى ئوممته، بڙى نښتيمان، با ئازادانه و سهر به رزانه بڙين^۱.

ژيانې ئوممته و ژيانې نښتيمان و ژيانې سهر فرزانه هيچ كه س ره تينا كاته وه، به لكو ئه وهى ره تيده كه ينه وه ئه و ريگه يه يه كه به هو يه وه ده گينه ئه و ژيانه ويستراوه، چونكه ريگه و مهنه هج ږولى گه وره يان هه يه له ديار يكر دى سروشتى تير و انينى چه سپاودا.

هر ئه م كار هيه ده بښن عه لى عه بدور ه زاق دوباره يده كاته وه و ږښازيكي ږوونى عه لماني هيه و سياست جيا ده كاته وه، به و پښه ي تير و انين و جښه جيكرد نيكه بؤ سهر چاوه ږوژئاوا ييه كان ده گه ږيټه وه. جيا يده كاته وه له ئاين به هو ي ئه وهى كه له پوورى له ئاميز گرتو وه و به ره و ئه و ئاراسته گونجاوه ئاراسته يده كات، كه هه مو و مرؤقا يه تى سوي ليوه رده گرن و ده لى ت: "ئه وه ده سه لاتى ږښما ييه به ره و خودا ي گه و ره و ږښمون يي كرنه بؤ لاي. ئه مه يشيان ده سه لاتى به ږټو بږ دى به رڙه وه ندييه كانى ژيان و ئاوه دانكار يى زه وييه، ئه ويان بؤ ئاينه و ئه ميان بؤ دونيا يه. ئه وه يان بؤ خودا يه و ئه مه يان بؤ خه لك. ئه وه يان سهر كړ دا يه تيي كرنى ئاينيه و ئه مه يان سهر كړا يه تيي كرنى سياسيه. ئاى چه نده دووره نيوانى سياست و ئاين!"^۲

له وانه يه بؤ هه نديكمان وا ديار بى ت كه ده كه كه دووره له و بابه ته ي ئيمه چاره سه ر يده كه ين، به هو ي ئه وهى بابه تى سياست و ئاين ده خاته روو، به لام ئيمه لاي خو مانه وه واى ده بښن كه و تو وه ته چوار چيوه ي ئه وهى ئيمه ده مانه و ي ت، به هو ي ئه وهى كه له پوور به شيكي كه كه م نبيه ئه و بابه ته ي له خو گرتو وه.

ئه و بؤ چوونه عه لمانيه ي قسه ي واده كات، كه له پوور له ږولى خو ي له به رنامه ږيڙى و به ږټو بږ دن داده ږني ت، هه روه ها مرؤف له وه ده كات پابه ندى هيچ كام له بؤ چوونه كانى بى ت، به لكو به هه ر شتيكه وه كه په يو ه ندى پښه وه هه بو وي ت، به رديكي ده خاته سهر و له گوشه يه كدا ده يه لى ته وه كه ئوميدى هيچ سويكي له ژيانى دونيا دا لينه كړ ي ت، به لام ريگه يي ده دات وه ك سهر چاوه يه ك بمني ته وه كه ده كړ ي ت له لايه ن ئه وانه ي بؤ كاروبارى ږوژى دوا يى ئيشيان پښه تى به كار به ي نري ت.

^۱ الكواکبي، عبدالرحمن. طبائع الاستبداد ومصارع الاستعباد، بيروت: مؤسسة ناصر للثقافة، (د.ت.)،

ص ۱۰۲.

^۲ عبدالرزاق، علي. الإسلام وأصول الحكم، بيروت: منشورات دار مكتبة الحياة، (د.ت.)، ص ۴۴.

ئەم پېشنىيازە لە و ڤېگەيە دەرنانچیت کە ئەوروپا لە ژيانیدا گرتوویە تیه بەر، کاتیک ئاینی لە دەولەت جیاکەردەو، ئاینی خستەپەناو و ڤۆلی تەنھا لە گرنگیدان بە جیە جیکردنی ئەو دروشمانەدا کورتکەردەو، کە مرۆف بە پەرورەدگار یەو دەبەستیتەو! ئیتەر بەو قسەکردن دەبیتە لاسایکەردنەو و شوینکەوتنی ڤۆژئاوا، بست بە بست و ڤال بە ڤال، بەجۆریک تەنەت ئەگەر بچیتە کونی بزنی مشکیشەو، شوینکەوتەکانی بە دوایدا دەچنە ژوورەو. هەر لەووەو حەقیقەتی ئەو بانگەوازەو ڤوندەبیتەو کە لە هەموو لایەکەو پێشانماندەدریت، کە بەجۆریک لەم دەروازەو چوو تە ژووری دەیەویت خۆی بگونجیتیت و ئەزموونی ئەوانی تر کوپیکات، با ئەو بەدەر لە ڤینمونیش بیت و بە تەواوی لە هەموو ڤیەریک دووربیت.

- لە فۆلکلۆردا:

هەندیک لە ڤەوتە نوێخاوەکان پەنایان بردووە تە بەر کورتکەردنەو ی کە لە پوور لە روکاری فۆلکلۆردا، کردوویانە تە ئەو ڤوکارە ی کە لە کۆڤ و ئاھەنگەکاندا بە باسکردنی بەھاکی بەرز دەکریتەو، کۆبوونەو و دیداری بۆ سازدەکریت و بۆنە ی بۆ ئامادەدەکریت، وایلیتاتوو کە لە پوور بە سەما و دەھۆل و زوڤنا و گۆراننی دەناسریتەو. ئەمەیش وایلیکەردو لە ڤە ی بکەری بە ڤیوە بەرەو بگوازیتەو بۆ ڤە ی بەکار بەری بیکە لک.

زۆر کات مرۆف لە بارە ی سووی ئەو ڤیگە یی کە ئەوانە ی "عەقلانین" گرتوویانە تە بەر لە خۆی ڤرسیاردە کات، بەو ڤوانگە یە مامە ل لە گەل کە لە پوور دە کات، هەندیکی قبۆلە و هەندیکی ڤەتدە کاتەو. بگرە هەندیک جار ئەو ی قبۆلە ی تی هیچ سویدیکی لە ژياندا نییە، بە تاییە ت ئەو ی تاییە تە بەو ی خاوەنی ناسنامە یە کی ڤەسەن بیت و ڤۆلی هە بیت لە پیکهیتانی ڤوکاری ناسنامە ی ڤۆشنییریدا.

و لەلامی ڤە یوہندار بە مە لەو دا خۆی دەبیتیتەو کە ڤۆژئاوا ڤیانیکی تاییە تی بۆ مامە ل کردن لە گەل کە لە پووریدا گرتووە تە بەر، ملکە چیکردووە بۆ وانە یە کی کۆن سەبارە ت بە ڤیزگرتنی باو و ڤاپیران. بگرە کتیبی ڤیروژیسی ملکە چی ڤەخنە ی توند کردووە، کە هیچ ڤتوہریکی تیدا ڤەچاونا کریت. لە وانە ییش کە لە پوور وەکو ئەنتیکە ی لیھاتوو و دە ڤاریزیت و دەبیزیت لە مە دا گرنگییە کی زۆر بە فۆلکلۆر دەدریت و لە هەموو ئەو دا پیگە ی هە یە.

لە بەر ئەو گرنگیدان بە فۆلکلۆر لە گۆرە ڤانی ئیسلامییدا دەچیتە خانە ی هەژموونی فیکرییەو، کە تیدا ئەو ی بەسودە فەرامۆشکراو و ڤوویان تەنھا

لەوانەیه کە هیچ پۆلیکیان لە بونیاتنانی ئیستا و دیاریکردنی روکارەکانی داها توودا نییه، لەمەوه کە لەپوور گۆراوه بۆ "شیوازیکی چیژوهرگرنتی پۆشنییری".^۱

لە لایەکی ترهوه، دەبینین ئاراسته‌ی کە لەپوور گۆراوه بۆ فۆلکلۆر و کورتکردنەوه‌ی تیندا لای ئەوانه‌ی ئەم رەوته‌یان گرتووه‌ته‌به‌ر، بە‌لکو دەیانە‌و‌یت روکارە رەسەنە‌کانی ئوممەت بۆ روکاری پینچە‌وانه‌ بگۆرد‌ریت. لە کاتی‌کدا کە لەپوور پۆلی پاراستنی ئەو روکاره‌ی هه‌یه کە نه‌ویستراوه لایان، ئەوا گرنگی‌پیدانی دلسۆزانه‌ پتی و لادانی تۆز و گەرد به‌ شیوه‌یه‌کی راستگۆیانە لەسه‌ری، دژە له‌گەڵ ئەو ئامانجه‌ی هه‌یانە. لەبه‌رئەوه‌ پێویستکراوه کە ته‌نها وه‌کو میراتییه‌ک باسبک‌ریت کە وه‌ک نمونه‌یه‌کی چیژوهرگرنته‌ کە "کاریگه‌ری گه‌وره‌ی نابیت له‌ پیکه‌ینانی کەسیتی شارستانیماندا".^۲

- له‌ کەسایه‌تییه‌ ناوداره‌کاندا:

له‌ پال دیمه‌نه‌کانی تری کە مکردنه‌وه‌دا، وینه‌ی تر به‌دیده‌که‌ین کە گرنگی به‌ فیکر نادات له‌ خۆیدا، ئە‌گه‌رچی وه‌کو ئامرازیک بۆ باسکردنی جگه‌ له‌ خۆی به‌کاریده‌هینیت، ئە‌مه‌ کە مکردنه‌وه‌ی بیرمە‌ندانی دروستکاری کە لەپووری ئیسلامیه‌ له‌ هه‌ندیک روخساری دیاری خاوه‌ن پیگه‌ی په‌سه‌ند له‌ میژووی فیکر و داهینانی ئیسلامیه‌دا. له‌وه‌ کەسایه‌تییه‌ ئه‌بن رشد و ئه‌بن خه‌لدون کە به‌ دوو کەسایه‌تییه‌ دیار داده‌نرین و ئە‌وروپا زۆریک له‌ زانسته‌ هاوچه‌رخه‌کانی له‌سه‌ر بونیاتناون، به‌ تاییه‌ت له‌ لایه‌نی ملکه‌چکردنی فیکره‌وه‌ بۆ عه‌قل و خۆیندنه‌وه‌ی پوداوه‌ میژووییه‌کان خۆیندنه‌وه‌یه‌کی ده‌رککردن (قراءة‌ استقرائیه‌) له‌پیناو دانانی یاسا بۆ رەوتی میژووی مرو‌فایه‌تی، ئە‌گه‌ر مه‌رجه‌کانی له‌ ژینگه‌یه‌ک له‌ ژینگه‌کاندا فه‌راهه‌مه‌هاتبوو ده‌رئە‌نجامه‌کانی به‌ دلنیا‌یه‌وه‌ له‌سه‌ر کۆمه‌لگه‌ ده‌رکه‌وت.

له‌ شایه‌تییه‌کانی ئە‌و کە مکردنه‌وه‌یه‌ بیه‌نین کەسیک بلیت: "به‌ بۆچوونی من ماقول نییه‌ ئیمه‌ له‌ سه‌ده‌ی بیسته‌مدا په‌یوه‌ستبین به‌وانه‌ی ئه‌بن خه‌لدون و ئه‌بن رشد تییانپه‌راندوون، ئە‌وانه‌ی پیش ئە‌وان هاتن بۆ ئیمه‌ پێویستن، به‌لام ته‌نها بۆ تیگه‌یشتن لێیان".^۳ ئامانج له‌م قسه‌یه‌ ئە‌وه‌یه‌ هه‌موو بیرمە‌ندان و ئە‌وه‌ی به‌ره‌میاننیه‌تاوه‌ بکرینه‌ ئامرازیک کە ته‌نها یه‌ک پۆلیان هه‌یه‌ ئە‌وه‌ی خۆی له‌ تیگه‌یشتنی دوو کەسی دیاری

^۱ العمري، التراث والمعاصرة، سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ص ۲۲.

^۲ سه‌رچاوه‌ی پیشوو، هه‌مان لاپه‌ره‌.

^۳ الجابري، كيف نتعامل مع التراث، سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ص ۴۲.

ناو که سایه تیبیه دیاره کانی ئیسلام ده بینته وه که ریزمان بۆ رۆلیان ههیه، به تاییهت ئهوانه ی خه می بونیا تنانی ئوممه ن شارستانییوونی ماندوو یکردوون.

له پال ئه م دیمه نه ی که مکردنه وه دا ده بینن که س هه یه هه مان رێچکه یگرتووه، به لام به لادانیکه که م له روه دیاره کانی ئه و رێگه یه هه تا له رێگه یه وه پنیوستبوونی شۆرش به سه ر وه حیددا به ده سه ته بنیت، ئاماژه به وه ده دات که له ناو بیرمه ندانی مسولماندا که سانیک هه بووه ویستوو یانه به ره و ئه و ره وشه رێگه یه ک بکاته وه، وه ک جاحظ و ئه بی حیانی ته وحیدی^۱ و هه مو نه وه کانی مسکویه^۲.

ئهوانه ئه گه ر به ده م ویستیکی عه قیده یی لای نوسه ر ده چن، ئه وا له لایه ن ئه وانه وه سوپاسنا کرین بۆ ئه وه ی کردیان، چونکه هه یچ کامیان بو یزی نه کردوه بلایت: من خۆم داده برم و جیاده بم له م به خششه ی هاتووه ته خواره وه... من دان به مه دا نانیم، ئازادانه رێگه ده که م، هه ر وه کو ئه وه ی به مکو رپییه وه له لایه ن بیرمه ندانی رۆژئاوا پاش سه ده ی شازده گو تراوه و راگه یه ندراوه^۳.

ئه گه رچی ئه م تو یژه ره ستایشی که سیك ناکات هه مان رێگه ی هه لگه رانه وه له وه حی نه گرتیته به ر، له شو یئیکه تر دا شتیک ده بنیت بسازیته هه تا له گه ل بۆ چوونه که یدا بگو نجیت، له مه شیدا رێگه ی که مکردنه وه یه کی سه ته مکارانه ی گرتووه ته به ر، پرۆژه ی زانستی دا نه یته و ده یکاته په یکه ر هه تا ئامانجه که ی خۆی تیدا بدو زیته وه، له وان هیش ئه وه ی - له میانه ی قسه کردنی سه به ره ت به ئیبن روشد و ئیبن مه یمون^۴ - رایگه یاندووه که پنیوستی به کورته له یئانه له کاتی تو یژه ی بیرکردنه و یاندا ته نها له سه ر به ره مه فه لسه فیه کانیان به بی تیه راندنی به ره و به ره مه کانیان له رۆشنیری ئیسلامییدا، ده لایت: "له واقیعا پنیوسته ئیمه کاری

^۱ ئه و: ئه بو حه بیان عه لی کو ری موحه ممه دی ته وحیدی به غدادییه، سالی له دایکوون و وه فاتی نادیاره، له گه ل ئه وه دا "له سالی چوار سه د له ژیاندا بووه". له دانراوه کانی: "الامتاع والموانسه" و، "المقاسبات". بروانه:

- ابن خلکان، وفیات الأعیان وأنباء أبناء الزمان، سه رچاوه ی پیشوو، ص ۱۱۲.

^۲ ئه و: مه سکویه، له زانسته حوکییه کاندا بلیمه تبووه، پسپۆر بووه له پزیشکییدا. بروانه:

- ابن أبي أصيبعة، عیون الأنبیاء فی طبقات الأطباء، سه رچاوه ی پیشوو، ص ۳۳۱.

^۳ آرکون، ندوة مواقف الإسلام والحداثة، سه رچاوه ی پیشوو، ص ۶۴۴.

^۴ ئه و: ره ئیس ئه بو عمران موسا کو ری مه یمونی قورتییه، سالی ۵۳۰ه ی کو چی له دایکووه و سالی ۶۰۳ه ی کو چی وه فاتی کردوه، له زانیانی جوله که بووه، تاقانه ی سه رده مه که ی بووه له زانستی پزیشکییدا، شاره زاییه کی زۆرباشی له فه لسه فه دا هه بووه. بروانه:

- ابن أبي أصيبعة، عیوان الأنبیاء فی طبقات الأطباء، سه رچاوه ی پیشوو، ص ۵۸۲.

قازیبه تی له یادبکهین که ههردووکیان ئه نجامیانداوه. ههروهها پتویسته هه موو ئه و نوسراوانه یان له یادبکهین که په یوهستن به (زانسته ئاینیهکان) ی سهردهمه که یانه وه، ههتا بتوانین بیانکهینه دوو فهیله سو فی ده مامکار، یان دوو عهقلانی ته واو^۱.

ئهم جو ره رچکهیه که کهسی فرمانبهردار به روشتن به ره و وه هم گرتوویه تیه بهر ناکریت زانست به و اتا کردارییه که ی به دیبهینیت و ناکریت ئه نجامیکی هه بیت له پشکنینی که له پوور و رونکردنه وه ی هیز و پیگه یشتنه که یدا، یان له دواکه و تووی و سه رکوتکرانه کانیدا، مه گه ر مه به ست لئی راوهستان بیت له سه ر ئه و شایه تییانه ی خزمه تی ره و تیک ده که ن که لای تویتزه ر چه سپاوه و به و لایه یدا ده بات که خزمه تیده کات و بو شوین ده گه ریت بو ی له که له پووری ئیسلامیدا، ئه مه ش وای له ته ها عه بدو ره حمان کردووه مه نه هه چه زانستییه که ی که بانگه شه ی کارپیکردن ده کات به وه ی "مه نه جیکی (هه له به ستن / تلفیقی) یه، نه ک (ته حقیقی)، له به ره ئه وه بانگه شه که ی (شه رعاندن) ه، نه ک زانستی^۲".

ئیمه کاتیک شوین ئهم رچکانه ی که مکردنه وه ده که وین، ده بینین له لایه ن پاشخانانیکه وه به ریوه ده بریت، که خاوه نه کانی به ره و ئه و جو ره ده ره نجامانه بردووه، هه یانه ده گه ریته وه بو به ده مه وه چوونی خولای ئینتیمما بو روشنییری ئیسلامی، به جو ریک که نو یخواز خولای شاراوه ی ئه وه ی هه یه که کورسییه ک له کورسییه کانی روشنییری ئوممه ت به ده سته هینیت، له به ره ئه وه به دوا ی هاوکاریکدا ده گه ریت له پینا و گه راندنه وه بو زانایه کی دیار که له هه ندیک بو چوونیدا ئه وه ده بینیته وه که گونجاوه له گه ل تیروانینیدا، ئه مه ش ده کاته جینیه ک و شایه تیدان پیی که ئه و بو چوونه ی میژوویه کی فیکری له م ئوممه ته دا هه یه.

له لایه کی تروه، ئه و که سه ی "خزان به ره و وه هم" ی له خو گرتووه ده یه ویت سه رنجه کان له سه ر زانایانی تری دیار لابات، که جگه له به رگری له ئوممه ت و ئاریشه کانی به شتی تر نه ناسراون. جاریک به بچو ککردنه وه ی توانایان و جاریکی تریش به باس نه کردنی ئه وه ی پیشکه شه ی ئوممه ت و میژوویان کردووه، هه تا بانگه وازی هاوچه رخی ئیسلامی لئی سو دمه ند نه بیت، ئهم رچکه یه یان به ده ربازکار بو به دیبهینانی ئه و ویسته یان دۆزیوه ته وه^۳.

^۱ آرکون، محمد. "ابن رشد، رائد الفكر العقلاني والإيمان المستنير"، ترجمة: هاشم صالح، عالم الفكر، مج (۲۷)، العدد (۴)، (ابريل/يونيو، ۱۹۹۹م)، ص ۱۵.

^۲ عبدالرحمن، في أصول الحوار وتجديد علم الكلام، سه رچاوه ی پیشوو، ص ۱۶۱.

^۳ بو زیاتر له سه ر ئهم بابته به روانه:

که له پوور و مه یلی به سوکسه یرکردن:

ئهم مه یله له سهر ئه وهی پیشوو دروستده بیت و هه مان پچکه ده گریته بهر که مه یلی به ره و به هه له دابردن گرتیه بهر. هه روه ها له سهر ئه وانه ی پیشتر خرا نه پوو دروستده بیت، به جوړیک به ئامانجکراو وهرگریکی گریمانه ییه و تنها له ناو ئه وانه دایه که ئینتیمایان بو پووشنیری ئیسلامی هه یه، چاوی له وانه و گوتاره که به شیوه یه کی سهره کی به ئاراسته ی ئه وه. له گه ل ئه وه دا ئیمه ده بینن ئه وه که سه ی ئهم مه یلی به سوکسه یرکردنه ئامانجده ری به رانه ر که له پووری ئیسلامی هه یه، له نوسینه جگه له عه ره بییه کانیدا، وه کو نوسینه روژه له اتناسییه کان و نوسینه کانی هه ندیک له نوخوازه عه ره به کان، تینویتی گه روویان پاش ئه وه ی له شوینی خوی رولی خوی گپراوه - به وهرگریانی بو زمانی عه ره بی ده شکینن، به و مه به سه ی کاریگه رییه که ی له سهر خه لکانی که له پووری ئیسلامی به رده وامیته، ئه گه ر حه قیقه ته کان شیوینران و ئه و نامسو لمانانه ی هچی له باره وه نازانن قه ناعه تیان پییه نا و به لارییدا برد به ره و ریږه وییک که خزمه تی خودی ئیسلامی ناکات، به ئه نجامدانی به سوکسه یرکردنی پیگه که ی لای روله کانی ئیسلام، به م شیوه یه ئه و ئامانجانه ی هینا وه ته دی که هه یبووه.

به سوکسه یرکردنی توانای که له پوور چهند شیواز و وینه ی جوړا و جوړی هه یه، که ئاسان نییه لیږده و له م توژی نه وه قه باره دیاریکرا وه دا بیخه ی نه پوو، به لام ئه وه ی ناتوانریت هه موو باسبکریت، واز له گرنگه که یشی ناهینریت. له بهر ئه وه یه که مین دیمه ن له دیمه نه کانی ده خه ی نه پوو، ئه ویش بریتیه له باسکردنی که له پووری ئیسلامی به وه ی که "وه کو چهن دین توره که خو ل وایه، باری سهرشانی تاکی عه ره بی و داهینه ری عه ره بی و رونا کبیری عه ره بی و هوشیاری عه ره بی به شیوه یه کی گشتی قورسده کات".^۱

ئهم قسه یه واده خوازیت که پیویسته به شیوه یه که له شیوه کان خو مانی لی رزگار بکه ین، چونکه ئه گه رچی جیگه ی شانازییه بو مان، له گه ل ئه وه دا شانازییه که تنها وه کو میژوویه کی تیپه ربوو باسده کریت. له بهر ئه وه ده کریت به جوړیک خو مانی لی دهر باز بکه ین، که ده مانگه یه نیت به شارستانیه تی مروقایه تی له م روژگاره که شاهویدا! ئهم قسانه ئینتیمای کردو وه ته ده سته پیک و سه رچاوه، هه تا له ریگه یه وه

- قطب، کیف نکتب التاریخ الإسلامی؟، سه رچاوه ی پیشوو، ص ۱۰۸.

^۱ سیلا، دفاعا عن العقل والحداثة، سه رچاوه ی پیشوو، ص ۷۰.

خاوه نه که ی بگات به وهی هه رچی ده خریتته پروو، له چوارچی وهی بۆته ی ئاموژگارییه بۆ خه لکی ماله که، ئه و ئاموژگارییه ش ماله که و خه لکه که ی له پیکهینه ریکی بنه ره تیی ژیان داده بریت.

دیمه نیکی تری په یوه نندار به وهی ئیمه له باره یه وه ده دوین و قسه ی له سه ر ده که ی، ئه وه مان بۆ ده ره خات که که له پوو ناتوانیت سه ره ده مه که ی خۆی تیبه پرینیت، چونکه توانای به شدار بوونی له بونیاتانی سارشتانیه تی ئیستای نییه و نایشتوانیت داهاتوی پرشنگاربکات. له بهرئه وه پنیویسته خویندنه وه مان بۆ که له پوو ر "بۆ خۆی هاوچه رخانه بیت، به و واتایه ی شتیکی نه خه ی نه ته ستو، که له توانیدا نییه، له بهر رۆشنایی ژینگه میژووییه که ی و بواره مه عرفیی و ئایوژئییه که ی تیبیگه ی".^۱ ئه م پیشنیازه له رووی بنه مایه وه ره تکراره نییه، چونکه ئاراسته مانده کات به ره و پیویستبوونی مامه له کردن له گه ل که له پوو ر به شیوه یه ک، ئه و سو ده ی ده مانه ویت به ده سته بپینیت، به بی ئه وه ی به پیچه وانه وه دامانبالیت، وابکات که "رابردوو مان به به رده وامیی رکابه رایه تیی ئیستامان بکات، چونکه ئه وه بونه وه ری که له پوو رییمان لی دروستده کات، نه ک بونه وه رانیک که له پوو ریان هه بیت".^۲

به لام ئه و خاله ی جیگه ی گو مانه له م باره یه وه ئه و سنوره تیده په رینیت، به جو ریک که ئه و ئاراسته کردنه مامه له مان له گه ل که له پوو ردا ته نها له سه ر بواره سه ره ده مییه که ی خۆی کورته ده کاته وه، به بی لابر دنی ئه و قورسای و کو توبه ندانه ی هه تا ئه مرۆ له سه ریته تی، هه ر ئه وه یشه واده کات به گوشه گیری بمینیته وه و ره نگدانه وه ی سه ره ده میک بیت که به سه رچوو، به بی ئه وه ی له روکاره کانی ژیا نی هاوچه ر خدا به شیوه یه کی ئه رینی سو ده به خش کاری بیبکات، که به رده وامیتی پیده به خشیت و به ریکه وتتی ئوممه تیش به دیده هینیت.

به سوکسه یرکردن، کاتی که به خششه کانی که له پوو ر ده کاته هوکار، بۆ به ئامانجگرتنی لایه نی دهرونی له که سایه تیی گو یگر به کاری ده هینیت، ئه وه ییش لایه نه سه ره کییه که یه، که ئه گه ر لایبوونی په یوه ندیی نیوان خود و که له پوو ره که ی به دوا داهات، بیگو مان له سه ر ئه و بنه مایه جو ریک له جو ره کانی گرژی له نیوانیان دیته ئارا، یان ئه وه تا دابرا ن له نیوانیان دروستده کات، یان واده کات به ها و نرخی که له پوو ر به سوکسه یربکات.

^۱ الجابري، كيف نتعامل مع التراث، سه رچاوه ی پیشوو، ص ۴۳.

^۲ سه رچاوه ی پیشوو، هه مان لاپه ره.

له‌رزینی په‌یوه‌ندی ده‌رونی ده‌بیته هوی له‌ناوبردنی رۆحی ئینتیمای و نکولیکردن له‌خودی ئیسلامی، ئەمەیش به‌به‌رگری له‌پاریزه‌ره‌کانی و به‌چوکسه‌یرکردنی ده‌ستکه‌وتی ناودارانی، ئەمەیش ده‌بیته‌ده‌روازه‌یه‌کی رۆخۆشکه‌ر بۆ‌گه‌شتن به‌وه‌ی لای‌ئەوانی تر‌ه‌یه. هه‌روه‌ها له‌رزینی ئەو په‌یوه‌ندییه، سوکایه‌تی به‌هه‌موو توخمیکی دیار، یان رۆخساریکی رینیشاندەری لیده‌که‌و‌یته‌وه، چونکه‌که‌سه‌که‌له‌و کاته‌دا دان به‌هیچ ده‌ستکه‌وتیکی رۆله‌کانی ئوممه‌ته‌که‌یدا نانیت، ئیدی ئەو ده‌ستکه‌وته هه‌رچە‌ند به‌هادار و پایه‌به‌رز بیت، چونکه‌وه‌کو ئەو که‌سه‌ی لیدیت، که‌پیکه‌اته‌کانی ناسنامه و رۆشنیرییه‌که‌ی خۆی گۆرپوه و بونیاتی ئینتیمایه‌کی تری وه‌رگرتوه.

له‌ده‌ستدانی متمانه‌به‌خۆبوون و به‌ره‌مه‌کانی، یه‌که‌مین مه‌به‌ست لینی، لای ئەوانه‌ی کار له‌سه‌ر هه‌لوه‌شانده‌وه‌ی په‌ته‌کانی په‌یوه‌ندی نیوان که‌له‌پوور و خه‌لکه‌که‌ی ده‌که‌ن، به‌به‌سوکسه‌یرکردنی پیگه‌ی و بییه‌هاکردنی، چوونه‌پال رۆشنیرییه‌که‌یان، یان رۆشنیری ئه‌وانه‌ی رۆیانتی‌کردوه‌ نییه، به‌لکو مه‌به‌سته‌که‌ئوه‌یه‌ ئەو که‌سه‌هه‌ستی ئینتیمای بۆی له‌ده‌ستدات و رۆکاره‌ رۆشنیرییه‌ دیاره‌کانی بسرپه‌ته‌وه، که‌له‌بنچینه‌که‌یدا بۆی ده‌گه‌رپه‌ته‌وه و له‌گه‌ل ئەو روانگه‌ و بنه‌ما و مه‌رجه‌عیاتانه‌ی ده‌وریداوه.

ئەمە‌یش ئەگه‌ر هاته‌دی، مرۆف‌وا لیده‌کات ئەو راپه‌لانه‌له‌ده‌ستدات که‌پیگه‌که‌ی دیاریده‌کات. هه‌روه‌ها ئینتیمای بۆ‌ئەو "نیشانه‌یه" دیاریده‌کات که‌خه‌سه‌له‌تی رینماییکار و ربه‌ه‌ندی ریککاری هه‌یه. ئەو کات له‌ره‌گ و ریشه‌ی خۆی داده‌بریت. هیچ په‌یوه‌ندی به‌که‌سوکار و ناسنامه‌که‌یه‌وه‌ نامینیت. ئیتر جولاندن و به‌کاره‌یتانی بۆ‌هه‌ر مه‌به‌ستی ئاسانده‌بیت، ئەگه‌ریش ئەو مه‌به‌سته‌تانه‌بیت له‌خودی خۆیشی، به‌ئاراسته‌یه‌کیدا ده‌بات که‌کو‌تاییه‌که‌ی باش نییه و له‌ژیانی خه‌لکیدا جیگه‌ی رازیبوون نییه. له‌به‌رئه‌وه، ده‌رئه‌نجامیکی تر له‌سه‌ر ئەوه‌ی پیتشوو داده‌م‌زیت، له‌هه‌موو ئەوانه‌وه‌ بۆمان ده‌رده‌چیت، ئەویش خۆی له‌پیکه‌اتنی تیروانینیکی نوێ بۆ مرۆف‌ده‌بینیته‌وه، به‌جۆریک له‌رۆشنیرییه‌کی دیاریکراوه‌وه‌ سه‌رچاوه‌یگرتوه‌ و هه‌مان جیپه‌نجه‌ی ئەو که‌سانه‌ی هه‌یه‌که‌هه‌لده‌ستن به‌به‌سوکسه‌یرکردن و به‌پیی سروشتی تیروانینی ئەوانه‌بۆ‌ژیان و ئاین و مرۆف.

ئەگه‌ر تیروانین به‌په‌چه‌وانه‌ی ئەوه‌ی ناسنامه‌پتویستیده‌کات پیکه‌ات، ئەوا له‌ریگه‌یه‌وه‌ مرۆف‌گرنگی به‌خه‌مه‌کانی نادات و به‌ره‌و ئاواته‌کانی نا‌پوات، بگه‌ زیاتر له‌وه‌یش زۆربه‌ی کات وه‌کو خودی دوژمنی لیدیت، ته‌نها به‌شوین ئەو شتانه‌دا ده‌گه‌ریت که‌کۆسپ ده‌خاته‌سه‌ر ریگه‌ی فیکری و تیروانینی و ته‌نها گرنگی به‌وانه‌

دەدات كە ژيانى نارهحەتدەكات. ئەگەر مەرۆف بەو جۆرەى لېھات، ئەوا لە ئاراستەكارانى پۇشتن بەرەو سوکسەپرکردن نزیكدەبیت، ئەمە یەك. دووهمیش دەبیتە ھۆكاریك لەو ھۆكاردەى بەخۆرابى لە خزمەتینادایە و دەستكەوتىكى لەوانەىە مادى دەستكەویت، یان وەزىفەىەكى پیندریت، بەلام ئەوەى بۆى دەكریت هیچ نییە لەچا و قوربانیدان بە بەرژەوەندىیەکانى ئوممەتەكەى و خزم و كەسوكارەكەى.

پۆژەلاتناسان زۆر جار ئەم ویستەیان دەربریو و بە پەرۆشەو وە كاریانكردو وە ھەتا پینبەگەن، ئەو مەرجىكى بەرەتییە پینویستە لەپینا و بەدیهینانى پەرتكردنى ریزەكانى ئوممەتى ئیسلامییدا بەدەستییەنن، چونكە ئەوەى ئاسودەیاندەكات ئەوەىە قوتابییەكانیان لە پۆلەكانى ئەو ولاتە بیت، كە كارى لەسەر دەكەن، توانیان ھەبیت لەسەر تەفسیركردنى رابردو و ئیستیان. ھەرەھا بتوانن تەفسیری پۆژەلاتناسانەى بۆ بكن، بگرە ئەگەر كرا ئەو تیگەیشتنەش تیبەپینن^۱.

كاتىك ئەو ویستەیان ھاتەدى، ئەوا كۆرى ولاتەكە خۆى بەو كارانە ھەلدەستیت كە پۆژەلاتناس پینبەلدەستا، بگرە زۆر زیاتر لەویش دەكات، وایلېھاتوو و ئاماژە بە دەستكەوتە زۆرەكانى دەكەن و دان بە بویریان بەرانبەر شتەكانى ئوممەتدا دەنن. لەبەرئەو تینبىیانكردو وە كە ھەندىك لە پۆژەلاتییە زیرەك و بویرەكان ئەو رینگەىەیان گرتوو تەبەر و توانیوانە لە ھەندىك ھالەتدا بگەنە ئاستى خۆدى پۆژئاواییەكانى ھاورینان^۲.

پۆژەلاتناسەكان زیرەكانە بەرەو ئەو دەرئەنجامانە چوون كە بەھۆى ئەوانەى ئەو رەوتەیان گرتوو تەبەر بەدەستھاتوو، ھۆشدارییانداو لە تىكەلاوكردننى سنورى نیوان پۆژئاواییەكان و جگە لە خویان، ئەمە شۆینكەوتەى رەھا مسۆگەردەكات، كە پەيوەستى خزمایەتیی لە نیوان لاواز و ئەوەى فەرمانكردن بە چاكە و رینگى لە دەستە دروستدەكات، لە ستایشى ئاستى بەدەمەو ھاتنى قوتابییەكانیان لە پۆلەكانى ئوممەتى ئیسلامى كرددو: "ئەوان پابەندن بە ھەمان عەقلیەتى ھاوبەش و تەكنىكى گەران بە داویدا و ھەمان مەنھەج لە كاركردندا، ئەو كاتە سنور تىكەلدەبیت و لەناودەچیت و ئەو نامینیت كى پۆژەلاتیى و كى پۆژئاواییە"^۳.

كاتىك ئەو ویستە دیتەدى، بەھۆیەو نەسكۆى تیروانىنى فیکرى دیتەدى كە لە ھەقىقەتدا لەو نەسكۆ مادىیانە بەھیزترە كە ماو و ماو بەسەر ئوممەتدا دیت. ئەم خۆى لە

^۱ كابرېلى، فرانسىسكو. "ثناء على الاستشراق"، الاستشراق بين دعائه ومعارضيه، سەرچاوەى پيشوو، ص ۲۸.

^۲ سەرچاوەى پيشوو، ھەمان لاپەرە.

^۳ سەرچاوەى پيشوو، ھەمان لاپەرە.

دۆزىنەۋەى عەقلىيە تىكىدا دەبىئىيەتە ۋە كە لە ناۋ ناۋەندەكانى ئوممەتى ئىسلامىيدا بىلاۋبىئىيەتەۋە، كە خاۋەنەكانىيان لە رۆلەكانى ئوممەت خۆى بىت، لە رەگەز و خوين و گشتى خۆيان بىت، بەلام لەۋانە بن كە دوژمنان گۆشيانكردوون، لە روى فېكرى و تىروانىن و پەيوەندىيەۋە. بەم جۆرە ئەو رۆلانەى مسولمانان كە ملكەچى خزان بەرەو سوكسە بىركردن بوون، ئەو كاتەى خالىبوون لە ھەموو زانىارىيەكى پارىزەر، كە دەبوو پىشتەر ھەيانبايە، لە كۆتايى رېگەكەدا گەيشتنە ئەۋەى كە "مىژوۋى ئەۋروپا لاپەرئەكى پىرشنىگدارى پرچالاكى شارستانى و پىشكەۋتنى زانستى و مادىيە^۱، لەبەرئەۋە ئاراستەكانى ئەۋيان گرتەبەر، بروايەكى دوور لە گومانىيان ھەبوو كە ئىسلام ۋەكو ئاين و فېكر و جىبەجىكردن لە ژياندا، "شتىك نىيە مكوربىت لەسەرى!"^۲ ئەمەيش ۋادەكات مروڤ لە تۋانەۋە و تياچووندا بژى ھەتا ئەو كاتەى بەزەبى خوداى پىدەگات.

مروڤ پىۋىستە كاتەكانى بە شتىك پرېكاتەۋە، كاتىك قسەكەر لە بارەيەۋە ئەو جۆرە ژيانە بەتالە بژى، ئەۋا بۆ بەلگەنامەيەك دەگەرئەت خودى تاكى خۆى تىدا بىئىئىتەۋە، بىگومان ئەۋەيش خۆى لە چوون بەرەو روى مىژوۋى رۆژئاۋا دەبىئىيەتەۋە، بەۋ پىيەى "ئەۋ مىژوۋەيە كە شايستەى لەخۆگرتن و سەرسامبوونە پىي^۳". لەگەل ئەۋەدا ئىمە دەمانەۋىت ھەموو خەم و ناخۆشىي نىسكۆكانمان بخەينە ئەستوى رۆژھەلاتناسەكان، ئەۋانە ئوممەتىك بوون تىپەرىن، كاتىك بىئىيان دەروازەكان كراۋەيە و قەلاكان دارماون، بىئىيان خاۋەن_مال لە خەۋىكى قوۋلادايە. چوونە ناۋى با تاۋانىش بىت- ئەۋەندە تۆمەت ناۋرۆژىئىت ھىندەى پرسىيار ھەلدەگرىت لە بارەى ئەۋانەى بەرپرسىيارىتى وازھىنان لە شۋىتەكانى بەرپۆەبردنى كار و پىلادانانى بەھىزى پاراستنى ئوممەت لە دوژمنەكانىيان وازلېھىنا، ئەۋ ئوممەتەى تۋانا فېكرىيەكانى لەكاردەكەۋىت و توشى گۆجبوون و لەجولەكەۋتنى تەۋاۋ لە كار و دەستپىشخەرى دەكەۋىت، ئەۋە بەردەستە بۆ داگىركران و ھاتنەناۋى^۴.

ئىمە ئەگەر ھاتىن شۋىتى خالە لاۋازەكانمان دىارىكرد كە بوونەتە ھۆى دروستبوونى ئەم جۆرە رەۋشە كە ئىدى بەھاي ئوممەتەكەمان لە ناۋ ئوممەتەكاندا ناپارىزىت، ئەۋا ئىمە چەند قۇناغىكمان برپۆە لە دىارىكردى دەروازەكانى چارەسەردا

^۱ قطب، كيف نكتب التاريخ الإسلامى؟، سەرچاۋەى پىشۋو، ص ۱۵.

^۲ سەرچاۋەى پىشۋو، ھەمان لاپەرە.

^۳ سەرچاۋەى پىشۋو، ھەمان لاپەرە.

^۴ شبار، الحدائة في التداول الثقافى العربى الإسلامى، نحو إعادة بناء المفهوم ، سەرچاۋەى پىشۋو،

كە ئەو قۇناغانە ئاسان نىيە، ئىدى ئەو ناتەواۋىيانە مان گىراپە ۋە بۇ فاكترە
 سىياسىيە كان، يان گە پاندمانە ۋە بۇ ھۆكارە كۆمە لايەتتە كان، يان گورانمان تىدا كرد و
 گىرامانە ۋە بۇ ھۆكارى رۇشنىرىي و فىكرىي بەھۋى ئەو عەقلىتە باۋە ۋە كە ھەيە،
 ئىمە دانماناۋە بە ۋەدا كە ناتەواۋىيەك ھەيە پىۋىستى بە چاككردن و چارەسەر ھەيە.
 ئەگەر ئەمە ھاتەدى، ئەوا باشىتتەكى زۆر بەھۋى ۋە دىتەدى لە پىناۋ گە يىشتن بە
 وىستە ئەرىنىيەكە، ئەگەر سووربوونى راستگويانە ھەبىت، ئەوا ئايندەدى
 پىندەردەكە ۋىت، كە ئامانچ لىتى خۇقايىمكردنە لە ھەموو نامۇيەكى زىانبەخش و
 سودمەند دەبىت لە ھەموو دەستكە ۋىتىكى مرويى كە بەرىەككە ۋىتى لە گەل
 تايەتمەندى ناسنامەدا نەبىت و بەرەو ئاراستەى لە پىدەرچوون و لە ناۋچوونمان
 نەبات، چونكە "ئەو ئوممەتەى كە" بەرگىرى "فىكرىي و" گومرگ"ى مەرىفىي نەبىت...
 ناتوانىت لە ناۋدا باسى سەر بەخۇيى، يان رزگار بوون، يان خاۋەنى خۇبوون بكرىت،
 شوپنكە ۋە تەبىيەكەى بە پىي قەبارەى زالىتى ھاتوۋەكە بەسەرىدا و دزەكردنى بۇ ناۋى
 دەگورپىت".^۱

لە كۆتايىدا دەبىت ئەم كارە بەم جۆرە نەمىنىتە ۋە، چونكە ئوممەت "پىۋىستى
 (پەرۋەردەيى) ھەيە بە لىكۆلىنە ۋە ھىلى لادان"^۲ كە ئامانچ لىتى دەرختى خالە
 لاۋزەكانى بىت بە مەبەستى چاككردنىان و تىپە پاندنى كۆسپ و تەگەرەكانىان،
 ئەمەيش بە ھەلۋىستەكردن لەسەر ئەو كەلىنەنى بوۋتە دىۋارەكانى ئوممەت و
 شورە رۇشنىرىيەكانى، ئىدى كۆن بىت، يان نوي. ئەم مەبەستە تەنھا لاي
 ھىمەت بەرزەكان ئەگەر ھەبوون ئازىز نىيە، ئەگەر ئەو ئىمانەى لە گەلدا نەبىت كە
 مروۇف لەسەر ھەقە ھەتا ئەو كاتەى لەسەر شەقامى ئىسلام بىت.
 ئەم قسانەمان دەكەينە دەروازەيەك بۇ تاۋتىكردنى پۇلەكانى كەلەپوور لە
 قايىمكردنى ئوممەتى ئىسلامىدا بە تايەت و بونياتنانى ھاۋبەشى مرويى گشتىي، بە
 پىشتىۋانىي خۇداى گەرە ئەمانە لە بەشكانى دواتردا دەخەينەپوور.

^۱ سەرچاۋەى پىشوو، ھەمان لاپەرە.

^۲ قطب، كيف نكتب التاريخ الإسلامى؟، سەرچاۋەى پىشوو، ص ۱۱۰.

به شی چوارهم:

کهله پووری ئیسلامی و قایمکردنی ئوممته

یه کهم: کهله پوور و دیاریکردنی روکارهکانی قایمکردن، دۆزینهوه و دروستکردن: پیمانخۆشه ئه وهی په یوه نهداره به روکارهکانی قایمکردنی ئوممته وه به پشتبهستن به کهله پوور له ریگه ی دوو ناوونیشانه وه بخهینه روو، بهم جوړه دهیانهنین:

۱- کهله پووری ئیسلامی و دیاریکردنی تیروانین:

أ- کهله پوور چاوگه ی تیروانینه:

تیروانین به جیاکه ره وه یه کی بنه ره تی له و جیاکه ره وانه داده نریت که روخسارهکانی رهنگد ره وه ی بیروباوه رهکانی که سیتی تاک و کومهل له ژاندا لئیه وه سه رچاوه ده گریت، ریگکاری ئاراسته یه تی له مامه له کردن له گهل شته کان و گهردوون و مرؤف. کهله پووریش له م لایه نه وه چاوگه ی تیروانینه، به و پنیه ی زه مینه ی فیکری و مه رجه عیه تی رۆشنیرییه، لایه نی باشه و خراپه ی خۆی هه یه.

له بهرئه وه کهله پوور ده بیته خاوه نی شیوازیکی له قالبدراو، له و چاوگانه وه دروسته بیته که خودی کهله پوور لئیه وه دروستبووه، چونکه کهله پوور "له ئه نجامی کارلیکی مسولمانه کان له گهل رهوشی ژیانیان له جیبه جیکردنی فه رمانهکانی ئاین به سه ریاندا دروستبووه".^۱

کاتیک و هها ده بیته، هه لویستوه رگرتن به رانبه ری له سه ر سروشتی په یوه ندیی مرؤف به رۆشنیری ئیسلامییه وه راوه ستاوه، که له وانه یه په یوه ندییه کی ئه ریئیی بیت و له وانه یشه وا نه بیته.

^۱ النجار، "مبادیء منهجیة فی التعامل مع التراث"، سه رچاوه ی پیشوو، ص ۲۷۲.

له بهرئوه ئینتیمایا بۆ ئه و رۆشنییرییه و نامۆبون لێی، دوو ئاراسته که دیاریده کهن: فیکری و کرداری، که ههردووکیان لاپه ره کانی ناوه و بیان له ڕینگه ی رۆکاره سه ره تایبه کانی ده ره وه ی خاوه نه کانیانه وه ده خویندریته وه، ئه وه ی ئینتیمایه کی راسته قینه ی هه بوو زۆر له و جێهه نجانیه ی لێوه ده گریت که جیا ده کاته وه له وانیه ی که ئه و تایبه تمه ندیه یان نییه، تیروانینه که ی له زۆربه ی هه لۆیسته کانی و لیکدانه وه و کاره کانی، تیروانینیک بووه به خشینه کانی رۆشنییری ئیسلامی له بهرچا و گرتوو، وه کو روگه یه کی لیکردوو و له بابته گه وره کاندای بۆی گه راوه ته وه لانی که م، بۆ سروشتی تیروانینیک یه کگرتوو و سه رچاوه یه کی فیکری هاوبه ش.

ئه وه ی لێی دوورکه و تیبته وه، ئه و زۆربه ی کات هه لۆیست و لیکدانه وه ی پیچه وانیه ی ده بیته، به را ده ی دووریه که ی له وه دووره که ئه وه ی پیشتر له سه ری بوو، یان دووری ئه وه ی باوه ری پییه تی، له وه ی له رۆشنییری ئیسلامی بریاری له سه ر دراوه.

له وانیه که سیک بیت و بلیت، ئه و جیاوازییه ی له فیکری ئیسلامیدا که که له پوور پاراستوویه تی بۆمان، پینگه یه کی هه بووه، بگره چه ندین پینگه ی هه بووه، له سه ر ئه و روه ره ی که له رۆشنییری کونی ئیسلامیدا گرتوویه تی، ئه مه له کاتیکدا بووه که لایه نه فیکریه جیاوازه کان گوزارشتیان له یه ک رۆشنییری کردوو، له به خششه کانی یه ک ژینگه ی ئاینی، وه کو ئاماژه یه ک بۆ ئه وه ی که ئینتیمایا بۆ رۆشنییرییه کی دیاریکراو هیچ په یوه ندیه کی به به ره مه مینانی تیروانینه وه نییه و هیچ کاری به وه وه به چ جێهه نجه یه ک جیا ده کریته وه، به لکو هه موو کاره که ده گه ریته وه بۆ بیروباوه ری مرؤف و سروشته ده رونی و میشکییه تایبه ته که ی.

ئیمه ئه گه رچی له به رانه ر ئه م بۆچوونه دا هه لۆیستیکمان هه یه که میک دووره له و توخمه کارایانه ی له خولگه که یدان، له گه ل ئه وه دا ئیمه به ته واوی نایسپینه وه، داوا ی فراوانکردنی تیروانینی خاوه نه کانی ده که ی، که که میک دووربه ونه وه له و تیروانینه به شبه شیه، که هه ندیک شت ده بینیت و ناتوانیت شته کانی تریش له خو بگریته، چونکه ئه وه هه لۆیستیکه له سه ر به شیک بۆ له باربردنی هه مووی، ئه و به شه تیدا په یوه سه ته به وه ی که بابته ی جیاوازی سه رچاوه گرتوو له چاوه گه تیروانینه کان ده گه رینیته وه بۆ ئه و فاکته رانه ی په یوه ندی نامه رکه زیان له گه ل سروشتی ئه و تیروانینه دا هه یه، که شیوازی مامه له کردن له گه ل توخمه کانی گه ردوون و ژیان به رپه وه ده بات.

خۆ ئه گه ر سه رچاوه ی ناکوکییه که به گویره ی ئه م بۆچوونه - ته نها ئه وه بگریته وه که ده رونی میشکییه، ئه و ئه مه وا پیوسته دکات بینین که ئه و دوو

هۆکاره به یهک شیواز و سیسته میکی تایبته رۆشنییری ئیسلامی به رۆیه ده بهن، به لام واقع پینچه وانه ی ئه وهیه، ههتا ریککه وتن و سازان له زیاتر له لایه نیکه وه هاتونه ته دی، ئه وا ئاماده باشی دیاریان ههیه -ئه گه ریش به هه موه کی نه بیت- له سه ر زیاتر له ئاستیکدا.

ئه مه له وهی تایبته به ژیا نی ئیسلامی به گشتی، به لام ئه گه ر سه رنجبه دین له ئاسته لاوه کییه کانی وه کو مه زه به کان و ئاراسته فیکریه کانی که له کۆندا باوبوه، ههتا ئیستا زۆریکیان چه ندیین لای گرتوه ته وه، ئه وا ئیمه به ئاسانی ریکناکه وین له سه ر ئه و ریککه وتنه ی که ده گه رپه وه بۆ تیروانیکی یه کگرتویی، که تنه ا له فاکته ره ده رو نی و میشکیه کانی تایبته به مرۆقه وه سه رچاوه یگرتبیت، چونکه مه زه هب و ئاراسته کان زۆر جار بۆچوونیکی وای ههیه که له سه ری کۆکن، ئه وهی دواتر له وهی پینشوویه وه ده گپه وه و ئه وهی پینشتر ده یگوازپه وه بۆ ئه وهی دواتر له رۆله کانی یه ک قوتابخانه، یان یه ک مه زه هب، ئیتر جیاوازی له نیوان تیروانینه هه موه کییه گشتگیره یه کگرتوه که ده رناکه ویت. خاوه نی بۆچوونیکیش له په یره وه که رانی قوتابخانه، یان مه زه هب رایه کی جیاواز ناهینیت، زۆر به که می نه بیت، ئه گه ر رویدا، ئه وا له گه ل بنچینه کانی تیروانیندا به رکه وتی نابیت، به لکو له لقه کانیدا یه.

قسه کردن سه باره به بنچینه کان (أصول) و لقه کان (فروع) ده روزه یه ک و الاده کات بۆ ئه وهی بگوتربیت که له پوور چاوه کی تیروانین ده نوینیت، با تیروانینه کانیش تیندا له وانده بیت که تایبته به لقه کانن، به دوا ی یه کدا بین، به جو ریک لیکجیاواز بن هه ندیک کات بگاته ئاستی ناکوکی، له گه ل ئه وه دا له چوارچیه وهی بنچینه (أصول) ده که دا ده مینیته وه و په نگدانه وهی تیروانیکی گشتیه، که هه موو ئه وانه ی ئینتیمایان بۆ رۆشنییری ئیسلامی ههیه له کاتی حوکمدان له سه ر شته کان بۆی ده گه رپه وه و کاتی وه رگرتنی هه لو یست و لیکدانه وه کانیش له وه وه سه رچاوه ده گریت.

ب- که له پوور و ئاراسته کردنی تیروانین:

له وهی خستمانه روو بو مان ده رکه وت که که له پوور چاوه کی تیروانینه، ئه گه ر لقه کانی جیاوازی تیندا بیت، ئه وا بنچینه کانی پابه نده به وهی تیروانیکی گشتی رۆشنییری کومه لگه ده یخوازیت، ئه مه یس سیفه تیکه نیشانه ی ده ستپیکردنه، چونکه ئیمه ده بینن که له پوور به و پینیه ی په وشیکی وه ستاوه تینده په رینیت بۆ وه زیفه ی ئاراسته کردنی تیروانین و ریککردنی رپه وه که ی، بۆ ئه وهی ئه و مرۆقه ی ئینتیمای بۆ

رۆشنبیری ئىسلامىي ھەيە دەسەلاتى ھەبىت لەسەر ئەو ئامرازانەى ھىلکارىيەکانى ئەو تىروانىنە پىكدەخات، كە دەویستریت ملکہ چى بن، لە پىناو مامە لە کردنىكى ميانرەوى پىشكە وتوو لە گەل شتەکاندا، كە رەنگدانەو ھى ئىتیمایەكى رۆشنبیری بیت لە ناسنامەيەكى جیاوازدا پرشنگداتەو ھە و لە مەرجه عیتەتیکى تايبەتەو ھە سەرچاوە بگريت.

لە راستییدا تىپەراندنى كە لە پوور لە سىفەتى سەرچاوەى تىروانىن بەرھە و ئەو ھى ئاراستەكارى بیت، لە ھەقىقەتدا گواستەو ھى لە قوناعى و ھستان و خۆشاردنەو ھە بۆ قوناعى بەشدارىيەکردن لە بونياتان و خوقايمکردن، ئەویش لەو گۆشەيەو ھە لە قوناعى خستە پرووى مادەكەیدا نامىنتەو ھە بۆ ئەو ھى مرۆف لەو ھى دەيەو یت بىخاتەكار، بەلكو لە گەلیدا شتىكى ھاوشىو ھى شىوازی بەكارھىتان دەخاتەرۆو، بۆ ئەو ھى مرۆف لە بەكارھىتانیدا بۆ ئەو مەبەستەى بۆى كراو ھە لانەدات و بەكارھىتانىك نەبىت دەرئەنجامەكەى نەو ىستراىت.

لە ناو كە لە پووردا دوو كە لە پوور دۆزراو ھەتەو ھە بگۆرەى تىروانىنى ئەو كە سەى نوینەرايە تىیدەكات دابەش دەبىت — لەم دابەشبوونەو ھە تىروانىنە بەشەكییەكان دەرەكەو یت، كە لىیانەو ھە جیاوازییەكان بە روونى دەرەكەو یت — دەتوانىن بەم شىو ھى لىیاندو ین:

- **كە لە پوورىك تىروانىنىكى نەرىنى بەكاربەر ھەلیدەسورپىت، خاوەنەكەى دەيەو یت بیروبوچوون و تىروانىنەكانى لە لایەن شىوئىكەوتە و موریدەكانیەو ھە بەكاربىرىت، بەبى ئەو ھى يەكك لەوان قسەيەكى لەسەر ھەبىت، ئەو كاتە وا گومان دەبات كە سەرچاوەى ئەو ھەقىقەتەيە كە لە ھىچ لایەكییەو ھە ناحق نابىت.**

خاوەنى ئەم جۆرە كە لە پوورە باو ھەریان وایە ئەوان كاریك جىبەجىدەكەن، بەلام ئەو ھى دەبىنرىت خۆى لەو ھەدا دەبىنرىتەو ھە، كە جۆرىك تىروانىنىكى نەرىنى بەكاربەریان ھەيە، مرۆف لەسەر ئازادى بىرکردنەو ھە و بیروباو ھە پەرۆردە ناكات. ھەرو ھە لە پۆخلەواتەكانى شىوئىكەوتەيى فیکرییەو ھە سەرچاوەناگرىت، كە ئەو دیمەنە لە دیمەنە بنەرەتییەكانى بەرپۆو ھەو ھە لە ژيانى رۆشنبیری ئىسلامىي لە گەل ھەندىك لایەنى خوددا، بەرلەو ھى لە گەل خەلكانى تردا بژى، ئەوانەى كە رۆشنبیری و بیروباو ھەریان لە گەل ئەم يەكناگرىتەو ھە و دژن.

لەوانەيە نزىكترىن ئەو نەرىنىیانەى لەو تىروانىنە دەرەكەو یت، ئەو ھى دەبىنرىن لە لایەكى دژ بە تىروانىنى ئىسلامىي ھەمو ھى كە نوینەرايەتیی سەرچاوە سەرەكییەكى دەكات راو ھەستاو ھە، چونكە خودای گەورە نەھىيەکردو ھە موسولمان لە گەل شتىكدا بىت

که هیچ زانیاری له بارهیه‌وه نییه. پیغه‌مبه‌ری خودا (درودی خودای له‌سه‌ریت) ده‌فرمویت: " لا تُكُونُوا إِمْعَةً ، تَقُولُونَ : إِنَّ أَحْسَنَ النَّاسِ أَحْسَنًا ، وَإِنْ ظَلَمُوا ظَلَمْنَا ، وَلَكِنْ وَطِنُوا أَنْفُسَكُمْ ، إِنَّ أَحْسَنَ النَّاسِ أَنْ تُحْسِنُوا ، وَإِنْ أَسَاءُوا فَلَا تَظْلِمُوا".^۱ واته: "پاشکوی خه‌لک مه‌بن، بلین: ئەگەر خه‌لک باشه‌یان کرد ئیمه‌یش باشه ده‌که‌ین، ئەگەر سه‌مه‌یان کرد، ئیمه‌ش سه‌تم ده‌که‌ین، خاوه‌نی خوتان بن، خه‌لکی باشه‌ی کرد ئیوه‌ش باشه بکه‌ن، خه‌لکی خراپه‌ی کرد، ئیوه سه‌تم مه‌که‌ن".

شوینکه‌وته‌یی به‌بی بیرکردنه‌وه‌و شاره‌زایی، به‌لکو سووربوون له‌سه‌ری و بی‌ئاوه‌ربوون پینی، مرؤف والیده‌کات شتی وا جیبه‌جییکات که ناینه‌که‌ی بریاری له‌سه‌ر نه‌داوه، شتی واده‌کات ناینه‌که‌ی ریگری لی‌کردووه، ئەمه‌یش واده‌زانیت کاریکی چاک ئە‌نجامده‌دات.

چه‌واشه و خراپیه‌کانی ئەم تیروانینه باسناکه‌ین، که له پاشینه‌ی بانگه‌شه بو یاریتی له‌پیناو نه‌یاریتییه‌وه سه‌رچاوه‌ده‌گریت، که هه‌ندیک که‌س وه‌کو جیگه‌یه‌کی بیروباوه‌ری به‌پیت ده‌بینن، وایله‌ها‌توه بو‌وته عه‌قیده‌یه‌کی چه‌سپاو به‌جو‌ریک که خه‌ریکه بو‌چوونی پیچه‌وانه‌ی قبولنه‌بیت، ئەوه‌ی ده‌مانه‌ویت ناساندنی نه‌خوشییه‌که له‌و نه‌خوشیانه‌ی که ئوممه‌ت له‌ کوندا به‌ده‌سته‌یه‌وه نالاندوویه‌تی و هه‌تا ئیستا له هه‌ندیک به‌شی لاشه‌یدا بوونی هه‌یه، رۆلی مه‌ترسییاری هه‌بووه له په‌روه‌رده‌کردنی نه‌وه‌کان له‌سه‌ر گو‌تنی شتانیک که که‌س گو‌یی لینه‌گریت و له‌سه‌ر مله‌که‌چه‌بوونیک که هیچ سو‌دیکی بو‌خۆی نییه.

ئەم به‌شه نه‌رینییه‌ی که‌له‌پوور ته‌نها ئەم جو‌ره‌ی له‌خۆنه‌گرتوه، به‌لکو له‌ پال ئەمه‌دا جو‌ری تریش هه‌یه، کو‌که‌ره‌وه‌یه‌کی نه‌رینی پیکه‌وه‌یاندبه‌ستیته‌وه. ئەگه‌رچی له زۆر روکاردا جیاوازه‌لی. هه‌تا کو‌که‌ره‌وه‌ی هاوبه‌شی نیوانیان گه‌ورتر و به‌هیزتر بیت، ئەوا بنگومان ئینتیمای هه‌ر بو‌ ئەو ده‌بیت و نوینه‌رایه‌تی ئەو ده‌کات.

له‌ ناو ئەو جو‌رانه‌ی که‌له‌پووری بانگه‌شه‌ی تیپه‌پاندنی ئەوه‌ی ئاینی پیروزی ئیسلامی له‌ دروشم و بیروباوه‌ر و بنه‌ما له‌سه‌ری سه‌قامگیربووه به‌ره‌و زیاده‌رو‌ی له‌ ئە‌نجامدانیدا به‌جو‌ریک بگاته سنوری ره‌هبانیبوون که هیچ بو‌نیکی له‌ ئیسلامدا نییه، یان ده‌ستبه‌رداربوون له‌ هه‌تانی شتیکی لی، یان هه‌ندیکی.

^۱ الترمذی، سنن الترمذی، سه‌رچاوه‌ی پیشوو، کتاب: البر والصلة عن رسول الله صلى الله عليه وسلم ، باب: ما جاء في الإحسان والعفو، ج ٤، ص ٢٦٤، حدیث رقم: (٢٠٠٧).

ئەو دارشتە بنەرەتییە وایکرد ئەم جۆرانەى كە لە پوور لە یەك بەشدا دابننن، خۆی لە وەدا دەبێتە وە هەموویان نیشاندەری تیروانینی پێگەشتوانەى ئیسلام نین كە بانگەشە بۆ شتێك بكات لای خاوەكانى سەقامگیر نەبێت. تێبێنى ئەو دەكریت جۆریكان داواى گۆیستبوونى بەتال و ملكەچبوونى كوێرانە لە پەرەوانى دەكات، خاوەنەكەى وەكو بت لێدەكات، لە كاتێدا ئاینى ئیسلام نەهێكردووە جگە لە (الله) كەس بە خودا نەكریت. ئەگەرچی یەكێكى تریان پێشنیازى زیادەرۆبى و سەرکەشێبى تەواو دەكات كە ئەویش لە تیروانینی ئیسلامییدا باش نییە. ئاینى ئیسلام بە جۆریكى تر ئاراستەماندەكات كە سودى بۆ ئوممەت هەبێت لە پیش هەموو شتێكەو، لە پاش ئەویشەو مەرقایەتیی لێى سودمەند دەبێت. خۆ ئەگەر سێتەمى سیانەكە بەرەو بێلایەنێى نەرتینی تەواو دەروات و فەرمان بە چاكە ناكات و رێگری لە خراپە ناكات، ئەو هەلۆیستەى بە هەلۆیستێكى پێگەشتوانە سەیردەكات، كە پێویستە شوێنیکەون و بانگەشەى لێووردەبێ و ئازادبێ لە بیروباوەر و ئەخلاقدا دەكات، ئەوا تیروانینی ئیسلامى حەق بە جۆریكى ترە.

ئەم بەشەى كە لە پوور كاتێك بەو تیروانینە جیادەكریتەو كە دەكریت بگەرێتەو بەو یەك تیروانین، ئەویش تیروانینیكى ناتەواوى پێنەگەشتووە، ئەركى كردنەوێى هەندێك دەروازە بوو، كە دواتر رەنگدانەوێكانى لەسەر ئوممەت دەركەوت، وایلهات تاك و كۆمەل، شوین و ئەوێ ئاوەدانیدەكاتەو، رۆشنیریى ئەوێ نوێنەراییەتیدەكات، ئاین و رەمزەكانى... هەموویان بە دەست نەهامەتییەكەو هە گیرۆدەبوون كە وێنەى نییە. بە سەرنجدان لە سروشتى تیروانینی پەروردەبێ نەرتینی لە نێوان توندەرۆبى و تۆنەویدا، كە ئەو جۆرە كە لە پوورە لە دەرون و مێشكى نەوێكانى ئوممەتدا چاندوویەتى.

كە لە پوور لەم گۆشەىو هێچ جۆریكى قایمكردنى ئوممەت بە دەستناھێنیت، رۆلى رۆشنیریى سست و لاواز دەبێت و بەرھەمى پەروردەبێشى بە جۆریك نەبوو سەرفرازییەك بە دەستبھێنیت، بان داوى ماوێەكیش بێت، كاتێك بەو شیوێە بێت، ئەوا بوو تەفاكتەرێكى یارمەتیدەر بۆ ئەوانەى چاویان بریووە تە ئوممەت بە مەبەستى رۆخاندنى، یان لانی كەم كۆسپدروستكردن لەسەر رێگەى. لە بەرئەوێ ئەو بژاركردەى لە شوێنى تری ئەم توێژینەوێەدا ئاماژەى بۆ كراو، ئەگەر پشتمبێبەسترتیت لەوێ كە دوورخستتەوێ هەموو نەرتینیەكانى كە لە پوور بگرتەخۆى، لەوانەى ئەوێ ئێمە دەمانەوێت رونیكەینەو، لایەنێكى دیارى بنوینیت.

- که له پوور کالاکانی دهخاته پوو، به سهر موریده که یدا فهرزناکات به شیوازی
ئوهی پیشوو به کاریبهنیت، به لکو پیوانه یه کی دهخاته به ردهست، که هه موو شته کان
ملکه چیده بن و هه موو تیروانینه پیچه وانه کان و تیکرای جینه جیکردن و هه لویسته کانی
دواتر و پیشتر، له هه موو ئه وانه دا ریگه ی برواپیکردن و خسته پرووی به لگه
بگریته بهر و پراویزیک بۆ ئه گهری دروستبوونی هه له تیدا بهیلهته وه، له سۆنگه ی
باوه پرووی به وهی هه موو ئاده میزادیک هه له دهکات، ئه مه کرۆکی تیروانینی ئه رینییه
له که له پوور و خولگه که یدا.

- ئیمه کاتیک ئاور له م به شه ی که له پوور ده دهینه وه، ده بینین که دژه له گه ل
قسه کانمان له باره ی دۆزینه وهی هه ندیک له خه وشه کانی. له و پرووه ده لاین
پرووکره دوینراوه کانی له خسته پرووی بیروکه که تیناپه ریته و له ریتماییکردنیان
به ره و پروکاره راسته کانی تیناپه ریته، که ئه گهر باوه ر تیدا ته واو بیته، ئه وا ده بیته
سه رچاوه بۆ به کاره یئان و گه شه پیدانی، به و پییه ی ویسته گه یه که له ویسته گه کانی
فکری مرووی که ملکه چی قبولکردن و ره تکرده وه و وه رگرتن و به رگریلیکردنه.

لای زانایانی ئیسلام ئه وه چه سپاوه که ئیجتیهاد "به ریگه پیدانی ئاینی
وه سفده کریت، که سه رشکراره به ره خنه و تاقیکردنه وه سه رنجیبات، هه تا
لینوه بگریته و ره تبگریته وه، به گویره ی ئه وهی ته رازووی حه ق ده یخوازیت و
به رژه وه ندییه کانی ئوممه ت ده یخوازیت".^۱ ئه مه ئه و بابه ته یه ئیمه ده مانه ویت له
باره ی وه بدوین ئه ویش ئیجتیهادی ئاینیه، له ناویشیدا بیرورای تاییه تی و که سی
سه باره ت به کاروباره تاییه ته کانی مروف. ئه گهر چی ئیجتیهاد مافی پابه ندکردنی نییه،
ئیدی چۆن قسه کردن له بابه تی تری کاروباری خه لک ئه و مافه ی ده بیته.

ناکریت ئه مه وا لیکدانه وهی بۆ بکریت که رۆلی که له پوور بچوو کده کاته وه و له
به های که مده کاته وه، چونکه مامه له کردن له گه لیدا پیویسته که "سه رچاوه که ی بنه مای
ریزگرتنیک بیته که سوکسه یرکردن ره تبکاته وه و سه رشکرکردنیک بیته دژی
لاسییکردنه وهی به زۆر".^۲

ت- که له پوور و جیاوازی تیروانین:

پیشتر ئه وه مان زانی پیئاسه ی که له پوور به وه ناوه ستیت نوینه ری سه رچاوه ی
تیروانین بیته، به لکو ئه و ئاسته تیده په ریته و ئه رکیکی تری ده گریته خۆی له

^۱ النجار، "مبادیء منهجیة فی التعامل مع التراث"، سه رچاوه ی پیشوو، ص ۲۶۹.

^۲ سه رچاوه ی پیشوو، ص ۲۷۰.

رېځگه يه وه به شدارده بيت له بونياتناني نوممهت و ناراسته كاري تېروانينه كهي، ئه م
 ئهركه يش بوي ههيه سهركه وتوو بيت تييدا و بوي ههيه سهركه وتوو نه بيت. ئيمه
 ئيستا دهمانه ويث ئاور له لايه كي تري ئه و ئهركه بدهينه وه كه كه له پوور به پوونبي و
 به رزيه وه ئه نجاميده دات، ئه ويش خووي له به شدارييكردنيدا ده بيتنه وه له
 جياكردنه وه ي تېروانين به وه ي رو كاري تايهت به خووي هه بيت كه تېروانينه كاني تر
 ئه وه يان نه بيت.

ئو جياوازيه ي تېروانين كه كه له پووري ئه رينبي جه ختي له سه ر ده كاته وه،
 پيشينه كهي له و جيايه دا ده بيتت كه ئيني ئيسلام بو مسولماناني ده ويت، له كاتيكا
 كه قورئاني پيرو ز چه ندين جار جه خنده كاته وه كه زيانبي ئيسلامي له واني تر
 جياوازه. خوداي گه وره ده فهرمويت: ﴿وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ مَا
 جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ...﴾ (ال عمران)، له ئايه تيكي ديكا ده فهرمويت: ﴿وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ
 نَسُوا اللَّهَ فَأَنْسَاهُمْ أَنْفُسَهُمْ أُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ (الحشر).

فه رموده كاني پيغه مبه ريش زور جه ختيان له مه كردو وه ته وه. پيغه مبه ري خودا
 (درودي خوداي له سه ربيت) فه رمويه تي: "صوموا يوم عاشوراء وخالفوا فيه اليهود،
 صوموا قبله يوما أو بعده يوما".^۱ واته: عاشورا به روژووبن و سه ريچي جوله كهي
 تيكا بكن. روژيک پيش عاشورا، يان روژيک پاش عاشورا به روژووبن. هه روه ها
 فه رمويه تي: "جزوا الشوارب، وارخوا للحي خالفوا المجوس".^۲ واته: سميل
 كورتيكه نه وه و ريش به يلنه وه، سه ريچي ئاگر په رسته كان بكن.

^۱ الترمذي، سنن الترمذي، سه رچاوه ي پيشوو، كتاب الصوم، باب: ماجاء في عاشوراء أي يوم هو،
 ص ۱۱۹، حديث رقم: (۷۵۵)، هه روه ها بروانه:

- الشيباني، أبو عبدالله أحمد بن محمد بن حنبل. مسند الإمام أحمد، تحقيق: شعيب أرنؤوط وآخرون،
 إشراف: عبدالله بن عبدالمحسن التركي، بيروت: مؤسسة الرسالة، ط ۱، (۱۴۲۱هـ/۲۰۰۱م)، ج ۴،
 ص ۵۲.

^۲ رواه مسلم في صحيحه وأحمد في مسنده. بروانه:

- القشيري، أبو الحسن مسلم بن الحجاج النيسابوري. صحيح مسلم ط و تحقيق: محمد فؤاد
 عبدالباقي، بيروت: دار إحياء التراث العربي، (د.ت.)، كتاب: الطهارة، باب: خصال الفطرة، ج ۱،
 ص ۲۶۰، حديث رقم: (۲۶۰).

- الشيباني، مسند الإمام أحمد، سه رچاوه ي پيشوو، ج ۱۴، ص ۳۹۰.

هه موو ئه م دهقانه ههچ گومانیک ناهیلته وه که ئیسلام سووره له سه ر جیا کردنه وه ی پهیره وانی له خه لکانی تر به جیا کردنه وه یه کی ئه رینی، با له شیواز و روکاریشدا بیت، جا ئیدی ده بیت تیروانین و جینه جیکاری چۆن بیت.

ئه مه یش پیشانده ری ئه و پیشینه یه یه که که له پووری ئه رینی بۆ جیا کردنه وه ی تیروانینه که ی له تیروانیه کانی تر لیوه ی سه رچاوه یگرتوه.

ئه م کاره کاتیک ده بیته بنه مایه کی دامه زرینه ری تیروانینی مرۆفی مسولمان، به شدار ده بیت له وه ی دواتر ئه و مرۆفه ده یكات یان نایكات، چونکه ده بیته یه ک له کیشه عه قلییه گشتیه کانی کومه لگه ی ئیسلامی. ئه و کاته یش هه ر به ره مه یکی فیکری، یان هه ر کاریک له کاره کانی مرۆف له ژياندا، بنگومان ده گه رپته وه بۆ تیروانینیک که ده یه ویت جیاکاری ئه رینی هه بیت که ئاین هانده ری هه تی و له بونیاتی میشکی تاک و کومه لگه دا چه سپیوه.

له وانه یه جیاوازی له رۆشنیرییه کانی تری جیا له ئومه تی ئیسلامییدا داواکرا و بیت، به لام ئیمه ئیستا باس له روکاره کانی خوقایمکردن ده که ین، بابه ته که مان قه تیه سه له جیا کردنه وه ی ئه رینی که باشیتیه که ی سه ره تا بۆ ئومه ت ده گه رپته وه، پاشان بۆ هه موو مرۆفایه تی. له به ره ئه وه قسه کانمان له باره ی جیاوازیتی، له وانه یه روه ری فیکری هه موه کی به ره مه ی که له پوور نه گریته وه، به خششه فیکریه که له پوورییه کان له کومه لگه ی ئیسلامیدا هه یه، به لام کاتیک نامۆ بیت پی، ئه و ئیمه له ناو ئه وانه دا سه رژمیری ناکه ین که تیروانینکی دیاریان هه بیت له ژيانی رۆشنیری ئیسلامیدا. ئه و که سه ی ئاگاداری که له پووری ئه رینی ئومه تی ئیسلامی بیت، ده بیت دان به سووربوونی له سه ر جیاوازی تیروانین له لای به ره مه مهینه رانی دابنیت، به مه به سته فراوانکردنی ئه و توێژانه یه سودمه ندن لی. به لگه کانیشی له و بواره مه عریفیه ئه رینیانه وه وه رده گریت، که ئه و رپره وه یان گرتوه ته بهر، به توندی ده ستیانپیه گرتوه، به بی ئه وه ی ماندوو بوون و بیزاریان پیوه دیاریت، ئه مه یش - به پشتیوانی خودا- له میانه ی قسه کردن له باره ی ریککردنی کارکردن له که له پووردا باسیده که ین.

۲- که له پوور و ریککردنی جینه جیکردن:

که له پوور ته نها گرنگی به دیاریکردنی حاله ته هه مه چه شنه کانی تیروانین نه داوه، به لکو گرنگی به ریککردنی جینه جیکردنیشی ده دات، هه تا جینه جیکردن و تیروانینه که له ئاستی تیورییدا، هاوئا هه نگی و پیکه وه گونجاوبن و یه کیکیان به لایه کدا لانه دات،

يان رووى ليۇەرنە گېزىت، ھەتا كۆكردنە ۋە يان پىكە ۋە نە شاز نە بىت و يە كخستنىش لە نىوان ئەوانەى دەخوازن ۋە كو كۆكردنە ۋەى دژىكە كان نە بىت. كە واتە پوكارە كانى ھاۋئاھەنگىي و پىكە ۋە گونجان لە نىوان تىروانىن و جىتە جىكرندا چىيە؟

ئەو تىروانىنەى بالادەستبۇ ۋە بەسەر دروستكارانى كەلەپوورى ئەرىنىي ئىسلامىيدا، تىروانىنىكى پوكار_ئاشكرايە و جىاوازە. لە بەرئە ۋە مروف لە دەستكە ۋە تە مەرىفییە كە يە ۋە دەستىپىكر دوو و ئامانجى گەيشتنە بە مەبەستە كەى. ئە ۋەى لە مېشكىدا داناوە كە دەرئەنجامى كردارىي پىويستە گونجاو بىت لە گەل ئە ۋە بىننە تىۋرىيەى كە لە مېشكدا چەسپاۋە، ئەم بوارە مەرىفییانە جەخت لەسەر ئە ۋە دەكەنە ۋە:

أ- لىكۆلینە ۋە زمانە وانىي و پەوانىي ژىيە كان:

لە بەلگە كانى ئەم كارە دەبىنن كە زانايانى زمان بىھودە لىكۆلینە ۋە يان لە زمان نە كردوۋە، ھەروەھا ۋەك بە دەمە ۋە چوونىكى حەزىكى فىكرىي، يان دەرونىش نە بوۋە، بەلكو ئامانجيان پاراستنى قورئان بوۋە لە خوئىندە ۋەى ھەلە، كە بەرە ۋە لاربوونە ۋەى وانا و دەلالەتە كانى دەبات.

لە راستىدا ھەلە خوئىندە ۋە (الحن) قورئان ھۆكارىكى سەرەكىي بوۋە بۇ دانانى زانستى نەحو لە پىشېبىنىيە كانى سەرەتايدا بەرلە ۋەى لەسەر ئە ۋە حالەتەى ئىستا ھەيە جىگىر بىت، چونكە ھەلە خوئىندە ۋە لە لای ھەندىك لە پىشېنە كان گوناحىكە و بەبى داۋاى لىخۆشبوون ناسرپتە ۋە^۱ ئەمە رووى نە دەدا، ئەگەر ھەستى پىرى يەكەم نە بايە بە ۋەى ھەلە خوئىندە ۋە كارىگەرىي لەسەر دەلالەت و ھوكمە كان ھەيە و كارىگەرىي دەبىت لەسەر سروسىتى ئە ۋە زمانەى قورئانى پىروژى پى دابەزىوۋە.

لە بەرئە ۋە پىويستبو قورئانى پىروژ بپاريزرىت، ئەمەيش بە گرتنە بەرى كۆمەلىك رېوشوئىن، لە پىش ھەمويانە ۋە دانانى خال و ئە ۋە ھىمايانەى كە پىتە ھاوشىۋە كان لە يەك جىادەكاتە ۋە، چونكە "نە ۋەى يەكەم قورئان و فەرمودە يان لە دەمى كەسە كانە ۋە بە گوئىلىبوون ۋە رگرتبوو. پاشان كاتىك ژمارەى مسولمانان زور بوو ناچار بوون خال و ھىماكان دابنن^۲". بە سەرنجدان لە ھاتنە ناو ۋەى نەتە ۋە كانى تر

^۱ الذهبي، سير أعلام النبلاء، سەرچاۋەى پىشوۋ، ج ۶، ص ۲۰.

^۲ القسطنطيني، مصطفى بن عبدالله. كشف الظنون عن أسامي الكتب والفنون، بيروت: دار الكتب العلمية، (۱۹۹۲م/ ۱۴۱۳ھ)، ج ۱، ص ۷۱۲.

که زمانی جیا له زمانی عه ره بییان هه بوو، له م روانگه یه وه لیکۆلینه وه کانی زمانی عه ره بیی دهستییکرد.

له بهر ئه وه خزمه تگوزاری زمانه وانیی به روانگه ی ئاینیی دروستبوو، هه ستا به یه کخستی روانینی تیوری و جیبه جیکردنه کردارییه کان. یه کیک له باشتییه کانی ئه وه بوو له ئاینه وه دهستییکرد و به سوڤگه یاندنی دویایی و ئاینیی کۆتاییهات. وایکرد ئه وانه ی خۆیان بۆ یه کلاکردبووه وه له مال و سامانی خۆیان له پیناویدا ببه خشن، بهرگه ی نارحه تیه کان و ماندوو بوونی سالانی زۆر بگرن، به مه بهستی به دهسته تینانی پاداشتی دنیا و قیامهت.

ئه وه ی زانایانی زمان له و کاره یان مه به ستیان بوو، بریتییه له پاراستنی زمانی عه ره بیی به و پیه ی ئه و ئامراهیه که له ریگه یه وه له قورئانی پیروژ و فره موده کانی پیغه مبه ر (درودی خودای له سه ربیت) تیده گه ین، له هیتانه دی مه به سته که یاندا سه رکه وتوو بوون، توانییان بۆ نه وه کانی دواتر بگه یه نن به "زمانیکی ریکی به ریسا کراوی ئاماده بۆ وه رگرتن و فیروون".^۱

له لایه کی تره وه بنچینه زمانه وانیه کان کاتیک به کاربران و له زۆربه ی لایه نه کانی ئاگادار بوون، له گۆرپانی روژننیریدا لیکۆلینه وه ی هونه ری شیوازی دهر برین هاته ئارا، له چوارچیه وه لیکۆلینه وه ره واننیه کاندا، که ئامانج لیمان له سه ره تادا دیاریکردنی جوانیی دهر برینی قورئانی پیروژ و ری کردنی روکاره هونه رییه کانی بوو، بهرله وه ی له توژیینه وه ی شیوازی عه ره بیی هه موویدا به کاربه نریت، به و پیه ی شیوازی که قورئانی پیروژ به هیز دهکات و پشتیوانییده کات.

ئه گه ر مرؤف ئاشنای ئه و روانینه بوو که حوکمی شاره زایانی زمان و ره واننیه یی دهکات، که روانینیکی ئیسلامی پوونه، له ویستی دۆزینه وه ی دهوله مه ندیی شیوازی قورئانی پیروژه وه سه رچاوه یگرتوو، دوو ئامانجی هه بووه: دۆزینه وه ی سیسته می شیوازی قورئان و خزمه تکردنی زمانی عه ره بیی. دواتریش خزمه تکردنی شارستانیه تی ئیسلامی. له ریگه یه وه تیده گه یت که ئه وه کاریکه له ریگه یه وه روانین و جیبه جیکردن که هه ردووکیان ده یانه ویت خزمه تی ئاین و دنیا بکه ن یه کده خرین. ئه مه یش ده کریت ببته قه لغانیکی پاریزه ر، به بی ئه وه ی ده ست به بۆچوونیکی لاواز، یان مونه ه جیکی ناسکه وه بگیریت.

^۱ الجابري، تكوين العقل العربي، سه رچاوه ی پيشوو، ص ۸۱

له زانایانی به ناوبانگی زمان که دهستیان به لیکۆلینه وه کرد و گه شه یانپیدا، خه لیل^۱ و سیبویه^۲ و ئیبن جنی^۳ و زه مه خشه ری^۴ و جگه له وان... له گه ل ئه ماندا توژیینه وه زمانه وانایی و په واننیه یه کان دهستییکرد، به مه بهستی خزمه تکردنی ئه و روانینه ی که که له پووری ئیسلامی لینه وه له پینا و تیگه یشتن له قورئانی پیروز فه رموده کانی پیغمه مبه ر (درودی خودای له سه ربیت) به جیه جیکردنیک که به ته واوی به گه ل روانینی ئاراسته کاردا بگونجیت دهستییکرد.

ب- لیکۆلینه وه فیهی و ئوصولیه کان:

شاراوه نییه فیهه و ئوصول په یوه ندییان به روانینی ئیسلامیه وه هه یه، هه ردووکیان له باخچه که یدا رواون، دوو نوینه ره سه ره کییه که ینی، چونکه فیهه "له پال زانسته کانی زماندا، به خششی تاییه ت به رۆشنیری عه ره بی ئیسلامی"^۵ ده نوینیت. ئه و گوزارشتکاری به بی شیواندن سروه ته که یه تی، هه ر ئه ویش پ اکه له هه ر بانگه شه یه کی ئه وانیه تی تۆمه تی ئه وه ده دنه پال رۆشنیری ئیسلامی که کاریگه ری رۆشنیرییه کانی تری له سه ره، چونکه بواریکه له رووی تیورییه وه زۆر ناخایه نیت له واقعی خه لکی و بارودۆحی تاییه تیاند ده بیته کرداری، چونکه فیهه

^۱ ئه و: ئه بو عه بدوللا عه بدوره حمان خه لیل کوری فه راهیده، سالی ۱۰۰ی کۆچی له دایکبووه، سالی ۱۷۹ی کۆچی وه فاتیکردوو. له زمانی عه ره بییدا سه ر بووه، (علم العروض) ی داناوه. بروهانه:

- ابن خلکان، وفيات الأعیان و أنباء أبناء الزمان، سه رچاوه ی پیشوو، ج ۲، ۲۴۴.

^۲ ئه و: ئه بو بشر عه مر کوری عوسمان کوری قنبر فارسی پاشان به سه ربیه، پیشه وای نه حو به لگه ی عه ره ب بووه، پاش مونا زه ره ی له گه ل که سائی وه فاتیکردوو، سالی ۱۸۰ کۆچی. بروهانه:

- سه رچاوه ی پیشوو، ج ۳، ۴۶۳.

^۳ ئه و: ئه بو فه تح عوسمان کوری جنی موسلییه، سالی ۳۳۰ کۆچی له دایکبووه، سالی ۳۹۲ی کۆچی وه فاتیکردوو، پیشه وانی زمانی عه ره بی بووه، ئه ده بی به شیخ ئه بی عه لی فارسی گوتوو ته وه. بروهانه:

- سه رچاوه ی پیشوو، ج ۳، ص ۲۴۶.

^۴ ئه و: ئه بو قاسم مه حمود کوری عومه ر کوری موحه ممه دی خوارزمی زه مخشه ربیه، سالی ۴۶۷ کۆچی له دایکبووه، سالی ۵۲۸ کۆچی وه فاتیکردوو، مه زه به بی موغه زه یله ی هه بووه، له زۆر هونه ردا پیشه نگ بووه، له جورجانی خوارزم وه فاتیکردوو. بروهانه:

سه رچاوه ی پیشوو، ج ۵، ص ۱۶۸.

^۵ الجابری، تکوین العقل العربي، سه رچاوه ی پیشوو، ص ۹۷.

ئەگەر "زانینی حوکمە شەرعییە کردارییەکان بێت لە بەلگە درێژەکانییەوه" ^۱ ئەوا بابەتەکی "بریتییه لە کرداری بەندەکان" ^۲.

بەلام "ئوصولی فیه" قسەکردن لە بارەیهوه ئەگەرچی پۆژەلاتناسەکان خاکیکی بەپیتیان تیدا دۆزیووەتەوه، بەلام لە راستیدا جیاپە لەوهی ئەوان بۆی چوون. وانەر داواوە یاسادانانیکی عەقڵی و مەنەجی هەلەنجانی ئەوهی هەلەنجراوه بێت، بەپیتی رێسای زانستی که خزمەتی شەرعیەتی ئیسلامی دەکات، بە مەبەستی گونجان لەگەڵ روانینی ئیسلامی و ویستی جیاکردنەوهی ئەرینی، ئەگەر "ئەرکی" "فیه" بریتییت لە یاسادانان بۆ کۆمەلگە، ئەوا ئەرکی "ئوصولی فیه" بریتییه لە یاسادانان بۆ عەقل" ^۳.

ئەم کارە دانانی هەردوو زانستی "فیه" و "ئوصول" لە لایەن زانایانی ئیسلامەوه لە ناو "زانستی گێرانهوه" ^۴ جا ئەگەر سنوری فیه ئەوه بێت پیشتر زانیمان، ئەوا سنوری "ئوصول بریتییه لە زانینی ئەو رێسایانە که بەهۆیهوه دەگەیت بە فیه" ^۵.

ئەوهی باوەری پێشتر دەبێت گونجاو و سازبێت لەگەڵ ئەوهی مەرۆف لە جێبەجێکردندا بۆی دیت، ئەوهیش زانستی فیه بە شێوهیهکی بەرزی جیاواز ئەنجامدەدات، روکارەکانی ئەو روانینی که حوکمی ئیمامی شافیعی کردووه، که مەنەجی ئوصولی گەشتووتە دەستی "کردیە زانستیک بەشەکانی پیکەوه کۆک بێت، لایەکانی پیکەوه گونجاوه، بە گشتی هیچ کاریگەری مەنەجی لیکۆلینەوهی یونانی لەسەر نەبووه" ^۶.

ئەمەیش وامان لێدەکات تینگەین که روانین و مەنەجەکان تەنها بۆ ئەوانی تر نییه، بەلکو پەيوەندی هەیه بە رەنج و کارکردن و ویستی دۆزینەوهی گونجاو لەگەڵ بنەماکانی خود.

^۱ القنوجي، صديق بن حسن. أجد العلوم، تحقيق: عبدالمجيد زكار، بيروت: دار الكتب العلمية، ۱۹۷۸م، ص ۴۰۰.

^۲ الزنجاني، محمد بن أحمد. تخریج الفروع من الأصول، تحقيق: محمد أديب صالح، بيروت: مؤسسة الرسالة، ۱۳۹۸هـ، ص ۳۳.

^۳ الجابري، تكوين العقل العربي، سهراوهی پیشوو، ص ۱۰۵.

^۴ القنوجي، أجد العلوم، سهراوهی پیشوو، ج ۲، ص ۴۰۰.

^۵ الجرجاني، علي بن محمد. التعريفات، تحقيق: إبراهيم الأبياري، بيروت: دار الكتاب العربي، ۱۴۰۵هـ، ص ۴۵.

^۶ النشار، علي سامي. مناهج البحث عند مفكري الإسلام واكتشاف المنهج العلمي في العالم الإسلامي، بيروت: دار النهضة العربية، (۱۹۸۴/هـ-۱۹۸۴م)، ص ۹۱.

ت- فهله کناسی:

ئەو گونجانە هەموهکیه‌ی نیوان روانین و جێبه‌جێکردن له‌که‌له‌پووری ئیسلامی ئه‌رینیدا ئامژه‌ی بۆ کرا، هه‌مان شت له‌ لای زانیانی زانسته‌ حه‌قه‌کان ده‌بینین، وه‌ک فه‌له‌کناسی که‌ ئه‌ستیره‌ی مسو‌لمانان تیندا ده‌ره‌وشاوه‌ته‌وه‌ و زانسته‌کانی که‌ شه‌پیداوه‌ هه‌تا ئه‌و ئامانج و مه‌به‌ستانه‌ی به‌دییه‌ناوه‌، که‌ ئومه‌ته‌ی ئیسلامی و مرۆفایه‌تیش له‌ پاش ئه‌و زۆر پێویستیان پێبووه‌، به‌ مه‌به‌ستی زانیی سالا و ژمیرکاری پسرپورانی تیندا قوولبوونه‌وه‌، هه‌تا بتوانن کاته‌کانی سه‌ره‌تای مانگه‌کان و کاته‌کانی رۆژه‌لاتن و رۆژئاوابون بزائن. به‌ مه‌به‌ستی رێککردنی کاتی نوێژه‌کان و دروسمه‌ ئاینیه‌کانی تری وه‌کو هه‌ج و به‌رۆژووبون، توانییان له‌ لیکدانه‌وه‌کانی جادووگه‌ری و فرتوئیل ده‌ربازیکه‌ن که‌ به‌ سه‌ریدا زالبوو، به‌ره‌و ئاراسته‌یه‌کی قبولکراو له‌ رووی شه‌ریعی و عه‌قلیه‌وه‌ی به‌ن.

ئەو پیشینه‌یه‌ی که‌ زانستی فه‌له‌کناسی لای مسو‌لمانه‌کان له‌سه‌ر دامه‌زراوه‌ پیشینه‌یه‌که‌ بۆ ئاین ده‌گه‌رپه‌ته‌وه‌، چونکه‌ قورئانی پیرۆز به‌ره‌و سویدیکی به‌رز ئاراسته‌یکردوون که‌ ده‌کریت له‌و زانسته‌ سووده‌ر بگرن. خودای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت: ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَهْلِ قُلْ هِيَ مَوَاقِئُ لِلنَّاسِ وَالْحَجِّ...﴾ (البقرة)، له‌ ئایه‌تیکی تردا ده‌فه‌رمویت: ﴿وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ آيَاتَيْنِ فَمَحْوَنًا آيَةً اللَّيْلِ وَجَعَلْنَا آيَةَ النَّهَارِ مُبْصِرَةً لِّتَبْتَغُوا فَضْلًا مِّن رَّبِّكُمْ وَلِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابَ وَكُلُّ شَيْءٍ فَصَلْنَاهُ تَفْصِيلًا﴾ (الاسراء). هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت: ﴿هُوَ الَّذِي جَعَلَ الشَّمْسُ ضِيَاءً وَالْقَمَرَ نُورًا وَقَدَرَهُ مَنَازِلَ لِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابَ...﴾ (يونس: ٥).

ئەم پاشخانه‌ مسو‌لمانانی له‌ قوناغی به‌ دواچوونی گۆرانکاری شوینی ئه‌ستیه‌کاندا نه‌هیشه‌ته‌وه‌، ته‌نها به‌ مه‌به‌ستی سوومه‌ندبوونی په‌رستشی، به‌لکو رۆلی گه‌وره‌ی هه‌بوو له‌ به‌دییه‌تانی و به‌ زیادیشه‌وه‌. زیاده‌که‌یش خۆی له‌ وه‌دا بینیه‌ که‌ گه‌یشه‌تنه‌ مه‌به‌ستی تری زۆر به‌سود، له‌و جێبه‌جێکردنه‌ی پێشووی که‌میک ده‌رده‌چیت و کاری خۆی ده‌کات و ده‌گاته‌ پله‌ به‌رزه‌که‌ی. ئه‌ویش بیرکردنه‌وه‌یه‌ له‌ دروستکراوه‌کانی خودای گه‌وره‌ و بیرکردنه‌وه‌ له‌ مه‌له‌کوتی. ئه‌وه‌ش مه‌به‌ستی که‌ له‌سه‌ری مه‌قاصیدی تر دروستبوو، به‌رزترینیان به‌دییه‌تانی په‌یوه‌ندی به‌تینه‌ به‌ خاکی بونه‌وه‌ره‌وه‌ و داننان به‌ توانایدا و ملکه‌چبوون بۆ قودسیه‌ت و جه‌به‌روتی.

له بهر ئه وهی هه ندىك له زانايان گوتوو يانه: سه رنجدان له قودره تى ده روازه ی مه زن راگر تى خودا له دلدا ده كاته وه^١.

ئه و سو ده ی مسو لمانان له فه له كناسي و - تى كراى زانسته حه قه كان - به ده ستيا نه يئا رووى له به ده يه تيانى پي كه وه بوون و گونجان له نيوان (كتيبي نوسراو) به و پييه ی وه حيه و هاتوو ته خواره وه، قورئان و سوننه ت. له گه ل "كتيبي بلاو كراوه" به و پييه ی دروست كراو يكي رام كراوه به هه موو ئه وه ی تيندايه بؤ خزمه تى مرؤف. له ده ر ئه نجامه سه رسور هينه ره كاني ئه وه بوو، كه كاري عه ق ل و نه ق ل له يه ك بو اردا، ده ر ئه نجامه كاني سو دى بؤ مرؤ قايه تى تيدا بوو. به جه خنكر دنه وه له سه ر يه ك تيبي سه رچا وه ی دروست بوون و وه حيه. به م شي وه يه ر پره وي كي برى، هيج كام له توخمه كاني پشت يه تينه كرد و به لا ريدا نه چوو، له به شدار يي كرنى چه سپان دنى ريسا كاني ئاينى پيرؤزى ئيسلام و قايم كرنى بيروبا وه رى مسو لمانان له به رانه ر هه ر شتيكى نامؤ، يا شازى، كه ده بيته هو ي شيوان دنى ئه وانه ی لا يان چه سپا وه كه له كاروباره زانرا وه كاني ئاينه و پيوسته بؤى، يان پي كه وه سازان له نيوان "كتيبي نوسراو" و "كتيبي بلاو كراوه" به ديده هينيت.

ئه وانه ی باسكرا له سه ر ده ستى زانايان يكي ليها توو به ده يهات، له وانه بتانى^٢ و ئيبن يونس^٣ و بيرونى^٤ و جگه له وان...

ث - ماتماتيك و ئه ندازه:

هه مان شت له ماتماتيك و ئه ندازه دا به ده يهات، ئه و دوو زانسته له زؤر يك له بواره كاني ژياندا سو ديان گه ياندوو، وه كو پيوانى روبره كان و حساب كرنى گوشه كان و زانينى شيوه جياوازه كان كه له بونياتنانى مزگه وته كان و كه وانه كان و گومه ته كاندا سو دى ليوه رگير او.

^١ الذهبي، سير أعلام النبلاء، سه رچا وه ی پيشوو، ج ١٠، ص ٢٥٩.

^٢ ئه و: ئه بو عه بدوللا موحه ممه د كورى سنانى حه رانى بتانى، سالى ٣١٧ى كوچى وه فاتيكردوو، ئه ستيره ناس بووه، خاوه نى "الزيج الصابي" بووه. بروانه:

ابن خلكان، وفيات الأعيان وأنباء أبناء الزمان، سه رچا وه ی پيشوو، ج ٥، ص ١٦٤.

^٣ ئه و: ئه بو حه سه ن عه لى كورى عه بدوره حمان كورى ئه حمه د كورى يونس، خاوه نى "الزيج الحاكمى فى تقويم الكواكب"، ته مه نى له چاوديربى فه له كدا به سه برردوو. بروانه:

- سه رچا وه ی پيشوو، ج ٣، ص ٤٢٩.

^٤ ئه و: ئه بو ره يحان موحه ممه د كورى ئه حمه د بيرونييه، سالى ٣٦٢ كوچى له دايكبووه، سالى ٤٤٠ كوچى وه فاتيكردوو، فه يله سو ف و فه له كناس و پزيشك بووه، له خوارزم دانيشتوو. بروانه:

- ابن أبي أصيبعة، عيون الأنباء فى طبقات الأطباء، سه رچا وه ی پيشوو، ص ٤٥٩.

مسولمانان گه شه‌یان به و زانستانه دا که له زانایانی پیش خویانه وه پینانگه‌یشتبوو، له‌گه‌ل ئه‌وه‌دا هه‌ندیک زانستانان داهینا، که لای ئه‌وانه‌ی پیش خویان نه‌بوو. له هه‌موو ئه‌مه‌یشدا له‌گه‌ل پیوستیه‌کانی ئاینی ئیسلامدا ده‌یانگونجاند و ئامانجیان خزمه‌تکردنی فه‌رمان و حوکمه‌کانی بوو، چونکه "زانست خزمه‌تی ئاین ده‌کات"^۱ ئاینیش له‌گه‌ل زانستدا ده‌گونجیت، هه‌موویان له خولگه‌یه‌کی شارستانی پیکه‌وه‌گونجاند.

نمونه‌ی ئه‌مه‌یش داهینانی "زانستی جه‌بر و موقابه‌له" له لایه‌ن خوارزمیه‌وه، که له‌به‌ر پیوستیه‌ خه‌لکی "له میراتی و وه‌سیتیه‌کانیان و دابه‌شکردن و حوکمه‌کانی و بازرگانیان" هه‌ستا به‌ دانانی^۲. به‌و پیه‌یه‌کیک له‌لقه‌کانی بریتیه‌یه له زانستی "میرات (فرائض)... ئه‌وکاته ئه‌م زانسته ب ه‌شیک له‌فیه‌قه ده‌گریته‌وه، ئه‌ویش حوکمه‌کانی میراتگرانه"^۳.

ج- پزیشکی و ده‌رمانسازی:

زانستی پزیشکی که باس له "جه‌سته‌ی مروّف"^۴ ده‌کات، مسولمانه‌کان به‌یه‌کیک له زانسته به‌شه‌کییه‌کانیان داناوه. ئه‌م زانسته "بابه‌ته‌کانی تایبه‌تتره له‌بابه‌تی زانستیکی دیکه"^۵ له‌گه‌ل ئه‌ودا هه‌ندیک زانستی تریان داناوه به‌و پیه‌یه‌ی لقی ئه‌ون، له پیش هه‌موویانه‌وه زانستی توپکاری (التشریح) و پزیشکی چا و (الکحالة) و خوراکه‌کان، ده‌رمانسازی و نه‌شته‌رگه‌ری و راکیشانی خوین^۶ و... هه‌تد. هه‌موو ئه‌مانه ئه‌گه‌ر سه‌رنجیانده‌ین وه‌کو دابه‌شکاری ده‌بینین، پسپورییه‌کان جیا‌ده‌کاته‌وه و ملکه‌چه بو تیروانینیکی ته‌واومه‌ندی ریکخرا و به‌جوړیک که تیروانینی مسولمانه‌کان پیشانده‌دات، که خوی له هه‌موو خوی‌داندانیک به‌بسی بیرکردنه‌وه به‌دوورده‌گریت، که هه‌موو ریکخستنیکی ملکه‌چه بو عه‌قلیکی توکمه‌ خوی لیلاده‌دات. زانستی پزیشکی له تیروانینیکی ئیسلامیه‌وه بو به‌ده‌مه‌وه‌چوونی فه‌رمانی خودای گه‌وره ده‌ستپیکرد، مسولمانه‌کان گرنگی‌پیدانی ئه‌م زانسته‌یان کرده ئامانج

^۱ هونکه، شمس العرب تسطع على الغرب، أثر الحضارة العربية في أوروبا، سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ص ۳۶۹.
^۲ الخوارزمي، محمد بن موسى. الجبر والمقابلة، تحقيق: علي مصطفى مشرفة ومحمد موسى أحمد، القاهرة: دار الكتاب العربي، ۱۹۶۸م، مقدمة الكتاب.
^۳ ابن خلدون، مقدمة ابن خلدون، سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ص ۴۸۴-۴۸۵.
^۴ القنوجي، أهد العلوم، سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ج ۱، ص ۴۶.
^۵ سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ج ۱، ص ۵۸.
^۶ سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ج ۱، ص ۶۵.

له پیناو پاراستنی ئه و نه فسه ی خودای گه وره دروستیکردوه^۱. کاره کهیشیان به گونجانی ته و او له تیروانینی ئیسلامدا بوو بوی. خودای گه وره دهفه رمویت: ﴿...وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا...﴾ (المائدة).

له جیهه جیکردنیشدا ملکه چی تیروانینیکی ئیمانیه که به جوریک ئاراسته بیده کات سه رامی تیدا به کارنه هینیت، پیغه مبهری خودا (درودی خودای له سه ربیت) دهفه رمویت: (إن الله أنزل الدواء والدواء، وجعل لكل داء دواء، فتداوا ولا تداواوا بحرام)^۲.

ئه م روانگه یه پزیشکانی مسولمانی ئاراسته کرد به ره و سودمه ندبوون له به خششه کانی خودای گه وره له و سروشته ی له گه ل سروشتی مروفا ده گونجیت و ئاراسته ی نه کردن به ره و به دوا داچوونی ماده کیمیاوییه کان، که ئه گه ر له لایه ک چاره سه ربیت، له لایه کی تر په نگدانه وه ی بیسنووری له سه ر ته ندروستی مروفا ده بیت، له بارودوخی ژبانی ئیستادا ده رکه وتوه، که چاره سه رکردن به گژوگیا و پروه کی سروشتی باشترین چاره سه ره له زۆری ده رده کاندای^۳.

له پال ئه مه دا تیروانینیکی ئیمانی ده بینن ئاراسته یانده کات که هیچ نه بینیه ک له نه بینیه کانی نه خو ش بلاونه کریتته وه، وه کو کارکردن به فه رموده ی پیغه مبه ر (درودی خودای له سه ربیت) "ومن ستر مسلما ستره الله يوم القيامة"^۴. واته: هه ر که سیک نه بینی مسولمانیک بیوشیت خودای گه وره له رۆژی قیامه تا ده ییوشیت^۵.

^۱ بۆ دنیابوون بروانه ئه و روداوه ی که خلیفه مه ئمونی له گه ل حه نینی کوری ئیسحاق کۆکردوه، چه خت له وه ده کاته وه که پزیشکه کان ده بیت ته نها ئه و ده رمانانه فیرببن که به سو ده و ده رمانیک نه دن ئازار به خش، یان بکوژ بیت. ئه مه یش وه کو به ده مه وه چوونی ئاین و پیشه که یان. بروانه:

- ابن أبي صبيحة، عيون الأنباء في طبقات الأطباء، سه رچاوه ی پیشوو، ص ۲۶۱.

^۲ السجستاني، أبو داود سليمان بن الأشعث الأزدي. سنن أبي داود، تحقيق: محمد محيي الدين عبدالحميد، صيدا وبيروت: المكتبة العصرية، (د.ت)، كتاب: الطب، باب: في الأدوية المكروهة، ج ۴، ص ۷، حديث رقم: (۳۸۷۴)، هه ره ها بروانه:

- البيهقي، أبو بكر أحمد بن الحسين بن علي. السنن الكبرى، تحقيق: محمد عبدالقادر عطا، بيروت: دار الكتب العلمية، (۱۴۲۴هـ/۲۰۰۳م)، كتاب: الضحايا، باب: النهي عن التداوي بما يكون حراما في غير حال الضرورة، ج ۱۰، ص ۹، حديث رقم: (۱۹۶۸۱).

^۳ النجار، "مبادئ منهجية في التعامل مع التراث"، سه رچاوه ی پیشوو، ص ۲۷۷.

^۴ حديث متفق عليه. بروانه:

له نمونه‌ی پزیشکه بلیمه‌ته مسولمانه‌کان: ئه‌بو به‌کری رازی^۱ و ئه‌بو عه‌لی کوری سینا^۲ و کوره‌کانی زهر^۳ و زوریک تری جگه له‌مان.

پاش هه‌وله‌کانمان بۆ دیاریکردنی تیروانین بۆ که‌له‌پوور و پونکردنه‌وه‌ی ئه‌وه‌ی ریککردنی جینه‌جیکرانی پیوستیه‌تی، به‌و پینیه‌ی دوو روانگه‌ی تیورین له لایه‌ک و له لایه‌کی تره‌وه میژووین. پیمانخوشه رۆله‌کانی له قایمکردنی ئوممه‌ت له رۆژانی ئیستامان بخه‌ینه‌روو، با ئه‌وه‌ی ده‌مانه‌وێت له‌مانه‌دا بیخه‌ینه‌روو:

دووه‌م: وه‌به‌ره‌یتانی رۆلی که‌له‌پوور له پارێزبه‌ندکردندا:

که‌له‌پوور به‌ته‌نها میژووی ئوممه‌ت پیشانادات، لایه‌نیک له لایه‌نه‌کانی که‌سیتی پیشانادات، که‌ بگه‌رپه‌وه بۆ رابردوویه‌کی به‌سه‌رچوو و کۆتاییهاتوو، به‌لکو پیکه‌ینه‌ریکه له پیکه‌ینه‌ره‌کانی بوونی به‌رده‌وامی. به‌جۆریک که له هه‌موو کاتیکدا ده‌توانیت به‌ شیوه‌یه‌کی پیکه‌یشتوانه بۆی بگه‌رپه‌وه، به‌مه‌به‌ستی سووده‌رگرتن لینی له قایمکردنی خۆی به‌ شیوه‌یه‌ک که له چاوتییرینه‌کانی ئه‌وانی تر بیپاریزیت، که به‌رق و کینه‌وه چاویان تییرپوه.

باشه که‌له‌پوور چ رینگه‌یه‌ک بگه‌رپه‌به‌ر بۆ دیاریکردنی به‌رده‌وامی ژیا‌نی ئوممه‌تی ئیسلامی؟

شوینه‌واره‌کانی له پیکه‌یتانی رۆکاره جیاکه‌ره‌وه‌کانیدا چپیه؟
به‌ویستی خودای گه‌وره، ده‌مانه‌وێت ئه‌مانه بخه‌ینه‌روو.

^۱ ئه‌و: ئه‌بو به‌کر موحه‌ممهد کوری زه‌که‌ریا رازییه، سالی ۲۴۰ کۆچی له‌دایکبووه، سالی ۳۲۰ی کۆچی وه‌فاتیکردوه، گالینوس^ی عه‌ره‌ب بووه، سه‌رۆکی (بیمارستانی عضدی) بووه له‌به‌غدا. برۆانه:

- ابن‌أبي أصيبعة، عيون الأنباء في طبقات الأطباء، سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ص ۱۴.

^۲ ئه‌و: ئه‌بو عه‌لی حوسین کوری عه‌بدوللا کوری سینای هه‌کیم، سالی ۳۷۰ی کۆچی له‌دایکبووه، سالی ۴۲۸ی کۆچی وه‌فاتیکردوه، له‌پزیشکه بلیمه‌ته مسولمانه‌کان بووه، وه‌کو خزمه‌تکاری پزیشکی ده‌کرد، نه‌ک ده‌ستکه‌وت. برۆانه:

- ابن‌خلکان، وفيات الأعيان وأنباء أبناء الزمان، سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ج ۲، ص ۱۵۷.

^۳ ئه‌وانیش: ئه‌بو عه‌لاء (مردنی: ۵۲۵ کۆچی) و ئه‌بو مه‌روان (سه‌ده‌ی شه‌شه‌می کۆچی) و ئه‌بو به‌کر (۵۰۷-۵۹۵ کۆچی)، باپیره و کور و نه‌وه، له‌ئشبیلیه‌ی ئه‌نده‌لوس، هه‌موو ئه‌ندامانی خیزانه‌که زانا و که‌سی دیار و هه‌کیم و وه‌زیر بوون. برۆانه:

- سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ج ۴، ص ۴۳۴.

۱- وه به رهیتانی ئاسۆیی / که له پوور و دروستکردنی ریگه که:

أ- که له پوور بواریکه بۆ وه به رهیتانی پابردوو:

ئه گهر رابردوو "کوگای خود و گهنجینهی به دهسته ها تووه کان بیت، له گه ل ئه و چاکیانهی ههیه تی و ئه و تییینیانهی له سه ری ه تی"،^۱ ئه و ئیمه نامانه ویت تیدا بۆ ئاینده بگه ریین، به لکو ده مانه ویت بنچینه قایمه که ره کانمان پیدات، که خود پشتیپیبه ستوو و له ریگه ی ئه وه وه تیروانینیکی شایسته ی بۆ دروستبیت که بیاریزیت له به نامانجگرتن له لایه ن ئه وانی تره وه و هۆکاره کانی ده ستپیکردنی ئه ریینی بۆ به دیده هیئت. لیره دا ده مانه ویت لیبیدوین:

- گشتگیری مه نه ج:

گرنگترین خه سه له ته کانی که له پووری ئه ریینی ئیسلامی خۆی له وه دا ده بینته وه که سه ره رای سواربوونی شه پۆلی گه شه پیدانی بیروکه کانی ئه وانه ی پیش خۆی- که چی بست به بست و بال به بال، له سه ر ریئمایه ی که له پووری ئه وان نه رۆشتوو، مه گه ر ته نها له وه ی نامۆیه پیی، یان نه ریئیه خۆی به په یوه ستیوون به دونیاوه له سه ر حسابی قیامه ت راستنه کردوو ته وه، هه تا بیته مادی و پروینه کردوو ته گرنگیدان به قیامه تی و دونیای فه رامۆشبات و خۆی بخاته کۆشی ره هبانه ته وه که ئیسلام ره تیده کاته وه.

له به ره ئه وه ده بینین هه ندیکی هیناوه و هه ندیکشی واز له یه ئاوه، ئه ویش به پیی روانینیکی گشتگیر، که مه نه جیکی بۆ ریخستنی پیاوه کردنه که ی پیکه ئیئاوه. هه ره وها روانینیکی بۆ توخمه کانی ژیان ری ککردوو و کاره کانی دونیای ملکه چی ئه وه کردوو که روانینی قیامه تی ده یخوازیت. له به ره ئه وه ده بینین هه لگرانی له هه موو جو له و وه ستانیکدا کاره کانیان ملکه چی ته رازووی شه ر ده کهن، که به پالفته کاری یه که م داده نریت که کاری پی وه ده گیری و پیی ره تده کریته وه.

که له پووری ئه ریینی ئیسلامی هه نگاوه مه زنه کانی بریوه و ئومه تیش له ماوه یه کدا خوشگوزهرانی به ده سه ئه ئاوه، که جگه له و له خه ونیکی قوولدا بوون و مرۆقایه تی ریئماییکردوو به ره و ریگه کانی سه رکه و تن، له کاتی کدا مه حکومبووه به ئاراسته کرانی ئیمانی که وایده بینیت مرۆف به رپرسه له ته مه ن و گه نجیته یه که ی. ئه و دوانه به ته رازووی ژیان کاته و ماوه یه ک به کارده بات، له وانه یه درێژه بکیشیت، یان کورتبیت به گویره ی ته مه نی خاوه نه که ی.

^۱ البوشیخی، مشروع المعجم التاريخي للمصطلحات العلمية، سه رچاوه ی پیشوو، ص ۱۶.

ههروهه ها ئهوهى بهدهستهئينا كه بهدهستهئيناوه، بههوى ئهوهى بهرپرسياريتيى مروقى له ريمايى خهلكدا داناوه، چونكه ئيسلام بهرپرسياريتيى زانست دهخاته ئهستوى زانا و هوشداريى پندهدات، كه له بارهى زانستهكهيهوه پرسيارى لندهكرىت كه چ كارىكى تيدا كرد. له بهرئهوه دهبينىن ئاموژگاربيكه و دهستپاكه، ئهگه له بهر هوكارىك له هوكارهكان لهه شقمامهى لايئه داييت.

ئهو هوشدارييهى كه دهبينىن به شوين فيرخوازانه وهيه له ههركوى بن و بۆ ههركوى بچن و به سزايى دونيايى و قيامهتتى گهمارويداون. ئهگه تهنه له سههه ئه و كورتيهتيايه له وانهيه له و هوكارانه بايه كه پالى به مروقه وه بنايه بۆ نه مري له سههه زهوى. ههتا متمانه و بهرپرسياريتيهك هه لئه گريت، كه له رۆژيكدا مال و سامان و مندال به كه لگنايهن پرسيارى له باره وه لئه گريت، وايدهبينيت كه خوى له مهترسيه كاني بپاريزيت به وازهينان له وهى وايده كيشيت بۆ لاي. له بهرئهوه موژدهكان دهبينىن له هه موو لايه كدا بلاوه له پيناو بهرگريكردن لى و هاندهره و دهره وهى ئاره زوو به ههردوولايدا دهكاته وه.

له ناو ئه وانه دا هه بوو رۆلى باكگراونديكى ده بينى، كه بهرپوه بهر و پشتيوانى مسولمانه بۆ برينى كوسپه جياوازه كاني زانست، برواي وايه به وه له ناو سهنگه ريك له سهنگه ره كاني ئايندا ده بيت، ئه گه ره ئه وهى ئيسلام داواى لندهكات ئه نجاميدا، ئه وا بوو ته موجه ايديك له و موجه ايده نهى به شداريى هيج جهنگيكيان نه كردوو و هيج خويئيان نه رۆاوه!

له بهرئه وه ده بينى زانايهك تهنه سهرقالى يهك زانست وهكو پسپوريتيى نه ده بوو، چونكه باوه رى وايه ژيان ئه مانه ته له ده ستى و هيج ريگه يهكى تر نييه باشر له ريگه ي زانست بيگريته بهر. ئه مه وي راي باوه ربوونى به وهى كه ريككردنى زانست ته مه نه، زيادكردنى زانستىك بۆ زانستىكى تر وادهكات مروف له يهك ته مه ندا زياد له ته مه نيك بژى، هه ره له بهرئه وه شه رعزان، ماتماتيكران و فه له كناس و زمانه وان و ...هتد، بوو.

خۆ ئه گه ره ئه م ديمه نه كو كه ره وهى ئه و ديمه نانه بيت كه چاو و دهرن توشى سه رسامبون ده كهن، ئه وا سه يرتر ئه وه يه بينيت، نمونه ي ئه وهى باسمانكرد، خاوه ن پيشه يهك بيت و ژيانى سه رشو رانه ي قبولنه بيت و له به ره مه ي ره نج و ئاره قه ي ناوچه وانى بخوات، وهكو به ده مه وه چوونيكى ئه وهى له ژيانى ئيسلاميدا چه سپاوه، كه خوداي گه وره به نده ي پيشه زانى شاره زاي خو شده ويت.

- بایه خدان به وهی به خشین جیاواز بیت:

پیشتر بومان رونیوویه که زانایانی ئیسلام مکورببون له سهر جیا بونی به ره هم هه تا رادهیه کی زور، ئه و بنه مایهش روانگه یه کی وای نییه خاوه نه که ی وستی هه بیت له پینا و سه رپنچیدا سه رپنچیبیکات، به لکو به هوی ئه وه یه مهرجه عیه تی ئیسلامی له سهر بنچینه ی پاکی سازگار راوه ستاوه، نه شیویندراوه و تیکه ل به شاننیک کی روشنبیرییه کانی تر نه کراوه، له به ره ئه وه له پیشتره بوی که هه موو ئه وه ی ده کریت به ره مه بیه نیت به و پییه ی روشنبیرییه کی ئیسلامیه. ئیدی له زانسته ئاینیه کاندای بیت، یان دونیا ییه کاندای، جیبه نجی جیا بونی پیوه دیار بیت، که ده گه ریته وه بو بنچینه ی ئه و روشنبیرییه ی خراوه ته به رده ستی. ئه مه ییش سووربوونیان له سهر جیا بونی تیروانین دهرده خات، که کاتیگ مرؤف ده ستی پیوه ده گریته به وه چه ندیین قوناعی له به دیه نانی سه ره به خوی ناسنامه دا بریوه. سووربوونی مسولمانان له سهر جیاوازی به ره مه میان ته نها له سروشتی ئه نجامداندا نه بووه، که له وانیه به خشینه که تیدا بگه ریته وه بو روانگه روشنبیرییه پیچه وانه کانی روشنبیری کومه لگه ی ئیسلامی، به لکو سووربوونی گه وره تیدا له سهر پابه ندبوون به رپسا ریکه ره کان و بنچینه مه نه جییه باش و پیکه وه گونجاوه کان له گه ل روشنبیری شارستانییه تی گشتی بووه.

سووربوونیان له سهر ئه م لایه نه بنچینه ی مسوگر کاری کونتر و لکردنی ئه و ئامرازانه بووه، که به شیوه یه ک له شیوه کان به شدارده بیت له پیکه نانی ئه و ریگه شارستانییه که هیچ ناته واوییه کی نییه و شله ژانی تیدا نییه و پابه نده به روانینیکی دیار یکراوه وه، که داوای پیکه وه گونجان له گه ل پیکه نانه ره کانی گه ردوون ده کات و سووره له سهر به رده وامیتی مرؤفبوونی مرؤف و ده ستگرتن به وه ی له پیگه ی پیشه نگی و جیا ییدا ده یه لیته وه.

ئیمه ئه گه ره که له پوورمان به بواریکی وه به ره نانی رابردو و ئه ژمارکرد، سه یری سروشتی ئه و تیروانینه مان کرد، که تیدا حوکمه دکات، له گه ل خه سه له ته کانی مه نه جی گشتی که گرتوویه تیه به ر، به و پییه ی ئامرازیکی به کومه له پیش ئه وه ی لی جیا بیته وه هه تا بیته مه نه جیکی به شه کی و داهینان و ده سته وه ته که له پوورییه کانی له سهر دروستده بیت، ئه و ئه وه ی له تواناماندایه ئه وه یه تیدا پاریزراوییه که له پاریزراوییه بنه ره تییه کان ده دوزینه وه، که ده کریت ئوممه ت په نای بو ببات، نه ک له پینا و خوپه نادانی نه رینی به هوی وه، به و پییه ی کوتا په ناگه یه، به لکو هه تا بیکه یته سه رچاوه یه ک له ریگه یه وه ریگه ی روشتن و ئامانجه که ی پی

دياريكهيٽ، لنيهوه ۽ هو ٺامرازانه هه لينيٽي ڪه پيشينه ڪان به ڪاريانه پيناوه له پيناوه ۽ وهي له لايه ن رُوشنيري به ڪه وه قوتنه درين، ڪه ريشه ي له ره ڪي ميٽروو ڊاڪوتاهه. به هوي ۽ وهه په نايان بُو ويرانه يڪ نه بر دوه ڪه له پيشوه ڪانه وه بُو يان ماوه ته وه و په نايان بُو سُوَزيڪ نه بر دوه، ڪه هيچ سوڊيڪي نيهه له پيناوه خُوخه له تاندينان به وهي ۽ هوان خاوهي ميٽروو و رُوشنيري و ڪه له پورن، به لڪو ڪه راونه ته وه بُو خود له پيناوه دهسٽي ڪرڊنيڪي سه به ستانه ي دور له شوينڪه وته ي و هيچ شوينه واريڪي ۽ هوانه ي له خونه گرتيٽ، ڪه ده يانه ويٽ روڪاره ڪاني رُوشنيري به ڪه يان له بار بهه ن.

ب- ڪه له پور پيوه ره بُو بونياتناني ٿيسٽا:

گوتني ۽ وهي ڪه له پور هيچ رُو لڪي له و ڙيانه دا نه ماهه ڪه تيدياٽ، ۽ مهه سهه ميڪي زوره، چونڪه هه ٽا ٿيسٽا ده ڪريٽ له زور روڪاري شارستان ي و مهه ريفيدا وه ڪو يه ڪ وه به ربه يٽر يٽ. ۽ ڪه ر هه نديڪ ڪيشه و بيروڪه هه يه - ڪه به شيڪن له هه مو- له ڪوڏا ڪه له پور باسي ليڪر دوه و ٿيسٽا ۽ هه پيگه به يان نيهه ڪه له رابر دودا هه يانبوه، ۽ وه بُو ڪوڙاني رهوش و سه ردهم ده ڪه رپه وه. ۽ ڪه ر ٿيمه وايده بينين سوڊمه مند بون له و لايه نه له توانا دا نيهه، يان لاني ڪه م دوره، ۽ هه و سوڊمه مند بوني ڪه وره له لايه نه ڪاني تر دا بُو مان ده رده ڪه ويٽ، ڪه زور به يان بُو قايم ڪرڊني رُوشنيري ده ڪه رپه وه، ڪه ده ڪريٽ ڪه له پور ي ٿيسلامي بُو خود ي ٿيسلامي له رُوڙگاري ٿيسٽامان به دهسٽي به يٽيٽ.

له وانه يه له باسڪرڊني زان ياري و بيروڪه ي هاتو له باره ي ڪه له پور هه نديڪ تيپه رين، به لام ۽ وهي ناتوانريٽ تيپه رينريٽ قسه ڪرڊنه سه بارهٽ به حه قيقهٽ و ده رڪه وتني راسٽيه ڪاني له پيناوه ده رهيناني ڪه نجينه مه نهه جي و تيروانينه ڪاني. بيگومان مه نهه ڪه رهنده وه ي روانيني چُونيٽي حوڪم رڊني خاوه نه ڪه يه تي له ڙيانه دا، له لايه ن زان ياني ٿيسلامي وه له ٿاين وه رگيراهه، ڪه شه سه نڊني شارستانه تي ٿيسلامي ش ده ڪريٽ له رپگه ي به دوا دا چووني قوناغه ڪانه وه له رپگه ي ۽ هه قوناغانه ي مه نهه جي خاوه نه ڪاني به مه به سٽي ڏوڙينه وه ي سيسته مي ميٽوڊي و تيروانيني برپويه تي، له پيناوه دياريڪرڊني شوينه ناته و اوه ڪان تييدا هه ٽا بتوانريٽ ۽ هه ڪه وتانه ي خاوه نه ڪاني تيڪه وه توهه تيپه رينريٽ، يان ڏوڙينه وه ي شويني به هيڙ و جياواز له پيناوه به هيڙ ڪرڊن و پشتيواني ڪرڊن و ڪه شه پيڏاني.

شوينه ڪاني ناته و او ي ڪه هه نديڪ له پيڪه يٽه ره ڪاني تيروانيني مه نهه جي له ڪه له پور دا گرتوهه ته وه رپگه خُو شڪاري يه ڪه مه بُو په نده ورگرتن، چونڪه مه نهه ج به و

پێیهی رینگهی پێگه‌یشتوانه و قه‌لای پارێزه‌ره، یه‌که‌م جیگه‌ بووه له پیکهینه‌ره‌کانی شارستانی ئیسلامی توشبوویت. کاتیک مه‌نه‌ج توشده‌بیت، ئەوا زۆرینه‌ی بیروکه‌کان چاوه‌روانی به‌دیهاستی ناگریت.

ئیمه له گوشه‌یه‌کی تره‌وه، کاتیک له ئیستادا بۆ پیکهینانی رینگهی خوقایمکردنی شارستانی ده‌گه‌رپین، هه‌ندیک پێشه‌کی مه‌عریفی له‌که‌له‌پووری ئیسلامیدا ده‌بینین، سه‌ربه‌رزانه به‌پووی ئەوانه‌دا راوه‌ستاه، که‌ وایده‌بینن گه‌ران له‌که‌له‌پووردا به‌فیرۆدانی کات و بیته‌نجامه. ئیمه ئیستا ده‌مانه‌ویت هه‌لو‌یسته‌یه‌کی له‌سه‌ر بکه‌ین، ئەویش خۆی له‌وه‌دا ده‌بینیته‌وه چون‌ به‌ره‌نگاری کات و سه‌رده‌مه‌کان بووه‌ته‌وه و گوێی به‌وه‌ولانه‌ نه‌داوه که‌ تیکشاندنی بنچینه‌کانی بونیاته‌ پۆشنی‌ریه‌ گه‌وره‌که‌ی کردووه‌ته‌ ئامانج، له‌و هێرش و به‌ئامانج‌گرتانه‌ گه‌وره‌تر بووه، به‌هۆی به‌هیزی بونیاته‌ مه‌نه‌جیه‌که‌ی، خاوه‌نه‌که‌ی زانیویه‌تی چی ویستوه، له‌به‌رئه‌وه به‌عه‌قلیکی پێگه‌یشتوانه‌وه‌ بۆی چووه، ئەوه‌ی توانیویه‌تی به‌گوێره‌ی پیداو‌یسته‌یه‌کانی یاسای گه‌ردوون به‌ره‌مه‌یه‌ناوه، که‌ له‌گه‌ل یاسا ریکه‌ره‌کانیدا گونجاوه.

کاتیک مه‌به‌ستمان بوو ئەو به‌خشینه‌ مه‌عریفیانه‌ رۆلی قایمکاری بگێرن، پێوسته‌ قوولاییه‌ مه‌نه‌جی و تیروانینه‌کانی تاقیکه‌ینه‌وه. پاشان ئەو کاته‌ به‌خشینیکی زۆری نه‌پراوه‌مان ده‌ستکه‌وتوه، که‌ ته‌نها ناوه‌ستیت له‌ سنوری دۆزینه‌وه‌ی پیکهینه‌ره‌کانی مه‌نه‌ج له‌چه‌ندی قوناغ و پله‌ و میکانیزمه‌ به‌کاره‌ینراوه‌کانیدا، به‌لکو ئەوه‌ تیده‌په‌ریت هه‌تا مه‌به‌سته‌که‌مان به‌دیبه‌یت له‌و قایمکردنه‌ی چاوه‌روانی بووین، بۆ ئەو تیروانینه‌ ده‌گه‌ریت که‌ له‌ ژیرییدا پۆلینکراوه. خۆ ئەگه‌ر باشه‌ بوو، ئەوا له‌ کردنه‌وه‌ی رینگه‌ و رۆشتن له‌سه‌ر رینماییه‌کانی پێشین سویدی لیوه‌رده‌گیریت. ئەگه‌ر وانه‌بوو، وازیله‌ده‌هینریت و په‌ندی لیوه‌رده‌گیریت هه‌تا ئەو نه‌هامه‌تییه‌ دوباره‌نه‌بیته‌وه. ئەم کاره‌ به‌رده‌وامی به‌که‌له‌پووری ئیسلامی ده‌دات به‌ زیندوویی و سه‌ربه‌خۆ و ئازاد بمینیته‌وه و ده‌رکه‌وتنی بۆ خه‌لکی له‌ هه‌ر رۆژیکدا بیت له‌سه‌ر شیوه‌یه‌کی خۆشویستراو ده‌هینیته‌دی. خه‌لک به‌ په‌رۆشییه‌وه‌ به‌ره‌و رووی دین، ئەوه‌یش سه‌رله‌نوێ رۆحی به‌به‌ر داده‌کاته‌وه و دیته‌دی و له‌ کوتاییدا بونیاتنه‌وه‌ی په‌یوه‌ندی نێوانمان به‌و پێیه‌ی که‌ پاشین له‌گه‌ل که‌له‌پووره‌که‌مان و زانا بلیمه‌ته‌کانیدا دروستده‌کاته‌وه، ئەمه‌یش بونیاتی ده‌رونی و پۆشنی‌ری و تیروانینی ئوممه‌ت و الیده‌کات هه‌مه‌لایه‌ن و پیکه‌وه‌گونجاو و ده‌روازه‌-قایمکراو و به‌ئاگابیت له‌ هه‌ر دزه‌کردنکی کۆن، یان داگیرکارییه‌کی نوێ.

ئەم دەستكە وتانەى باسكران، تەنھا لەسەر ئەو ھەيە كە لە پوور وەكو بابەت بېت و خودى لىكۆلئىنە وەكە وەكو وەرگرتنى گوتار بگرتە وە، ئەمەيش واما لىدەكەت مكوربين لەسەر باسكردنى دەستكە وتى تر، كە بە لای خزمە تكردنى زاناىانى بە ناوبانگى ئوممە تى ئىسلامىيدا دەچىت، مافىكى لە دەستچوويان بۇ دەگەرپتە وە و دان بە بەرھەمىكى فەرامۆشكراواندا دەنيت، بە وەيش دوو شت بۇ خەلكى دەردەكە وىت، ئەو دوانە بەم جۆرە باسەكەين:

- ئەو ھى لە پۆژئاوا، يان پۆژھەلات گوتوويانە، لە بۇشايبە وە نەھاتووە، بەلكو بنچىنەى مەعرفىي و مەنھەجىي ھەيە كە ئەوانەى پيشين كۆسىي دروستكردنەكەيان برپو، ئەوانىش مافى داننان بەو كارەيان لە خزمە تى مرؤفايە تىيدا نافە وتىت.

- مسولمانانى سەرەتا زۆر داھىنانا نكردو، داھىنانە كانىشيان بە شداربوو لە پيشخستنى مرؤفايە تىيدا.

- ئەو ھەش دەكرىت لە كۆر و كۆبوونە وەكان باسبكرىت.

لەم روانگە يە وە كە لە پوور پيوەرئىكە بۇ ئىستامان لە پىئاو ئەو ھى رىگە مەنھەجىيەكان بگرىنە بەر كە پششىنمان لە تىروانىنى ھەموە كىياندا گرتوويانە تە بەر، بەبى چوونە ناو درىژە بە شەككىيەكانى، ھەموو كارىكى بەرز خاوەنەكەى لە كاتى ھەنگاوەكانى بە ئەنجامگە ياندنىدا پۆشنىبرىي تر بە سەرىدا زالدەبىت، ئەمەيش وای لىدەكەت بەكە وىتە كە لىنى شوئىكە و تەبى و توانە و ھى فىكرىي و پۆشنىبرىي، ھەتا ئەو بە دەستبەھىت كە لە پىئاو خزمە تكردنى شارستانىە تى ئىسلامى بە دەستھاتووە. دەكرىت بكرىتە پيوەرئىك بۇ دەستكە و تەكانى ئىستا، بە تىروانىت خاوەنەكەى دەو لە مەنددەكرىت، كە نەبىتە پالئەر بۇ دوبارە كردنە و ھى دەستكە و تەكە، بەلكو بە و ھى يەكئىتىي روانگەى عەقىدەبىي و يەكئىتىي ئامانجى شارستانىي وىستراو دەھىنئىتەدى، بە و ھى مەنھەج و مەعرفە ئەگەر ھەبوون پىكە وە كۆدەبنە وە، "دۆزىنە و ھى عەقلىي و دارپژراو و بونياتراو".^۱

ت- كە لە پوور ئامرازىكە بۇ پۆشنكردنە و ھى ئايندە:

پۆشنكردنە و ھى ئايندە لەسەر مرؤف قورستەر لە لىكۆلئىنە و ھى رابردوو و ھەلسەنگاندنى و بەھىزترە لەسەر دەرون لە پالندانان بۇ ئىستا و بەرپووە بردنى، چونكە يەكەم پەيوەستە بە غەيبە وە، پئوىستدەكەت ئامانجى داھاتوو ديارىبكرىت و

^۱ العلواني، طه جابر. "الأزمة الفكرية المعاصرة: تشخيص ومقترحات علاج"، نحو منهجية للتعامل مع التراث الإسلامي، سەرچاوەى پيشوو، ص ۲۹.

توانا گونجاوه كان كۆبكرينه وه و ئه و وزانه ي كه ده توانریت بۆ ئه نجامدانی ئه و ده سته كه وه ي مه به سته فراهه مېكریت.

دووه م، به هوی ئه وه ي په یوه ننداره به چاره نوسی ئومه تیکه وه كۆششی زوری کردوه و هیزی له بهر براه و له ریلینونبوندا ژیاوه پیش ئه وه ي بگه رپته وه بۆ هۆشی خوی به شوین ئه و دهر وازانه دا بگه رپت كه له شوکه كان ده یپاریزیت و له رینگه یه وه ده سته پیکردنی شارستانی ویسترا و به دیده هینیت، ئه وه ییش رهوشیکه واده کات رۆشنبوننی ئاینده بهر پرسیار تیبیه کی مه زن و ئه مانه تیک بیت، كه به باشیی به جیبه یتریت به و شیوازه په سه نده ی كه گه رانه وه ی بۆ سه ر راسته شه قامه كه به دیده هینیت و ده سته پیکردنه وه یه کی شارستانی بۆ به دیده هینیت كه تیندا مافه كان نافه وتیت.

دانانی كه له پوور به ئامرازیک له ئامرازه كانی رۆشنکردنی ئاینده كه له سه ر په ندوه رگرتن له واقعی پیشنه كانمان راده وه ستیت، پاش بهر چاوپونیی له و روانگانه ی ئه و ائیه وه ده ستیان پیکردوه و ئه و دهر ئه نجامانه ی پیگه یشتون، چونکه میژوو کاتیک مه رجه كانی دپته وه خوی دوباره ده کاته وه، لاوازی و پوكانه وه ده بنه هوی دۆپان و تانه وه، هیزی پیگه یشتوانه ییش ده بیته هوی به رزبوننه وه ی بونیا تانه رانه و شارستانی تیکی خزمه تکاری ئاین و دونیای مروّف.

ئیمه ده مانه ویت واقیعه كه مان له واقعی پیشینه كانمان سودمه ندبیت، ئه مه ییش رونات به بی رونکردنه وه ی روكاره كانی هر یه كه یان، به مه به سته و هرگرتنی ئه رینیی له نیویاندا، چونکه واقیعه كه مان له سه ر حاله تی نه رینیی وه كو ئیستا ده بیزیت، واقعی كه له پووری پیشینه كانیشمان ده كرت دابه شیبكه ین بۆ دوو قوناغ، كه گۆرانکاریه کی فیکری و جیبه جیکردن لای دروستكه رانی كه له پوور له یه کیانجیاده کاته وه، ئه وه ییش ده كرت له م دوو خاله دا رونبكریته وه:

- قوناغی پشتبه خۆبه ستن و به ره مه یئانی ئه وه ی به زه خۆبیه كان خزمه تیده کات و به رده سته بونی كیشمه كیشمی رۆشنبیری له نیوان ئومه تی ئیسلامی و رۆشنبیرییه كانی تردا، به جۆریك كه مسولمانه كان له مه عرفه ی جگه له خویان ئاگادار بوون و گه شه یان پیداه، به لكو ره خنه یان له زور شتی بیینه مای گرتوه كه لای نه ته وه كانی تر بلا بووه و زانستی وایان داناوه كه پیش خویان نه بووه.

- قوناغی جیبه جیکردنی ئه وه ی لای ئه وانی تر هیه له ژیانی زانستی و کرداری تاییه ت به مسولمانان، به جۆریك دیارده ی ئاسایکردنه وه ی په یوه ندیبه فیکری و رۆشنبیرییه كان له گه ل رۆشنبیرییه نایسلامیه كان پیگه ی بۆ خوی له

عه قلى بىرمەندانى ئىسلامىدا دەۋزىيە، لەوانە ۋايلېھات "ناوہ راستەکانى سەدەى پىنچەم لە مېژوۋى فېكرى ئىسلامى جياكەرەۋەى نىۋان دوو سەردەم بىت: سەردەمىك مسولمانان پەناياننە بردوۋە بۇ ئاۋىتە كىردنى زانستەكانيان بە لۇژىك و فەلسەفەى يۇنانى و سەردەمىك تىيدا مسولمانەكان پىرسەى ئاۋىتە كىردنىان ئەنجامدا، بە تايىبەت لە چوارچىۋەى لۇژىكدا".^۱

ئەم جولەيە نامۇيە، بە جۇرېك ۋەكو سوننە تىكى ناجۇر كە لەسەر رېگەى شارستانىتى ئىسلامى جىگىر بىت دەركەوت، بە لام رۋانگەكەى لەوانەيە خۇى لە و پىشكەوتنە شارستانىەتەدا بىيىتەۋە كە ناۋچە ئىسلامىيەكان بە خۇيەۋە دەبىيىت و لە مېشكى نوينەرانى زانستە ئىسلامىيەكاندا چەسپاۋە، كە هېچ مەترسىيەكى ھەرەشەى ئەۋانەيان لەسەر نىيە كە لە رۋوى عەقىدە و تىرۋاننەۋە پىچەۋانەيان، ۋايلېھاتوۋە باۋەرپان ۋايە ئەۋان لە پىگەى بەھىزەۋە سەرچاۋەدەگىرن و ۋا خەيالدەكەن كە بىرۋەكەكانيان هېچ كەس لە گۇرەپانەكەدا نىيە ملمانىيە لەگەل بكات، يان بەھۇى لاۋازىي رىكابەرەۋەيە، يان بەھۇى ئامادەنەبوۋنى لە پىگەى گۇراندا.

ئەۋەى لاي تۈيژەران چەسپاۋە ئەۋەيە كە ئىمامى غەزالى^۲ يەكەم كەس بوۋە دەرگاي بە ھەموۋ لايەكدا بە رۋوى كار كىردن بەم بۇچۈنە كىردۋەتەۋە، چۈنكە ئەۋ كاتىك ئاراستەى فېكرى بە گومانەۋە گىرتەبەر و پىداچۈنەۋەى بە بىرۋاۋەرەكانىدا كىرد، ھەتا سەرلەنۇى بە شىۋەيەكى زانستى قىولكراۋ داىبىرېژىتەۋە و خاۋەنى بىرىكى زۇرى زانست و مەعرفە پىشەداكوتاۋ بوۋ لە مشتومردا، ۋاي گومان برد كەسانى تىرىش ۋەكو خۇى وان، رېگەپىدانەكەى لەۋ رۋانگەيەۋە بوۋ كە تىيدا هېچ حسابىكى بۇ جىاۋازىي نىۋان خەلك نەكردبوۋ، ھەرۋەھا بۇ جىاۋازىي نىۋان وىست و ئارەزۋەكان.

^۱ النشار، منهاج البحث عند مفكري الإسلام واكتشاف المنهج العلمى في العالم الإسلامى، سەرچاۋەى پىشۋو، ص ۱۶۶.

^۲ ئەۋ: ئەبو حامد موحەممەد كورى غەزالى طوسىيە، سالى ۴۵۰ى كۆچىي لەداىكبۋە، سالى ۵۰۵ى كۆچىي ۋەفاتىكردۋە، حوجەتولئىسلام بوۋە، لە عىلمى كەلام و مۇناقەشەدا لىھاتوۋ بوۋە ھەتا بوۋەتە چاۋى موناىرەكان. بروانە:

- ابن خلكان، وفيات الأعيان وأنباء أبناء الزمان، سەرچاۋەى پىشۋو، ج ۴، ص ۲۱۶.

"ئىمامى غەزالى دژىيەكى نىۋان بىنەماكانى لۆژىكى يۆنانىيى و نەقلى بىنى، لەبەرئەوہ بە باشى زانى يەكەمىيان لە ناوبىرئىت بۆ ئەوہى دووہمىيان بىپارىزىرئىت"، بەلام جىتتەجىكردن ئەوہ پاش ئەوہ هات كە لۆژىكى ئەرستو لاي جگە لە خۆى، ئەوانەى بوارى لە بەردەمدا كىردنەوہ بۆ مامەلەكردن لەگەلدا پاراوكرا، ئەوہى بانگەشەى بۆ دەكرد بە دوایداچوون "لە كىتتەكانىدا... لە ئاوتتەكردنى لۆژىكى ئەرستو تالىسى بە ئوصولى فىه و كەلام".^۱

ئەم كارە لەم سنورەدا راناوہستىت، بەلكو بە نەرىنىيەكانىيەوہ درىژدەبىتتەوہ بۆ ئەوہى زۆر لايەنى ژيانى ئىسلامىيى بگىرتتەوہ، كە دەرئەنجامى گرتتەبەر ئەو رىگەيە تەنھا نەرىنىيە دەبىت، لەوانەيش گىرۆدەبوون لە زانستە تەجرىبەكاندا كە پىشتەر تەنھا" بەرھەمى توشبوون بوو لە زانستە شەرىعيەكان خۇيدا".^۲

ئەو پەندەى دەتوانىن لە نمونەى گرتتەبەرى ئەم رىگەيەدا وەرىبگىرىن خۆى لەوہدا دەبىنىتتەوہ كە ئوممەتى ئىسلامىيى لە رۆشنگىردنەوہى ئاىندەيدا دەكرىت ھەموو ئەو كەوتنانە بەھىنىتتەياد كە ئەوانەى پىشوو تىكەوتوون لە كاتىكدا وا گومانىيان بردوہ كارىكى باش ئەنجامدەدەن، دەرئەنجامى خراپىشىيان لەسەر ھەموو شارستانىيەتى ئىسلامىيى ھەبوہ.

كەمتەرخەمىيكردن لە بابەتى كىبەركىي رۆشنىبىرىيى، ئەگەر ھەندىكمان ئاگادارى خراپىيەكانى نەبىن، ئەوہ لە دەرەوہى رەوتى شارستانىيە، بە پووى رۆشنىبىرىيەكانى تردا بگىرتتەوہ بەبى ئەوہى بەگوئىرەى پىويست و تەواو خۆى بۆ ئامادەكردىت و ئامادەكارىيەكانى قايمكردنى ئەرىنىي دەستەبەركردىت، خاوەنەكەى وەكو كەسىك لىدەكات كە بچىتتە ناو دەرئاوہ بەبى ئامادەكارىيى، بە ئاراستەى قوولايى دوور لە كەنار مەلەبكات بەبى ئەوہى ھۆكارەكانى بەرەنگاربوونەوہى شەپۆلە سەرەكەشەكانى پىتت.

ئەمە بە واتاى بانگەشە بۆ چەقبەستىن و راوہستان ناىت، بەلكو ئەوہى مەبەستمانە و بانگەشەى بۆ دەكەين خۆپرچەككردنەوہ بە زانست و مەعرىفەى

^۱ النشار، مناهج البحث عند مفكري الإسلام واكتشاف المنهج العلمي في العالم الإسلامي، سەرچاوەى پىشوو، ص ۱۶۳.

^۲ سەرچاوەى پىشوو، ص ۱۷۹.

^۳ سفر، مەحمود موھەمەد. دراسة في البناء الحضاري، محنة المسلم مع حضارة عصرنا. الدوحة: وزارة الاوقاف والشؤون و المقدسات الإسلامية، سلسلة كتاب الامة (۲۱)، رجب ۱۴۰۹ھ، ص ۱۶، من تقديم عمر عبید حسنة.

قايماكارىي خودىي له پرووى شارستانيه وه، به تاييهت له م سهردهمه ماندا كه داگيركارىي رۆشبيرىي له چهنديين كه لینه وه دیته ژووره وه كه حسابى بۆ نه كراوه له كۆندا، له راگه ياندن و فيركردن و تهكنه لوژيائى په يوه ندييه كانه وه.

ئهو په ندانه ي دهكریت ئيمه له كه له پوورى وه ربگرين وه كو قايماكارىي خود له بنه رته دا خوئى له هوشداربيدان مه ترسييه كاني ئاسانكارىي له بوارى كنيه ركئى رۆشنبيريدا ده بينيته وه، كاره كه به و جوړه نييه كه زوريك له ئيمه گومان ده به ين، ههروه ها وه كو ئه وه ي زوريك له پيشينه كانيشمان گومانيان بر دووه. له به رئه وه ده ستگرتن به به هيز كاره كاني ئوممهت و به ها شه رستانيه كانيه وه پنيويسته كه مه ترخه مئى و ده ستليبه رداني تيدا نه كريت. ههروه ها ناكريت كه مه ترخه مئى بكریت له ده ستپيوه گرتن به زانسته وه كه سوډى بۆ ئاين و دونيا هه بيته و بلاو كرده وه ي له ناو تاكه كاني ئوممه تي ئيسلاميدا، هانداني هه ر كه سيك داهيتان و پيشكه وتنى هه بوو تييدا، له پينتاو سه رنجرا كيشاني كه ساني تر و بانگه شه يان بۆ لاي.

وه به ره يئاني كه له پوور له بونياتناني ئيستا و به رچا وروني ئاينده دا، ته نها خوئى له شوينكه وتنى ويسته گه بنه رته تيبه كاندا نابيينته وه، كه به دريژايي ميژووي دريژى بريويه تي، به لكو تييده په ريئيت به ره و رونكر دنه وه ي روكاره دياره كاني ئوممه تي ئيسلامي له كۆندا، كه داواي ليكراوه نوينه رايه تيبكات و ده ستپيوه بگريت، ئه مه يش دواتر ده خه ينه روو به ويستي خوداي گوره.

۲- وه به ره يئاني ستوونى / كه له پوور و پيكه يئاني سيما كاني خود:

گه رانه وه بۆ كه له پوور ده رفه تي دوزينه وه ي سيما جيا كه ره وه كان بۆ مروف ده ره خسينيت كه ئوممه تي ئيسلامي هه تا سه رده ميكي نزيك هه يبووه، ئه مه يش ئه و سيما يانه يه كه ده كريت تيروانيمان له ژياني ئيستاماندا پئوه ي دياربيت، چونكه هيچ لايه نيكي ژيان نييه نه يگرتبئيه وه و هيچ لايه كي لينه گه راره.

كاتيك ئه و سيما يانه له هه موو لايه نه كان خود ده ربكه ويته، هه تا واى ليبيت بيته پاشكوئى، له به رئه وه پيمانا بشوو چه ند ته وه ريكي بۆ ته رخانبه ين، به و مه به سته ي هه موويان بگريته خو و به و ئارازو وه ي له قايماكردي ئوممه تا به شداربيت، به م جوړه لتيانده دوئين:

أ- سيماى عه قیده یی:

ئهو كه سه ي ئاگاداري كه له پوور بيت، سيماى عه قیده یی تييدا زور سه رنجى راده كيشيت، به جوړيك له زوربينه يدا قيامهت ته وه ره كه يه تي، جا لاي به ره مه يئنه ره كه ي ده بيته هوكاريك له هوكاره كاني گه ياندني به به ديهيئاني

دهستکه وتی قیامه تی. ئەمەیش لە روانگە کەیدا دەگەریتەووە بۆ ئەو پیشینە یەکی که لەو هی وەحیی خودایی هیناویەتی وەرگیراوه، بە قورئان و فرمودەو، بە جۆریک که تییاندا دەقی زۆر دەبینین بە ئاشکرا بانگەشە بۆ پەيوەستکردنی کاری مرۆف بە قیامەتەو دەکات و دەیهویت مرۆفەکان شوینپی ئەوانە بگرنەبەر، که بەو ریگە یەدا رۆیشتوون و ترساندن بەو هی کاری دونیایی تەنھا سوو دەکە ی بۆ ئیستایە.

لەبەرئەو لە کتیی ئەوانە ی پینشودا دەبینین بە پیشەکیەکی دامەزراو بە (بسم الله) و ستایشکردنی، پاشان ناردنی درود و سلاو بۆ سەر پیغەمبەر (درودی خودای لەسەربیت) دەستپیدەکات، لە ریگە یەو و یستی خو ی بە بردنەو هی پاداشتی قیامەت رادەگە یەنیت.

کاتیک شیوازی پەيوەستبوونی ئوممەت بە سیما جیاوازهکانیەو لە کۆندا، لەگەل شیوازی پەيوەندییمان پییەو و ئەو هی مەبەستیەتی بەراوردبکەین، بۆمان دەردەکەویت که جیاوازییەکی زۆر لە نیوانیاندا هەیه. لە بەلگەکانی ئەو هی باسیدەکەین، پرسیار لە دلی خو مان دەکەین لە بارە ی ئەو هی تەوهری عەقیدەیییمان کردوو تە ئەو تەوهری ژیاومان بە دەوریدا بخولیتەو، بە جۆریک هەر کاریکمان ویست، ئەو هەمان لەیادبیت لەو روو هەو عەقیدە و شەرعیەت چی بە پیویست دەزانیت. ئەو کارانە ی مرۆف لە ژیااندا ئەنجامیان دەدات، تەنھا مەحکوم نییە بەو هی که عەقیدە پیویستیدەکات، مەگەر لای کەسانیکی کهم، ئەمەیش روکاریکە لەو روکارانە ی که لە حەقیقەتە کەیدا بوو تە جیاکەرەو هی ئەم رۆژگارەمان لەگەل ئەو شیوازی باووباپیرانمانی لەسەر بوو، ئەمەیش لیمان دەخوازیت بگە ریین بە شوین چۆنیەتی گە راندنەو هی سیما شارستانیە کەمان لە ریگە ی کە لە پوو رەو.

ب- سیما ی کتیبەرکی رۆشنیری:

لە سیما سەرەکیەکانی که مرۆف لە توانەو هی رۆشنیری دادەبڕیت، پیویستی هەبوونی پالنه ری رۆشنیریە لە کاتی پەيوەندییوونی بە رۆشنیریەکی پیچەوانەو. ئەگەر ئەم هەستە هاتەدی و بوو پیکەینەرکی لە پیکەینەرکانی کەسیتی، ئەوا پارێزەرەریک لە پارێزەرکانی هەیه که لە تیاچوون و لە دەستدانی روکارە جیا یەکان دەپارێزیت.

کاتیک دەمانەویت تەنھا کە لە پوو ری ئەرینی بگەریتەووە بۆ ناو ژیا ن لە پینا و ئارامی رۆحەکە ی و گرته بەری رێرەوی دروستکارەکانی، دەبینین سیما ی کتیبەرکی رۆشنیری بە شیو هەکی بەهیز ئامادە ی هەیه، هەست بە رەنگدانەو ئەرینیە کە ی لەسەر ئوممەت دەکریت، لە ناخدا بلیسە ی بیداری و لیها تووی دەبو ژینی تەو، لە پینا و

له كه لښك له كه لښه كانيه وه بوى نه يه ن. ئه مه يه كه هه نديك له توژهران به "ئاسايشى رۆشنيرى" ناويده بن، ئه گهر نه هاته دى ئه وا ئاسايش به شتوازه جياوازه كانيه وه له تياچووندايه، له گه ل له ده ستداني پيكهينه ره كاني رۆشنيرى خود و گورپنى به پيكهينه ره كاني رۆشنيرى كه تر هيج ئاسايشى نامينيت.

ئوممه تى ئيسلامى چه ندين مملاتى سياسى و مه زه به به خويه وه بينيوه، به لام ئه و كاته له بيدارىيه كى شارستانيدا ژياوه، پرچه ك بووه به سيمى كيبه ركى رۆشنيرى كه له به رده م گيژه لوكه كاندا هيشتووويه تيه وه، روه به روى درنده ترين دوژمن بووه ته وه، سووربووه له سه ر به ره وپيشچوون روه و بونياتنانى قه لايه كى مروي ئرينى هه تا دواتر ئوممه ت و مروقايه تى سدى لئوه ر بگرن.

له به لگه كاني ئه مه يش، سووربوونى عه بدولمه ليكى كورى مه روان¹ له سه ر به رده وام به كارهينانى دروشمه كه له له نامه كانيدا، كه بريتيبوو له ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾ (الاخلاص) و ناوى پيغه مبه ريشى (درودى خوداى له سه ر بيت) له سه ر نوسى. ئه و كاته پادشاى روم نامه ي بوى نوسى و به لښى ئه وهيدا، ئه گهر بيت له نامه دا ئه و شتانه بنوسيت، ئه وا له سه ر دراوى رومه كان كه ئه و كاته له لايه ن مسولمانه كانه وه كارپييده كرا، شتيك دابنيت كه مسولمانه كان پيئانناخوشه².

¹ ئه و: عه بدولمه ليك كورى مه روان كورى حه كه م كورى ئه به عاصى كورى ئومه يه، خه ليفه ي ئه مه وييه كان بووه، سالى ۲۶ى كوچى له داىكبوه، سالى ۸۶ى كوچى وه فاتيكر دووه، شه رعان و زيره ك و ده مه زراو بووه. بروانه:

- الذهبى، سير اعلام النبلاء، سه رچاوه ي پيشوو، ج ۴، ص ۲۶۴.

² عه سه كرى باسى ئه وه ده كات كه عه بدولمه ليكى كورى مه روان، يه كه م كه س بووه له سه ره تاى نامه كاندا نوسيويه تى "قل هو الله احد"، له گه ل نابردنى پيغه مبه ر (درودى خوداى له سه ر بيت) له گه ل به رواردا، پادشاى روم نامه ي بوى نوسى، ئيوه له نامه كانتاندا شتيكتان دا هيناوه باسى پيغه نبه ره كه تان ده كن، وازيليه ين، ئه گه رنا دينارى واده نيزين بوى لاتان شتيكى له سه ر بيت كه رقتان ليه تى، ئه وه له سه ر دلى عه بدولمه ليك گران بوو، ئه وه بوو خاليدى كورى يه زيدى كورى معاويه ي - كه ئه ديب و زانا بوو - گوتى: ئه ي باوكى هشام، كه وتووينه ته وه نارحه تيه وه. گوتى: ئه ي ئه مبرى باوه رداران، خوداى گه وره ده رووت لنيكاته وه، ديناريان حه رامبكه و دراوى نوى بوى خه لك ده ربكه ناوى خوداى گه وره و باسى پيغه مبه ر (درودى خوداى له سه ر بيت) و له وه ي ره قيان لنيده بيته وه مه يانبوره، ئه وه بوو له سالى ۷۵ه وه دينار ده رچوو. بروانه:

- العسكرى، أبو هلال الحسن بن عبدالله. الاوائل، تحقيق وضبط وتعليق: محمد السيد الوكيل، طنطا والمنصورة: دار البشير، (۱۹۸۷هـ/۱۹۸۷م)، ص ۲۵۴.

له دهرئه نجانه كانی ئه و پالنانه كه مرؤف وا لئیده كات سووربیت له سه ر پاراستنی خودی شارستانی. ئه وه بوو مسولمانه كان ریگه یه کی تریان گرت به ر كه هیزه كه یان زیاتر ده كات و له هه موو لایه كه وه سه ره بخؤ ده یان نه یلئته وه، ئه مه یش به وه ی دراویکی خاوه ن_مؤرکی ئیسلامی دروستبکه ن، كه دروشمیکی جیای هه بیت و كه رامه تیان له وه بپاریزیت كه سوکسه یربکریت، یان ئیهانه بکریت.

یه کیکی تر له دهرئه نجامه كانی وه لامدانه وه ی مه نیک به دوو مه ن بوو به رووی ئه وه ی ئوممه تی له یه کیك له رووه كانه وه كرد بووه ئامانج، ئه مه یش بو هه ندیکمان ده بیت له م پوژگاردها، كه له ره نگدانه وه شارستانییه كانیدا ئاسانكاریبیکات و به شتی وا رازیبیت كه به رانه ره كه ی له خوی رازیبیکات، واگومان ببات کاریکی زور گرنگ نییه.

ئه مه مان له سه ر ئاستی سه رکرده كان بو دهرده كه ویت، به لام ئیمه كه میك له چینه كانی كۆمه لگه وردده بینه وه، ده بینین له قوناعی دواتردا هه لویستی جیاوازی به رانه ر کتیه رکی پوژشنیری وه رگرتووه، به ره و ئه وه ی بردوون كه ریگه ی جیا بیت، هه یانبوو سه رخه ری پوژشنیری خود بووه. هه یانبوو په شتیکی کردوو و رووی له خزمه تی پوژشنیری ئه وی تر کردوو، ئیدی له وه دلنیا بوو بیت، یان نا.

ئه وه کتیه رکی پوژشنیرییه ی مسولمانان گرتوو یانه ته به ر زور ئه رینی و باش بووه، کاتیک كه ته نها له ئاستی به رگرییدا نه ماوه، یان به ته نها خویان بپاریزن به خۆبچو ککرده وه، به لکو ریگه ی هیرشکردنیا ن گرت به ر و باشترین ئامرازیش بو به رگرییله خۆکردن هیرشکردنه، له وانه ده بینین ئیمامی شافیعی ته نها ئه وه نییه "به لوژیکی ئه رستوتالیسی کاریگه ر نه بیت" ^۱ به لکو هیرشیکردوو ته سه ر" هیرشیکی توند ده یگه یه نیته ئاستی هه رامکردن" ^۲.

زانایانکی تری پاش ئه و هاتن هه مان هه لویستیان گرت به ر، له سه رووی هه موویانه وه ئیمام ئیبن ته مییه كه به دوا داچوونی بو ریساکانی لوژیکی ئه رستوتالیسی کرد و "هه ستا به جیبه جیکردنیا ن، هیچی ده ستنه كه وت جگه له كۆمه لیک بوچوونی زور دوور له بوچوونه ئیسلامیه كان" ^۳ تا ئه وه ی له نیوان لوژکنا ساندان سرا بوو هه لوه شینیته وه و به دوا ی نشوستیه کانیا ن تیدا رویشت،

^۱ النشار، مناهج البحث عند مفكري الإسلام واكتشاف المنهج العلمي في العالم الإسلامي، سه رچاوه ی

پیشوو، ص ۸۶

^۲ سه رچاوه ی پیشوو، هه مان لاپه ره.

^۳ سه رچاوه ی پیشوو، ص ۲۷۰-۲۷۱.

له پیناوا دامه زانندنى لۆژیکیک که له گه‌ل تیروانینى ئیسلامدا بگونجیت، به‌هۆیه‌وه "بیرۆکه‌که‌ی که ده‌لایت مسولمانان ریگه‌ی تایبه‌تیاں له لیکۆلینه‌وه‌دا هه‌یه، له قورئانه‌وه سه‌رچاوه‌یگر توه‌وه و له‌سه‌رى بنیاتنراوه"^۱ ده‌هینتیه‌دى.

به‌لام ئه‌م هوشیاریه‌یه له ده‌رئه‌نجامی سووربوون له‌سه‌ر سیمای رۆشنییری، هه‌موو ئه‌و میشکانه‌ی ئینتیمایان بۆ رۆشنییری ئیسلامی هه‌بوو لێی به‌ئاگانه‌بوون، یان کاتیک ئاشناییوون گرنگیه‌یه راسته‌قینه‌که‌یان بۆ ده‌رنه‌که‌وت، له‌به‌رئه‌وه له پال ئه‌وانه‌ی که‌سانیکى تر ده‌بینین، خۆیان خستبووه کۆشى رۆشنییری یۆنانیه‌وه، به‌خششه‌کانیان گه‌وره سه‌یرده‌کرد، هه‌ر که‌سیان ویستبیت ئه‌وه‌ی له بواری فیکریدا له‌سه‌رى دروستبووه گه‌وره‌یانکردوه، به‌لام کۆمه‌لگه‌ی ئیسلامی کاتیک حه‌قیقه‌ته‌که‌یانى بۆ ده‌رکه‌وت، که ئه‌وان "دیژکراوه‌ی عه‌قلی هه‌لینین له جیهانی ئیسلامیدا"^۲. هه‌روه‌ها بۆی ده‌رکه‌وت کاره‌که په‌یوه‌ندی به‌ روکارى کاتییه‌وه نییه، به‌لکو تایبه‌ته به‌ بونیاته هه‌موه‌کیه‌که، که ئه‌گه‌ر له‌باربڕا، مه‌ترسیه‌که‌ی له‌سه‌ر رۆشنییری ئوممه‌ت گه‌وره‌ده‌بیت، "کۆمه‌لگه‌ی ئیسلامی به‌ ته‌واوی فریده‌دریت"^۳.

حه‌قیقه‌تى کێپرکی رۆشنییری ته‌نها خۆی له‌و روکارى کاتییدا نابینتیه‌وه، ته‌نها له سنورى ده‌رفه‌تیکیشدا رانه‌وه‌ستیت که بۆ ئوممه‌ت په‌خسایت و قۆستبیتیه‌وه، به‌لکو ده‌گۆریت هه‌تا ده‌گاته ئه‌وه‌ی بیه‌ته بنچینه‌یه‌کی به‌رجه‌سته، تایبه‌تناکریت به‌ سه‌رده‌میک و به‌ته‌نها سه‌رنجی خه‌لکانیکى دیاریکراو ناکریت.

کێپرکی رۆشنییری له‌سه‌ر بنچینه‌ی ده‌رونی دروستده‌بیت، ئه‌وه‌ی به‌ره‌و ئه‌وان چووه، وابیرده‌کاته‌وه که "ده‌رون، هه‌ر دم، پنیوايه ئه‌وه‌ی به‌سه‌ریدا زالبووه و بووته شوینکه‌وته‌ی ته‌واومه‌نده، یان به‌هۆی ئه‌و مه‌زنسه‌یرکردنه‌ی ده‌ستیکه‌وتوه، به‌ ته‌واومه‌ند ده‌بینیت، یان به‌هۆی به‌هه‌له‌داچوون له‌وه‌ی شوینکه‌وته‌که‌ی بۆی به‌هۆی زالبوونیکى سروشتیه‌وه نییه، به‌لکو به‌هۆی ته‌واومه‌ندی زالبووه‌که‌ویه"^۴. له‌به‌رئه‌وه واگومان ده‌بات ئه‌وه‌ی خۆی ده‌خاته ئامیزى رۆشنییریکی تره‌وه، په‌نگدانه‌وه‌ی دزینیکى فیکری نییه، به‌لکو یه‌ک له ریگه‌ زانستیه‌کانه که بیرۆکه‌کان به‌هۆیه‌وه ده‌پیتترین و ئه‌وه‌ی دواتر سود له‌ پیشووه‌که‌ی وه‌رده‌گریت.

^۱ سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ص ۲۷۱.

^۲ سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ص ۷۷.

^۳ سه‌رچاوه‌ی پیشوو، هه‌مان لاپه‌ره.

^۴ ابن خلدون، مقده‌ ابن خلدون، سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ص ۱۴۷.

ئەمە ئەو ھەيەتە كە لە بانگەشەي ئەمرۆي زۆريك لە ليكۆلەراندا دەبينين، بە جياوازي پلەي خۆخستنه ئاميزي رۆشنيريەكانى تر، ھەيانە لە ويستی خۆيەو ئەو بە سود دەزانيت لەپيتاوەر ھيتانى ئوممەتەكەي لە چالاوي دواكەوتن. وايدەبينيت "وەرگرتنى پيکھينەري رۆشنيري لە کۆمەلگەکانى تر و لاسايکردنەوھيان، نايتە ھۆي لەدەستچووني ھيزي رەسەنى رۆشنيري و ديارنەمانى بە تەواوي، بەلکو لەوانەيە ئەو ھەيەتە ھۆکاری بەھيزبوون و گەشە و دولەمەندبوون".^۱ ھەيانە وايدەبينيت كە ريگەي راست بريتيە لە وەرگرتن لە بەرھەمى ئەوانى تر و چاوپۆشيبى لەو رۆشنيري خاوەن_مال، لەبەرئەوھى -بەگويرەي گومانى ئەو- تەنھا دواكەوتن و پاشەكشەي بە رۆلەكانى بەخشيوە.

لە راستييدا ميژوو چەندين نمونەي بۆ ھەلگرتوين كە ھەمويان ئەو ريگەي دانيابوونەيان گرتوتەبەر، زۆري نەبردوو لەناوچوون، ھەتا ببنە شوينەواريكى دوور لە چاوەر خاوەنەكانيشى بوونەتە چيرۆك. لە كاتيكدا ئەوان بۆ چەندين سەدەي دووردریژ شوينەكەيان ئاوەدانکردوو و دونيايان پرکردوو و خەلگيان سەرقالکردوو!

نمونەي ئەمەيش خەلكى مسولمانى ئەندەلوس، لە پەيوەنديان بە ولاتى ئيسپانياي گاورەوھە لە قۇناغەكانى دوايىبووني ئىسلام لەوي "دەتيني وەكو ئەوانن لە جلوبەرگ و نيشانە و زۆريك لەوھى ھەيانە، لە رەوشى ژياناندا تەنانەت لە كيشانى وينەي پەيگەر لەسەر ديوارەكان و كارخانە و مالەكان، تەنانەت ئەو كەسەي بە چاوي داناييەوھە سەرنجيبدايە ھەستيدەكرد ئەو لە نيشانەكانى دەستبەسەرداگرتيانە"^۲. ھەر ئەوھيش بوو پاش ماوھەك بەسەرياندا ھات.

لەوھى باسمانكرد دەردەكەويت كە كيبركي رۆشنيري لە سيمابنەرەتیبەكانە كە سيني خودى ئىسلامي پيكدەھينيت و ئوممەتیش بەرزبوونەوھى بەھۆيەو بەخۆيەوبيني و شويني وايگرت كە پيشتر ئاشنابو، بە دللى ھيچ كەسيشدا نەھاتوو رۆژيك لە رۆژان باوەر بە ئىسلام بەھينيت، يان بە ھەريەي قسەبكات، يان كەلەپوورى ئىسلامي تيدا بەرھەمبیت.

ھەرۆھەا دابەزینی وای بەخۆيەوبيني كە ھەتائەم رۆژانە نەيتوانيوھە ليى دەربازبن، ئەوھى پيشينەكان بونياتيانابوو لەدەستياندا و ئەوھيان لەدەستچوو كە

^۱ الجابري، كيف نتعامل مع التراث، سەرچاوەي پيشوو، ص ۵.

^۲ ابن خلدون، مقدمة ابن خلدون، سەرچاوەي پيشوو، ص ۱۴۷.

زاناکان له زانست و مه‌عريفه پيښگه‌يشتيوون و د‌روازه‌کانی گه‌شه‌س‌ندن و پيشکه‌وتنی شارستانیان بۆ مرؤفایه‌تی پیکردبووه‌وه.

ئوممه‌ت توشی به‌رزبوونه‌وه و نزمبوونه‌وه‌ی شارستانی نه‌ده‌بوو، ئه‌گه‌ر جاریک به‌تونیدی ده‌ستی به‌به‌ها رۆشنی‌ریه‌کانی نه‌گرتایه و جاریکش نه‌مانی ویستی له‌سه‌ر ئه‌وه و که‌مه‌ترخه‌می له‌مامه‌له‌کردنی له‌گه‌ل رۆشنی‌ریی ئه‌وانی تر، ئه‌وانه‌ی له‌پيښگه‌یه‌کی رۆشنی‌ریی پیچه‌وانه‌ن. به‌مه‌رونده‌بیته‌وه که‌کی‌ریکی رۆشنی‌ریی بنچینه‌یه‌کی به‌هیزه، هه‌ر که‌س بیه‌و‌یت پاریزگاریی له‌رۆشنی‌ریه‌که‌ی بکات به‌باشی‌تییه‌کانیه‌وه، له‌حاله‌تی به‌هیزی و لاوازییدا، ده‌ستی‌په‌وه‌ده‌گریت. هه‌ر که‌س‌یش ده‌ستبه‌رداری‌بیت، یان د‌هره‌نجامه‌کانی به‌که‌مبزانیت، ئه‌وا هه‌موو شتی‌ک له‌ده‌سته‌ده‌ات.

ت- سیمای زانستی:

وه‌حیی خودای ر‌وانگه‌ی بنه‌ره‌تی بووه له‌چه‌سپاندنی تیروانینیک که‌زانست به‌رزپاده‌گریت و به‌پیرۆز ته‌ماشایده‌کات، هه‌میشه بانگه‌شه بۆ لای ده‌کات. ئه‌گه‌ر وه‌حیی به‌بانگه‌شه‌ی پیغه‌مبه‌ر (د‌رودی خودای له‌سه‌ر‌بیت) بۆ خویندنه‌وه ده‌ستی‌بیکات، که‌نیشانه‌یه بۆ زانست و گرتنه‌به‌ری ریگه‌کانی، ئه‌وه ده‌ستی‌بیکه‌ سیماکانی تیروانینی نو‌یی لئوه‌ده‌رده‌که‌و‌یت.

له‌به‌ره‌ئوه‌یه ده‌بینیت مسولمانه‌کان وه‌کو په‌رستش گرنگیان به‌زانست داوه، چونکه‌ وایان سه‌یرده‌کرد که‌پیکه‌ینه‌ریکه‌ له‌و پیکه‌ینه‌رانه‌ی چووه‌ته ناو بونیاتی وه‌حیی‌وه و وه‌کو ئه‌و هۆکاره ته‌ماشایانده‌کرد که‌به‌هۆیه‌وه ده‌توانن خه‌لکی له‌تاریکیه‌وه به‌ره‌و ر‌وناکی ببه‌ن. له‌به‌ره‌ئوه له‌ولاتانی ئیسلامی رۆشنی‌ریه‌کی گشتی بلا‌بوویه‌وه، که‌ته‌نها پی‌ری ئه‌کادیمییه‌کانی نه‌گرتبووه‌وه، به‌رگه‌گرنتی نه‌هامه‌تییه‌کان له‌پیناو به‌ده‌سته‌هینانیدا بووبوووه کاریکی ئاسایی، ئه‌و گه‌شته‌ی پر‌بیت له‌ناره‌حه‌تی مه‌رجیک بوو له‌مه‌رجه‌کانی، هه‌ر که‌س سه‌فه‌ری نه‌کردایه بۆ به‌ده‌سته‌هینانی زانست، ئه‌وا که‌موکورتیه‌ک له‌زانسته‌که‌یدا هه‌بوو، له‌ر‌یزی که‌مه‌ده‌کرده‌وه.

هه‌موو ئه‌وانه گومان ناهیلیته‌وه که‌کۆمه‌لگه‌ی ئیسلامی کاتیک ئاشنای ئیمان بوو پابه‌ندبوو به‌جیه‌جیکردنیه‌وه، هه‌موو ئه‌وه‌ی باوه‌ری پی‌یوو، ئه‌وه‌ی ده‌یکرد و ئه‌وه‌ی وازیلده‌هینا، هه‌مووی به‌مه‌به‌ستی گه‌یشتن به‌پاداشتی قیامه‌ت بوو، به‌بی ئه‌وه‌ی سوک سه‌یری کاروباری د‌ونیا بکات، یان کار ته‌نها له‌به‌ر ئه‌و ئه‌نجام‌ده‌ات. له‌به‌ره‌ئوه ده‌بینیت زانست خزاوه‌ته هه‌موو لایه‌کی ژبانی مسولمانانه‌وه به‌و پی‌یه‌ی په‌رستشه.

کاتیک بابەتی زانست بەو جۆرەى لێهات، ئەو خەسلەتە جیاوازەى هەبوو کە کردبوو بەرهەمیکی عەقلى دەستەجەمعی، شتەکان بە تێروانینیکی یەگرتوانەى گشتگیر دەبینرا، عەقلى مسوولمان بەهۆیەو تەوانى "بە خیراییەکی لەراده بەدەر لە نه خویندەواری و نه فامییەو بەگۆریت بۆ روشنائی و پرشنگانەو هەکانی یەک_خوئاسیی".^۱

پروگرامی خویندن، بەگۆرەى ویستی ئادەمیزاد زیاد و کەمى دەکرد، لەبەرئەو دەبینیت کەسانیک هەن بەشیکیان بەدەستەپناو و ئیدی چوون بە لای کاروباری دونیایەو هەتا دووربن لە سوألکردن و دەستپانکردنەو لە خەلک، ئەو کاتە ئەو هەى لە زانست فیزیووە شتە پیویستەکانی ئاینە، بەجۆریک دروست نییە بۆ کەسیک بچیت بە دەم کاروباری دونیاو، ئەگەر سوومەند نەبوویت لەو هەى ئاینە کە هەى لەسەرى دامەزراو، ئەگەرنا کۆمەلگە بە کەم سەیریدەکرد، خەلکیش بە چاوچنۆک و باوەشکردو بە دنیا وەسفیان دەکرد.

لە ناو مسوولماناندا کەسانیک دەبینیت ریگەى زانستی گرتووەتەبەر و دەستیکردووە بە فیزیوون لە زانستیکدا، پاشان دەستیکردووە بە فیزیوون لە زانستیکی تردا، ئارەزووی ئەو هەبوو هەموو زانستەکانی دونیایی و قیامەتی ئاشنابیت، ئەمەیش پەیوەندی بە سال و تەمەنەو نەبوو، یان بە دەم گرتییە کەو هەى نەچوو کە جیگەى سەرنجی کەسانی تر بیت، یان نەچوو پالیبیداتەو بۆ ویستی کاتی، بەلکو لەمەدا مەبەستی ئەو بوو پیگەى زانستی بەدەستبەینیت کە پاداشتی دنیا و قیامەتی دەستبەویت.

ئەو هەى جیگەى سەرنجە ئەو هەى کە تاکەکانی کۆمەلگەى ئیسلامی هەموویان یەکیک لەو دوو پیاو بوون، کەسیک زانستخاوە و بەهۆی هۆکاریکەو بەردەوام نەبوو، کەسیکیش زانستی ویستووە و نارهەتییەکانی چەشتوو و تامەزرۆی هەمیشەیی و تینویتی بەردەوام هاندەریووە. هەردووکیان پیگەو وەکو بەدەمەو چوونی فەرمانی خودای گەر و فەرمانی پیغەمبەرەو (درودی خودای لەسەربیت) داوای زانستیان کردووە.

ئەمە ئەو ریگەییە کە کۆمەلگەى بەو شیوہیە لیکردبوو، لەبەرئەو بونیاتیکی عەقلى بەرهەمەینا کە روشنییری تییدا خواستیکی دەستەجەمعی بوو. بەو جۆرە

^۱ خلیل، حول تشکیل العقل المسلم، سەرچاوەى پیشوو، ص ۹-۱۰، دەقە کە لە نوسینی تەها جابر عەلوانی.

نەدەبوو ئەگەر مسوڵمانان ھۆشیارنەبوونایە لەوہی "زانست مەترسییدارترین دیاردەکانی شارستانیەتی مرقۆقایەتییە و لە ھەموویان زیاتر نواندنی ئەرینی ئامادەبوونی مرقۆقی - ھەبووی عاقل - تێدایە لەم گەردوونەدا".^۱

لە کاتیکدا ئیمە قسە لەسەر روکاری جیاکەرۆی زانستی دەکەین، سەرئەج بۆ ئەو ھەوادەکیشتین کە کۆمەڵیک لە توێژەرەن لە کەلەپووردا ئەو زانستە شیاوہ نابییت کە پینرازییە، بە تاییەت ئەگەر کارەکە پەیوەنددار بوو بە زانستە پراکتیکیەکانەوہ، کە ھەستدەکەین دەتوانیت رۆلی خۆی لە زۆربەیی بوارەکانی ژياندا بیییت، بە تاییەت ئەوہی لە رابردوودا کاربپیکراوہ لە ئیستا وازیلینھینراوہ^۲ بەھۆی ئەو پیشکەوتنەنەیی زانستی ھاوچەرەخ لە بوارە جیاوازەکاندا بەدەستیھینا.

پاشان، ئەوانەیی بۆ لای پەیامیک بانگھێشتکارون، ئەویش خۆی لە سودمەندبوون لە ھەموو لایەنە مەنھەجیی و تیروانینیەکانی کەلەپوور دەبییتەوہ، ئەگەر مەبەستمان زانستە ھاوچەرەخەکان بوو، کە ئیمە لییانەوہ دەستیپدەکەین، ئەوہی لای ئیمە داواکراوہ، ئەوہیە کە عەقل و شەرە بیانەوێت.

خۆ ئەگەر مەنھەج گوزارشتکار بییت لە عەقلی خاوەنەکەیی و رێگەیی بیرکردنەوہ و تیروانینی گشتیی بۆ گەردوون و ژیان، ئەوا لەسەر لیکۆلەرەن پینوستە ئاوپ لەوہ بدەنەوہ کە مەنھەجە ھینراوہکان بە ھۆکاری کۆسپ لە نیوان ئیمە و کەلەپووری ئوممەتەکەماندا دادەنریت. لەبەرئەوہ پینوستە بەرەنگاری کیشەیی مەنھەج بیینەوہ و تییدا سود لە بەرھەمەکانی کەلەپووری ئەرینی وەربرگین، کە پاک و پوختە، تیکەل بە جگە لەخۆی نەبووہ، چونکە "کیشەیی مەنھەج کیشەیی یەکەمی ئوممەتەکەمانە، ناتوانریت قەلای زانستی و شارستانییمان دابمەزیت ھەتا ئەو مەنھەجە

^۱ الخولي، یعنی طریف. فلسفة العلم في القرن العشرين: الأصول - الحصاد - الآفاق المستقبلية، سلسلة عالم المعرفة (۲۶۴)، الكويت: المجلس الوطني للثقافة والفنون والآداب، (رمضان ۱۴۲۱ھ/دیسمبر ۲۰۰۰م)، ص ۷.

^۲ لە نمونەیی ئەمەیش شیوہی کارکردنی کاتژمیرە کۆنەکان، وەکو: کاتژمیری "قوتابخانەیی بوغانیە" لە شاری فاس و "کاتژمیری رەش" لە غەرناتە، کە لەکارکەوتن، لە سەردەمیکی زووہوہ رێگەیی چاککردنەوہیان بە خۆیانەوہ نەبیینی، بەھۆی ئەوہی زانستی ھاوچەرەخ وازی لە زۆر تەکنیک ھینا، کە لە کۆندا پشتیپدەبەسترا و لە ئیستا لە ناو خەلکدا - لە ناویاندا زانایان بە دیاریکراوی - نەماوہ لەم رۆژگارەماندا.

پهیره ونه کهین که باشترینه و به رادهی تیگه یشتنمان له مهنهج و پیگه یشتنمان تییدا،
ئاستی دهستیگردنمان له رووی چه ندیتی و چو نیتییه وه به و رادهیه ده بیت^۱.
خو ئه گهر مروث - لیره دا - روکاره کانی خود دیاریبکات که که له پوور پیکه پیناوه،
ئه و له پیشتره له پیناوه و ده دا دیاریبکات له خویدا ره نگداته وه و دهستیپوه بگریت به
مه بهستی ئه وهی ئوممهت له میانهی هه موو میژووه کهیدا به یه ک روکار رییکات،
ئه وه به ده سته بینیت که به ده سته اتووه له پیناوه خودی ئوممهت لینی سودمه ندیت، به
هه مان شیوه مروثایه تییش به جیاوازی ره گه زه کانیه وه سودی لیبینیت. ئه مه ئه و
کارهیه که له به شی دواتر به پشتیوانی خودای گه وره قسهی له سه ره ده کهین.

^۱ البوشیخی، مصطلحات النقد العربي لدى شعراء الجاهلیين والإسلاميين، قضايا ونماذج ونصوص،
سه رچاوهی پیشوو، ص ۲۱.

بەشى پىنجەم:

كەلەپوورى ئىسلامىي و بونياتنانى ھاوبەشىي مروىي

يەكەم: جىھانئىببونى كەلەپوورى ئىسلامىي

۱- سەرچاۋەي ئىمانىي بۇ جىھانئىببونى كەلەپوور:

لەم بابەتەدا گرنكىي بە پونكردنه وەي سەرچاۋەكانى جىھانئىببونى كەلەپوورى ئىسلامىي دەدەين، بە لىكۆلئىنە وە لە پىكھاتەكانى و ھەلۆئىستەكردن لەسەر ئاراستەكردنهكانى بۇ رۆشنىيرىي لەم دەروازەيەدا، بە و مەبەستەي ئە و سەرچاۋەيەي ديارىبىكەين، كە كەلەپوور لە ھەموو كاتىكدا بۇي دەگەرايە وە، لە رىگەي ئە وە وە روكارەكانى ئاراستەكە بەگويزەي ئە وەي تىروانىنەكە و رىگەكەي پىئويستەكات ديارىدەكرىت. باشە ئە و پىكھىنەرانە چىن كە سەرچاۋە ئىمانىيەكەي لەسەر دە وەستىت؟ ئە و كۆلەكانە كامانەن كە وەكو باكگراۋەندى ئاراستەكار، كەلەپوورى ئىسلامىي بەرپۆەبردو وە؟

لە بنەرتەدا سەرچاۋەي ئىمانىي لە قورئانى پىرۆز و سوننەتەكانى پىنغەمبەردا (درودى خوداي لەسەرىتت) خۇي دەبىنئىتە وە. لە رىگەي ئەم دوانە وە ئە و بنچىنە و باكگراۋەندەي لىئە وە سەرچاۋەيگرتو وە و كەلەپوورى ئىسلامىي بە و جورە ئاراستەكردو وە كە بەخششنىكى شارستانىي دانەبىراوى پىشكەشكردو وە روندەكەينە وە، كە بەھۆيە وە مسولمانان لوتكەي سەر وەرىي و سەربلندىيان بەدەستەينا.

لە قورئانى پىرۆزدا چەندىين ئايەت ھاتو وە بە روونىي پىشانىدەدات كە ئاينى ئىسلام لە ھەقىقەتەدا ئاينىكە تەنھا بۇ ە رەب نەھاتو وە، بەتەنھا بۇ يەك رەگەز يان رەنگىكى ديارىكرا و دانەبەزىو وە، بەلكو ئاينىكە تىكراي مرقۇقاىەتتىي ئاراستەدەكات. ھەر

کهس باوهری پییهینیت شوینی خوئی تیدا ددوژیتیه وه. فهرمودهکانی پیغهمبهریش (درودی خودای لهسه ربیت) زوری لهم بارهیه وه تیدا هاتووه، بهجوریک ههستییهدهکریت که مهیلی به لای بهرزراگرتی رهگهزیک، یان رهچه لهکیکا نیهه. ئەمه‌یش به و جووره نه‌دهبوو ئەگه‌ر قورئانی پیروژ و فهرمودهکانی پیغهمبهر (درودی خودای لهسه ربیت) له یه‌ک سه‌رچاوه وه نه‌بایه، که ئەه‌یش خودای بالاده‌سته، خو ئەگه‌ر له نمونه‌ی ئەم فه‌رمایشته: ﴿وَأَنزَلْنَا لَهُ لَقَائِلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ (الشعراء) ده‌ربکه‌ویت که قورئانی پیروژ وه‌حیه له خودای گه‌وره وه بو پیغهمبهره‌که‌ی (درودی خودای لهسه ربیت)، ئەوا لهم فه‌رمایشته‌ی تری خودای گه‌وره وه: ﴿وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ ۝۱ مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَىٰ ۝۲ وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ ۝۳ إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ ۝۴﴾ (النجم) ده‌رده‌که‌ویت سووننه‌تی پیغهمبهریش به هه‌مان شیوه وه‌حیه بو پیغهمبهر (درودی خودای لهسه ربیت).

ئەو خه‌سه‌ته‌ی ئاینی ئیسلام هه‌یه‌تی وایلیده‌کات دووربیت له که‌مه‌ته‌رخه‌می و نه‌گرتنه‌خو و نه‌بوونی گشتگیری، دووره له‌وه‌ی ملکه‌چی که‌سیکی دیاریکراو بیت، یان کۆمه‌لیکی تایبه‌ت، له‌وه‌وه‌ خه‌سه‌ته‌ی گرتنه‌وه‌وه‌ی هه‌موو ربه‌ری مرو‌فایه‌تی سه‌رچاوه‌بگریته. هه‌لوسته له‌سه‌ر ئەو لایه‌نانه ده‌که‌ین که قورئانی پیروژ و فه‌رموده‌کانی پیغهمبهر (درودی خودای لهسه ربیت) گرتوویانه‌ته‌خو و ئەو سه‌رچاوه‌بوونه پیشانده‌دات که لیته‌وه جیهانیبوونی که‌له‌پووری ئیسلامی ده‌رده‌که‌ویت. له‌مانه‌دا:

أ- ده‌رکه‌وتن و جیا‌بون:

قورئانی پیروژ ده‌رکه‌وتنی ئاینی ئیسلامی به‌سه‌ر ئاینه‌کانی تر و ریچکه و ری‌بازه‌کاندا راگه‌یاند، خودای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ﴾ (التوبة: ۳۳ و الصف: ۹)، هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت: ﴿هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا﴾ (الفتح). واتای زمانه‌وانی ده‌رکه‌وتن (الظهور) له زالبوون و هیز و پشتیوانییدا خوئی ده‌بینته‌وه^۱. له‌و دوو ئایه‌ته‌ی قورئانی پیروژدا مه‌به‌ست لی‌ی زالبوونه به‌هوی به‌لگه‌وه^۲. هه‌روه‌ها له‌وانه‌یه روویه‌کی تر له رووه جیا‌وازه‌کان بگریته‌وه که

^۱ ابن منظور، لسان العرب، سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ماده: (ظهر).

^۲ القرطبي، الجامع لأحكام القرآن، سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ج ۱، ص ۸۶.

به‌هویانه‌وه دیته‌دی. له‌وانه "ده‌رکه‌وتنی زالبوون به‌ده‌ست له‌جه‌نگدا"^۱. هه‌روه‌ها "له‌کو‌تایی رۆژگاردایا جگه‌له‌ئیس‌لام هه‌چ‌ئاینکی‌تر نه‌مینیت"^۲. هه‌روه‌ها خودای‌گه‌وره‌موحه‌مه‌د (درودی‌خودای‌له‌سه‌ربیت) به‌سه‌ر‌ئاینه‌کانی‌تردا به‌رزبکاته‌وه، هه‌تا‌زانا و به‌ئانگابیت له‌پوچه‌لییه‌کانی و ئه‌وه‌ی به‌لارییاندا‌بردوو و شیتواندوو‌یانه‌لینی"^۳. هه‌موو‌ئهم‌ئاراستانه، له‌گه‌ل‌فره‌یی و جیا‌وازیاندا، به‌ره‌و‌ئه‌وه‌ی‌هه‌یز و زالبوونی‌روکاره‌کان و به‌رزبوونه‌وه‌کان پی‌ویسته‌ده‌کات ئاراسته‌ده‌کات، ئه‌مه‌یش به‌لگه‌یه‌له‌سه‌ر‌ئه‌وه‌ی‌مه‌به‌ست‌ئه‌وه‌یه‌که "مسولمانان به‌رز و به‌ریز بن"^۴.

فه‌رموده‌کانی پی‌غه‌مبه‌ریش (درودی‌خودای‌له‌سه‌ربیت) جه‌ختیان له‌سه‌ر‌ئهم‌بریاره‌ی خودای‌گه‌وره‌کردوو‌ته‌وه و لایه‌نه‌کانیان‌پونکردوو‌ته‌وه. پی‌غه‌مبه‌ری‌خودا (درودی‌خودای‌له‌سه‌ربیت) ده‌فه‌رمو‌یت: (تَعَزُونَ جَزِيرَةَ الْعَرَبِ فَيَفْتَحُهَا اللَّهُ، ثُمَّ فَارِسَ فَيَفْتَحُهَا اللَّهُ، ثُمَّ تَعَزُونَ الرُّومَ فَيَفْتَحُهَا اللَّهُ، ثُمَّ تَعَزُونَ الدَّجَالَ فَيَفْتَحُهَا اللَّهُ)°. واته: (دورگه‌ی‌عه‌ره‌یی‌رزگارده‌که‌ن و خودای‌گه‌وره‌به‌رووتاندا ده‌یکاته‌وه. پاشان‌ناوچه‌ی‌فارس‌ده‌که‌نه‌وه و خودای‌گه‌وره‌به‌رووتاندا ده‌یکاته‌وه. پاشان‌ناوچه‌ی‌رۆم، خودای‌گه‌وره‌به‌رووتاندا ده‌یکاته‌وه. پاشان‌ده‌جال‌دیت و خودای‌گه‌وره‌به‌رووتاندا ده‌یکاته‌وه). ئه‌مه‌یش‌کاریکه‌هه‌چ‌سه‌یر‌نییه، چونکه‌پی‌غه‌مبه‌ری‌خودا (درودی‌خودای‌له‌سه‌ربیت) ئه‌و‌سه‌ره‌وه‌یه‌که‌خودای‌گه‌وره‌بیتاوه‌ری‌پیده‌سه‌ریته‌وه، "چونکه‌له‌کاتیکدا‌دو‌نیا‌له‌تاریکایی‌بیتاوه‌ری‌بیدا‌بوو، ئه‌و‌به‌رۆشنا‌یی‌وه‌هات‌هه‌تا‌سه‌رییه‌وه"^۵. رۆژگاری‌ئو‌هه‌والدانه‌ی‌چه‌سه‌پاند.

^۱ سه‌رچاوه‌ی‌پیشوو، هه‌مان‌بابه‌ت.

^۲ سه‌رچاوه‌ی‌پیشوو، هه‌مان‌بابه‌ت.

^۳ سه‌رچاوه‌ی‌پیشوو، هه‌مان‌بابه‌ت.

^۴ سه‌رچاوه‌ی‌پیشوو، هه‌مان‌بابه‌ت.

^۵ رواه: مسلم فی صحیح، وابن‌ماجه فی سننه، وأحمد فی مسنده. بروانه:

- القشیری، صحیح‌مسلم، سه‌رچاوه‌ی‌پیشوو، کتاب: الفتن‌و‌أشراط‌الساعة، باب: ما‌یکون‌من‌فتوحات‌المسلمین‌قبل‌الدجال، ج: ۴، ص: ۲۲۵، رقم‌الحديث: (۲۹۰۰).

- القزوينی، أبو‌عبدالله‌محمد‌بن‌یزید‌بن‌ماجه. سنن‌ابن‌ماجه، تحقیق: محمد‌فؤاد‌عبدالباقی، القا‌ه‌ره: دار‌إحياء‌الکتب‌العربیة‌ومطبعة‌فیصل‌عیسی‌البابی‌الطیبي، (د.ت.)، ج: ۲، ص: ۱۳۷، حدیث‌رقم: (۴۰۹۱).

- الشیبانی، مسند‌الامام‌أحمد، سه‌رچاوه‌ی‌پیشوو، ج: ۳، ص: ۱۱۹.

^۶ الزرقانی، محمد‌عبدالباقی‌بن‌یوسف. شرح‌الزرقانی‌علی‌مؤطأ‌الامام‌مالک، بیروت: دار‌الکتب‌العلمیة، ۱۴۱۱هـ/ص: ۵۵۹.

به لام کیشه یه ک دیته به ردهم زانایانی فه رموده و شه رعزانان، تاییه ته به و شوینه ی که ئاینی ئیسلامی تیدا به سهر ئاینه کانی ترده درده که ویت. له به رئه وه ده یانینیت له ریککردن و دیاریکردنیدا جیاوازییان هه یه. هه یانه به "مه ککه و ولاتانی عه رهیی و ئه و خاکانه ی دیتته ده ستیان و به لئینان پیدراوه ده سه لاتی ئوممه ته که ی پیبگات دیاریکردوه"^۱. هه یانه وایده بینیت سرینه وه که "گشتیه به واتای دهرکه وتن و زالبوون"^۲ له سهر "نه هیشتنی بیباوه رپی به لابرندی پهیره وانی" راوه ستاوه"^۳.

کاره که به ههر شیوه یه ک بیت، ئیجتیهاد و لیکدانه وه کان ههر چۆن بن، ئه و دهرکه وتن و زالبوون ناییت ته نها هیزی مادیی له خو بگریت، به لکو پیویسته هیزی فیکریان له گه لدا بیت. له به رئه وه که له پووری ئه رینی ئیسلامی بو ئه وه یه، یارمه تییدهریکی باش بووه بو مسو گه رکردنی زالبوونی فیکری و گره ننتییکردنی ئه وه ی جیاوازیی له به خشیندا پیویسته دکات.

له به رئه وه دهرکه وتن و جیابوون، وه کو دوو به هیزکاری ریککاری روانینی ئیسلامی له قورئانی پیروژ و فه رموده دا هاتوون و باکگراوندیکی بنه ره تیین که که له پوور له گرته به ری ریگه یدا له سه ری راده وه ستیت، سود له ئاراسته کرانه کانی وهرده گریت بو به ده سه ته یانی ئه و هیزی به خشین و له پیشبوونی داهینانه ی ده یخوازیت، باشیتی ئه وه ییش یه که م جا بو هه موو ئوممه تی ئیسلامی ده گه ریته وه، پاشان مرقایه تی سودی لیده بینیت.

ب- ده ورده دان و گشتگیری:

تیروانینی ئیسلامی به ریره ویکدا ده روات که سیماکانی مۆرکی ده ورده دانی هه موو شتیکی پیوه لکاوه، له پرۆسه یه کدا هه تا راده یه کی زور له ریککردنی خشت و بناغه کان ده چیت، به بی گویدان به ورده کارییه کان، به لام له خزمه تی مه به سه ته که دا بیت، یان هاوکاربیت بو رونه کردنه وه ی مه به سه ت.

ئه و به مه هه لگه رانه وه یه کی ریشه یی له شیوازی مامه له کردن له گه ل بیرو که و شته کان دروستده کات، له وه وه رینمایی واده دات که سهیری توخمه کانی گه ردوون و ژیان له خودی خویدا نه کریت، به و پییه ی بونه وه ری جیان و له سهر دابران جگه له

^۱ سه رچاوه ی پیشوو، هه مان لاپه ره.

^۲ سه رچاوه ی پیشوو، هه مان لاپه ره.

^۳ العسقلانی، أحمد بن علي بن حجر، فتح الباري شرح صحيح البخاري، تحقيق: محمد فؤاد عبدالباقي ومحب الدين الخطيب، بيروت: دار المعرفة، ۱۳۷۹هـ، ج ۶، ص ۵۵۷.

خویان وهستان، بانگه‌شهی ئه‌وه بکات په‌یوه‌ستییکات به توخمه‌کانی تری گه‌ردوونه‌وه. له پرۆسه‌یه‌کی بونیاتناندا که تیندا په‌یوه‌ندی نیوان توخمه‌کان فه‌رامۆشنه‌کریت و توخمیک تینه‌په‌رینریت و له به‌هاکه‌ی که‌مبکریته‌وه، یان سوک سه‌یری سوده‌که له په‌یوه‌ندی به‌وانی تره‌وه بکریت.

له راستییدا ئه‌وه کوده‌تایه‌ی وه‌حیی هینایه‌ئاراه، کرۆکی ئه‌وه شیوازه‌ی گرته‌وه که عه‌ربه‌کان له‌گه‌ل توخمه‌کانی گه‌ردوون مامه‌له‌یان پیده‌کرد، له جیاتی ئاسانکردن به‌ره‌و ریککردن ئاراسته‌یکرد، رووه تیگه‌یشتن له شته‌کان له بونیاته‌که‌یاندا که له بونیاتی بوون جیانابیته‌وه. به‌وه ریکخرا -هه‌ر وه‌کو عیماده‌دین خه‌لیل ئاماژه‌ی بۆ کردووه- هه‌تا سه‌ره‌له‌نوئ به‌و شیوازه‌ی که ویستراوه بۆی ببوژیته‌وه: عه‌قلیه‌تیکی پیکه‌اته‌یی (ترکیبی)، توانای به‌سه‌ر تیروانینی پیشبینیکاردا هه‌بیت، که له به‌رزیه‌وه بۆ دیاره‌ بيشوماره‌کان بروانین، به‌ شوین په‌یوه‌ندی و په‌یوه‌ستییه‌کاندا بگه‌ریت، هه‌تا ده‌گاته حه‌قیقه‌ته‌ خوازاوه‌که^۱.

له راستییدا گرتنه‌به‌ری ئه‌وه دوو سه‌رچاوه پیکه‌وه وایکرد ئاگاداری هه‌موو لایه‌نه‌کانی ژیان بن، هه‌چ شاز و نادیاریک نه‌مایه‌وه، هه‌ر هه‌موویان له تیروانینی ئیسلامییدا پنگه‌یان بۆ دۆزرایه‌وه. له‌مه‌وه هه‌لوێستوه‌رگرتن به‌رانبه‌ر هه‌موو ته‌خمه‌کانی گه‌ردوون و ژیان روون و دیار بووه، هه‌چ نارۆشنیه‌کی تیدا نییه و هه‌چ ناجیگیریه‌کی پیوه دیارنییه.

ئهمه ئه‌وه ریکه‌یه‌یه که که‌له‌پووری ئه‌رینی ئیسلامی پی جیاده‌کریته‌وه و ده‌کریته مه‌نه‌ه‌ج له ژیاندا، ده‌بیته هۆکاریک له‌وه هۆکارانه‌ی خاوه‌نه‌که‌ی والیده‌کات ئاگاداری ئه‌وه بیت که ده‌یانه‌ویت. سه‌ره‌تا له چاره‌سه‌رکردنی یه‌ک گرفته‌وه به‌هه‌لگه‌رانه‌وه‌ی رووه‌کانی و تپه‌رپوون به‌پیشکه‌شکردنی ئه‌وه چاره‌سه‌ریانه‌ی گوزارشت له فره‌تیروانین ده‌کات و به‌لیتوونه‌وه‌ی لقی مه‌عریفی و جیاکردنه‌وه‌یان بۆ به‌شی زۆری جیاواز کۆتاییدیت.

ت - پیراگه‌یاندن و رینمایی:

یاسای ئیسلام بۆ رینمایی خه‌لک هاتووه، ئه‌وه‌ی باشت‌رینه پێیانرا ده‌گه‌یه‌نیت، هانیانده‌دات بۆ سووربوون له‌سه‌ری، به‌سه‌رنجدان له‌وه شیوازه‌ نه‌رمونیانه‌ی له بانگه‌وازا ده‌یه‌تی، خودای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿أَدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَدِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ...﴾ (النحل). پیغیه‌مبه‌ری خودایش (درودی خودای

^۱ خلیل، حول تشکیل العقل المسلم، سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ص ۶۴.

له سه ربیت) فهمویه تی: (یَسْرُوا وَلَا تُعَسِّرُوا، وَسَكُنُوا وَلَا تُتَفَّرُوا^۱). واته: ئاسانکاری بکن و قورسی مه کهن، جیگیر بکن و دوورمه خه نه وه.

کاتیک مرؤف له و رهوشه راده مینیت که له سه رده که کانی گه شه سه نندا مسولمانانی تیدا بووه، ده بینیت له پیگه یه کی به هیزی وادا بوون بتوانن خراپ مامه له له گه ل نه وانی تر دا بکن، به لام وایان نه کردووه. ئه مه جیاوازییه که وا پیویستده کات ناگاری کاریکی به رز بین، ئه ویش خوئی له وهدا ده بینیته وه که ئاینی ئیسلام له گرته به ری پیگه یه نر مونیانی سه رچاوه ده گریت، له فکر و جینه جیکردنا ریگه یه کی به پیی بارودوخی نه گرتووه ته بهر، هه تا بیگوریت به ریگه یه کی تری نه ویستراو، له کاتی به هیژبوونی دوی لاوازی و زالبوونی پاش خاموشی.

له پال ئه مه دا، ده بینین وه حیی به و سیفه ته ی سه رچاوه ی جیهانییوونی که له پووره، گرنگیه کی زوری داوه به موژده پیدان ئه گه ر به راوردیکه ین له گه ل هوشداربیدان، خودای گه وره کاتیک ئامانجی په یامی ئیسلام ده خاته روو ده فه رمویت: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَکِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا یَعْلَمُونَ﴾ (سبأ).

ئهم ویسته ی که موژده پیدان پیش هوشداربیدان ده خات، تیدا په تی نه کراوته سه رشان، هه تا به ته نها مه به ست موژده پیدان بیت، به لکو ترساندن و هوشداربیدانیش پیویستن، وه کو گونجان له گه ل تیروانینی میانگیری ئیسلامی له هه موو شتیکدا. له بهر ئه وه یه خودای گه وره ده فه رمویت: ﴿وَکَذَٰلِکَ جَعَلْنٰکُمْ اُمَّةً وَّسَطًا لِّتَكُونُوْا شُهَدَآءَ عَلٰی النَّاسِ وَیَكُوْنَ الرَّسُوْلُ عَلَیْکُمْ شَهِیْدًا...﴾ (البقرة).

ئهم میانگیرییه ی مسولمانانی بو ئاراسته کراوه، به و شیوه یه ی بگاته پله په سه نده که ی، که پابه نده به فه رمانی خودای گه وره، به ده ستگرتن به کاری ئیجایی و توند ده ستگرتن به کاریگه ریتی، هه ر ئه مه یه له م ئایه ته دا ئامازه ی بو کراوه: ﴿وَلَتَكُنَّ مِنْکُمْ اُمَّةٌ یَّدْعُوْنَ اِلٰی الْخَیْرِ وَیَأْمُرُوْنَ بِالْمَعْرُوْفِ وَیَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْکَرِؕ وَاُولٰٓئِکَ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ﴾ (ال عمران).

^۱ حدیث صحیح متفق علیه. بر وانه:

- البخاری، الجامع المسند الصحیح "صحیح البخاری"، سه رچاوه ی پیشوو، کتاب: الادب، باب: قول النبی صلی الله علیه وسلم: "یسروا ولا تنفروا"، ج ۸، ص ۳۰، حدیث رقم: (۶۱۲۵).
- القشیری، صحیح مسلم، سه رچاوه ی پیشوو، کتاب: الجهاد والسیر، باب: فی الامر بالتیسیر وترک التنفیر، ج ۳، ص ۱۳۵۹، حدیث رقم: (۱۷۳۴).

له راستییدا ئەم سەرچاوەیە هەموو مەزھەبەکانی ئیسلام دەستیان بە ئەوەوەوە ئەمانج وەکو حەزیک بۆ پێنمايیکردنی هەموویان و بەو حەزێ پێنمونییکردنی خەلک بۆ لای ئەوەی خێر و چاکەیی خۆیان تێدا، لێرەووە کە لە پووری ئیسلامی هات و هەمان پێگە دەگریتەبەر کە هەردوو سەرچاوەکە ئاماژەیان بۆ کردووە، لەبەرئەوە هەموو ئەوەی تێیدا هاتوو مەبەستی لێی سودگەیانندە بە مەزھەبەکانی.

د- پەرحمەتی مەزھەبەکانی:

لەوانەییە ئەو پەرحمەتە مەزھەبەکانی ئیسلام دەیهوێت، بکریته باکگراوندیکی ئیمانی بۆ کە لە پوور، بگرە لەسەر ئەو دروستبکریت و پێگە بگریتهبەر، چونکە ئەو بەخشینانە بە دەستی هێناوە پۆزیک لە پۆزان لە لای ئەو قۆرغە کراوە، تەنھا سودی بۆ ئوممەتە کە هەبێت و جگە لەوانی لێ بێت.

هۆی بوونی هەموو ئەمانە ئەوە بوو، کە لە پوور لە سەرچاوەیەکی ئیمانییە و دەستی پێکرد و هیز و ئاراستە کردنەکانی لە بەهاکانی قورئانی پیرۆز و سوننەتی ریزدارە وەردەگریت، ئەو دوانەیش مەزھەبەکانی مسوڵمانیان هانداوە لەسەر پابەندبوون پێیە، بەو پێیە خەسڵەتێکی بۆ لاکەرەووەی رەوشتە جوانەکانە، کۆمەلگە لەسەر بناغە بە دیهینانی سودی هەموان بونیات دەنێت.

لەو دەقەنە هانی هەلگرتنی رەوشتی پەرحمەت دەدات و تۆقینەری پشنتی کردنیەتی، ئەم فەرمايشتهی پێغەمبەری خودایە (درودی خودای لەسەر بێت): "لا یرحم الله من لا یرحم الناس".^۱ واتە: خودا پەرحم بە کەسێک ناکات کە ئەو کەسە پەرحم بە خەلک نەکات. هەر وەها فەرمودە: "وإنما یرحم الله من عباده الرحماء".^۲ واتە: خودای گەورە پەرحم بەو بەندانە دەکات کە بە پەرحم.

^۱ حدیث صحیح متفق علیہ، واللفظ للبخاري، بروانە:

- البخاري، الجامع المسند الصحيح "صحيح البخاري"، سەرچاوەی پێشوو، کتاب "التوحيد"، باب "قول الله تعالى: (قُلْ ادْعُوا آلِهَةَ أَوْ ادْعُوا الرَّحْمَانَ...)" (الاسراء)، ج ۹، ص ۱۱۵، حدیث رقم: (۷۳۷۶).

- القشيري، صحيح مسلم، سەرچاوەی پێشوو، کتاب: الفجائل، باب: رحمته صلى الله عليه وسلم الصبيان والعيال وتواضعه وفضل ذلك، ج ۴، ص ۱۸۰۹، حدیث رقم: (۲۳۱۹).

^۲ حدیث صحیح متفق علیہ، بروانە:

- البخاري، الجامع المسند الصحيح "صحيح البخاري"، سەرچاوەی پێشوو، کتاب "الجنائز"، باب "قول النبي صلى الله عليه وسلم يعذب الميت ببعض بكاء اهله عليه"، ج ۲، ص ۷۹، حدیث رقم: (۱۲۸۴).

- القشيري، صحيح مسلم، سەرچاوەی پێشوو، کتاب: الكسوف، باب: البكاء على الميت، ج ۲، ص ۶۳۵، حدیث رقم: (۹۲۳).

خَوَّئُهُ لِكُلِّ جَبَّارٍ شَكْرًا (درودی خودای له سه ربییت) وهكو رهحهته بُو تیکرای مروقیایه تی رهوانه کراوه. خودای گه وره دهفه مویت: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾ (الانبیاء)، چونکه ئه وه وهواله ی له سه ر شیوازی هه لایردنه که دروستکراوه، ئه وه واتایه ده به خشیت که پیغه مبهری خودا (درودی خودای له سه ربییت) وهكو رهحهته تیک بُو هه موو مروقیایه تی رهوانه کراوه، بانگه وازه که ی ته نها بُو نه ته وهیه کی دیاریکراو نییه. "پیغه مبهران بُو رهحهته دروستکراون و موحه ممه دیش (درودی خودای له سه ربییت) بُو خَوَّی وهكو رهحهته دروستکراوه، بو وه ته دلنیا یی بُو بو ونه وهر".^۱

به لام هه ندیک له تو یژهران له م هه لایرده دا ئه وه ده بینن که به تالکراو (مفرغ ه)، ده لیت: هه لایرده که به تالکراوه له گشتگیرترین رهوش و هوکاره کان. واته (ما ارسلناک) له وانیه له هوکاره کان بیته، ته نها بُو رهحهته تی فراوانی خو مان، ئه وه ی پی نیردراوه هوکاریکه بُو به خته وهریی هه ردوو دوونیا^۲. له مه وه گو تاره که هه موو ده روزه کانی خیر ده گریته وه و کراوه یه به رووی هه موو ئه وانیه خواسته مروقیه کان به دیده هینن.

به لام ئه وه ی ئامانجی ویستراو له رهوشتی پیغه مبهری خودا (درودی خودای له سه ربییت) که رهحهته بُو جیهانیان، به بی مشتومر و قسه له سه رکردن له لایه ن زانیانی ئیسلام وه تینه په ریوه. ئه مه ییش له باره ی سنوردانان و دیاریکردنی ئه وانیه به هو یه وه خسه له ته کانی ئه وه که سانه ریکده خریت، که له رهحهته که ی پیغه مبهری خودا (درودی خودای له سه ربییت) سو دمه ندده بیته، ئایا "مه به ست لیی باوه رداران و بیباوه ران پیکه وه یه، یان تاییه ته به ئیمانداران و بیباوه ران ناگریته وه؟"^۳

له م باره یه وه زانیان به سه ر دوو بُو چووندا دابه شبوون، هه یانه وای ده بینیت مه به ست له رهحهته که بُو "هه موو جیهانه: باوه ردار و بیباوه ر"^۴. ئه م بُو چوونه پشتبه ستووه به وه ی که رهحهته تی خودای گه وره هه موو شتیکی گرتووه ته وه. له به ره ئه وه بیباوه ریش به شی به رده که ویت. ئین عه باس ده لیت: "ئه مه گشتیی، بُو

^۱ القرطبي، الجامع لأحكام القرآن، سه رچاوه ی پیشوو، ج ۴، ص ۶۳.

^۲ الشوکاني، فتح القدير، سه رچاوه ی پیشوو، ج ۳، ص ۴۳۰.

^۳ الطبري، جامع البيان في تأويل القرآن، سه رچاوه ی پیشوو، ج ۱۷، ص ۱۰۶.

^۴ سه رچاوه ی پیشوو، هه مان بابته.

چاک و خراپه، هەر کهس باوه‌ری پێیهینابوو، ئەوا رەحمەتی دونیا و قیامەتی بۆ هەیه، هەر کەسێش بێباوەر بوو پێی، ئەوا دەخزێتە کاتی مردن و قیامەت بۆی.^۱

هەندیکێ تریان پێیانوایە ئەو رەحمەتە ی پێغەمبەری خودا (درودی خودای لەسەربیت) هیناویەتی بنەرەتی سودمەندبوون لێی باوەرەینانە بەوەی هیناویەتی و کارکردنە بەوەی فەرمانی پێدەکات و خۆلادانە لەوەی نەهیی لیکردوو، ئەگەر ئەم مەرجه نەهاتەجی، ئەوا ئەنجامەکە ی نایەتەدی و لێی سودمەندنابیت. گوتویانە: "بەلکو مەبەست لێی ئیماندارانە و بێباوەران ناگرێتەو"^۲.

هەیانە پەسەزنایی لە نیوان دوو بۆچوونە کەدا دەکات و دەلێت: "بۆچوونی یەکەمیان لە پێشترە، بە بەلگە ی ئەم ئایەتە: ﴿وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَأَنْتَ فِيهِمْ...﴾ (الانفال)^۳.

لەبەرئەو سێفەتی رەحمەت هەموو دروستکاروێکانی ئامانجە و نایەوێت جیاوازی لە نیوان مەرۆقەکاندا بکات، هەندیکیان بێبەشبکات و لە ئەشکەنجە ی تونددا بن، لەگەڵ ئەو هەدا دەبیت تێبینی جیاوازی رادە ی رەحمەتە کە بکەین. لە سەعیدی کورپی جوبەیر دەگێرنەو کە ئیبن عەباس گوتویەتی: "موحەممەد (درودی خودای لەسەربیت) رەحمەت بوو بۆ هەموو خەلکی، جا ئەوە ی باوەری پێیهیناوه و بە راستی زانیوه بەختەوهر بووه پێی، ئەو هیشی باوەری پێنهیناوه پاریزراوه لەوە ی بەسەر نەتەوهکان هاتوو لە نغزۆبوون و خنکان"^۴.

ئەو رەحمەتە ی قورئانی پیرۆز و سوننەتەکان هانماندەدەن لەسەری، لەو توخمانە یە کە دروستکارانی کە لەپووری ئەرینی ئیسلامی دەجولێت، بەهۆی ئەوە ی لە پیکهینەرهکانی تێروانینە کە لێهەو سەرچاوه دەگرن، لە کارکردنیدا ئەوە ی نەویستوو جیهان یە ک رەچەلەک، یان یە ک رەگەز بیت، بەلکو رۆی لە هەموو ئوممەت بووه، پاش ئەویش لە تیکرای مەرۆقایەتی. ئامانجی لە هەموو ئەوانە ئەو هەو رێنمایانە ی هیناویەتی رەحمەت بیت بۆ مەرۆقایەتی. خۆی لەو ه

^۱ ابن الجوزي، زاد المسير في علم التفسير، سەرچاوه ی پێشو، ج ۵، ص ۳۹۸.

^۲ الطبري، جامع البيان في تأويل القرآن، سەرچاوه ی پێشو، ج ۱۷، ص ۱۰۶.

^۳ الشوكاني، فتح القدير، سەرچاوه ی پێشو، ج ۳، ص ۴۳۰.

^۴ القرطبي، الجامع لأحكام القرآن، سەرچاوه ی پێشو، ج ۱۱، ص ۳۶۰.

دوورگرتووه عيلم و مهعرفه قورغبرگريت، هر كه س پرسيارى سه بارهت به عيلميك ليكرگريت و بيشارتهوه، ئهوا له روژى قيماتهدا به لغاويكى ئاگر دهى دهبهستريت^۱. له پاستييدا كهلهپوورى ئهرينى ئيسلامى باوهپى بهم روانگانه ههيووه كه بوونهته باگراونديك بو جوله و ئاراستهكانى، له ميانهى ئهمانهيشهوه لهپيناو تيكرپاي مروفايه تييدا كاردهكات، لهمهيشدا ئينتيمما و رهگهز سنورى بو دانانيت، سهرنجدانتيكى ههموهكيى بو شتهكان ههيه، خوئى لاناډات به لاي ئاسانكارى و پارچه پارچه كردندا مهگه و هكو ريككارتيكى يارمه تييدهر ئهوه بكات. ريگهكانى هيز بهكاردههتت لهپيناو زالبوونى ئهرينى بهديهنتهري ئهوهى خزمهتى ئهوه مروفه دهكات، كه له لايهن برائى مروفيهوه بهكويه كرابوو.

۲- جيهاننيبوونى كهلهپوور پيوستيهكى مروفيه:

پيش ئهوهى قسه لهسهه پيوستبوونى بهجيهاننيبوونى كهلهپوورى ئهرينى بگهين، دهبيت ئهوه له ميشكاماندا بچهسپيت كه ئهوه بهرهه ميكي مروفه و بههوى ئهوهى سهراچاوه ئيماننیه كهى پينيه خشيوو بهرهه مهاتوو، لهبه ره ئهوه بهپينى ئهوهى پيوسته، مهبهستيشى خزمه تگردنى تيكرپاي مروفايه تى بووه، بهبى ئهوهى لاډات به لاي ريچكهيه كدا جگه له ريگهى بهخشيى چاك، كه دووربيت له ريگهى خراپه كارى و بهگويرهى پيوهرى تاييهت لهمانهدا باسيانده كهين:

أ- حزورى خوداي گهوره:

يهكيك له وه خسهلته بهره تيانهى كه كهلهپوورى ئهرينى ئيسلامى له بهخشيى كانى ترى مروفايه تى پى جياده كريتوه، برتييه له سيفه تى حزورى خوداي گهوره له هه موو ههنگاويكدا كه هه ليده گريت، ويستى بردنه وهى پاداڤتى

^۱ فهرمودهيهكى (صحيحه) ئه بو داود و ترموزى و ئيبىن ماجه له سوننه كانياندا گيراويانه ته وه و ئه حمه ديش له مه سنه ده كه يدا. بروانه:

- السجستاني، سنن أبي داود، سهراچاوهى پيشوو، كتاب: العلم، باب: كراهية منع العلم، ج ۳، ص ۳۲۱، حديث رقم: (۳۶۵۸).
- الترمذي، سنن الترمذي، سهراچاوهى پيشوو، كتاب: العلم، باب: ما جاء في كتمان العلم، ج ۵، ص ۲۹، حديث رقم: (۲۶۴۹).
- القزويني، سنن ابن ماجه، سهراچاوهى پيشوو، كتاب: الايمان وفضائل الصحابة والعلم، باب: من سئل عن علم فكتمه، ج ۱، ص ۹۸، حديث رقم: (۲۶۶).
- الشيباني، مسند الامام أحمد، سهراچاوهى پيشوو، ج ۱۳، ص ۱۷.

کاره که له رۆژی قیامه تدا. ئەمەیش به واتای رەتکره وه، یا نکولیکردن له پاداشتی دنیایی نییه، که له بهران بهر ئه و کاره ی دهیکات دهستیده که ویت.

به لام سه ره رای ئه م دیاریکردنه، دهیبینین سووره له سه ر پاداشتی قیامه تی، زیاتر له سووربوونی له سه ر دهسکه وتی دنیایی زۆر له زانیانی ئیسلام زۆر دنیانه ویست بوون، باوهریان وابوو ئه گه ر به و لایه دا لاریبنه وه، ئه و لایه نی مادیی به سه ریاندا زالده بیت، که په یوه هندییه که ی به شتیکه وه یه که له ناوده چیت و نامینیت و دووریده خاته وه له هه ر شتیکی رۆحیی بیت و مرۆف به په روه رداگار و قیامه تی وه به سه ستیته وه.

حزووری خودای گه وه واته چاودیری ئه و به سه ر گه وه و بچوکی کرده وه کانه وه. ته نانه ت ئه گه ر مرۆف بیه ویت کاریک بکات، ئه و دهیخاته سه ر ته رازووی شه رع که به رژه وه هندی ئومه تی ئیسلامی مه به سه ته. به هه مان شیوه به رژه وه هندی تیگرای مرۆقایه تی مه به سه ته. هه ر ئه مه ییش له پشت ئه وه وه بووه که زانیان به لای خراپه دا نه چن، نه به قسه، نه به کرده وه.

له به ره ئه وه یه دهیبینیت مسولمانان کاتیک له به رانه ر هه ر هه ولێکدا راده وه ستن که بیه ویت زیان به رۆشنیرییه که یان بگه یه نیت، به هه موو وزه و توانایانه وه به رگرییه کی فیداکارانه ده که ن. ئه وان به مه گوزارشتیان له وه ده کرد که ئایه که یان و به ره مه می فیکریان به جوړیکه که خزمه تی مرۆقایه تی ده کات. به رژه وه هندی مرۆقایه تیی ئه وه ده خوازیت هه موو ئه و شتانه ره تبکرینه وه که ده یه ویت زیانی پیبگه یه نیت، یان زیان به به شیکی بگه یه نیت.

ئه م روانگه یه ی که له پووری ئیسلامی له سه ره تاوه مۆرکی جیهانی بوونی ئه رینی پیوه دیار بووه، که نه یویستوو هه ردوو جیهان ملکه چبکات، یان ناچاران بکات په یه وه ی رۆشنیری خاوه نه کانیان بکه ن، به لکو ئه وه ی به باش و ئیجایی بزانییه بو ژیا نی خه لکی و خزمه تی به رژه وه هندی مرۆفی بکرایه له پینا و گه یشتن به پله ی ئه و ریزه ی که خودای گه وه له پینا ویدا دروستیکردوو ه - که زۆر جار له وه لایه دا له پله و به های که مده کرده وه - بلاویده کرده وه.

کاتیک زانیانی ئیسلام په یه وه بیان له و روانگه یه کرد و بووه پیوه ر بو کردار و گوفتاریان، به راده ی "ئحسان" سه ره خۆیی پییه خشین، که پیغه مبه ر خودای (درودی خودای له سه ربیت) له باره ی ئحسانه وه ده فه رمویت: "الاحسان أن تعبد الله كأنک

تراه فإن لم تكن تراه فإنه يراك^١. واته: ئيhsan ئه وهيه به جورىك خواپه رستى وهكو ئه وهى بيىنىت، خو ئه گهر تو ئه وه نه بيىنىت، ئه وا ئه وه تو ده بيىنىت. ئىبن عره بى^٢ په يره وانى خوئى به وه يه كخست، كه ئيhsan بريتييه له "به كارهيئاننى نعيمه ته كانى خودا له گوپرايه ليوونى خودا"^٣. له بهرئه وه واىان ليها توبو له هه موو جولّه و راه ستانئى كاندا په رستشى خودا بكه ن، ئيدى رهوش و حالىان هه ر چوئىك بايه، له هه موويدا حزوورى خوداىان له بهرچاوده گرت.

په رستش له لاي ئه وان ئه وه واتا بچووكه ئى نه بوو كه له سه رده مانى لاوازيى و پاشه كشه دا له ناو خه لكدا بلاوبوويه وه و ته نها خوئى له دروشمه ئايىيه كاندا ده بيىنىته وه، به لكو هه موو لايه نه كانى ژيانى گرتبووه وه و هه ژموني هه بوو به سه ر هه موو قسه و كرده وه يه كدا و هيچى لى جيانه كرابوويه وه له وانى به هوييه وه ميتشك به لاي شتىكى تردا ده چيىت. له بهرئه وه نوسينه فيكرىى و داهيئانئيه كانى رهنگدانه وه يه كى زور جوانى ئه وه بوو، هه روه ها له دوزينه وه و داهيئانه كانياندا ئه وه مه به سته به شيوه يه كى چاك به ديها توه وه، هه موو شتىك له لاي ئه وان وا ليئىتده گه ن كه له خوداى گه وره نزيك يانده خاته وه، گشت شتىك بووه ته ده روازه يه ك له ده روازه كانى به ده سته يئاننى دونيا و قيامه ت.

ب- گرنگييدان به دونيا و قيامه ت:

ئهم سيفه ته له پشت به ديهيئاننى ده سته كه وتىكى مه زنه وه بوو كه روئشنيريى ئيسلامى سوئى ليوه رگرت، بگره له سه رى دروستبوو، چونكه روئشنيرييه كه له پله ئى دونيادا ئه وه نده به رزنا بيته وه بگاته راده ئى سه رسامبوون پيئى و روچوون له خوئشيه به راه كانيدا. هه روه ها پله ئى قيامه تيش هينده به رزنا كريتته وه به ته واويى

^١ فه رموده يه كى (متفق عليه) ه. بروانه:

- البخارى، الجامع المسند الصحيح "صحيح البخارى"، سه رچاوه ئى پيشوو، كتاب: تفسير القرآن، باب: "قوله: (ان الله عنده علم الساعة) (لقمان: ٣٤)، ج ٦، ص ١١٥، حديث رقم: (٤٧٧٧).
- القشيري، صحيح مسلم، سه رچاوه ئى پيشوو، كتاب: الايمان، باب: معرفة الايمان والاسلام والقدر وعلامة الساعة، ج ١، ص ٣٦، حديث رقم: (٨).

^٢ ئه وه: ئه بو به كر موحه مه مد كورى عه بدوللا، ناسراو به ئىبن عره بى معافى ئه نده لوسى، سالى ٤٦٨ى كوچى له داىكبووه، سالى ٥٤٣ى كوچى وه فاتى كر دووه. له وه كه سانه بووه له زانسته كان ليزان بووه و تييدا قولبووه ته وه، يه كى كه له دانراوه كانى كتىبى "عارضة الأوحى". بروانه:

- ابن خلكان، وفيات الأعيان وأنباء أبناء الزمان، سه رچاوه ئى پيشوو، ج ٤، ص ٢٩٦.

^٣ القرطبي، الجامع لأحكام القرآن، سه رچاوه ئى پيشوو، ج ١٣، ص ٣١٥.

به ووه سه رقالبییت، به هوی ئه وهی مالی مانه وهیه، به لکو ریگه یه کی مامنا وهندی گرت بهر به شیوه یه کی تر له وهی زوریکی له نه ته وه کان دهیزانن، تیندا ئه مه فراموشنا کریت و پله ی هینده بهر زنا کریته وه هاوشانه کانی بفه وتیت.

ئهم سیفه ته ی میانر هوییه وایکردوو ه ژیان هاوسه نگی هه بیته که ئه گهر له لای هه نه ته وهیه که ئه وه له ده ستدرا، ئه وا بیگومان ژیانان به ره و که وتن و دارمان ده روات. کومه له کانیان په رتبوونی توشده بیته و له ناوده چن و ده بنه چیرۆک، ئه وه سوننه تیکه له سوننه ته کانی خودای گه وره، پیویسته له هه موو پرشن گدانه وهیه که له پرشن گدانه وه کانی ژیاندا هه بیته، ئه گه رنا به شیان شله ژان و دودلی و که وتن ده بیته.

له بهر ئه وه کاتیک ژیانن ئیسلامی ئهم خه سلته ی هاوسه نگی تیندا ده بیته، ئه وا په سه ندرانی بۆ لایه که له دوو لایه که ده بیته: دنیا، یان قیامهت. ته نها به مه به ستی به دیه نانی تیروانیکی میانر هوانه ی جولینه ره بۆ تاک و کومه ل. هه ر ئه وهیه له کۆتایی ریگه که دا سودی دونیایی و سودی قیامه تی پیکه وه کۆده کاته وه. هه ر له ریگه ی ئه میشه وه هه موو رۆشنیری به ره و هه ستردن به ته واومه ندیی تیروانین ده گات که هه ر خه سلته تیکه ئه ریژی ئه وه ئه نجامیکی باشی لیده که ویته وه.

کاتیک ئهم سیفه ته حوکی که له پووری ئه ریژی ئیسلامی بکات، ئه وا بووه ته هۆکاریکی که ئه گه ر مرۆقایه تی له م رۆژگاره نااساییه دا بیگریته بهر، ئه وا ده بیته قه لغانیک بۆی له که وتنه کانی ئیستا و ده هاتوو ده یاریزیت. له سه رکه شیی و زیاده ر هوییه وه، که له زوریکی له رۆکاره کانی ژیاندا ئاشنایانه، راستیانده کاته وه به ره و ریگه ی میانر هوی و هاوسه نگی، که له ئیستادا زور به که می هه ن.

ث- ورد ئه نجامدان (الاتقان):

زانایانی ئیسلام رۆیانکردبووه ئه وهی هه ر کاریکی ده یانویست ئه نجامیبه دن، به دلیکی به رفه رمان بۆ تیروانیکی که به وردی ئه نجامدان له هه موو شتیکیدا ده خوازیت ئه نجامیانده دات، چونکه رینماییه کانی وه حیی رینوینیانده کات بۆ ده سترتن به م بنه مایه وه به چاکی. مرۆف به باوه ربوونی به پیویستی ورد ئه نجامدان هه نگاوکی گرنگی بریوه له خزمه تی مرۆقایه تی و سودگه یاندنی به وهی سودی خه لکی تیدایه له وهی له سه ر زه ویدایه و خۆی لاداوه له هه موو خراپه یه ک و دوورکه وتوو ته وه له هه ر شتیکی بیهوده به فیرۆبیته.

له وانه یه خه سلته ی ورد ئه نجامدان له رۆشنیرییه کانی تر دا هه بیته، به تایبهت ئه وانه یان که هاوچه رخن. هه ندیکمان هه ر زوو ده لیت ئه و خه سلته بۆ که له پووری ئیسلامی ده گه ریته وه و هیه چ رۆلیکی ناییت له وهی به جیهانییو نه که ی بکاته

پٽويستيهه کي مروٽي، ٺه مهيش ليلييههک دروستدهکات پٽويسته بهرله وهی به سهريدا
تيهه پٽويستيههه وه.

له راستييدا ورد ٺه نجامدان وهکو سيفه تيك كه بو كه له پووري ٺه ريٽي ئيسلامي
دهگه ريٽه وه - ويڙاي بووني خالي هاوبهش له نيوان ٺه و ٺه وهی له پووشنيرييهه کاني
تري ٺه مروماندا دهيزانين - له رووي روانگه وه له واني تر جيايه، چونكه پيگه
تيروانين روٽيكي مه ترسييداري ههيه له جياکردنه وهی شته کان و برياره کاند،
ورد ٺه نجامدان تيك له ويستي به دهسه تهيناني كڙياره کانه وه سه چاوه يگر تيٽ،
مه به ستي بيت بگاته گيرفان و ميشكه کان، ٺه وه وهکو ٺه و ورد ٺه نجامدانه نييه كه له
گوڙيايه لاييکردني فه رماني خوداي گه وره وه له كاردا سه چاوه يگر تيٽ به مه به ستي
به دهستهيناني پاداشتي دنيا و قيامت. ٺه و ورد ٺه نجامدانه ی سه چاوه كه ی بو ماده
بگه ريٽه وه هه رگيز وهکو ٺه و ورد ٺه نجامدانه نييه كه ماده توخيٽه له و توخمانه ی
له سهري دروستبووه و به مه به ستي گه يشتن به ره زامه نديي روٽ به هوي
به دهستهيناني ره زامه نديي خوداي گه وره وه وهکو يه ك نين.

كاتيك كه به ره مه ی كه له پووري ٺه ريٽي ٺه و باشيٽيهه ی هه يٽ، ٺه و ده بيٽه
پٽويستيهه کي مروٽي ناکريٽ مروٽايه تي لي بيٽه شبكريٽ. هه روها نابيت مافي
به ٺاگا بوون له ريٽمايهه کاني كه به رده وامي به ره وته كه ی دهادت بفه وتيزيٽ.

ج - لپيچينه وه:

يهه تيك له بنه ما دامه زرينه ره کاني ژياني ئيسلاميانه ٺه و فه رموده ی پيغه مبهري
خودايه (درودي خوداي له سه ريٽ): "الکيس من دان نفسه وعمل لما بعد الموت".^۱
واته: (مرفي جه سوور ٺه و كه سهيه لپيچينه وه له خو ي بکات و کار بو پاش مردني
بکات). له بهر ٺه وهيه هه ر يه كه له زاناياني ئيسلام له هه ولدايه بو ٺه وهی هه مو و زه
جيا وازه کاني بخاته خزمهت ته زکيهه ی کاره چا که کاني. ٺه و ته واو به يه قينه وه
ده زانيت هه مو ٺه وهی له دنيا دا توشيده يٽ، يان بوويه تي، يان له سه ريته تي له

^۱ فه رموده يه کي (حسنه، تورمزي و ئين ماجه له سوننه کانياندا، ٺه حمده له مه سنده که يدا
گڙاو ايانه ته وه. بروانه:

- الترمذي، سنن الترمذي، سه چاوه ی پيشوو، کتاب: صفة القيامة والرقائق والورع عن رسول الله
صلى الله عليه وسلم، باب: ۲۵، ج ۴، ص ۶۳۸، حديث رقم: (۲۴۵۹).
- القزويني، سنن ابن ماجه، سه چاوه ی پيشوو، کتاب: الزهد، باب: ذکر الموت والاستعداد، ج ۲،
ص ۱۴۲۳، حديث رقم: (۴۲۶۰).
- الشيباني، مسند الامام أحمد، سه چاوه ی پيشوو، ج ۲۸، ص ۳۵۰.

پوڙي قيامه تدا. له بهر نه وه نه ركي سهرشانيه تي ريگه لپيچينه وه بگريته ته بهر پيش نه وه لپيچينه وه له گه ل بگريته و كاره كاني بخاته ژير چاوديري خوي بهر له وه لپيچينه وه.

هم بنه مايه كاتيك دهبيته بنه مايه كي په پره و كراوي مروث له هر كوي بو، هر چي كرد، نه وا دهبيته قه لغانيك بو راگرتي له نه جامداني زور كار كاتيك ده نه جامه كه ي به گويره ي ته رازوي شهريعت ده كيشيت، بوي دهر ده كه ويت كه له گه ل تيرواني نيني ئيمانيدا يه كناگريته وه، يان گومانيك له گومانه كاني تديايه و وايكردوه به ته واوي جيهگه ي قبول كردن نه بيت. بگره زورك ات ده سته رداري مافيك له مافه كاني بووه به هوي نه وه ي گوماني بو دروستبووه كه مافيك ته واو پوخته. هم مو نه مانه نه ده بوو نه گه ر ملكه چي بنه ماي لپيچينه وه و چاوديري نه بايه.

له وانه يه لاي نه ته وه كاني تريش بينين لپيچينه وه هيه، به لام نابيين نه و لپيچينه وه يه په يوه ستيته به خدای گه وره و ويستي سو كبون لپيچينه وه يه پوڙي قيامه ت، نه وه يش نه و دره وشانه وه يه يه كه تيرواني ئيسلامي جيا ده كاته وه، كه كه له پوور ملكه چي بووه. له شايه تيه كاني نه وه يش عومره ي كوري خه تتاب (خودا لي پازيبيت) ده لیت: "حاسبوا أنفسكم قبل أن تحاسبوا، وتزينوا للعرض الأكبر، وإنما يخف الحساب يوم القيامة على من حاسب نفسه في الدنيا".^۱ واته: (لپيچينه وه له خوتان بكن پيش نه وه لپيچينه وه تان لپيچريته، خو برازيننه وه بو گردبوونه وه يه گه وره، له پوڙي قيامه تدا لپيچينه وه كه ي نه وانه سو كتر ده بيتت، كه له دونيادا لپيچينه وه يه له خوي كره بيتت).

نه گه ر لپيچينه وه ليرده ا سنوري سووربوون له سهر نه جامداني كار به شيوه يه كي باشي تيه راند هه تا بيته نامرازيك به هوي وه لپيچينه وه يه پوڙي قيامه ت كه متر بيت، نه وا ئيمه له شيوه يه كي ترده دي بينين كه خوي له نه جاميكدا ده بينيته وه كه بو تيرواني ئيسلامي سانا نيه، نه ويش ته قوايه كه مه يموني كوري ميه ران له ب اره يه وه ده لیت: "مروث نابيته ته قوادار هه تا لپيچينه وه له خوي نه كات، وه كو نه وه يه لپيچينه وه له هاوري كه ي ده كات، كه خوراك و پو شاكه كه ي له كويوه هيتاوه".^۲

كاتيك كه له پووري نه ريني نه و ريگه يه بگريته بهر، به ملكه چي بوون بو به ناگابوون له وه ي خاوه نه كه ي توشي خراپه بيتت، لانه دات به لاي به رژه وه ندي تايه تي كاتييدا

^۱ سه رچاوه ي پيشوو، هه مان لاپه ره.

^۲ سه رچاوه ي پيشوو، هه مان لاپه ره.

که پالی به هیزه‌کانه‌وه ناوه -له رۆژگاری ئیستاماندا- بۆ فه‌رامۆشکردنی به‌رژه‌وه‌ندی ئه‌وانی تر، به‌لکو پالیپوه‌ناون بۆ لێدان و به‌ئامانج‌گرتن، ئه‌وا هه‌نگاوێکی ناوه له سووربوون له‌سه‌ر خزمه‌تکردنی مرۆڤایه‌تی و هینانه‌دی ئامانجه‌کانی، که ئاسان نییه.

کاتیک ئه‌م سیفه‌تانه‌ بانه‌مای کارپیکراو بن لای ئه‌وانه‌ی که له‌پوور دروستده‌که‌ن، ئه‌وا رۆلی گه‌وره‌ی ده‌بیت له‌ بوژانه‌وه‌ی "خه‌لکانیکی زۆر که هینشتا عه‌قلیان کارده‌کات و ماندووده‌بیت و هه‌ولده‌دات... هه‌تا رێگه‌ بۆ مرۆڤایه‌تی له‌ رۆژیکدا روناکبکات، که له‌ شه‌وه‌زهنگیکی تاریکدایه" ^۱. به‌هۆیه‌وه "شارستانیه‌تی عه‌ره‌ب که‌شایه‌وه و به‌ره‌می پێگه‌یشتوانه‌ی به‌ ته‌واوی هاته‌به‌ره‌م" ^۲.

له‌م لایه‌نه‌وه که‌له‌پووری ئه‌رینی ئیسلامی خزمه‌تکاری تیکرای مرۆڤایه‌تی ده‌بیت، به‌جۆریک واده‌کات بوونی پێوستی، له‌ نه‌بوونی ئه‌و خه‌سه‌له‌تانه‌دا که هه‌یه‌تی، مرۆڤایه‌تی هه‌ره‌شه‌ی کۆتاییه‌تانیکی خراپی له‌سه‌ره‌، چونکه ئه‌و شارستانیه‌تی هه‌یه -"به‌شایه‌تی خاوه‌نه‌کانی- به‌ره‌و داروخانه، به‌هۆی چرپوونه‌وه‌ی سه‌رنجی له‌سه‌ر لایه‌نی مادیی و فه‌رامۆشکردنی پیکه‌ینه‌ره‌ رۆحیه‌کانه‌وه که به‌ خودای گه‌وره‌وه‌ی ده‌به‌ستنه‌وه و له‌ که‌وتن پرگاریده‌کات" ^۳.

دوهم: لێهاتووییه‌کانی که‌له‌پوور له‌ به‌شداریکردنی بونیاتنانی هاوبه‌شیی مرۆڤایه‌تییدا

ئیمه ئه‌گه‌ر پێشتر ئه‌و روانگه ئیمانیانه‌مان ناسی که خۆی له وه‌حیی خاوییدا ده‌بیننه‌وه، له پال ئه‌وه‌دا ئاشنای ئه‌وه بووین که مرۆڤایه‌تی زۆر پێوستی به جیهانییوونی که‌له‌پووری ئیسلامی هه‌یه، ئه‌وا له ئیستادا ده‌مانه‌وێت ئاماژه بۆ لایه‌کی تری بکه‌ین، که وێنه تایبه‌ته‌که‌ی جیهانییوونی که‌له‌پووری پێ ته‌واوده‌بیت، ئه‌ویش خۆی له‌و لێهاتووییه‌کانه‌دا ده‌بیننه‌وه که هه‌یه‌تی و به‌هۆیه‌وه ده‌توانیت جیهانییوون له هه‌موو سه‌رده‌مه‌کاندا به‌ده‌سته‌بێت.

ئه‌و درێژبوونه‌وانه چین که لێهاتووییه‌کانی که‌له‌پووری ئیسلامی به‌سه‌ردا دابه‌شده‌بیت؟

^۱ خلیل، حول تشکیل العقل المسلم، سه‌رچاوه‌ی پێشوو، ص ۶۰-۶۱.

^۲ هونکه، شمس العرب تسطع علی الغرب، أثر الحضارة العربية في أوروبا، سه‌رچاوه‌ی پێشوو، ص ۳۷۲.

^۳ قطب، کیف نکتب التاريخ الإسلامي؟، سه‌رچاوه‌ی پێشوو، ص ۳۱.

چۆن دەتواننن لە سەردەمی جیهانگیریدا لێی سودمەندبین؟

۱- لێهاتووییە میژوووییەکان:

پیشتر باسمان لەووە کرد، کە لایەنی تیۆری جیهانئیبووونی کە لەپووری ئیسلامی دەنۆنیت، ئیستایش دەمانەوێت پوکارە میژوووییەکانی ئەو لێهاتووییانە پونبکەینەو، بەو پێیە لایەنی پیشاندەری جێبەجێکردن و کارپیکردنەتی. ئەگەر پیکەو کۆبوونەو، ئەوا لەخۆگرتنی بە ئاراستەکارەکانی کە لەپوور بەرەو خزمەتکردنی مروّقایەتی و بونیاتانی هاوبەشی نەتەو جیاوازهکانی دیتەدی.

لە راستییدا جیهانئیبووونی کە لەپووری ئیسلامی بەو پێیە جێبەجێیەکی ئیسلامیە لە رێگەییەو ویستی سودگەیانن بە مروّقایەتی و بونیاتانی بە شیوەیەکی پیکەیشتوانە دەردەکەوێت، ئەو ئاراستەییە دیاریدەکات کە مسولمانان لە تیروانیاندا بەرانبەر ئەوانی تر هەیانە. هەرەها سووربوونی تاییەتیان لە دەربازکردنی خەلکی لە تاریکییەو بەرەو پوناکی پیشاندەت.

بەلام ئەم جیهانئیبووونە لەوانەییە لای هەندیک کەس لەگەل ئەو دەتیکە لیبیت کە لە ئیستادا بە جیهانگیری دەیناسن، بەهۆی ئەو جیاوازییە زۆرانەیی لە نیوانیاندا هەیه، ئەو جیاوازیی تیروانینە دەردەکەوێت کە بەرپویدەبات، لە پال جیاوازیی زۆری ئامانجی هەر یەکەیان، لە کاتیکدا "جیهانگیری" رێگەییەکی پیکەیشتوانەیی گرتووتەبەر لە مامەلەکردن لەگەل مروّقەکاندا، شتی وا رێگەپێدەت کە مافی ئەو نییە رێگەپێدەت. مافی وایش زەوتدەکات کە مروّق لە مروّقوونی دادەنیت و بەرەو بەلاریداچوون و سەرلیشیوانی دەبات. لەبەرئەو هەندیکمان ئەو مافی هەیه دەسفیبات بەو نییە کە "ئەفسانەییە کە خەونەکانمان دەدزیت".^۱ بەجۆریک کە مروّق ناتوانیت هیچ ناویک لە شوینەوارەکانی بنیت "جگە لە نەخۆشیی کەمی زیادەرو لە ئومیدەکاندا"^۲، بەلام "جیهانئیبووونی کە لەپوور" سنوریک بۆ خووی دادەنیت، ئەویش خووی لە بلاکردنەو بیروکە باشەکاندا دەبینیتەو، کە باشیتییەکانی بەهۆی ئەزموونەکانی ژیان لە پاراستنی تەواوی مروّقایەتی مروّق چەسپاوه، جگە لە ئومید هیچی تری هەلنەگرتوو و جگە لە باشە ئادەمیزاد بەرەو شتی تر رینوینیناکات.

^۱ هرست، بول، طومبسون، جراهام. ما العولمة، ترجمة: فالح عبدالجبار، سلسلة عالم المعرفة (۱۷۳)،

الكويت: المجلس الوطني للثقافة والاداب، (۲۰۰۱/۱/۲۲هـ)، ص ۱۷.

^۲ سەرچاوهی پیشوو، هەمان لاپەرە.

باش ئەمە، وا باشە ئەوہی پیشاندەری "جیہانییبوونی کہلەپوور" ە لەوہی میژوو بۆمانی پاراستووہ بخەینەپوو، ەتا لە ڕیگەییەوہ ئەوہی تیروانینیکی مۆبیانەہی بەسەرہوہ بووہ بە روونی و بەرزییەوہ ڕونکەینەوہ، ئەوہیشی دەمانەوئیت بەم جۆرہ باسیدەکەین:

أ- مرقۇدۆستیی فەتحی ئیسلامیی:

ئەگەر بەراوردیکی سادەہی نیوان پروسەکانی فەتحی ئیسلامیی و داگیرکاری لە لای نەتەوہکانی تر بکەین، بە روونی جیاوازی نیوانیانمان بۆ دەردەکەوئیت. فەتحی ئیسلامیی وەکو یەکیک لە کارە پەرسشییەکانی مسولمانان وایە کہ خەسلەتیکی مۆبی جیاواز و بەرزەہی، بەجۆریک کہ لەمیژوودا دەگمەنە. "بە ہیچ جولانەوہیکی فراوانخوایی لە میژووی نەتەوہکانی تردا بەراوردناکریت، ئەمەیش بەہۆی جیاوازیبوونی لە کرۆک و ئامانج و ئەو شوینەوارانەہی لئیدەکەوئیتەوہ لەگەڵ ئەواندا".^۱

لە فتوحاتی ئیسلامییدا ئامانجی مرقۇدۆستیی بە بەہیزی ەہی، بگرہ ئەو چەقی کارەکەییە تییدا. گەرانتیک بە ناو دەقە میژووییەکاندا ڕوکاری تیروانینی تاییەتی ئەوانەمان لە لا دەچەسپینیت، کہ کەلەپووری فیکرییان بۆ ئوممەت دروستکرد، ئەوان باوہریان وابوو ئاین بۆ ئەوہ ہاتووہ خزمەتی مرقۇقایەتی بکات لە تاریکیەکانی ھاوہشەریاردان و نەفامییەوہ دەریازیبکات و بەرہو ڕۆشنایی زانست و دنیایی دەبات. لەبەرئەوہ ئەزمونەکانیان تەنہا بۆ ئەو دەگەراییەوہ، جا بە لای ڕیگەہی تردا نەدەرۆشتن ەتا پەرتەوازە نەبن. لەو دیمەنانەہی فتوحاتی ئیسلامیی کہ پاریزراون بۆمان، لە ڕۆژھەلات و ڕۆژئاوا، دەردەکەوئیت ئامانج لئی تەنہا چاککردنی رەوشی خەلک بوو، ئیدی ئەو خەلکە مسولمان بووبن، یان نا. لە فەتحی ئەندەلوسدا (۹۲ی کۆچی) ئیسلام ئەو رەوشە خراپەہی نەہیشت کہ لە ئیسپانیا ەبوو، تەنہا بە دروشم نەمایەوہ، بەلکە جیبەجیکردنیش دەستیپیکرد، ەہر لەبەرئەوہ "فەتحیکی مرقویی بوو، سەرەتایەک بوو بۆ روداویکی شارستانی دەگمەن لە ئیسپانیا و ئەوروپا وەکو یەک".^۲

بەلام ئەگەر ڕومان وەرگیزا بۆ لای ڕۆژھەلاتی ناچەہی ئیسلامیی، شتی وامان گوئیئیدەبیت، کہ ہیچ کەس پش مسولمانەکان کاری وای ئەنجامنەداوہ، کاری زۆر سەرسۆرھینەریان کردووہ، بەجۆریک کہ فەتحکردنەکە بەبی چەک بووہ، پیوستی

^۱قطب، کیف نکتب التاریخ الإسلامی؟، سەرچاوەہی پیشوو، ص ۲۸.
^۲الحجی، عبدالرحمن علی. التاریخ الاندلسی من الفتح الإسلامی حتی سقوط غرناطة، دمشق: دار القلم، ط ۲، (۱۹۸۱/ھ-۱۹۸۱/م)، ص ۱۴۳.

به ئه سې و په لامار نه بووه، بانگه واز له ړيگه ي ئاكارى بهرز و كه سانى پيشه نكي باشه وه بووه، خه لكى ئه و ولاته چاكه يش له مامه لكردنى بازرگانه كان و په فتاريانه وه ئاشناى ئىسلام بوون و پؤل پؤل و دهسته دهسته مسولمان بوون و بوونه ته به شيك له رؤل لكاني ئوممهت و مه شخه لى هيدايت و رينمونيان هه لگرتووه. بهرهمه كاني ئه م جولانه وه به كؤيله كردن نه بوو، "به لكو ړزگار دنى به كؤيله كراوه كان بوو، بيكه ينانى ئيمپراتوريه نه بوو، به لكو بيكه ينانى ئه و ئوممه ته ده گمه نه ي ميژوو بوو".^۱ ئه و كه سانه ي فه تحى ئىسلاميان ئه نجامدا قوره كه يان جياواز نه بوو له وانه ي كه له پوورى ئىسلاميان له پاش به جئما، هه موويان له يه ك رؤشنبيرييه وه به هرهمه ندبوون، هه موويان په روره ده كراوى يه ك ئاين و عه قيده ي يه ك خواناس بوون. له بهرئوه كه له پوورى ئىسلامي مؤرى جيهانبيوونى پئوه دياره به هه مان شيوه ي فتوحاته ئىسلاميه كان.

ب- مړؤ قؤستى په يوه ندييه كان:

له م ته وهرده ته نها باس له جوړيک له و په يوه ندييانه ده كه ين كه مسولمانانى به جگه له خو يانه وه ده به سته وه، ئه ويش خو ي له مامه له كردنيان له گه ل په پره وانى ئاينه كانى تر "أهل الذمة" دا ده بينته وه. به هو ي ئه وه ي لايه ك بوون كه بيروباوه ريان جياواز بوو له وه ي له كؤمه لگه دا بلاو بوو، له بهرئوه وه پئويستبوو په يوه ندييت له گه لى دياريكراو بيت، ئه و به مه ده بووه هئمايه ك بؤ جگه له خو ي، ئه وانه ي له مسولمانان نين. بؤ ئه وه ي ئاشناى حه قيقه تى ره وشى نامسولمانه كان (أهل الذمة) له ولاتانى ئىسلامييدا ببين له سه رمان پئويسته ئه وه ي له رؤژگارى ئيستادا به رانسه ر كه ميينه كان له ناوچه جياوازه كانى سه ر زه ويدا كاريبيده كريت له بهرچاوبگرين، شته كان به هو ي دژه كانiane وه ده ناسرين، كه ميينه كان ره وشيان ئاگادارين، له ړيگه ي په يره وكردنى ديموكراسيه ته وه هيچى ده ستناكه ويئت، هيچ پؤستىكى بالا به ده ستناهيئت، هيچ هه ست به ئاسوده يى ده روئىى ناكات، له سايه ي واقعيكدا كه هيژى زؤريينه به رپئوه يده بات.

ئه م وئنه دياريكراوه ي روكاره كانى مامه له كردن له گه ل كه ميينه كان له واقعي ئيستادا پالمانپئوه ده نيت سه رنج له روكاره كانى مامه له كردن له گه ل ئه و چينه دا بده ين له رؤشنبيريى ئىسلامييدا، ئه مه يش له ړيگه ي ئه وه ي له سوننه ته كرده ريبه كانى پئغه مبه ردا بؤمان پاريزراوه. پاشان له ړيگه ي ئه وه ي كه له پوورى ئىسلامي

^۱ قطب، كيف نكتب التاريخ الإسلامى؟، سه رچاوه ي پيشوو، ص ۲۸.

پاراستوویه تی بۆمان. له وانه کاتیک جوله که یه ک له گه ل جوله که یه کی تر دا کیشی بۆ دروستبووه، داوه ریه که ی ده بنه خزمهت پیغه مبهری خودا (درودی خودای له سه ربیته) ئه ویش "به گویره ی ئه وه ی له ته وراتدا هاتوو" ^۱ داوه ریه یان بۆ ده کات و بۆ شایه تی دانی جوله که ده گه رپته وه و کار به وه ده کات ^۲.

له راستییدا ئه م کاره بووه یاسا له ناو فه رمانه روا مسولمانه کاند، و پیرای جیاوازییان له فه رمانه وایه تی و حوکمکردندا، بۆ چوونیک ده بینین که خاوه نه کانی باوه ریه یان وایه پیویسته "له سه ر فه رمانه روا ئه گه ر په پیره وانی ئاینه کانی تر داوه ریه یان هیتایه لای، به حق داوه ریه ی نیوانیان بکات و بۆی نییه سه یری کیشه که ی نیوانیان نه کات" ^۳. ئه مه یش ئه و ریگه یه یه که به هۆیه وه مافی بیده سه لاته کان بغه وتیت و گه وه کانی شیان شتیکیان ده ستناکه ویت که هیه خویان نه بیته.

ئیمه کاتیک به راورد له نیوان ئه و ریککارانه دا بکه یین، له گه ل ئه وه ی له یاسا کانی ئه وانه ی سه رکردایه تی مه دهنی هاوچه رخیان به ده سه ته جیگیربووه، جیاوازییه کی روون له نیوانیاندا ده بینین له وه ی په یوه نداداره به مامه له کردن له گه ل که مینه کان، به جوړیک لیره دا به پشتبه ستن به شه ریعه ته کانیان مامه له یان له گه لدا ده کرایته. له رۆژگاری ئیستاماندا به پشتبه ستن به یاسا کانی ئه و ده وه تانه ی له خوگیرتوون مامه له یان له گه ل ده کرایته، ئه مه یش ده بیته هۆی تانه وه و سپرانه وه ی روکاره کانی با پاش ماوه یه کیش بیته.

له نمونه ی ئه مه، ئه وه ی له عه بدوللای کورپی عه مر ده گیره وه که "مه ریکی سه ربی و گوتی: ئایا له گوشته که ی بۆ دراوسی جوله که که متان برد، چونکه بیستوومه له پیغه مبهری خودا (درودی خودای له سه ربیته) فه رمویه تی: ((ما زال جبریل یوصینی بالجار، حتی ظننت أنه سیورته))" ^۴. واته: (هه تا ئیستا جو بریل له باره ی دراوسیوه ئامۆژگاریمه ده کات، هه تا وا گومانم برد که میراتیسی لیده گرایته).

^۱ القرطبي، الجامع لأحكام القرآن، سه رچاوه ی پیشوو، ج ۶، ص ۱۷۹.

^۲ سه رچاوه ی پیشوو، هه مان لاپه ره.

^۳ الطبري، جامع البيان في تأويل القرآن، سه رچاوه ی پیشوو، ج ۶، ص ۲۴۵.

^۴ فه رموده یه کی سه حیه، ئه بوداود و تورمزی له سونته نه کانیاندا گنراویانه ته وه. بروانه:

- السجستاني، سنن أبي داود، سه رچاوه ی پیشوو، کتاب: الأدب، باب: في حق الجوار، ج ۴، ص ۳۳۸، حدیث رقم: (۵۱۵۲).

- الترمذي، سنن الترمذي، سه رچاوه ی پیشوو، کتاب: البر والصلة عن رسول الله صلى الله عليه وسلم، باب: ما جاء في حق الجوار، ج ۴، ص ۳۳۳، حدیث رقم: (۱۹۴۳).

دهق - شایه تی تر زوره - که به زمانی حال بلیت په پره وانی ئاینه کانی تر / که مینه کان، پهوشیان چوون بووه، نه وانه هی هسنتیان به جیاکاری په چله لهک، یان جیاوازی ئاین له هیچ روویهک له رووه کانی ژبانوه نه کردووه. له سایه ی شارستانیه تی ئیسلامییدا به ئارامی ده ژبان و ئارامیان به ده سته ینابوو، سودمه ندبوون له و نیعمه تانه ی ئاسایش و هیمنایه تی که به رقرار بوو، هر نه وانیشن له سایه ی شارستانیه ته کانی تر داتالی و سویریان چه شتووه.

نه و نامسو لمانانه ی له کوم له گه ی ئیسلامییدا ده ژبان سودمه ندده بوون له رینماییه کانی وه حیی خودای گوره تاییه ت به ئاراسته کردنی رهفتاره کان، مسو لمانان "صه ده قه یان" ده به خشیه هه ژاره نامسو لمانه کان. کاتیک هه ژاری مسو لمان ژماره یان زور بوو، پیغه مبه ری خودا (درودی خودای له سه رییت) فرموی: (لا تتصدقوا الا علی اهل دینکم)^۱. واته: صه ده قه ته نها بده نه په پروکارانی ئاینه که تان. نه م ئایه ته هاته خواره وه: ﴿لَيْسَ عَلَيْكَ هُدَاهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ...﴾ (البقرة). به وه یش صه ده قه ی موباحکرد بو نه وانه ی باوه ریان به ئیسلام نییه^۲.

هه روه ها (اهل الذمة) له فه توای زانایانی ئیسلام سودمه ندده بن، "پیاویک به ئیبن عه باسی گوت: به مه به ست مریشک و مه ر له (اهل الذمة) ده به ین و ده لئین: هیچ گوناحمان ناگات. پنیگوت: نه مه وه کو نه وه وایه که نه هلی کیتاب گوتیان: (لیس علینا فی الامیین سبیل) واته: (له خواردنی مالی نه و نه خوینده واران ه گوناحبار ناییت). نه وان نه گه ر جزیه یان دا، نه و مال و سامانیان حه لال نییه بو تان، مه گه ر به ویستی خو یان پیتان بده ن"^۳.

له پال سودمه ندبوونیان له یاسا، به هه مان شیوه له وه زیفه کانی ده ولت، هه رچه نده بیروبو چوونیان جیاوازه، که سی وا ده بینریت که پیوایه وه زیفه کانی ده ولت نه مانه ته له نه ستوی مسو لمانان، ناکریت به ج گه له مسو لمان بسپیردریت و ئاگادارییت. له پال نه مه دا هه یه ئاسانکاری له کاره که دا کردووه و هیچ ئاسته نگیکی

^۱ مه به ست له صه ده قه لیزه دا صه ده قه ی به خشینه، نه ک صه ده قه ی فره زکراو، وه کو نه وه ی قورتنی باسیرک دووه: "زانایانمان گوتوویانه نه م صه ده قه یه ریگه پندراوه بو یان، وه کو نه وه ی له م ده قانه دا هاتووه، نه ویش صه ده قه ی به خشینه، به لام نه وه ی فره زه نه و دروستنییه بدریته بیناوه ر". بروهانه:

- القرطبي، الجامع لأحكام القرآن، سه رچاوه ی پیشوو، ج ۴، ص ۱۱۸.
^۲ سه رچاوه ی پیشوو، هه مان لاپه ره.
^۳ سه رچاوه ی پیشوو، ج ۴، ص ۱۱۸.
^۴ سه رچاوه ی پیشوو، هه مان لاپه ره.

تیدا نه بینهوه، به ودهیش میژوو چه ندیین پوستی و هزیفی دهوله تی پاراستووه بومان، که ژماره یان کهم نییه و له لایه ن نامسولمانه وه به ریوه براوه. قورتبی دهلیت: "پهوشی ئه م سهردهمه گورانی به سه رداها توه، به وهی پهیره وانی ئاینه کانی تر کراوه نه ته نوسه ر و ئه مانه تپاریز و به وه زالبون" ^۱ هه یانبوووه بووه ته وه زیر ^۲ و پزیشک ^۳ و وه رگیز ^۴ و سه ره پهرشتیاری به ریوه بردنی به یتولمال ^۵.

له م باره یوه "صمویل ئه تنگر" شایه تیه که ده دات که بو ناوه ندی ئیسلامی گرنکه، باسه که ی ته نها له باره ی جوله که وه یه له سه ده ی نویه می کوچیدا، دهلیت: "به شدار بوونی جوله که کان له دامه زراوه حکومییه کان له پوژهلل له کوتاییه کانی سه ده ی نویه م، درئه نجامی به ده سه تیه تانی یه کسانیی بو له مافه کاندان" ^۶.

ئه هلی زیمه / که مینه کان له کومه لگه ی ئیسلامییدا له دلئارامیی به هره مه ندبوون که سه رچاوه ی هاتنی هه موو خیروبیریکه. له مه وه درده که ویت که کومه لگه و ئه و که له پوره ی لیه وه درچوه روو له به دیهیتانی جیهانیبوون بووه، شیوازی مامه له کردنیان له گه ل ئه واندها پروانگه یه ک بووه بو مامه له کردن له گه ل جگه له خوین، ئاماژه یه کیش بووه له سه ر ئاویته بوونی ئه رینیان له گه ل هه موو ناوه نده کاندان.

^۱ سه رچاوه ی پینشو، ج ۴، ص ۱۷۹.

^۲ لیزه دا له وه زیره جوله که کان باسی "هسدای کوری شبروت" وه زیری عه بدوره حمان ناصری خه لیفه ی قرتوبه و "تیه راهیم توستاری" (سه ده ی ۴ی کوچیی)، لای خه لیفه ی فاطمییه کان. بروانه:
- سورنیا، جان شارل. تاریخ الطب: من فن المداواة الی علم التشخیص، ترجمة: ابراهیم البجلاتی، سلسله عالم المعرفة (۲۸۱)، الکویت: المجلس الوطني للثقافة والفنون والاداب، (صفر ۱۴۲۳هـ/ مایو ۲۰۰۲)، ص ۶۷-۱۱۶.

^۳ لیزه دا ناوی "ئیین حنین" له پوژهلل و "موسای کوری مه یمون" له پوژئاوا و "ئیین زر زور" پزیشکی ئیین ئه حمه ر له ئه نده لوس.

^۴ لیزه دا باسی "ه نین کوری ئیسه اق" شیخی وه رگیزه کان له سه رده می خه لیفه مه ئموندان ده کات.
^۵ صمویل تنگر باسی ئه وه ده کات فه رمانره واکان "مکوروبون له سه ر ئه وه ی جوله که سه ره پهرشتی کاروباری دارایی بکات، ئه مه یش به وه ی ئه و ئه زمونه ی له و بواره دا هه یانبوووه". بروانه:
- أنتجر، صمویل. اليهود في البلاد الإسلامية، ترجمة: جمال أحمد الرفاعي، مراجعة: رشاد عبدالله الشامي، سلسله عالم المعرفة (۱۹۷)، الکویت: المجلس الوطني للثقافة والفنون والاداب، (ذو الحجة ۱۴۱۵هـ/ مایو ۱۹۹۵م)، ص ۵۱.

^۶ سه رچاوه ی پینشو، ص ۵۳.

ت- سودمه ندبوونی شارستانیته کانی تر له کهله پووری ئیسلامی: - بهخششی زانستی:

کهله پووری ئیسلامی تهنها زانسته کانی لهخونه گرتبوو، خاوه نه کانیشی له و کهسانه نه بوون که پژی بکه له وهی خودای گوره پیبیه خشیوون و به نه ته وه کانی تری نه به خشیوه، له به ره ئه وه له زوره بهی ولاته ئیسلامیه کانا ههستان به دامه زانندی مه لبه ندی زانستی، له وانه: مزگه وتی ئه مه ویی له دیمه شق و مزگه وتی زهیتونه له تونس و مزگه وتی قرویین له مه غریب و ئه زه هری شه ریف له میسر و مزگه وتی گه وه له قورته به.

له راستییدا ئه م ناوه ندانه رۆشنکه ره وه بوون و بانگه که ی ده گه یشته قوولایی ئاسمان، بانگی هه ر که سیکی ده کرد که زانستی بویت، ئه گه ریش له سه ر ئاینیکی تریش بیته دهن، هه ر له به ره ئه وه ده بینین که سانیکی زوری نامسولمانیش له لایان خویندوو یانه، هه رچی ویستبیتیان پییان به خشیون، به بی منه تکردن و ئازاردان، به بی چاوه پروانی پاداشت و سوپاس.

له م ناوه ندانه وه ئه و شارستانیته جیهانییه ویستراوه سه رچاوه یگرت، " زانایانی عه ره ب له زوریینه ی بواره کانا - فه له کناسیی و سیمیا و ماتماتیک و پزیشکی و زانستی تریش، له پیشه وه ی پیشکه وتنی زانستییدا بوون".^۱ توخمی ئه وروپیی هه ستانه وه ی خوی به ته واوی له سه ر ده سکه وته کانیان بونیاتنا.

له راستییدا ئه و زانسته ئیسلامیه ی که له نامه زانستییه کانی زانا مسولمانه کانا هه بوو، زور به رزتره له وه ی له هیچ شوینیکی تری جیهان شتی وات ده سته بکه ویت"^۲ چاوه گه زانستییه ئیسلامیه کان هه موو ئاسته زانستییه کانی تیده په راند، هه ر ئه و لوتکه و هه ر ئه و سه رچاوه بوو، هه ر ئه ویش شه رعیه تی ده دایه هه ر که سیک بیویستیه بچیته ناو ئه و بواره وه.

له شایه تییه کانی ئه مه پیشکه وتنی زانایانی مسولمان بوو که هه یانه هه له ی زوری تییزی زانایانی یۆنانیان ده رخستوه، له وانه قسه کردنی ئیبن هه یسه م^۳ که "ئو

^۱ هف، توبی أ. فجر العلم الحديث، الإسلام- الصين- الغرب، ترجمة: محمد عصفور، سلسلة عالم المعرفة (۲۶۰)، الكويت: المجلس الوطني للثقافة والفنون والآداب، ۲۰۰۰م، ص ۶۵.

^۲ سه رچاوه ی پیشوو، هه مان لاپه ره.

^۳ ئه و: ئه بو عه لی موحه ممه د کوری حه سنی کوری هه یسه م، به سری پاشان میسری، سالی ۴۳۰ کچی وه فاتیکردوه، له زانستی ریازیاتدا که س وینه ی نه بووه له و سه رده مه دا. بروانه:

ابن أبي أصيبعة، عيون الأنباء في طبقات الأطباء، سه رچاوه ی پیشوو، ص ۵۰.

ریککردنەى بۆ جوڵەى تەنە ئاسمانییەکان پێشنيانزکراوه له کتیبى مجستیدا هەلەیه^۱. هەر ئەویش پەخنەى له پڕۆسەى "بینین" گرتوو، که ئەبوبەکرى رازى پێههستاوه، بۆچوونى وابوو بىنن به ده‌رچوونى تیشک له تەنە بىنراوه‌که‌وه بۆ چاو دروستدەبیت^۲.

هەروەها چوونەتە ناو بواری ئەزمونکارى زانستى و چەندىین ريسا و ياسا و تيۆريان داناوه که به تەواوى بۆ خۆيان ده‌گه‌ریتەوه. له‌وانه‌يش خوارزمى "لۆگارىتمەکان"ى خستە بەردەست، به‌و پىیهى جوړیکه له‌و کردارانه (دالەى ده‌کریت له‌ بواره جياوازه‌کاندا وه‌به‌ر به‌یتریت. هەروەها داهیتانى زانستى "جەبر و موقابەله" و "حسابى سینگۆشه‌کان"، که (توبى. أ. هف) له‌ب اره‌یه‌وه ده‌لێت: "تەوهى هیچ گومان له‌ گرنگى مه‌زنییدا نییه‌ ئەوه‌یه زانستى سینگۆشه‌کان به‌شیکى سه‌ره‌کى ماتماتیکه بۆ گه‌شه‌پیدانى زانستى فه‌له‌کناسى، ئەم زانسته‌يش عه‌ره‌به‌کان دایانه‌یناوه"^۳.

هەروەها دۆزینەوه‌ى ئىبن هەيسەم بۆ په‌یوه‌ندى یه‌کسانى نیوان گۆشه‌ى که‌وتن و گۆشه‌ى دانەوه‌ و هەلینجانی ئەوه‌ى "بۆشایى ئاسمان له‌ نۆ بازنه‌ى به‌دواکه‌هاتووى خاوه‌ن یه‌ک چه‌ق پیکه‌هاتوو، هەر ئەم بىرۆکه‌یه‌یه که‌ رۆژئاوا وه‌ریانگرتوو"^۴.

له‌ راستییدا هەموو ئەمانه‌ و-زۆرى تریش- له‌ ژيانى مسوڵمانه‌کاندا وه‌کو به‌ده‌مه‌وه‌چوونى فه‌رمانى ئاینى ئىسلام و رینماییه‌ خزمه‌ته‌بخشه‌کانى به‌ رۆح و ماده‌ به‌دیهااتوو، هەر له‌به‌رئەوه‌ کۆمه‌لگه‌ روىان له‌ ویسته‌کانى کرد، "به‌هۆى پالنه‌رى چه‌ز و پالنه‌ره‌ ئاینیه‌کان"^۵.

^۱ هف، فجر العلم الحديث، الإسلام- الصين- الغرب، سه‌رچاوه‌ى پيشوو، ص ۷۱.
^۲ شوقى، جلال. "أبوبکر الرازي وبحوثه في علم الطبيعى"، عالم الفكر، مج(۱۴)، العدد (۲)، ۱۹۸۳م، ص ۲۱۱.

^۳ هف، فجر العلم الحديث، الإسلام- الصين- الغرب، سه‌رچاوه‌ى پيشوو، ص ۶۷.
^۴ سورنيا، تاريخ الطب: من فن المداواة الى علم التشخيص، سه‌رچاوه‌ى پيشوو، ص ۹۲.
^۵ هف، فجر العلم الحديث، الإسلام- الصين- الغرب، سه‌رچاوه‌ى پيشوو، ص ۶۹.

توماس گولدهشتاين ئەو فاکته‌رانه‌ى که يارمه‌تیی مسوڵمانانى داوه بۆ گه‌يشتن له‌ لوتکه‌ى به‌خشىنى زانستى جياواز له‌مه‌دا پوختکردوو ته‌وه: "په‌رۆشى بۆ دۆزینەوه‌ى شاراوه‌کانى ژيان و هەبوونى گه‌ردوونىبوونى له‌ رۆشنبرى ئىسلامییدا". بروانه:
-جولد شتاين. توماس. المقدمات التاريخيه‌ للعلم الحديث، من الاغريق القدماء الى عصر النهضة، تصدير: ايزاك اسيموف، ترجمة: أحمد حسان عبدالواحد، سلسلة عالم المعرفة (۲۹۶)، الكويت: المجلس الوطنى للثقافة والفنون والاداب، (رجب ۱۴۲۴هـ/ سبتمبر ۲۰۰۳م)، ص ۱۱۳-۱۱۴.

هەر ئەمەیه پوژئاوا دەستپێکی خۆی لەسەر پەژێری شارستانییوون دەستپێکرد، زانیانیان دەهاتن دەستکەوتەکانی مسوڵمانانیان دەکردە پوانگەیی زانستی سەرەکی، چونکە "هەموو زانستیکی تایبەتمەند، بە جیا لە پوژئاوا، لە بنچینەکانیدا قەرزاری پالەنەری ئیسلامییه، یان لانی کەم لەو کاتە بەدواوە بە ئاراستەیی ئەو بوو".^۱ دەبینین ئەو روپییهکان "زانستی کۆمەڵناسیی"یان دامەزراند، لەمەیشدا لەو بنچینانەو سەرچاوەیانگرت کە زانیانی ئیسلام دایانابوو. ئەو هی لای ئەوان بە "زانستی ئاوەدانکاری" ناسراوە لە ڕیگەیهو هەستان بە گۆڕینی مەرجەعیەتەکی لە قورئانەو بۆ مەرجەعیەتیکی پوژئاوایی.

دەیانبینین سوپی خوین دەدۆزنەو و کارەکیان لەسەر دۆزینەو هی سوپی بچوکی خوین لە لایەن مسوڵمانەکانەو دادەمەزرینن، هەر ئەوان ئاراستەکردنی قورئانی بەرەو زیندوونەو هی دەرونی مرۆیی بردنی، بە مەبەستی بردنەو هی پاداشتی زیندووکردنەو هی تیکرای خەلک.

فەلەکناسە پوژئاواییەکان دەبینین داھینانەکانی قوتابخانەیی مراغەیان^۲ بەکارھیناوە و لە نمونە نابەتڵەمییهکانی ئەو هەو سەرچاوەیانگرت -ئەو نمونانە لە داھینانە تایبەتەکانی زانیانیان بوو- لەسەر ئەوانە تووژینەو و کارە فەلەکناسییهکانیان دامەزراند. لەمەیشدا گێرایانەو بۆ مەرجەعیەتیکی پوژئاوایی و مۆری داھینانی ئەو روپییان لەسەر سنگی داو.

ئەم کارە هیچ ھەلبەستنیکی تیدا نییە، ئەمە بۆی ھەبوو واییت ئەگەر ئەو قسەیه لە لایەن جگە لە پوژنیبیرانی پوژئاواییەو بکرایە، بەلام کاتیک بۆچوونەکە بە

ئیمە ئەگەرچی ھاودەنگین لە ھەموو ئەوانەدا لەگەلی، بەلام لە ڕیزبەندیکردنی ئەو فاکتەرانەدا بۆچوونمان جیایە، چونکە ئەو فاکتەرەیی ئاراستەکردنیکی یەکلاکەرەو هی روو و ئەنجامدانی ئەو هی ئەنجامدراوە ھەبوو خۆی لە قورئانی پیرۆزدا دەبینیتەو، لەبەرئەو هی عەرەب پێش ئەو هیچ نەبوون، کاتیک قورئانی پیرۆز ھات کردنیە سەرداری فەرمانرەوای ھەموو ژیان.

^۱سەرچاوەی پیشوو، ص ۱۱۶.

^۲مراغە: شاریکی بەناوبانگی مەزنە، مەزنترین و بەناوبانگترین ناوچەیی ولاتی ئازەربایجانە، رووگە و قوتابخانەیی فەلەکناسی لەوێیە. لە دیارترین زانیانی: ئەردی (سالی ۱۲۶۶ز وەفاتیکردووە). توسی (سالی ۱۲۷۴ز، وەفاتیکردووە). قوتبەدین شیرازی (سالی ۱۳۱۱ز وەفاتیکردووە). ئیبن شاتر (سالی ۱۳۷۵ز وەفاتیکردووە). بڕوانە:

- الحموي، ياقوت بن عبدالله الرومي. معجم البلدان، بيروت: دار صادر، ۱۹۹۵م، ج ۵، ص ۹۳.
- هف، فجر العلم الحديث، الإسلام - الصين - الغرب، سەرچاوەی پیشوو، ص ۷۱.

پشتیوانیی ئاماژەى زانایانی رۆژئاوا خۆیان بێت^۱، ئەوا لە تانەلێدان پارێزراوه، بههۆی شایهتیی خاوهن_مال.

- چاودێری کۆمه‌لایه‌تیی:

کۆمه‌لگه‌ی ئیسلامی، هه‌ر وه‌کو چۆن بالاده‌ستیی خۆی له‌ بواری زانستیدا سه‌لماند، له‌ ڕووی تیۆری و جێبه‌جێکردنه‌وه، ده‌بینین بالاده‌ستیه‌کی مه‌زنی له‌ بواری کۆمه‌لایه‌تیدا به‌ده‌سته‌یناوه، که‌ هه‌یچ بواریک بۆ به‌راوردکردنی له‌گه‌ڵ ئەوه‌ی نه‌ته‌وه‌ هاوچه‌رخه‌کانی تر له‌و بواره‌دا پێیگه‌یشتوون نییه‌.

ئیمه‌ که‌ له‌ بره‌گه‌ی لێهاتووییه‌ میژوووییه‌کانی جیهانییوونی که‌له‌پوورداین، شایه‌تیی له‌سه‌ر قسه‌که‌مان ده‌خه‌ینه‌ڕوو، هه‌یانه‌ له‌ کتییی گه‌شتیاره‌ مسو‌لمانه‌کاندا هه‌لو‌یسته‌ی له‌سه‌ر ده‌که‌ین. کاتیک باسی مه‌له‌بنده‌ پزیشکییه‌کان و ژماره‌یان ده‌که‌ن^۲ چونکه‌ له‌ بواری چاره‌سه‌رکردن و ده‌رمانسازیدا ئەسته‌یره‌ی مسو‌لمانه‌کان له‌ به‌رزاییه‌کی مه‌زندا بووه. ئیبن جو‌به‌یر -له‌ میانه‌ی قسه‌کردنی له‌ باره‌ی سه‌لاحه‌ددینی ئەوییه‌وه- ده‌لێت: "له‌وه‌ی بینیمان، له‌ شانازییه‌کانی ئەم سو‌لتانه، ئەو تیمارگه‌یه‌ بوو له‌ شاری قاهیره، کۆشکێک بوو له‌ کۆشکه‌ به‌رز و جوان فراوانه‌کان"^۳.

ئیبن جو‌به‌یر به‌رده‌وامده‌بیت له‌ ناساندنه‌که‌ی و باسی دیمه‌نیک له‌ دیمه‌نه‌ جوانه‌کانی ریکخستن ده‌کات، که‌ زۆر له‌ ولاتانی ئیسلامی له‌وه‌دا دواکه‌وتوو. باسی به‌شه‌کانی تیمارگه‌که‌ له‌ ناوه‌وه‌ ده‌کات و ئاماژه‌ بۆ ئەوه‌ ده‌کات له‌ سێ به‌ش پیکهاتوو. ئەوانیش:

یه‌که‌میان: شوینی تایبه‌ت به‌ پیاوان.

دووه‌میان: شوینی ئافره‌تان.

سێیه‌میان: تایبه‌تبوو به‌و که‌سانه‌ی توشی نه‌خۆشیی میتشک بوون و ده‌لێت: "له‌ پال دوو شوینه‌که‌ی باسکرا شوینیکی تر هه‌یه، هه‌وشه‌یه‌کی فراوان، ژووری

^۱ هف، فجر العلم الحديث، الإسلام - الصین - الغرب، سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ص ۷۴.

^۲ ئەو: یوسف کوری ئەیوب کوری شادی، سالی ۵۳۲ه‌ی کۆچی له‌دابکبووه، چه‌نگی هه‌تین له‌ نیوان ئەو و ئەفره‌نجه‌کاندا رویداوه و به‌ خراپیی شکستی به‌سه‌ر هه‌تاوان و سه‌رکرده‌کانی به‌ دیلی گرتوون. بره‌وانه:

- الذهبي، سير أعلام النبلاء، سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ج ۲۱، ص ۲۷۸.

^۳ ابن جبیر، محمد بن أحمد الاندلسي، رحلة ابن جبیر، بیروت و القا‌ه‌رة: دار الکتاب اللب‌ناني ودار الکتاب المصري، (د. ت.)، ص ۵۲.

بچووکى تىدايه، په نجره رى ئاسنيان به سه ره وه يه، کراو ته به نديخانه ي شپته کان، که سانکيان هه يه هه موو پوژيک به سه ريانده کاته وه، چي باشيت بويان دهکات".^۱

ئه وه ي ئين جو به ير بينويه تي واکردو وه به هويه وه بيه نيته گو و ده لیت: "ئه م تيمارگه يانه شانازيه يه کی مهنه له شانازيه يه کانى ئيسلام".^۲ هه مان شت واکردو وه له زوریک له پوژئاويه کان به به رزيه وه ئاماژه يان بو کردو وه و گوتويانه: "پزيشکي نه خو شخانه کان له سه ده ي ناوه راست له لای عه ره به کان، له گه شه سه نديکي زانستى بيوتنه دا بوو"^۳ وه کو "سه رده مي زيپيني پزيشکي ئيسلامي ابوو".^۴ بگره ئه وان شايه تيدانى وایان هه يه که خزمه ت به که له پوورى ئيسلامي دهکات، ئه ويش خو ي له وه دا ده بينيته وه جيهانى ئيسلامي "نه خو شخانه ي به شيوه ي زانستى دامه زران دو وه، پوژئاوایي مه سيحيش چاوه ران بو وه، هه تا له سه ده ي هه ژده يه مدا هاوشيوه ي ئه وان دروستبکات".^۵

ئه مه ريگه يه کی ئاماده ده بيت که ئه وروپا بو ريکخستنى ژيانى پاشتر ده يگرته به ر، ئه ويش خو ي له لايه نيک له لايه نه کانى "جيهان بيوونى که له پوورى ئيسلامي" ده بينيته وه. ئه گه ر سو دوه رگرتن له هاوشيوه ي ئه مه ده سته و تيکي راسته وخو بيت، بو سو دوه رگر ئه وه ره خساوه هه له و ناته واويه کانى که زانويه تي له کاتي پيدا چوونه وه جيا وازه کانيدا تيبه پرينت و ده ست به ده وله مه ندرنى ئه زمونه که و گه شه پيدانى بکات.

هه روه ها له شايه تيه کانى ترى پيشکه وتنى که له پوورى ئيسلامي له بواری گرنگيدان به مروف ئه وه بوو، بو هه موو که سيکي نه ناسراو، يان ريوار، شويني هه وانه وه دابينبکات، به جو ريک خزمه تکارانى گوشه که به يانيان ده چوون بو لای هه ژاره کان و هه ريه که يان ئه و خوار دنه يان دياریده کرد که حه زيان ليته تي، جا کاتيک بو نانخواردن کو دهبوونه وه، بو هه ريه که يان نان و شله يه ک له قاپيکدا به جيا داده نرا،

^۱ سه رچاوه ي پيشوو، هه مان لاپه ره.

^۲ سه رچاوه ي پيشوو، ص ۱۹۸.

^۳ سورنيا، تاريخ الطب: من فن المداواة الى علم التشخيص، سه رچاوه ي پيشوو، ص ۹۲.

^۴ جولدشتاين، المقدمات التاريخية للعلم الحديث، من الاغريق الى عصر النهضة، سه رچاوه ي پيشوو، ص ۱۱۹.

^۵ سورنيا، تاريخ الطب: من فن المداواة الى علم التشخيص، سه رچاوه ي پيشوو، ص ۹۱.

كەس لەگەڵی بەشدارنەدەبوو^۱. ئەمە وێرای پۆشاکى زستانە و ھاوینە و موچەى مانگانە و شيرينى لە شەكر و سابوون و كرىى چوون بۆ گەرماو، زەيت بۆ خۇرازاننەو^۲.

لە راستیدا ئەو روکارانەى لىھاتوویتی میژوویى كە لەسەر مەرووبوونى فەتحى ئىسلامى راوەستاو و مەروۇدۆستى پەيوەندىيەكانى كە تاكەكانى كۆمەل بەيەكەو دەبەستىتەو و بەشدارىيەكانى كە لەپوورى ئىسلامى لە بونياتانى ھاوبەشى مەروۇقايتى، وایلىھاتوو لە رینگەى ئەو دەى ئامازەى پىكرا پىكدیت، لەو دەو دەگاتە پلەيەكى بەرزى مەرووى لە تىروانىنى بالادەست بۆ كۆمەلگەى ئىسلامى، بەویش قۇناغىكى گرنكى بۆ بەدیھىنانى مەروۇبوونى مەروۇقى بڕیو. لە رووى گوفتار و رەفتارەو، پىش ئەوروپا كەوتوو لە سەر بەخۆی و بالادەستى شارستانیدا.

۲- لىھاتووپیەكانى تىروانىن و مەنەج:

ئەگەر پىشتر قەسمان لەسەر لىھاتووپیە میژوویيەكان كەردىت كە پەيوەندارە بە بواریەكانى جىبەجىكرن و بەجىگەياننەو، بەو پىيەى روکارن بۆ پىشاندانى جىھانى كە لەپوور، ئەو بنچىنەيە كە شارستانىەتى ھاوچەرخ لىيەو سەرچاوەیگرتوو. ئىمە ئىستا دەمانەوئىت ئاوپر لە لایەكى تر بەدەینەو، ئەویش خۆى لە لىھاتووپیەتيەكانى تىروانىن و مەنەجدا دەبىنیتەو، بەو پىيەى بناغەيەكى تىروپیە، جولىنەرى ئەو جىبەجىكرناتەيە.

ئىمە كاتىك سوورین لەسەر ئەنجامدانى ئەو، لە روانگەى وىستمان لەسەر ھەلوئىستەكردن لەسەر لىھاتووپیەكانى كە لەپوورى ئىسلامى لەپىناو ئەو دەايە بەو پىيەى جىھانىيە سەر بەخۆ بىت، ئەك بە مەبەستى چوونە ناو خەسلەتەكانى مەزھەبە ئاینى و فیکریەكان لە میژووى مسولماناندا، چونكە ئەم كارە بنەچەى تايبەتى ھەيە كە تىنووتى دەشكىنیت زياتر لەو دەى كە توئىژىنەو كەمان لىیدەكۆلئیتەو. لەبەرئەو ئىمە ئەو لىھاتووپیانە لە روانگەى ھاوبەشى گشتیيەو دەخەینەرۆو، نەك روانگەى بالادەستى تايبەت. ئەوانەيش بەم جۆرە باسدەكەين:

^۱ ابن بطوطة، محمد بن عبدالله بن محمد اللواتي. تحفة النظار في غرائب الامصار وعجائب الاسفار، تحقيق: علي المنتصر الكناي، بيروت: مؤسسة الرسالة، ۱۴۰۵ھ، ص ۵۴.

^۲ سەرچاوەى پىشوو، ھەمان لاپەرە.

أ - کرانه وهی ریڅکراو:

مه به سست له کرانه وهی ریڅکراو، باوه ربوونی زانایانی مسولمانه به وهی رۆشنییرییه که یان جیهانییه به جوړیک که جگه له خویان ده توانیت سودی لیوه ربگیریت. هه روه ها ده توانن ئه مانیش سود له جگه له خویان وه ربگرن به هوی گونجانی تیروانینییه وه له گه ل گه ردوون و ژياندا. ئه وه یان به ئه رکی سه رشانیان زانیوه که بکه ونه شوینی جوگه مه عریفیه به سو ده کان "ئیدی سه رچاوه که ی هه ر کوئ بیت، با بیواوه ریڅ باسی ئه وه عیلمه بکات" ^۱ دانای ونبووی مسولمانه. به لام ئه م سنوره ناکریت واتای "کرانه وه" به ره و "ریڅو پیکیی" تیبه ریڅیت، مه گه ر به چنه د پیوانگ و سنوریک، که هه موویان پیکه وه ده گه ریڅنه وه بو ئه وهی کرانه وه موړکی به ره ره لایی و پیکدانی هه ره مه کی پیوه نه بیت، به لکو ئه گه ر ریڅکرایت به جوړیک مه رچی ئه وهی تیډایت، په کی که له ده رته نجامه کانی ئه وه نه بیت مروث له ریشه وه هه لیکیشیت.

له ده رته نجامه کانی کرانه وهی ریڅکراو ئه وه بو، زانایانی مسولمان به بی خوخته ئه نامیزی هینراوه کان - به هوی رۆشنییرییه که یانه وه بیرانده کرده وه، نه که به هوی رۆشنییرییه کانی تره وه. ئه مه یش واته "بیرکردنه وه له ریگه ی رسته به ندییه کی مه رجه عییه وه که پیکه ینه ره سه ره کییه کانی له سنوره بندکراوه کانی ئه و رۆشنییرییه و پیکه ینه ره کانی دروسته بیت" ^۲ له پیناوه به دیه یتانی جیاوازی ئه ریڅیدا.

له دیارده کانی ئه مه، وه رگیرانی مه عریفه ی نه ته وه کانی تر له سه رووی هه موویانه وه که له پووری یونانی - هه تا مسولمانان ناگاداریین و بزائن چی تیډایه، به رگه ی سه ختییه کانی به ره مه یتانی فیکریک ده گرن، که له گه ل تیروانینیان بو ژیان بگونجیت. ئه وهی له م باره یه وه پیشبینیده که ین ئه وه یه که له پووری یونانی وه کو هانده ریڅ و ابووه مروثی هانداوه بو داهیتانی که ره سته و ئامیره کان هه تا له و بو ارانه ی زانستی یونانییه کانی کاری تیډاده کات به کاریخه ن، به شیوه یه که به ته واوی بگونجیت له گه ل ئاین و تیروانینیدا، پاریزگاریی له پیکه ینه ره خودییه کانی له گوړه پانی کتیرکی رۆشنییرییدا بکات. ئه م کرانه وه یه به رووی رۆشنییرییه کانی ترده چنه د مه رچیکه ی هه یه، ده بیت چاودیری له سه ره ه بیت و سو ده ندییت له و به سو دانه ی له گه ل تیروانینی مسولماناندا ده گونجیت، نه بیت هوی دارمانی فیکری، یان به زایه دانی ئه وهی خود له وانی تر جیاوه کاته وه.

^۱ هونکه، شمس العرب تسطع علی الغرب، أثر الحضارة العربية في اوربوا، سه رچاوه ی پیشوو، ص ۳۶۹.

^۲ الجابري، تكوين العقل العربي، سه رچاوه ی پیشوو، ص ۱۳.

قسەکردن لەسەر ئەم بابەتە بوو، تە ئیجتیهادی شەریعی و بۆچوونی جیاوازی لەسەر هەیه. هەیانە رەتیدەکاتەو و هەیانە قیولێه تی. یەكەمیان رینگەپنیدەدات بەبی کۆت و مەرج ئەوێ له لای كەسانی تر هەیه ئاگاداریبین، بەبی گۆیدانە ئەوێ چی لیدەكەوێتەو، ئەمەیش بەهۆی باوەرپوونی بەهیزی خۆی كە هیچ شتیک كاریگەریی لەسەری نابیت، یان بەهۆی باوەرپوونی تیکەلبوونی رۆشنیریی مەرجیكی سەرەكییە بۆ بەردەوامبوونی ژيانی مرۆفایەتی. دووهمیان زیاتر خۆپاریزە، وایدەبیت رۆشنیرییەكانی ئەوانی تر ئەو وێرانكەرەیه كە لیدانەكانی بەر جەستە و فیکری ئوممەت دەكەوێت. هەردوو هەلوێستەكە پیکەو پیکەیشتوانە نین، ئاشنابوونی رۆشنیرییەكانی تر مەرجیکە وادەكات مرۆف لەگەل تەنھا خۆی خۆی بیت، بەجۆریك تەنھا بەپی ئەو شارەزاییی ژینگەكە ی پیبەخشیوێ ژیان بەسەربات. خۆستەنەئامیزی گشتی بۆ رۆشنیرییەكانی تریش وادەكات مرۆف سیما جیاكەرەوێكانی لەدەستدات.

لێردا گروپی سنیەمی زانایانی ئیسلام بۆچوونیک پیکەیشتوانە تریان هەیه كاتیک دەلێن ئەوێ تاییبەتیت بە خویندنی فەلسەفە و لۆژیک یۆنانی -مەبەستی قسە ی پیشوومان ئەو دووانەیه- لە نیوان حەلالکردن و حەرامکردنایە، بەجۆریك ئاگاداربوون لێی رینگەپنیدراوێ بۆ كەسێك رینگەپنەدراوێ كە "رێسا شەریعیەكان لە دلیدا نەچەسپايت".^۱

كرانەوێ كاریكی گرنگە ئەگەر زیانی نەبیت، كاتیک زانایانی ئیسلام مەرجەكانیان دادەنێن لەوێدا لەگەل تیروانینیاندا بۆ گەردوون و ژیان گونجاو بیت، ئەگەر كراوێ بوو نابیت بەو واتایە بیت بە تەواویی شارستانیەتی بە رەگورپیشە و پایەیهوێ هەلبكیشیت. "مەرجی خۆدی نابیتە رینگەر لە كرانەوێ و وەرگرتنی ئەوێ له لای ئەوانی تر هەیه، مەرجی كرانەوێ و وەرگرتنی نابیتە هۆی نەهیتستی خۆد و یاخیبوون لێی".^۲ لەمەوێ تیروانینەكە بابەتیانە دەبیت و پاریزگاریی له مرۆفبوونی مرۆف دەكات. لەمەوێ كەلەپوور بەرەو بەدیھێنانی جیھانییبوون دەروات، كە یەكێك لە مەرجەكانی كرانەوێ رینگوپیکە.

^۱النشار، مناھج البحت عند مفكري الإسلام واكتشاف المنهج العلمي في العالم الإسلامي، سەرچاوەی پینشو، ص ۲۹۰.

^۲ شبار، الحدائە في التداول الثقافي العربي الإسلامي، نحو إعادة بناء المفهوم، سەرچاوەی پینشو، ص ۸۵.

ب- ره‌وشتییبوونی زانست (تخلیق العلم):

له راستییدا مسولمانه‌کان باوه‌پیان وابووه، که زانست یه‌کلابوونه‌وهی گشتیی و روتیکردن به هم‌موو توانای ده‌ویت، هه‌رگیز "پالیلیناداته‌وه، یان شاندانادات، یان پرووی ناگه‌شیته‌وه، بۆ ئه‌وانه نه‌بیته که به ته‌واویی خۆیان یه‌کلابوونه‌وه‌ته‌وه"^۱ به‌لام ئه‌م باوه‌پبوونه‌یان خودیی نه‌بوو، به‌و واتایه‌ی داوای زانستیان نه‌کردووه و هانیانه‌داوه له‌سه‌ری تنه‌ها به مه‌به‌ستی به‌دییه‌نیانی، به‌لکو بۆ ئه‌وه‌یان ویستووه ببیته ریگه‌یه‌کی پیگه‌یشته‌وانه به‌هۆیه‌وه سه‌رفرازیی دونیا و قیامه‌تیان ده‌ستبکه‌ویت. له‌به‌رئه‌وه "فیزبوونی عیلم ته‌واوکار و پیویستبووه"^۲. هه‌ر له‌به‌رئه‌وه لای ئه‌وان هۆکاربووه، نه‌ک ئامانج.

ناکریت ئه‌م پیناسه‌یه له به‌های زانست لای مسولمانه‌کان که مبه‌کاته‌وه، چونکه ئه‌گه‌ر ئه‌وه پله‌که‌ی بیته، ئه‌وا حه‌قیقه‌ته‌که‌ی له‌وه‌وه سه‌رچاوه‌یگرتووه که "ما لایتم الواجب الا به فهو واجب" واته: (ئه‌وه‌ی پیویستییه‌ک به‌بی ئه‌و نه‌توانریت ئه‌نجام‌دیریت، ئه‌وا خۆیشی پیویسته). هه‌ر وه‌کو لای زانایانی پیشین بریاری له‌سه‌ر دراوه.

پاش ئه‌وه‌ی بریار له‌سه‌ر ئه‌مه ده‌دریت، ده‌مانه‌ویت سه‌رنج له خه‌سله‌تیک بده‌ین بووه‌ته جیی بایه‌خی به‌ره‌مه‌ینه‌رانی که له‌پووری ئه‌رینی ئیسلامیی، ئه‌ویش خۆی له ملکه‌چکردنی زانست بۆ ئه‌خلاقی ئیسلامیییدا ده‌بینیته‌وه، که ئامانجی خزمه‌تکردنی مرو‌فایه‌تی و به‌دییه‌نیانی دل‌آرامیی مرو‌فه‌کانه، به‌و جیهانییبوونه‌ی که هه‌ولیی به‌دییه‌نیانی ده‌دات.

لیکۆله‌ر، کاتیک چاو به کتیبه‌کانی که له‌پووردا ده‌گیریت و ده‌یخوینیته‌وه، چه‌ندیین رینماییکردنی ره‌وشتییه‌ی به‌رزی به‌رچاوه‌که‌ویت، ئه‌و رینماییه‌نه‌ بۆ چۆنییتی مامه‌له‌کردن له‌گه‌ل توخمه‌کانی ژیان کاتی سه‌رقالبوون به زانسته‌وه گرنگن، له پرووی تیوری و پراکتیکه‌وه، ئه‌نجا زانست به‌و کالایه‌وه ده‌رده‌که‌ویت که گونجانی مرو‌ف له‌گه‌ل گه‌ردوون و ژیاندا دروستده‌کات. به‌لگه‌یه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی بۆ ئاده‌میزاده‌کان ملکه‌چکراوه هه‌تا سودی لیوه‌ربگرن، به‌پیکه‌وه‌گونجانیکی ته‌واو له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی وه‌حیی خودایی پتیراگه‌یاندووین.

المقدسی، مطهر بن طاهر، البدء والتاریخ، القاہرة: مكتبة الثقافة الدينية، (د.ت.)، ج ۱، ص ۵-۴.

آبن خلدون، مقدمة ابن خلدون، سه‌رچاوه‌ی پیتشو، ص ۴۱.

توانیویه تی خوئی له بنه ما ئاینیه کانی دهر بازبکات. له بهر ئه وه وایلیهاتوو له رۆژئاوا کهسی واهیه بۆچوونی وایه که خودی زانست "کیشیه کی کۆمه لایه تیه".^۱ له وهی رابورد دهر ده که ویت کارکردن به بنه ما ی "ره وشتیبوونی زانست" که مسولمانه کان چه سپاندوو یانه، له پووی تیوری و پراکتیکیه وه، به دهر وازهیه کی سه ره کیی له دهر وازه کانی گه راندنه وهی شارستانیه تی بۆ سه ره ده می تیگه یشتنی داده نریت، چونکه شارستانیه ت بریتیه له "به هاکان... به هۆی به هاکانه وه شارستانیه ته کان دروسته بن، به به هاکان ده ژین، کاتیک به هاکان له ده سته ده ن به ره و داروخان ده چن"^۲، به هۆی ئه ویشه وه تیروانیی که له پووری ئه رینی ئیسلامی "جیهانیبوون" به دیدینیت، ئه وه ییش پیشانده ری خزمه تکردنی مرۆقایه تی هه موویه تی، نه ک ته نها هه ندیکان بگریته وه.

ت- خواسته کانی ئاینده:

لیکۆله ری که له پوور سه رنجی بۆ لای ویستی زانیانی مسولمان به لای دابینکردنی پیوستیه کانی ئاینده و به ده مه وه چوونی خواسته کانی مه عریفه، که له لایه ن کهسی خه یالکردوو، یان گریمان ه کاره وه واده خوازیت، به جۆریک ده توانین ناویبنین "خواسته کانی ئاینده"^۳.

ئهم پرسنگدانه وهیه ئامازه یه بۆ فراوانی ئاسۆی که له پووری ئه رینی ئیسلامی که وایلیهاتوو هه چاره سه ر بۆ کیشیه گریمان ه کاره کانی مرۆقایه تی ده خاته روو، که واقع هیشتا ئه و کیشانه ی به خوونه دیوه و خه لکیش نازانیت چی پیوسته.

له سه روشتی ئهم سه ره قالبوونه زانستییه وه بۆمان دهر ده که ویت که عه قلی مسولمان ئه وه که بۆ ئیستا پیوسته تیده په رینیت به ره و ئه وهی گرمانه ده کریت له ئاینده دا پیوستییت و له غه ییدایه. ئه مه ییش به لگه یه کی روونه له سه ر سه روشتی تیروانیی زانستی که تیدا که له پوور له رینماییه ک دهر چوه، که سه رچاوه که ی ئه وهی خواستوه، به وهی هه ر له سه ره تای هاتنه خواره وهی وه حیه وه مسولمانه کان

^۱ هف، فجر العلم الحديث، الإسلام، الصين، الغرب، سه رچاوه ی پیشوو، ص ۲۳.

^۲ قطب، کیف نکتب التاريخ الإسلامي؟، سه رچاوه ی پیشوو، ص ۱۳۹.

^۳ ده مانه ویت به م قسه یه مان بلین ئه وهی له کتیه کانی که له پووری شه رعیدا خراوه ته روو، به تاییه ت کتیه فیهیه کان، وینه ی ومان پیشانده دات که له ئه مرۆدا پینده گوتریت "فیهی گریمان ه کاره"، به لام له بواره زانستییه کانی تر دا هه چ شتیکنان نه بینوه به لگه بیت له سه ر ئه مه. به هه مه حال، ئه م دیمه نه وه کی سه ره تای کرانه وهی دهر وازه ی گریمان ه کردن وایه که دلگرانین نه گوازراوه ته وه بۆ بواره زانستییه کانی تر.

بەرەو زانست و فیربوونیان بردوو و پروو و بیرکردنوو له گهردوون و بهرپوهچوونی ژیانان ئاراستهکردوو.

له ریگه‌ی ئه‌و به‌خششه زۆره‌وه و له ریگه‌ی ئه‌و جیاوازییه‌ گه‌وره‌ی نیوان ئه‌وه‌ی واقعی ژیان ده‌یخوازی‌ت و ئه‌وه‌ی زانست له ولاته ئیسلامیه‌کاندا به‌ره‌مه‌یده‌هینیت، پوکاری ئه‌و پیشکه‌وتنه‌ زانستییه‌ی که مسولمانان تیندا ژیاون ده‌رده‌که‌ویت، خسته‌پووکه‌ زۆر زیاتره‌ له‌وه‌ی داواکراوه‌، به‌خششی زانستی هه‌بوو زۆر زیاتره‌ له‌و بابته‌نه‌ی له‌ واقیعه‌دا خراوه‌ته‌پوو، ئه‌و پوو له‌ ئاینده‌یه‌ و خۆی ده‌خاته‌ ئامیزیه‌وه‌، به‌وه‌ی پیش سه‌رده‌م و گرفته‌کانی ده‌که‌ویت.

ئه‌و وینه‌یه‌ی سه‌رده‌میک له‌ سه‌رده‌مه‌کان زانستی ولاتانی ئیسلامی تیدا بووه‌، کلینکی گرنگ بووه‌ بۆ ده‌ستپیکردنی زانستی هاوچه‌رخ، که به‌ره‌و خه‌یالی زانستی ده‌روات، ئه‌وه‌یش له‌ راستیدا گریمانه‌یه‌ بۆ ئه‌وه‌ی که هیشتا له‌ داها توو دا دیار نییه‌ و له‌ ده‌زووه‌ خه‌یالییه‌کانی زۆر بابته‌ و کیشه‌ ده‌چنریت، که هیشتا ده‌روازه‌یان به‌ رووی زانایاندا نه‌کراوه‌ته‌وه‌ هه‌تا ئه‌و کۆسپانه‌ بېرن که ئه‌وه‌ی له‌ پشتیانوه‌ په‌نه‌انه‌ به‌ خه‌یالی که‌سه‌دا نه‌ها تووه‌.

له‌ ریگه‌ی ئه‌وه‌ی باسمانکرد، ئه‌و ئاماژه‌ مهنه‌جیانه‌مان بۆ ده‌رده‌که‌ویت که زانایانی ئیسلام به‌ تایبه‌ت شه‌رع‌زانان - هه‌یانبووه‌ له‌ دۆزینه‌وه‌ی ده‌لاقه‌ پێویسته‌کاندا که پیش زانست که‌وتوو له‌ بابته‌کانی ژیان و کیشه‌کانیدا، رووی له‌ ئاینده‌ بووه‌، به‌وه‌یش زانستیکی زیاتری به‌ره‌مه‌یناوه‌ و خۆی له‌ چاره‌سه‌رکردنی ئه‌و کیشانه‌دا ده‌بینیتوه‌ که هیشتا واقعی ژیان به‌خۆیه‌وه‌ نه‌بینیوه‌.

ئهم ئاماژه‌ده‌ره‌ لینه‌اتووییه‌کی مهنه‌جییه‌ له‌ لینه‌اتووییه‌کانی که‌له‌پووری ئیسلامی که‌وا ده‌یه‌لێته‌وه‌ ده‌ست به‌ پیگه‌ دیاره‌که‌یه‌وه‌ له‌ به‌خششی به‌رده‌وامدا بگریته‌، که هه‌میشه‌ له‌ خزمه‌تی مرۆق‌ایه‌ تیندا بیت. له‌م باره‌یه‌وه‌ عه‌ره‌به‌کان "به‌نرخترین دیارییان پیشکه‌شکرد، ئه‌ویش بریتیبوو له‌و ریگه‌ دروسته‌ی توێژینه‌وه‌ی زانستی که‌ ریگه‌ی له‌ به‌رده‌م پۆژئاوا خۆشکرد بۆ ئاشنا‌بوونی نه‌ینییه‌کانی سروشت و بالاده‌ستبوونی له‌ ئه‌مرۆدا به‌سه‌ریدا".^۱

^۱ هونکه، شمس العرب تسطع على الغرب، أثر الحضارة العربية في أوروبا، سه‌رچاوه‌ی پێشو، ص ۴۰۲.

ث - پیکه وه گونجان له گه ل گه ردوون:

زور جار له دهقه ئیسلامیه کاندای خویندوو مانه ته وه به پئویستی ده زانیت پیکه وه گونجان له گه ل گه ردوون و توخمه کاندای هه بیت، ئیدی ئه وهی سه رچاوه که ی دهقیکی وه حیی بیت، یان له دهقه کانی که له پووری مرویدای هاتیت. ئه وانه هه موویان روویان له گه ردوونه "سه رچاوه ی هه موو به هاکان لای ئیمه - ئیمه ی مسولمان - دوو کاری پیکه وه په یوه ستن، به تهنیشته یه که وه به بی بوونی دابران له نیوانیاندا تیده پهن، ئه وانیش: وه حیی و بوون" ن^۱. هه رچهند بویستریت لیکجودا بکریته وه، ئه واه وه به واتای ویرانه یی له وه به هایانه، یان له هه موو په کاندای دیت" ۲.

ئهم سه رچاوه بوونه به ته وایی له گه ل سروشتی ئه و په یوه ندییه دا ده گونجیت که مسولمان له ریگه یه وه ده به ستن ته وه به گه ردوون و توخمه کانی وه، ئه مایش په یوه ندی رامکراوه که خزمه تیک پیشکه شده کات و ئامانجیک ده هینیت ته دی، به وهی بو رامکراوه که نابیت له خوئی بابیییت، یان بانگه شه ی شتیک بکات پیچه وانه ی حه قیقه ته ئه زه لیه که بیت.

له وانه له رۆژگاری ئه مروماندا ده بینین خه لک هه یه ده لیت مروف زالبووه به سه ر سروشتدا و داگیرکردووه. دیاره ئه مه حه قیقه ته که ی ته نها روکاری ده ره کی هه یه، به لام حه قیقه تی ئه زلی پیچه وانه ی ئه وه ده سه لمینیت، چونکه مروف توخمیکه له توخمه کانی سروشت، بو فراهه مکراره له پینا و ئه وهی بیته گوره پانی تا قیکردنه وه و ناره حه تییه کانی.

گه رانیک به ناو کیلگه مه عرفیه جیا وازه کاندای که مسولمانان کاریان له سه ر کردووه، ئه وه ده سه لمینیت که په یوه ندی رامکردن (تسخیر) ئه وه یه که جولینه ری دروستکه ره که یه تی، به و پنییه ی په یوه ندییه که سه رته تا به ئیلهام پنییه خشیوه. پاشان به و پنییه ی ئه و ریته وهی بو دیاریکردووه، که عه قل و فیکر ده یخواریت. له به ره ئه وه ئه وهی له زانستی ئیسلامی دروستبووه "ته نها ده ره ئه نجامی خو شه ویستی مسولمانان بو جیهان و په رۆشیان بو ریککردنه وهی به شه کانی به وردی بووه" ۳.

^۱ العلوانی، "الازمة الفكرية المعاصرة: تشخيص ومقترحات علاج، نحو منهجية للتعامل مع التراث الإسلامي، سه رچاوه ی پیشوو، ص ۳۰.
^۲ سه رچاوه ی پیشوو، هه مان لاپه ره.
^۳ جولشتاین، المقدمات التاريخية للعلم الحديث، من الاغریق القدماء الى عصر النهضة، سه رچاوه ی پیشوو، ص ۱۲۰.

له بهرئوه دهبینن ئهوانه ی که له پووری ئیسلامیان له هه موو قوناغه جیاوازه کاندای
به ره مهیناوه باسی نیعمه تی فه راهه مکردنی گهردوون به گه وره یی و ملکه چیه وه
دهکن، دهسکه وتیش له لای ئهوان جوگه یه که له جوگه کانی خزمه تکردنی ئاین، ئیدی
کاره که دۆزینه وه بیت، یان داهینان پیویسته باسی نیعمه ته کانی خودای گه وره بکات،
پیویسته دان به توانا کانی د بنریت و فه رمانه کانی جیه جیه بکریت و ئه وه ی نه هیی
لیکردوو ه خوی لیلادات.

له م روانگه یه وه مرؤقی مسولمان پاسه وانی گهردوونه، نهک ویرانکاریی.
خزمه تکاریه تی، نهک مملانیکاری. یارمه تییده ریته تی له سه ر به رده وامبوونی وینه
ئه رینیه که ی که له سه ریته تی، نهک کۆسپ بخاته سه ر ریگه ی.

له بهرئوه دهسکه وته که ره وتیکی نه گونجاو له گه ل سروشتی ژیا نی نه ده گرت بهر،
نه شیده ویست خوی بخاته کۆشی هه لایر دکردن و شازیتیه وه.

به لام ئه وه ی ئاماژه مان بو کرد، هه ندیکمان ده توانن وای سه ر بکه ن ئه و پالنه ره ی
وایکرد مسولمانان بیگر نه بهر خوی له پابه ند بوونیکی مه بده ئییدا نابینیه ته وه، به لکو
پالنه ره که ی خوی له وه دا ده بینیه ته وه که زانست هیشتا باز دانه جو ریه که ی به خویه وه
نه بینیه و ئه و کۆسپانه ی تینه په راندوو ه که که وتبووه نیوان مرؤف و ئه وه ی له
پشتیه وه لیشارد راوه ته وه.

له وانه یه ئه مه له پوکاریدا راستیت، به لام ئیمه بو ئه وه ی حه قیقه تی کاره که
رونکه یه وه، پیویسته تیروانیه که ملکه چی کیانه شارستانیه که ی بکه ین که زانای
ماتماتیک تییدا شه ر عزان بووه. زانای فه له کناس کاترا گر بووه، دروستکه ر موفه سیر
و فه رموده گنر ه وه بووه... له بهرئوه تیروانیه که له رووی تیورییه وه ئه وه ی مرؤف
له ئاینه که ی به ده سته یه نابوو به دیه ی نابوو، له سه ر ئه وه ی ش دایمه ز راندبوو به رله وه ی
به لای بواره کانی تری دۆزینه وه و داهیناندا بروت.

ئه م تیروانیه دامه زراوه له سه ر ئیمان سه ره تا به گویره ی رینمای خوی و پاشان
پیکه وه گونجان له نیوان مرؤف و گهردووندا، رۆلی گه وره یان هیه له برینی ئاراسته
به ره و به دیه یانی به رژه وه ندیه کانی مرؤف، ئه مه ی ش وایلیده کات تیروانیه ک بیت له
که له پووریکی خاوه ن_مه یلی جیه انیه وه سه رچاوه یگر تووه.

ئه م لیها توویانه هه موویان رۆلی گه وره یان هه بووه له به دیه یانی هه ستانی
ئه وروپی که خاوه نه کانی رۆحی که له پووری ئیسلامیان به و شنیوه ی که هه بووه
نه نواندوو، به لکو به شیوه یه کی دژه ئاین بژاریان بو کردوو. ئه مه ی ش وایکردوو
بالاده سته ی زانسته یان دان به مرؤفایه تی مرؤفدا نه نیت، به جو ریک ته نها ئامانجی

سودی مادیه له ژياندا، به هۆی ئەوهی مه حکومه به تیروانینیکی مادیی که له رۆح هه لایت و دژایه تییده کات.

بهم جوړه ئەو لایه نانه مان خسته پروو که وایده بینین که له پووری ئیسلامی به شدار بووه له بونیاتانی هاو به شیتی مرویی له سهریان دامه زران دووه. سه ره تا به دیاریکردنی سه رچاوه ئیمانیه کهی که به ره و خزمه تکردنی تیکرای مرو قایه تی ئاراسته یده کات، به ودا تیده په پیت که جیهانییوونی که له پوور پیویستییه کی مرو قایه تییه، به هۆی ئەو باکگراو هندهی هه یه تی و سودی گشتی ده ویت. ئەمه ییش به گرنگیدان به دنیا و قیامهت و به دریزی میژوو به خششه کانی به رده وامبووه و مهنه جیه تیکی هه بووه که له سه ر گشتگیریتی و له خوگرتن و ئاگادار بوون و پوشتن به ره و ئاینده و پاریزگاریی مرو قبوونی مرو ق بووه.

كۆتايى

لهوانه يه ئەم تويزينه وهيه هه موو لايه نه كانى كه له پوورى له خو نه گرتيبت، بوى هه يه ئەوهى خستويه تيه روو به شيوازيكى وا نه بيت كرۆك و دهره وهى وه كو يه كه پيشاندايبت، به لام ئەوهى خاوه نه كهى لييتيگه يشتوه خوى له وهدا ده بيني ته وه كه به شداربووه له وهى پيوايه هه وليكى په سه نه ده له ئاگادار بوونى ئەو رۆلهى كه له پوورى ئيسلامى له بونياتنانى ئيستاي ئوممهت و بهرچاوپونى ئايندهيدا هه يه تى. ئەو رۆلانهى كه له پوورمان خسته روو كه يارمه تىدەرمان بوو له به ده سه هينان و تومار كردنى له سى دەر واز هدا، له سه رووى هه موويه وه ئەو رۆلهى دەر واز هى ميژوويى هه يه، له پال ئەويشدا دەر واز هى پالنه رى رۆشن بيريى و دواى ئەوانيش دەر واز هى مروىي.

له كاتيكا ليكو لينه وه كه به هه مووى پوختهى كو مه له بابه تيكه كه ئەوهى پشتمان پي به ستووه و هينا و مانه شايه ته بو ئەوهى نادياره و نه هينراوه. وايد هه بينن ئيمه له م كۆتاييه دا به ته نها كووى دهرئه نجام و راسپارده كان كه ده مانه وي ت بخرى ته خزمهت دهر باز كردنى كه له پوور و سود له به سوده كهى له ژيانى ئوممه تدا وهر بگيرى ت، ئەوه يش به م شيويه ده بيت:

أ- دهرئه نجامه كان:

- بژار كردنى كه له پوور پيوسته هه تا ئەوهى به سوده جيا بگري ته وه و بتوانى ت له پينا و وه به ره ينانى له ژيانى مسولماناندا ببوژينرى ته وه.
- پيوسته سود له ده سته كه وه تى كانى ژيانى هاوچه رخ وهر بگيرى ت به مه به ستى به كار خستى كه له پوور، له پينا و ئەوهى بيته توخمى كه له توخمه كانى ژيانى رۆژانه.
- پيوسته ئاگادارى به يه كگه يشتنى ره وته كانى هاوچه رخ و رۆژه لاتناسان بين له پينا و ته قانده وهى كه له پوور له ناوه وه.
- پيوسته ئاگامان له وه بيت نوئگه ره كان به شدارنابن له رزگار كردنى كه له پوور به به ديه ينان و لابر دنى گهر د و توز له سه رى، به لكو ئەوان پاش دهره ينانى وه كو تويزينه وهى دهر باز كار روويتى ده كه ن.

- بچوو کر دنه وهی که له پوور له لایهن نویگه رانه وه له چه ند روکار ی کدا که خزمه تگوزاری ئایدیۆلۆژیی پیشکه شده کات، به به کارهینانی بژارکردنیکی سته مکارانه و پاشه کشه له زانستییبوون له روکاردا.

- توانای که له پووری ئه رینی ئیسلامی له سهر قایمکردنی ئوممهت له هه موو ئه و به ئامانجکرانه قینله دلانه کانی سهردهمی لاوازی و بیده سه لاتی.

- لادانی په رده له سهر خه سه له تی "جیهانییبوون، که که له پوور هه یه تی، ئه مه یش به گه رانه وه بۆ سهرچاوه ئیمانییه که ی و مه رجه عیه ته میژووویه که ی و رامن له روخساره کانی تیروانی مه نه جی کوئترۆلکار تینیدا.

ب- راسپارده کان:

- پیویسته چه مکی که له پوور دیاریبکریت، به تایبته له ناو ئه و توێژه رانه ی له تیروانیبکوه که که له پوور سهرده خات و کیشه کانی ئوممهت و به رژه وه ندییه کانی ده پاریزیت. ته نانه ت ئه گه ر نه شیگه یان دبیته ئاسته بالا که ی، ئه و پیویسته له سه ریان ئاسته نزمه که ی به دیبه یتن، که قسه یان کو ده کاته وه له سهر خزمه تکردنی و یه کخستنی ره وتی ده سته وه ته کانیان له پاراستن و بوژانه وه و به کارخستنیدا. به وه یش له سهر یه ک قسه ده بن، که له پوور به ره های سهرناخن، دژایه تی هه موو شیوه کانیشی ناکه ن، به لکو روده که نه ئه وه ی به سه ود و پابه نده به خزمه تکردنی به هاکانی ئوممه ته وه.

- پیویسته له باره ی خزمه تکردنی که له پوور وه قسه له باوه ربوون به سو دی کاری به کۆمه لی دامه زراوه یی تینیدا یه کبخریت، چونکه کاری تاکی بونیاته نه راو له سه ر هه ماهه نگیی هه وله کان و یه کخستنی کاره کان، به و جو ره ده مینیته وه که که له پوور له رۆژه لات سو دمه نده بیت له ده سته و تیک که له رۆژئاوا ده سته و تیکی تر رکا به رایه تییه کات، ئه گه ر فلانه که س له و په ری زه وی لیکۆلینه وه ی له ده سته و تیک کرد و کات و ته من و نارپه هه تی و دارایی تیندا خه رچکرد، ته نها خودای گه وره قه دریده زانیت، چونکه ئه و هه ر که له کاره که ی بوویه وه، هیشتا له وانه یه عاره قی ناوچه وانی وشکنه بوویته وه، یه ککی تر رایگه یه نیت هه مان کاری ئه نجامدا وه و هه مان ده سته و تی ده ره ینا وه. ئه مه یش ره وتیکه به هه موویه وه له نه بوون کاره دکریت، به هۆی نه بوونی په تی په یه ونیدی له نیوان توێژه رانی عه ره ب و مسولماندا، ئه مه یش تابلۆیه که به روه ی زانایاندا که هه ولی هه ره مکی به فیه رۆده ری کات و تیا به ری ته من و سامانه له پیناو کاریکی دوباره کراوه و ده ره نه نجامیکی بیسودا.

- بۆ ئۇ ھەي كەلەپوور ئامانجى خۆي بەھىنئەتەدى، بژىنئەتە ۋە ۋىزگارېكات و بىۋىژىتە ۋە كارېكات، پىۋىستە ئۇ دەۋلەتەنەي كە ھەن دەستۋەردانېكەن لە "بەدامەزراۋەبىيىكردن"ى كارەكانى كەلەپووردا. ئەمەيش بە سەپاندنى دەسەلات و سەركوتكردن نا، بەلكو بە سەرپەرشىتتىيىكردنى دامەزراۋە كەلەپوورىيەكان و دامەزراندنى كەسانى بەتوانا و لىھاتوو و دەستپاك لەسەريان، پىشكەشكردنى ئۇ ھەي پىۋىستىانە، چونكە ھەۋلەكانى دەۋلەتان ۋەكو ھەۋلى تاكەكان نىيە، تواناي دەۋلەتائىش بۆ پاككردنەۋە و خستتەگەرى توانا و سامان بە ھىچ شىۋەيەك بە تواناكانى تاك بەراوردناكرىت، لەمەدا ئەگەر كۆبن.

- پىۋىستە بابەتتىك، يان وانەيەكى خويندن لە ھەموو بەشەكانى فىركردندا دابنرىت كە گرنگى بە بابەتەكانى كەلەپوور و كىشەكانى و رەوش و بارودۆخى و چۆنىەتتى ۋىزگاركردن و بوژاندنەۋە و بەگەرخسنى بدات، بە نەخشاندنى ئەو رىگايانەي دەكرىت بە كارايى تىياندا بخرىتەگەر، ھەتا قوتابىيان بزانن كە مېژوويان زۆرباشترە لە ئىستايان. بە دلنىيايىيەۋە بزانن كە سەربەرزى باۋوباپىرانىان زۆر چاكتر بوۋە لەۋ لاۋازىيەي كە گەورە و بچووك خۆي خستۋەتە كۆشەيەۋە، ھانى ھەنگاۋەكانىان بەرەو چاككردنى ئىستا و بونىاتنانى ئايندەيان لەسەر شىۋەيەك بدات، كە جىنگەي رەزامەندىي ئوممەت بىت و مېژوويش شاىەتئىبىدات كە رەوشى ئىستا كەوتنىكە لە كەوتتەكانى ۋىزگار و نەھامەتئىيەكە لە نەھامەتئىيەكانى بەھەلەداچوون و لەبىركردن.

ئەمە پوختەي ئۇ ھەيە كە ئەم توۋىژىنەۋەيە لە دەرئەنجام پىيىگەيشتۋە. ھەمووى دەرىدەخات كەلەپوور چەندىين ۋىلى لە بونىاتنانى ئىستا و ۋىشنىكردنى ئايندەي ئوممەتدا ھەيە. ئەمەيش ۋەكو پىۋىست بەرھەمى نايىت ئەگەر ھەۋلى توۋىژەرانى گرنگىدەر بە كىشەكانى ئوممەت چرئەكرىتەۋە بۆ لادانى گەرد و تۆز لەسەرى و كارپىكردنى لە لايەنە جياۋازەكانى ژيان ھەتا بەردەوامىتىيى خۆي لە بووندا بە سەربەرزىيەۋە بەدەستبەھىنئەت. ئەمەيش بۆ خاۋەن_ھىمەتە بەرزەكان، ئەوانەي دەيانەۋىت خزمەتى ئوممەت بكن بە نۆزنىكردنەۋەي قەلا دارۋخاۋەكانى و بونىاتنانى كەشى ئايندەي فراۋانى بۆشايى بۆي.

سوپاس و ستائىش بۆ ئەو خودايەي كە بەھۆي نىعمەتەكانى ئەۋەۋە كارە باشەكان تەۋاۋدەبن.

په‌یمانگای جیهانیی فیکری ئیسلامی

دامه‌زراوه‌یه‌کی فیکریی ئیسلامیی رۆشنبیریی سهر‌به‌خویه، له سهر‌ه‌تای سه‌ده‌ی پانزه‌یه‌می کۆچی (١٤٠١ ک - ١٩٨١ ز) له ویلایه‌ته‌یه‌کگرتوو‌ه‌کانی ئەمریکا دامه‌زراوه، تا کار بۆ ئەم خالانه‌ی خواره‌وه‌ بکات:

- فه‌راهه‌مه‌هینانی تیروانینی گشتگیرانه‌ی ئیسلام، له‌پیناو ته‌ئسیلکردنی مه‌سه‌له‌هه‌نووکه‌ییه‌کانی ئیسلام و پوونکردنه‌وه‌یان، هه‌روه‌ها له‌پیناو پینکه‌وه‌گریدانی به‌ش و لقه‌کان به‌هه‌مه‌کییه‌کان (الکلیات) و مه‌به‌ست و ئامانجه‌ گشتیه‌یه‌کانی ئیسلامه‌وه.

- گێرانه‌وه‌ی ناسنامه‌ی فیکریی و رۆشنبیریی و ژیا‌ریی بۆ ئوممه‌ی ئیسلامی، ئه‌ویش له‌میانه‌ی چه‌ند هه‌ول و کوششیه‌کی به‌ئیسلا‌مکردنی زانسته‌ مرۆ‌ق‌ایه‌تی و کومه‌لایه‌تیه‌کان و چاره‌سه‌رکردنی مه‌سه‌له‌کانی فیکریی ئیسلامی.

- چاکسازی له‌ پرۆگرامه‌کانی فیکریی ئیسلامی هاوچه‌رخدا، بۆ ئه‌وه‌ی ئوممه‌ی ئیسلامی توانای دووباره‌گه‌راندنه‌وه‌ی شیوه‌ ژیا‌نه‌ ئیسلامیه‌که‌ی خۆی و هه‌روه‌ها رۆلی خۆی له‌ ئاراسته‌کردنی کاروانی ژیا‌ریی مرۆ‌ق‌ایه‌تی و به‌رچاو‌رۆشنکردنی و گریدانی به‌به‌ها و ئامانجه‌کانی ئیسلامه‌وه، هه‌بیت.

په‌یمانگا، بۆ به‌ده‌سته‌هینانی ئامانجه‌کانی چه‌ند هۆکاریک ده‌گرته‌به‌ر له‌وانه‌ش:

- به‌ستنی کۆنگره‌ و سیمیناری زانستی.
- هاوکاریی هه‌ول و کوششی زانا توێژره‌وه‌ه‌کانی زانکۆ و بنکه‌کانی توێژینه‌وه‌ی زانستی و بلاوکردنه‌وه‌ی به‌ره‌مه‌ زانستیه‌ نایابه‌کان.
- ئاراسته‌کردنی توێژینه‌وه‌ زانستی و ئە‌کادیمییه‌کان له‌پیناو خزمه‌تکردن به‌ فیکر و مه‌عریفه‌.

هه‌روه‌ها په‌یمانگا چه‌ند نووسینگه‌ و لقیکی له‌ پایته‌ختی ولاته‌ عه‌ره‌بی و ئیسلامیه‌کان و ولاتانی تریش هه‌یه، که له‌ رینگه‌یا‌نه‌وه‌ کار و چالاکییه‌ جو‌راو‌جو‌ره‌کانی خۆی ئە‌نجام ده‌دات، هه‌روه‌ها چه‌ند ریکه‌وتننامه‌یه‌کی له‌گه‌ل ژماره‌یه‌ک زانکۆی عه‌ره‌بی و ئیسلامی و خۆرئاوایی له‌ سه‌رانسه‌ری جیهاندا بۆ هاوکاریی زانستی هاوبه‌ش، هه‌یه.

سهنتەری زەهاوی بۆ لیکۆلینه‌وه‌ی فیکری

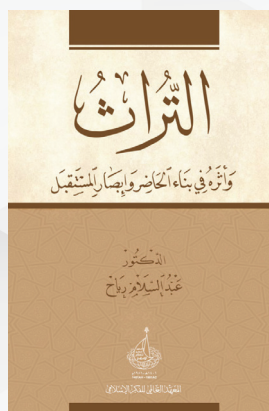
سهنتەریکی کوردستانی ناھکومی ناسیاسییە، گرنگی دەدات بە توێژینە‌وه و تاوتوێکردنی پرسە هزرییە بنەرەتییه‌کان بۆ دووبارە هینانە‌گۆی دەق و تیکستە پیرۆزەکان و چۆنیەتی دابەزاندنی چه‌مکه مه‌عریفی و به‌بایه‌خه‌کانی ئیسلام له‌ بواره جیاوازه‌کانی سه‌رده‌مدا. له‌ سۆنگه‌ی ئە‌وه‌وه که هزر و بی‌ری ره‌سه‌ن و قوول بنچینه‌ی تیگه‌یشتنی راست و دروسته بۆ ده‌قه‌کانی قورئان و سوننه‌ت و ده‌سته‌به‌ری لیکدانە‌وه‌ی گونجاوه‌ بۆیان.

سه‌نتەر هه‌ولێ ره‌خساندنێ که‌شوه‌ه‌وای گونجاو دەدات بۆ کارابوونی عه‌قل و بیر و رانانی هزریی، له‌م پیناوه‌دا سه‌نتەر هه‌ردوو سه‌رچاوه‌ی قورئانی پیرۆز و فه‌رمووده‌ی به‌رز و به‌ریز به‌ به‌کاره‌ینانی ئامرازی زانسته ئیسلامییەکان و زانسته‌کۆمه‌لایه‌تی و سروشتییەکان ده‌کاته بنه‌مای کاره‌کانی.

بواره‌کانی کارکردن:

- نووسین به‌ قه‌له‌می خۆمالی نووسه‌رانی کورد و بیرمه‌ندان.
- وه‌رگێران له‌ زمانه جیاوازه‌کانه‌وه بۆ زمانی کوردیی، له‌ پیناو ده‌وله‌مه‌ندکردنی کلتووری کوردیییدا.
- به‌ستنی کۆنگره‌ی زانستی و کۆر و سازدانی سیمینار له‌ لایه‌ن خاوه‌ن بیر و ئە‌کادیمیانه و.
- خولی راهێنان و ۆرکشۆپ له‌ لایه‌ن که‌سانی پسیۆر و خاوه‌ن برانامه‌ی زانکۆییه‌وه.
- هاوکارییکردنی داموده‌زگا و دامه‌زراوه ئە‌کادیمییه‌کان و زانکۆکان له‌ پیناو په‌ره‌پێدانی ئاستی زانستی.

ئەگەر كەلەپوور يادگە و مېژووې ئوممەت (ذاكرە الامة)
بنوئىت، ئەوا بە و پىيەى بەشىكى ژيانىەتى و بەشىكە لە
نەستە تىكرايىەكەى، نابىت فەرامۆشن بكرىت، چونكە ئەگەر
بە ھەلە، يان بىئاگايى، يان بە نكوئىللىكردن و بەسوكسەيركردن
لەدەستىدا، ئەوا دەكەوئتە بەر ھەرەشەى كەوتنە ناو بازنەى
لەبىرچوونەوہ و فەرامۆشكردن و سەرانەوہى روکارەكانى.

نرخى (٤٠٠٠) دینار